

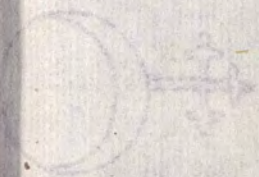
54

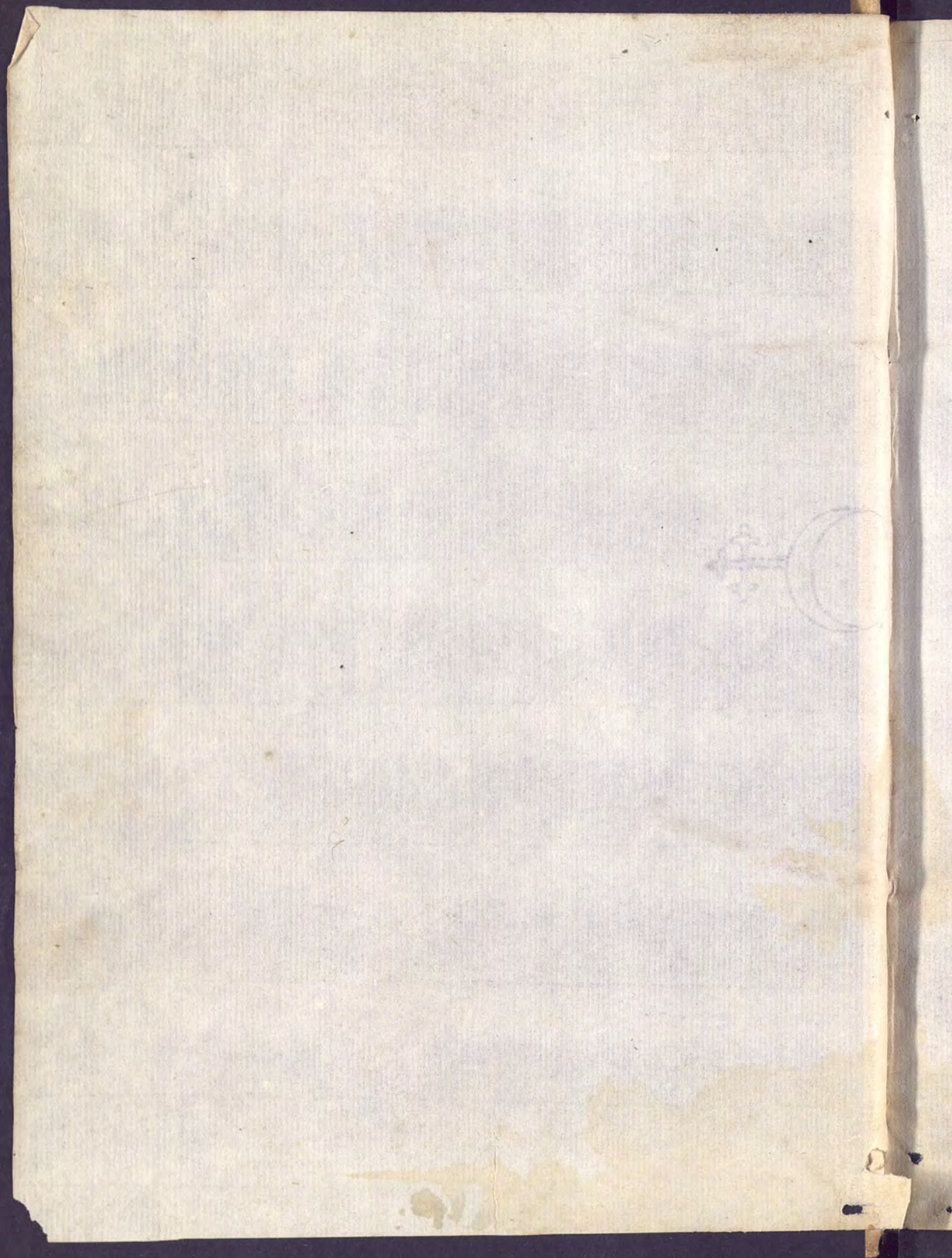
M-152

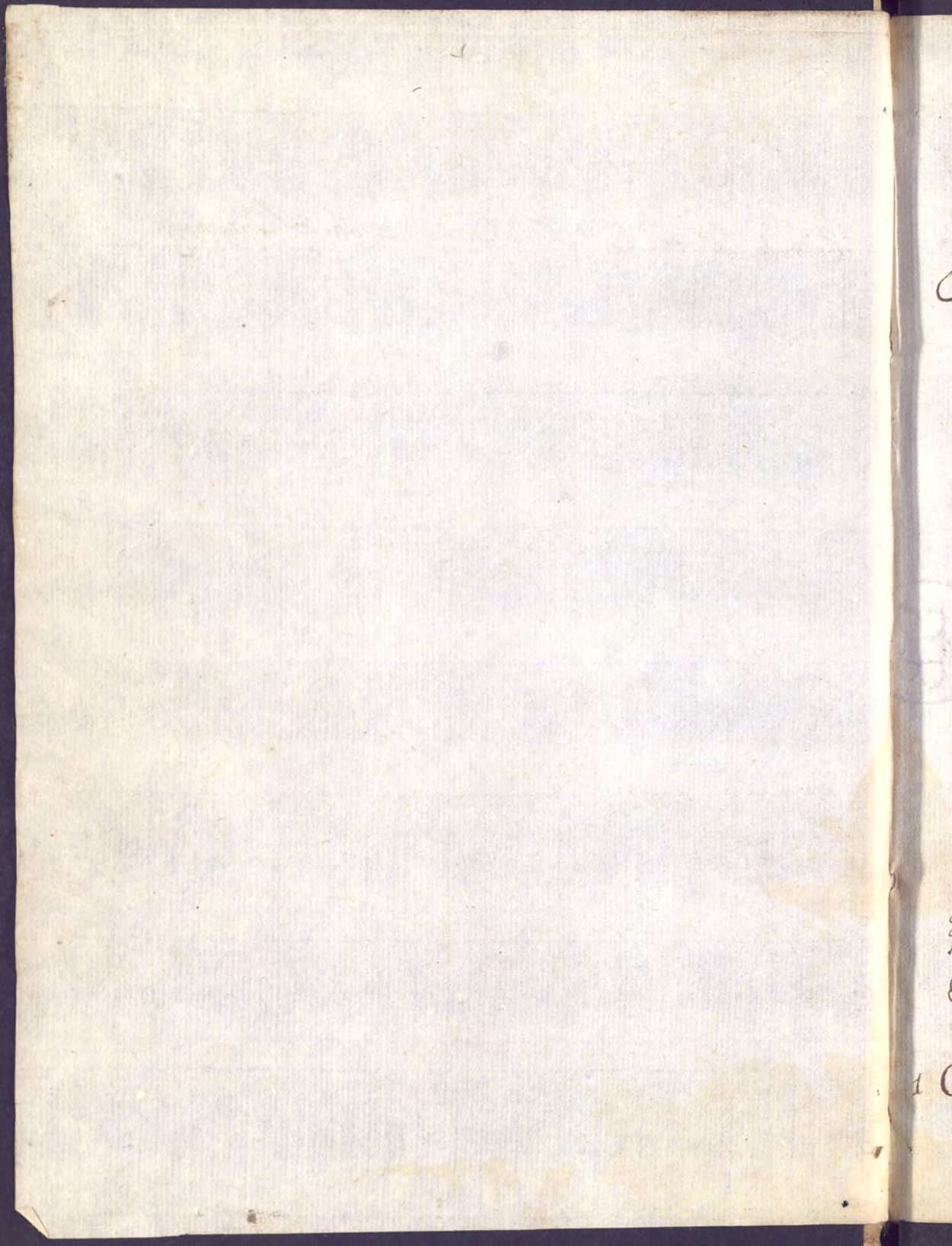

73-4

Es de la lib^a del Coll^o de la Comp^a de S^u de Santiago

TRACT Theologicus. De Prædestinatione Sanctorum.

1.

P^e Urbana.

Proæmium.

Arcanum divini prædestinatiois mysterium (secunda si videtur Synodi' seu 6. cap. 12) non superbo, et audaci, sed humili ac reverenti conatu investigandum, et aliquanti luce donandi suscipim⁹. Arduus sane opus, et quo nullus in mixta Theologia sublimius, nullus obscurius, nullus q^{ue} insuperabilius fœt difficultatibus, necio⁹ implicatius; sed quod nihilominus exacto atq^{ue} fidenti animo aggredior, illius se invamne confisus, qui Primogenitus in multis fratribus, exemplar optimi et maximi n^{ost}re prædestinatiois est, quem merito appellat August. Præclarissimum lumen prædestinatiois, et gratiæ, nempe Agnus Iesum, cuius imaginem ut inquit Paulus ad Rom. 8, quos præcavit et prædestinavit conformes fieri voluit clemens, ac misericors Pater. Sed nec desunt huic operi gloriose auspicando, atque perficiendo humana subsidia: nam præter antiquos Ecclesiæ scilicet August. Fulgen. Prosper. Anselm⁹, et alios, qui de Prædestinatioe ex industria egerunt, ex Scholasticis in ætate max^e illustraverunt Mag⁹ Petrus Lombardus 3. l. dist. 40, et 41, Angelinus D⁹ ibid⁹, et l. p. q^{ue} 23, Scotus, Alen⁹, Aureolus, Bonaventura, Durand⁹, et alii innumeri inter quos, et extraneos præterea, ex N^{ost}ris hunc tractatum integre, atq^{ue} erudite tradiderunt. Ex⁹ Suarez, Vazq⁹, Molina, Valen⁹, Ruiz de Montoya, Farolus, Lessius, Mexice, Granada, Ruggottus, Amicus, Arriaga, Espanza, Aldrete, Ribadeneira, Antonius Perez, et alii, quorum vel nomina indicare longum est. Sanctorum q^{ue} N^{ost}rorum vestigia præmens diligenter curabo (modo Deus Op. Max. ac B^eni^e eius Mater votis adquirent) reatiora q^{ue} ac relectiora, in utrob⁹ agutari, pot⁹ tradere.

Disputatio I

De natura, existentia, et necessitate Prædestinationis.

Caput 1⁹

Præmittitur explicatio Divinæ Providentiæ in communi.

1 Cum prædestinatio sit species quædam, et quidam potentissima providentiæ divini,

nonnulla et hac summam mittere ad illius clarioris intelligentiam necesse esse ducimus. Promitto 1° per dicitur providere nihil aliud a D. D. et S. S. scilicet in sapientia illius dispoos, et hinc ordinat, quia Deus nec ois in suis finis deducet. Quamvis a eod. D. D. quidam dicitur providere per actus intellectus explicent, ut D. Thomas qui 3° sententiarum q. 22. art. 1. sic eam definit, Ratio ordinandorum in fine, seu ratio ordinis ultimum in finem, alii 1° per actus intellectus, et D. Damascenus lib. 2. de fide, cap. 29. dicens: esse Dei voluntate, per quam, nec ois apte, congrue, que gubernantia; ex ipsorum in mente mihi versatilis est, sine actu utriusque per nulla ratione providere posse sustinere.

2.

Ratio est agentis: quia divina Provida recte constituta nec ceca est nec otiosa et nihil otio agentis per se ulla quae providere dicitur. Quatenus ceca non est, includit nequam per se quod finis, et mediorum, proportionis, que, aut improprietatis, que habent inter se: quatenus vero non est otiosa, sed aliquid agentis, includit nequam actus intellectus decernentis media sequia ad finem rectius. Unde sapientia dicit D. Damascenus, ubi supra, dicitur providentia esse Reverentiam procuratorem, qua Deus fungitur: omnis enim procuratio rationalis agentis nequam includit, ut intellectus actus curantem de existentia mediorum ad finem intentum, tum in actus intellectus dirigentis, et ostendentis eorum utilitatem ad finem.

Existencia

3.

Hinc facile divinitus hic quidam fecerit vocari, et bene advertit Vazq. d. 6. c. 3. mihi sic per hunc ceptus Provida sicut in recto actus intellectus, an potius volit? Ex dictis enim et ex omnium Naturarum venis tenendum est utrumque actum in recto, seu principaliter significari. In qua Magni Augustini in definitione Providentis predestinatio, quam infra expendemus, hinc per se potius actus intellectus, et volit. In qua sic facile redeuntur in vocibus S. S. D. D. quod Ruz dicit de Provida videnda: nam eorum aliqui eam explicant per voces, scilicet actus intellectus, alii vero per voces, scilicet actum volit; neutrum vero aut intellectus aut volit actus detractate excludunt.

4.

Et quidem, quod actus intellectus per se a principali scato Provida excludendum non sit, constat 1° ex ipsa nomi et similitudine: nam Provida derivata a verbo providere, quod ex ipso videtur et proprie proprie t^o procul oportet sit, directe, et principaliter scaturit, seu generatur.

Constat 2°: quia providentia, et fatentia oer, est pars prudentia, prudentia
autem est sine dubio virtus intellectualis. 2

5. Quod 1° neque actus volitio ut excludendus, patet 1°: quia praestitio haec quae providentia dicitur, saepe ab Scriptura et P^o appellatur prosperitas, electio, dispensatio beneficiorum gratia; quae omnia in recto dicuntur actus volitio. Patet 2°: quia quoniam providentia praestitio, quae bona nobis indebita, Deo libera est, nobis quae benevola et benefica; ideoque Deum oramus, ut rebus nostris provideat, et quae providet gratias agimus: stat autem benevolentia, beneficentia, et libertatis actus volitio in recto dicere, magis quae orationis, et gratitudinis iugis sola ratione divina cadere non possunt: nam quibus nisi stulto, a Deo peteret, et sciat, et gratias ageret, quae sunt quae nobis a Deo venientia.

6. Iam quod providentia saepe a Philosopho, aliis quae Philosopho appellatur actus ratio nihil nisi ratione dicitur obest: tunc quae actus volitio conceptus ratione dirigente, in dicitur actus ratio, seu rationalis: tum maxime, quia actus quo voluntas eligit media propter finem, ex parte statuit illa ordinata in finem, ac providentia merito dicitur ratio ordinis, vel ordinis mediorum ad in finem: nam quaecumque causa finalis virtutis rei est esse talis, sicut ab Scholasticis appellatur ratio cui res illa talis est: tum denique, quia ipse Philosophus in prologo 1° 2° ait: Providentia sicut respicere incipit et volitio: quo satis clare innuit, actus utriusque potest in suo cepto finalis involvere.

7. Praemitto 2°, fide sanctae esse, dantur in Deo Providentia omni rebus quantumvis minimis, nec in omni, sed in in particulari, seu singulari: nam Sapientia 12. vers. 13. dicitur: Non enim est alius Deus, quae tu, cui cura est de omnibus et cap. 11. vers. 21. Omnia in mensura, et numero, et pondere disponit: ac de his cap. 8. vers. 1. Attingit a fine usque ad finem fortiter (id est, a regem usque usque ad infimas creaturas), et disponit omnia suaviter. Ex quo loco inferunt Philosophus dicta 1° 2° ait. 2. tantum Dei Providentia se extendere, quae se extendit ipsius causalitas, ac inde ad omnia omnia entia.

8. Denique sit gloriama alia tunc ex 1° 2°, tunc ex sacra pagina, quae apud Vazquez ubi supra cap. 7, et Ruiz dicta disp. 1. videri possunt, omnia illustrata in loca Matt. 6. et 10, necnon Luc. 12

ubi ad universality dicitur Providentia commendanda, ea, quae habet quae facere,
libia, et sanis aequi, maximis laudibus extollitur: quod omnibus accedit manifesta
ratio: nam ex propriis lumine naturalibus evidentibus constat Deum esse causam primam et ultimam,
omnia et singula quilibet minima creantem, perficientem, et cum ipsis cooperantem;
sed ad hoc non nequeunt non a Deo procedere per motum et voluntatem ordinem ad aliquam
finem: aliter non operarentur rationabiliter, quod de substantia rationali summa sine
traditione dici nequit: quod omnia et singula quantum ad minima in se aliquis sapi-
entem ordinat, ac proinde perfectum habet de omnibus, et singulis providentiam: nam per
hanc, ut diximus, nihil aliud quam praedicta ordinatio et dispositio videtur.

9

Nec obstat

quod dicitur 1^a ad Corinthios cap. 2. vers. 3. Nunquid de bobus cura est Deo? Nam
ibi Augustinus, ut ex textu evidenti liquet, tantum ostendit, non esse Deo curam de bobus,
aliter quae vel infra hos constituitur, illis si speciale, quia curat de hoc: hinc enim
providet rationem suam, et in eis bonum, et modum inferiora cetera ordinat. Nec minus
obstat, aliquos esse effusum monstruosum, alios quae casuales, et fortuitos: nam si di-
cuntur monstruosi respectu ad causam particularem, quae ex se intendebat producere
effusum in sua specie perfectum, et ex adiuvante adiunctis id attingere non potuit; Deo
tamen, qui ea et non maiorem perfectiorem illis effectibus dare intendebat, nequaquam
monstruosi dici debent, aut potest. Similiter effusum quae casuales appellantur,
tales duntaxat si non causam creatam, propter cuius causam et intentionem contingunt;
secus si non causam primam, cuius praesens nihil potest subterfugere, nec quidquam accidere
propter eius intentionem saltem permittitur.

10

Nec denique obstat, quod mala culpa
videantur propter Dei providentiam contingere. Id quippe falsum absolute est: non enim omnia
providentia Dei per aliquos effectus, debet importare curam, seu dispositio procurantem quod
fiat; sed vel ita, vel curam de tali effectu permittendo, aut impediendo, et hanc
sine dubio habet Deus circa peccata. Deinde potest omnia si, circa illa exer-
cet aliquid providentiam directam, et partem, qua nimirum ea vel in puritatem, et in pe-
nitentiam, et in maiorem peccantem, aut aliorum bonum ordinat: unde merito dicitur
Augustinus in Psalm. 7. Providentiam providentiam non peccatores facere, sed ordinare cum
peccaverunt. Ratio haec omnia exercitia providentia Dei circa peccata breviter
plexus est Angelicus. 2^a 2^a q. 14. art. 16. 3. C. dicens, Deum hanc causam praedictam

11

12

13

14

malorum, in quantum permittit, et pedit, vel ordinat ea.

Præmitto 3°; cum Provida

11. Na dicta sit actus ordinativus rei in finem, triplex obij respicere, nempe subij cui vult fing, ipse qd fing, que vult subij, ac denique media, per qd subij ordinat ad tale fing. Hinc fit, provideg dividi in plures species, aut quatuor species per rades saltz aliquatenus dictas: sumpta a ea distinctio iq per ordinz ad diversa substa, iq ad divers finer, iq ad diversa media, iq denique ex ordine modo quo actus tendit in predicta obta. Ex hi. quique capitib⁹ actus habent divisiones provideg qd omnia circumscribunt: alia eni est de substa⁹ irra⁹ali; alia de raaali: Et hęc raa⁹ alia est supernaali, sc eam ordinant in fing supernaaly, alia naali; eę ordinant in naaly fing.

Denique ipse provideg supernaali; qua

12. raaali creatura in fing vite eterne dirigita, alia dicitur efficax seu deducens creaturę in eum finem q media efficacia, et hęc est p⁹estinat⁹: alia v^o inefficax, seu deducens illę per media sufficientia, q tñ ea igitur creaturę culpa effum n^o si habitura, et hęc est negat⁹, que vocant negat⁹; p⁹ter quę restat alia, qd positiva appellata, qua nimirum Deus post p⁹terit⁹ mortę hęc in peccō, eum ordinat ad p⁹terit⁹ eterne.

Est v^o notandū, subij p⁹ncipalissimę provideg

13. dirigē ē raaali substa⁹: hęc eni respicit tanquę vltimę cui utilitatis percipiendę ex bonis per ipse provideg, sedē dispositi. Reliquę v^o substa⁹ irra⁹ales sūt subij minorę qd quę: nę licet ei quoque provideat Deus multa bona; id tñ finalitę referat ad utilitatem raaali substa⁹, quary bono intendere debent irra⁹ales. Accidentia a n^o si p⁹terit⁹ subij provideg, ne minus quidę qd quę: eti eni per hanc ordinant ad fing; n^o tñ tanquę ens simpl⁹, sed tanquę ens entia; ideo qd potius se habent tanquę bona p⁹terit⁹ substa⁹, qd ut subij cui provideat, aut vultat.

Cap².

Incapta explicatio concluditur.

14. Præmitto denique, certę oib⁹ ē, oę Divinę Provideg ē efficax, saltem circa fing v^ontensaly glorię Dei, et ostensionis attributorę igitur: qd nihil

Dei operati ad extra, quoniam se ipsa arrequeat sui gloriæ extrinsecus, ostendat que aliquid ex suis attributis: ad quod certe singula Dei referunt, et ordinat, ut illud Prov. c. 16. Universa propter semetipsam operata est Deus minus. Est v^o dubium, et quidem non leve, an sit de ratione universi providens Dei, circa singula particularia et proxima efficaciter habere, et quod non est, an debeat semper arrequeat bonis illud particulare, quod procurati creaturæ?

15. **A**ffirmat Cajetan^{us} 4. pte. q. 22. art. 1. et Banez eod. art. dicens, eam requi universi Dei sui generis, probat que duos sui multifariq. 1. quia quod alius providens non arrequeat singula intentione per media ab ipso disposita, vel ex ignorantia, vel ex ignorantia, non ex eo quod nesciat, aut non possit adhibere media ad eius finem arrequeat futura; hoc autem vel ignorantia et impotencia Deo sine crimine accidere non potest. 2. quia hanc rem supponere videtur Eccl. 3. oratio illa: Deus, cuius provida in sui dispositio non fallit: hoc enim perinde est ac dicere, Dei providens semper arrequeat singula illi, ex cuius intentione operati, et ad quod dirigat media. 3. quia aliter dari non poterit providens aliqua Divina immensa et finis illius arrequeat. Patet ratio: nam si ad generalitatem Providens Dei non spectat in eis et sine, nisi in quo supponit intentiones efficacem finis, sane providens quod nullius finis intentiones efficaciter supponeret, sed duntaxat inefficacem, adducit quod ratione providens perfecta est: et nihilominus cum nullius finis arrequeat foret in eis.

16. **O**rget: quia quod generis providens supponit intentiones efficaciter illius finis particularis, ad quod ordinat media: quod est in eis et sine illo particulari. Antiprobatur: quia quod generis providens in eis efficaciter electio mediorum ad singula particularia; huiusmodi autem electio necesse supponit intentiones efficaciter finis particularis. dum in: quia nulla est in Deo generis, quod non supponat intentiones efficaciter quod singula remota gloriæ Dei; sed media electa non descendunt ad singula remota, nisi mediante sine particulari et per: quod huius intentionis efficaciter necesse supponit ad os Dei generis. Sum demum: quia omnis generis, seu intentionis finis particularis, cum non sit pura circa illi operati necesse tendere debet in eius emittenda, volendo ut: at intentionis generis in eis finis volendo ut sit, est intentionis efficaciter: quod idem quod finis.

17. **S**ermonis adria sea, que tenentur cor Societatis S. P. et D. Co., flumini que S. et Angelus in 15 dicitur. q. 1.

art. 2, et q. 6. de verit. art. 1, vera, tenenda que est. Rāo efficacit̃ sumit̃ ex eo
 quod negari nequeat. Deum hęc verit̃, et sincera intentioꝝ salvandi oēs hoēs
 nā illud apli 1° ad Thimot. cap. 2. oēs hoēs vult salios fieri: Insuper certū est,
 ex ea intentioe largiri oēs, in reprobis auxilia sufficientia, et regnantia
 salutē cum perfectioe reia sufficientiq, et utilitatē eorū mediōꝝ ad talē finem,
 et dicit̃ ex illo Ioann. c. 1. illuminat̃ oēs venientē in hunc mundū: q̃ negari
 nequit verā providē ordinare reprobos ad finē eterne salutis; et tñ hunc finē
 partiaꝝ minime arrequat̃: q̃ non est de rāo providē q̃ vult, quod finē suū
 partiaꝝ arrequat̃.

18.

Negant 13 sig. Bañez, et Aliaxer, sed absurde, et ita

ad hoc tenent, aquid quę providē aliud n̄ est, quę rāo ordinat̃ reas q̃ finē, seu
 quod nā est, sapienti dispo. pparativa mediōꝝ in finē intentū; et totū hoc rege-
 rit̃ q̃ sapienti illa dispo. quā Deus pparat, et largit̃ reprobis media sufficiē-
 tia ex sincera intentioe salutis eorū, et viderant̃ patēbit: q̃ ea dispo. habet
 rāoꝝ verę providē ordinant̃ reprobos q̃ finē salutis. Dicit̃: qm̄ intentio illa gene-
 rāl̃ salvandi oēs in reprobos, et electis mediōꝝ sufficiētiā ad p̃ditū finem
 mēre q̃ illa n̄ sint, inde n̄ requirit̃ quod n̄ sint vera intentio, et electio: q̃ nec requirit̃
 quod n̄ sint vera providē, et ordināo. Patet oīa, nā n̄ Dei intentio, et electio ex
 immēsiōe q̃ finē partiaꝝ, n̄ cadunt a perfectioe summa intentionis, et electioꝝ;
 cuius providē divina cadet a perfectioe providē summa ex illa generōe. **Hinc**

19.

facile r̃gēri ad fundamta opposita. Ad 13 dicat̃, quod Diṽa providē n̄ semper
 arrequat̃ suū finē partiaꝝ, nullaten⁹ oīū ex impo. et ignorā, ita ex eo m̄
 quod n̄ semper finē partiaꝝ efficacit̃ velit: neg̃ em̄ illa lege aut necessitate
 tenet̃, talē finē efficacit̃ intendere, aut adhibere semper media efficacit̃
 ad eius arrequoꝝ: qm̄ potius ad rectā Divinę providē gubernāoꝝ, et ordinē vari-
 etatē pertinere videt̃, et ex innumera hoīū et Angelorū multitudine, quī in
 vītā eterne ordinat̃ n̄, permittat, aliquos ab illa sine despicere, et recte admonet
 Angel. 1° 3° p̃sent̃ q̃ 23. art. 3. 3° C.

20.

Nec p̃t̃ dicendū ē (it̃ iq ad 13° r̃gēam)

Divinę providē q̃ suū dispo. aliqd̃ frustrari, vel falli: nā qui egredit̃ vītā
 ordinē divinę providē, relabit̃ q̃ aliq, et qui egredit̃ ordinē misericordię

relabitur & ordinis iustitiae: et quoties causa particularis defuit a reuocae finis particularis, id igitur Deus certius nouit, sed tamen uoluit hunc defectum permittere propterea bonum, et ordinem totius ueritatis, vel ad manifestationem alicuius attributi diuini: omnia enim Deus ultimo refert ad laudem et gloriam suam, quae finis sempiternae requiritur: quare hoc reuocae ueritatis ait Ecclesia, nunquam eius quidem in sua dispositione fallit.

21

Ad saltem inquit, non liberabitur Deus ab impudentis nota: nam hanc certe incurrit, qui ponit media & ex parte ad finem aliquem cum infallibili scia de non reuocae illius. Sed nego assumptum: nam licet & provisione particulari unius finis intendente, hoc impudentis merito attribuat, in sic & provisione generali, cui ultra finem particularis sufficienti obliuio procuratur, est alius finis generalis quem principaliter intendit, et a cuius apercutione nulla ratio potest impediri. Hac ratio non est impudentia & superiore ad hunc humanam, apponere media regulata ad correptionem subditum, quae certo sciat non emendandis: nec & agricola mittere semina & terram intendendo ex nobis fructus quae sperat, multa a naturae sculcanda esse, et multa in ab arboribus comedenda. Sed de his longius alibi.

22.

Ad. 3. nego sequi: quia nullus est medius, inaefficax, uel inefficax & finis particularis, quod ad finem universale gloriae Dei efficax non sit: nullus quippe ad extra praeuocari potest, quia ex eo infallibilitate, et ex effectu sequenti obtinens attributorum, et gloriae externae Dei. Unde licet Deus antea ponit nihil ad extra praeuocare, atque adeo suam gloriae extinguit, et obtinens suorum attributorum nolle; securus uero ex supposito quod uelit ad extra aliquid praeuocare, suam quae prouideat exerceat: quia ex tali supposito necesse est, quod finis ille uel infallibilitate, et ex effectu stringat, ac proinde quod a Deo sit dispositus infallibilitate, et efficaciter. Hac autem ratio cessat omnino in finibus particularibus: quia adhuc supposito, quod Deus uelit prouideat, suam ad extra exercere, nulla inde oritur necessitas, ut hic aut ille finis particularis respiciat, ac proinde nulla lege aut necessitate stringatur Deus particularis finis intendere per media efficaciter.

23.

Ad uigentis negati auctoris: in uicinis probatione licet pro nunc admittatur (quod adhuc sub lite est) quod electio est efficaciter mediorum efficaciter ad finem, praesupponere finis intentionis efficaciter;

at
my
Quo
pra
inf
fir:
24.
gbo
ete
my
salu
f m
m
m el
ng
sa
S
fien
ziti
n co
pro
loci
S. b.
oc.
oc.
x
intu
nat
tra
mg
26.
salu

at vray n̄ est, nec ab adversariis illa rāce p̄ba, quod oī electio efficax medi-
um inefficacium, seu duntaxat sufficientium, efficacis finis, intentionis p̄supponat.
Quare tota obiectio evanescit, q̄ licet electio medicorum, q̄ Deus largita re-
probis ad salutem, erga media illa efficax (siquidē illorum existat, necesse
infert); n̄ est tñ electio medicorum efficacium, sed tantum sufficientium ad finem salu-
tis: ac proinde n̄ debet intentionis efficacis salutis p̄supponere.

24. In 2ª eiusdem anty
p̄bāde neganda ē minor: q̄ auxiliā sufficientiā electa ad finem proximum vite
eternę p̄ se ipsa, et independentē ab eius finis consecutione reducunt ad finem ulti-
mum glorię Dei: n̄q̄ p̄ suam met̄ entitatē, et p̄ effectū gratię, que p̄stant, adiuventi
salutem eternam in potestē libera hoī, obtinent dūring bonitatem, et amorem
suarū creaturarū: ex quo sane ingens Dei gloriā surgit. Unde falsū ē ea mediā non
nisi mediante fine p̄ salutē derivare ad finem remotum glorię Dei. In 3^a p̄bāde falsa
n̄ est minor si eam intentionis tendentis ad finem volendo ut sit effectiva circa talis finem.
n̄q̄ certū est, Deum intendere ac cynceatū velle, ut oēs hoīes salvi fiant, vel quod
n̄ est, ut re ipsa existat eorum oīū salus; et tñ ea intentio erga talis finem efficacis n̄ est.

Sed opponi solet q̄ hoc ultimum locū D. Pauli docentis, volūne Dei, oēs hoīes salvos
fieri, ita ab Augustino accipi, ut by omnes n̄ comprehendat reprobos; adeo quidē ut; Enchi-
ridio cap. 103 p̄mittat, p̄p̄tū testimonium explicari quovunque alio modo, aut tñ credere
n̄ cogamur, aliquid omninoque Dei volūne fieri, falsū que n̄ ē. q̄ si quidē re-
proborum salus falsa n̄ est, eam Deus n̄ voluit. Fateor equidē Augustinum t̄x̄ eius
loci debere explicari, sub quā nulla reproborū comprehendit. 1° dicit cap. 8 de p̄deste
1^a, vbi censet, sicut de Magistro, qui sit vnicui; Urbe, dicit. Hic oēs docet, quatenus
oēs, qui in ea docentur, ab ipso docti; sic de Deo dicit, vult oēs salvos fieri, quatenus
oēs qui salvantur, ex Dei volūte salvantur. 2° habet. c. 14. et connect; et grā, vbi by oēs
intelligit, n̄ quidē de singulis generib; sed de generib; singularib; ut remissis, p̄p̄desti-
natorum numerum oē genus hoīū, seu dicitōs personarū comprehendere. 3° denique
tradit cap. 17. eiusdem libri vbi, quod omnes vult Deus salvos fieri, dicit; intelligit, que-
nig nos facit velle.

26. Sed 1° nihil hęc obstant: ideo enī q̄ allati testimonii volūne
salutis ad reprobos n̄ extendit, q̄ q̄ eius loci intellexit locū Pauli de volūte decretoria

seu efficacis, na t' cetero certu e. S. N. S. Deo tribuere solutioes, q' n' implentur, ut
 c. 16 de p'dict. S. S. dicit de peccantib' accedit, stra volu' Dei facere, et lib. 3. de libe
 arbitrii dicit de peccatore dicit, Deum volentem sanare illum, ab ipso stemmi. In
 locu ip'z Pauli tanq' ad reprobo' extendit lib. de spiritu, et lit. c. 33. vbi ita
 fatua: Vult Deus dei hoer salior fieri, non sic t'n, ut ei adimat liberum
 77 arbitrium, quo volte t' mala stenter, iudicant: quod t' q' imp'det, tra
 77 volu' Dei faciunt, cu' eiu' euangelio n' credunt; nec ideo t'n eg vincunt, sed se ip'oz gra
 77 dant summo bono, exoptant q' suppliciu' potest' eius, cuius q' donis misericordia
 77 stemp'raunt. Unde volu' Dei semper iudicia est; vinceretis a, si n' inderet, qui
 77 de stemptorib' faceret, aut i' p'ouent e' ad eae, quod de talib' ille dicitur. **Hinc**

27. **P. Progea**, qui totus est Augustinianus, volutioes illg' salutis ad oer hoer extendit
 nullo dempto, et videre e' lib. 2. de vocaoe Lentii c. 23, 24, et 26, plurim' que alii
 loci, max' q' respo'e ad cap. 8. Galloz, vbi ita habet: Qui dicit, quod non oer hoer
rebit Deus salior fieri, sed centu' numeru' p'determinatoz, dixit loquit' quz
loquendum e' de altitudine grae Dei. Qui plura hac de re desiderat, scilicet
 P. Aldrete hic dicit. H. sec. b. allegante agentia testimonia Chrysost., Ambrosii,
 Niceni, Cyrilli, Ignatii, Anselmi, Gregorii, Athanasii, Basilii, Cyrilli, Ber
 nardi, et Ang. Nisi. Unde videt, merito Ex' N. S. hic lib. 4. c. 1. a mul. de hac p'te
 P. P. concordia rea protulere, tanq' centu', et extra op' opinioes accipiend' ee.

Caput 3.
Quid sit predestinatio?

28. **P**redestinare ex p'ra et destino sp'itu, id e' sicut ac ante, seu p'nt' destinare. Ex
 a' destinare omni' alii' acceptio'ib' a nro inditute alienis, auctu' potissim' q'
 q' senig' et d' accipi solet. Et id e' q' ac libere velle, stituere, decernere, na illud
 Pauli. 2. ad Corint. c. 3. Inuicuiq' prout destinavit in corde suo; eod' que sensu
 lib. 2. Machab. c. 6. de Eleazaro dicit: Destinavit non admittete illicita
propt' vitz amoz.

29. **A**ceptio ista, licet non improbia, valde t'n lata est, et
 ad Deum applicata p'p'ndant omne decree' efficac' producenti aliquid ad
 extra: atq' hoc sensu p'p'destinas in malis in p'p' sumit' aliquando a L. P. ita ut

reprobatoꝝ iꝑꝝ, seu decretis damnatoꝝ; eterne relectati: sic loquuntur August
 lib. 11. de civitate Dei. c. 1. et lib. 21. c. 24. Fulgentius lib. 1. ad Monim. c. 13, et 14. Gregorius
 ad capita Galloꝝ respon. 14. et 15. ac denique Concilij Valentini sub Lotario
 c. 3. apud quos reprobi vocantur: Predestinati ad mortem, ad supplicium, et ignem
eterne. Peccata vero seu mala culge, sicut a Deo nullatenus intenduntur, aut
 decernuntur; sic nullo vero rursu ad ipso predestinata dici valent, id tantum predestina
 it docet Magn' August. c. 10. de predestin. s. s. inde pbant, predestinatio latius patere,
 quod predestinatio: quia Deus (inquit) in ea predestinat, quod ipse est facturus; sicut
 autem in, quod non est facturus, nec predestinat, ut peccata. **U**

et dicitur, atq
 ad rem nostram accommodatur, destinare pro eodem accipitur, ac mittere seu duci
 gere: inde sagitta dicitur in scopum destinari, quia in illo mittitur aut dirigitur.
 Nam hanc acceptioem predestinatio bene monet. **U**bi dicitur: Predestinatio q. 23. art. 1. c. aliud
 non est quod facit ordinem, seu transmutationem creaturam; quod nra predestinatio: ut enim ibidem
 sagitta advenit, predestinatio proprie loquendo in se potest ordinem ad finem gratiorum, et inde
 dicitur, et quod nra proprie nra dicitur averit non potest: nam quod nra tendit ex ductu nra nra in
 finem sibi proportionatum, non tamen ad eum mittitur, aut dirigitur, quod nra pondere, et rursu
 quasi petitur ad ipsum pervenit. Quod oportune et eleganter explicat. **U**bi dicitur
 sagitta, quod nullatenus destinata, aut mittitur in centrum, in quod nra pondere
 fertur, id in scopum, ad quod nra nra pervenire non potest, nisi mittatur. Unde merito
 dicitur Damascenus, predestinatio est eorum quod non est nobis; quia sic proprie loquendo
 in reatu circa bona gratuita, et nobis indebita. **C**

81. **C**eterum, cum inter dona ista
 gratuita, gratia et gloria numerentur; quod est an tunc ad que predestinatio; seu
 id ad quod hinc predestinatio, ut sola gratia, aut sola gloria, aut potius utraque?
 Ockam, Gabriel, Guillelmus, et Catherinus apud eundem dicitur hic lib. c. 5. nul. 10. aut
 predestinatio in referri ad gloriam, ideo que eam dicitur in solo decreto glorie operari:
 hoc enim merito, id hinc intelligitur sufficienti ordinatur ad gloriam infallibilitate obti
 nenda. **C**um vero Durandus apud eundem dicitur nul. 12. art. predestinatio non referri circa
 gloriam, sed in circa gratiam. Ratio affert: quia predestinatio est pars providentia; providentia
 non est de fine sed de medio. **H**

Hanc rem adscribunt Patru Carquez RR aliqui

post P^o Rybadeneira hic dicitur. Sed immerito: nullibi enim negat
 p^odestinatio referri ad gloriam; quoniam potius id sepe affirmat tota dicitur 87, et dicitur 87
 cap. 3. infra medium: Nunc nullibi auerit Augustinus q^o rea Durandi ee: et in
 stonant, nunquam electio ad gloriam significari ab Augustino sub nomine p^odestinatio;
 aut p^odestinatio sub nomine electionis ad gloriam: quia si p^o electio ad gloriam semper
 Augustinus intelligit decretum donandi gloriam; per p^odestinatio vero non nisi decretum p^o-
 parandi gratiam, licet et ordo ad infallibilem reuocatur glorie.

33

Sententia sic expressa
 valde sformis ee videtur menti Augustini et Angel. Preceptoris Augustini qui
 dem: nam ut mox videbimus, p^odestinatio definitur q^o p^oparatio beneficiorum q^o ordo
 ad salutem: deinde cap. 20 de p^odest. dicitur sic habet: Nihil aliud e p^odestinatio
quam gratia p^oparatio: et nunc ibidem; inter gratia p^oparatio, et p^odestinatio hoc tantum
interest, quod p^odestinatio e gratia p^oparatio, gratia vero ipsa donatio. Est itaq^{ue} ea res
 Angelus dicitur menti valde sformis: nam dicta q^o 23. art. 4. C. post electio ad
 gloriam ponit p^odestinatio, tanquam actus directus, et ex electione derivatus. Postea in eodem
 loco arguit, p^odestinatio e p^ovidetur specialis circa finem salutis; p^ovidentia vero circa
 finem p^osupponit volens finis.

34

Hic accedunt duae non stemnenda rationes. 1^a. nam q^o
 adulti, qui salvandi, mereantur suam electio ad gloriam e p^obabile, et tutum; Theo-
 logia, recusat quod mereantur suam p^odestinatio: q^o hoc non est fundenda de
 electione, seu decreto donandi gloriam. 2^a. quia, si, ut graues A. A. putant, ex sola
 volente generali de omni salute p^opararet Deus quodq^{ue} media infallibilitate eor^{um} ad
 beatitudinem perductura, hoc solo, et quovis alio recluso, intelligeret eor^{um} p^odesti-
 natio: ita tunc p^odestinatio nec videtur q^o illa intentio glorie, ut pote omni re-
 p^obat, neq^{ue} itaq^{ue} in electione, seu decreto donandi gloriam post p^oparatio beneficiorum habitio:
 nam hoc supponit q^o exercitum p^ovidetur, seu p^oparatio beneficiorum: q^o in vice videtur
 in ipsa p^oparatio.

35

Ultima et vera ratio ea q^o inter J. J. omnino, ut videre est
 apud C. D. N. ubi supra n. 11. et L. Quiz. dicitur 4. rec. 2. et 3. docet p^odestinatio
 perfecta, ac simpliciter directam ad gratiam et gloriam sine dubio referri. Nam gratiam
 quidem: nam p^oter adducta nuper ex Augustini testimonio id sceptis verbis auer-
 titur ab Augustino ad effect. c. 1. vers. 5. ubi de Deo Patre sic loquitur: Qui p^odesti-

36

37

38

natit nos in adoptione Filiorum Dei. Ad gloriam quoque: nam idem Augustinus ad Rom.
C. 8. vers. 30. praedestinatio pendit a vocacione et iustificacione usque ad finem glori-
ficacionis: et C. 9. vers. 23. est qui salvantur, vocat Casa misericordiae, quod Deus praeparavit
pro gloria. Item Acton. c. 13. vers. 46. dicitur: Crediderunt quot quot erant pra-
ordinati ad vitam aeternam. Denique Trident. eisdem vocat praedestinator ad vitam.

36. Neque negari potest ab Augustino in praedestinatione referri ad ipsam finem glori-
ae: nam sic loquitur: Quos in sui regni gloriam praedestinare dignatus est: et
de bono praevisionem cap. 21. ait: Praevisionem non nisi a Deo donari, qui nos praedi-
stinavit in sui regni et gloriae. Unde et misericordiam accipit, praedestinationem
esse gratiam praeparationis, per id minime intendit excludere respectum ad gloriam: sed
potius loquitur de praeparatione cum respectu intrinseco includente, nempe quod ita
beneficia gratiae largitur, ut ea ordinet ad infallibilem receptionem gloriae. Accedit quod
nunc gratiam comprehendit. Sed igitur in gloria, quae dicitur gratia appellat, non illud
Augustinus ad Rom. 6. vers. 23: Gratia Dei vita aeterna, quam que accipit, meriti
dandi et omnium tanquam gratia pro gratia: quia gratis data non merita ex fine,
et illi gloria redderetur. Atque eodem modo loquitur S. Fulgentius lib. 3. de veritate
praedestinationis, ubi ita habet: Praedestinavit per sanctos suos, et ad gratiam vitam bonam,
et ad gratiam vitam aeternam.

37. His auctoritatibus accedit optima ratio: nam praedesti-
natio, et ex D. Thoma ubi supra dicitur, est quaedam transmissio in mente, seu
voluntate praedestinatoris existens, qua creatur rationalis per media gratiae ad finem
vitae aeternae dirigatur; transmissio autem non respicit tantum ultimum tantum, sed in me-
dium, et usque, nec hanc solum, sed ipsam quoque tantum ultimum: quod praedestinatio nec solum gratiam
respicit, nec solum gloriam, sed utramque simul, illam scilicet per modum usque vel medi-
um, hanc vero per modum finis. Unde dicitur ad rem nostram aptari potest illud Augustinus: ubi
est unum propter aliud, ibi est unum.

38. Nec hinc res sub his tunc stradicit Varro.
Praedestinatio constituitur per solum gratiam praeparationis: nam nec igitur, nec Augustinus. et ex
nostra allegatur loci constat, ab ea praeparatione excludit respectum in gloriam tanquam
in finem. Quod vero superaddit, nunquam electio ad gloriam significari ab
Augustino sub nomine praedestinationis, verum quidem est, si verum sit de electioe, quae

41
vel antecedat ipsa preparatio gratiae, ut vult D. Boetius, vel ea subsequatur, ut Cajetanus.
respondit: si a est verum loquendo in universum, de omni viro electo ad gloriam:
nam ipsa preparatio mediocriter efficaciter ad finem gloriam (in qua deus & Augustinus pre-
destinationem collocant, ut statim dicetur) eo ipso est intentio, atque volitio efficax
illius finis, ut suo loco a nobis ostendetur; ac proinde est electio hominis ad gloriam, in
se vult deus ab homine infallibilitate obtineri per illam mediam.

39.

Hinc facile sol-
vuntur omnia, quae ex authoritate, et ratione per seam Cajetanus adduximus: nam ea, ut
viderantur, patebit, solum probant, sub predestinatione non comprehendit gratia electio,
& decretum dandi gloriam, quod de facto, aut de potestate sua variis opinionibus dis-
tinctum est ab ipsa gratiae efficaciter preparatio, eamque vel antecedenti, et subsequente;
recurrunt ad electionem, seu decretum dandi gloriam & ipsam preparationem identificat, et in ea
sua nuper dicta nequa includit. Quid a tenendum est circa electionem, necessitatem
& potestatem dandi electionis a gratiae preparatione distinctae? ad hoc Cajetanus non attinet,
omninoque quae alibi discutietur.

40.

Quae vero adduximus pro aliorum opinionibus, nullam
roborem habent: Ad fundamentum primum dicimus, decretum operandi gloriam pariter sumptum, et
a preparatione mediocriter dicitur (propterea ab A. A. dicitur seae adductum) quia tunc est sti-
neat predestinationem, si a ante, aut simul & ea connectat si a sequitur; nihilominus
tamen gratia non continere illam: quia predestinatio est ordinatio, et transmissio crea-
tae rationalis ad finem gloriam; transmissio autem, ut notatum est, non est transmissio, sed sit quoque
reperitur.

41

Ad fundamentum vero Durandi respondetur quod primum non verum circa media
specificative, et de se sumpta, et recluso omni respectu ad finem; sed potius circa media
ut talia, et quatenus ad finem intentum inducentia: ac proinde vultus respicere
debet, finem ut tunc, media ut via. Sed advertendum nonnullum est, predestinationem a Cajetano
accipi pro sola electione ad beneficia gratiae quia ab electione ad gloriam: quo
sensu multi reprobi agunt ipsos dicuntur predestinati ad finem et ad gratiam in
hac vita per aliquo tempore obtinendam. At ista acceptio est diminuta, utpote quod
partialis tantum predestinationem, seu partem quendam illius duntaxat spectantem: nam
impleta et integra predestinatione, et quod simpliciter talis dicitur ad gratiam et
gloriam de nuper exigentia nequa refertur.

43

44

42. Cuius a sic sumptis tres: i. celebratores, definiōes. 13 tradit D. Augustus, cap. 14. de bono sciētis p̄ hęc verba: Supplicia et p̄paratio beneficiōrum Dei, q̄ certis liberant, quicumq̄ liberant. 2a. Scotus 3. 14 dist. 40, Bonaventura, et aliorum, quā D. Boetius magis trās appellat, scilicet: Ordo electiōis creati inchoatilis ad grā, et gloriā. 3a. denique ē eundem D. August. loco sup̄ relato, nimirum: Ratio ordinis, et transmissionis creaturā rāalis in singulis vitę eternę. Quod quidē dicitur licet verbū dicitur in eandem sēse nō recedunt: quippe nō aliter Deus ordinat, eligit, seu transmittit creaturā rāalē, et beatitudinē eternā, quā p̄nocendo, atq̄ p̄parando beneficiā quib̄ certis illis sicquantis, qualia s̄ Baptismus, p̄arulis, vocā, iudiciā, et p̄reverentiā finali, et adultis.

43. Hinc deducit, obitū dīvīnē p̄destinātiōē ēē tūplex, scilicet creaturā rāalē tanq̄m in singulis cui, et subitū quod p̄destinātū, eternā beatitudinē tanq̄m tū ad quem p̄destinātū, ac deniq̄ totā grā, et auxiliōrū sēis tanq̄m in eib̄, et nō tū, p̄ea quā in salutē transmittit. Deducit in rē, p̄destinātiōē ēē etiā ac metaphisicā in eā, et eternā salutē p̄destinātū, adeo ut implicet ad dīctiōnē, aliquē p̄destinātū nō salvārī. Porro oīa ista p̄dicata clarū, et admodū scholasticū admodū oglea est Card. Bellarmī. lib. 2. de grā c. 2. sic p̄destinātiōē definiens: Providētia Dei, quā misericordiā electi p̄ infallibilia media grā dirigunt in singulis gloriā. In eundem tenorē sic eam explicat P. Rigalda in M. S. Providētia supernālis efficias Dei, quā creaturā rāalis in singulis vitę eternę p̄ducit.

44. Sed tanq̄m redundante hanc definiōē rēdit Quirō: nō ēē supernālis inquit, solius Dei est; si in vitę eternę, solū creati rāali op̄tit: quare breviter ipse sic definiēdū censet: Providētia supernālis efficias vitę eternę. Verū si neque adeo brevitatē, claritatē p̄sthabita, vultendū est, ipse quoque Quirō reprobendū ēēt ob particulā supernālis: nō relate ad dīctiōnē vitę eternę providētia ēē nō poterat nālis. Bonas itaq̄ has p̄tendēs, sicut et p̄iores omnes definiōnes cenreo, itaq̄ que eundem nucleū stineant, integram que p̄destinātiōis essentia nā Logice p̄cristy exponat: et eis quippe sic generis p̄onitā vel p̄vidētia et Bellarmī, Rigalda, et Quirō, et p̄ria, et p̄paratio et August. et ordo electiōis et Scot. et ratio transmissionis et de Angelicis; et vice dīctis sup̄ addunt cetera, q̄ satis en dīctis rēp̄icua sunt.

Caput 4.

Quomodo p̄destinatio cum providētia operetur?

45. Triſarūq; operatio ista fieri pot. 1° si p̄destinatio operetur & providētia naturalis: 2° si illa operetur & providētia supernaturalis, quae Deus exercet per reprobos: 3° denique, si illam operetur & providētia in omni. Circa 1^{am} operatio multiglex est dicitur p̄destinatio ad providētia naturalis. 1^a ex pte subti, q̄a p̄destinatio subti est sola creat naturalis; subti 1° naturalis providētia est etiq; quibet creat ratio exposit modo in 1° cap. declarato. 2^a ex pte tui: na p̄destinatio dirigiti creatura in sing. supernaturalis; providētia a ~~est~~ naturalis in sing. naturalis. 3^a ex pte mediocy, q̄a media p̄destinatio si dona gratia; naturalis 1° providētia si dona naturae: unde illa est oino libera, et gratuita; hae 1° superposita rexy creatōe, est necessaria.

46

Circa 2^{am} 1° operatio tunc est dicitur p̄destinatio a providētia supernaturalis prout ad reprobos extētia, quod itaque non sumit, quemadmodum in p̄destinatio operatio, ex pte subti, tui, aut mediocy, ita in ex pte modi tendendi: na p̄destinatio est providētia efficax Dei circa sing. vitz eteray in quibet certis, et infallibilita creaturae naturae perducit; at providētia supernaturalis, qua Deus ordinat reprobos in eteray salutē, n̄ est efficax operatio huius finis: in em̄ operatio illi media, et auxilia supernaturalia, q̄a salvari possunt, n̄ 1° q̄a actu salventi.

47

3° deniq; operatio invenit fere oēs in 2° Boet. dist. 23. art. 1. in fine conq; p̄destinatio se hēre n̄ providētia in omni, tanq; p̄ illius obtiq; Ratio est: q̄a id est pars obtiq; alterius quod veniat circa obtiq; partiale illius: sicut scia agens de se est pars obiectiva Philoſophy, q̄a circa obtiq; partiale Philoſophy veniat; sed ita se habet p̄destinatio n̄ providētia in omni; siquidē hae comprehendit deductioes rexy oiy in suos fines: illa 1° deductioes duntaxat electoey in sing. beatitudinis supernaturalis: q̄a p̄destinatio est pars obtiq; providētia in omni.

48

Adventit in 2° Boet. lib. 1. cap. 18. n̄ 4. p̄destinatio in tota sua latitudine, id est, prout ad N̄ty Am̄y & ceteris electis extētia, quodammodo tota providētia includere, cuius que adequaty obtiq; respicere. Ratio reddit: q̄a p̄destinatio ordinat res oēs creatas, cunctas, que operay erentur ad salutē electoey, et hoc ad N̄ty, et Dei gloriā va

Illud Argotoli¹ ad Corinth. c. 3. Omnia vestra sūt, vos a. Nō, Nōtū a. Dei: int 9
Theologi docent, mundus ē duraturus, donec p̄determinatus numerus impleatur,
et n̄ ultra.

49. Sed circa hanc Eximii¹ Dni doctus, q̄ centē valde p̄babilis ē, duo sūt
notanda. 1° est illud n̄ posse hanc locū, q̄ opinione N̄ Bōq̄ ratiō p̄ter J. d. omni, qua
n̄m̄m̄ docet, decretū Incarnationis Habitū non esse, nisi dependenti a peccō
Adami, et in eius remedij: imo n̄a flexorū ex eis. 2° Ab̄, post tale peccō abole
fr̄m̄: n̄, si hoc est verū, centē ante p̄determinatō Nōtū Dni et nr̄q̄, iō in Deo p̄
cessit multiglex p̄ordinatō, n̄ decretū creandi mundū, et q̄ co creaturay r̄ales
ad supernaals sine gr̄a et gloria, eleuatay, simul que ceteray alias q̄ debita
ordinatō ad suos fines; ita ut oīa ista p̄manerent euent, etiam si, Adamo non
peccante, Nōtū Dni n̄ remiserit. Quare q̄ ea r̄a effūc̄ ista D̄m̄ p̄videt n̄ que
runt a Deo ordinatū q̄ salutē electorū, et p̄determinatō Nōtū Dni: q̄ in ea opinione
verū ē non pot̄, quod p̄determinatō Nōtū Dni, et nr̄a adequatū D̄m̄ p̄videt
ob̄tū p̄bati. Itaq̄ solum loquit̄ Exim. D̄ n̄a r̄a sup̄, in qua totū decreto
r̄y ordo a Nōtū Dni p̄determinatōe int̄m̄ sumit.

50. Q̄ est, adhuc posita hac Exim.
Qui r̄a, quod sūt oīe gubernatōe in r̄eā respiciat q̄ sine beatitudinis saluando
r̄y, et ex Nōtū Dni p̄determinatōe processerit: r̄eā nihilominus ēē quod p̄determinatō
sit pars obiectiva p̄ordinatō, attentione habita ad ob̄tū it̄m̄m̄ directū, et et ipse
suare loco allegato monet. Ratio est: q̄ p̄determinatō n̄ respicit directe
ip̄os p̄determinator, eorū que beatitudinis, reliqua^o indirecte; at p̄ordinatō q̄ tota
sua amplitudine directe respicit n̄ r̄eā, quos n̄m̄m̄ sufficienti ad
salutē ordinat: incipit respicit ceteray alias creaturay, quas r̄eā p̄adu
cit in suos fines.

51. Sed restat adhuc dubij difficilior: n̄ sūt p̄determinatō dicenda
i. in parte p̄videt logica, seu sub̄tina. Negant Caiet. Vazq. Ruiz et alii
apud Rybadeneria disp. 1. n. 18. q̄ venit Loday disp. 61. 54. et Lonet disp. 1.
art. 4. 54. dicent. esse q̄ schola Bōt̄m̄ om̄m̄. Sed r̄eā aff̄ant Durandus
Cappes. et Mañh̄m̄ loir apud D. Vazq. r̄idendi disp. 87. c. 5. n̄. 116. q̄ sub̄tina
bunt Exim. D̄, Molina, Arubal, Quirō, Rivaden. et N̄m̄ om̄m̄.

52. Suadet¹ ista: n̄ esse

q^o sub^o alterius, est e^o sub^o, de quo alteru^o grati ut r^o superior; red^ota se
 habet p^odestinatio x^o p^ovide^o: q^o est q^o illius sub^oria. Probati min: n^o ex
 ma p^o hoc p^oca^o est bona: p^odestinatio est p^ovidea et ex alia p^odicati hic
 p^ovidea tanq^o grati superioris, siquid^o v^otem^o extendit ad p^ovide^o superioris
 circa reprobos, et ad na^ota^o circa reliqua^o creaturas. I^o grati: r^o r^oia divina sub
 hoc p^oceptu p^oparati ut superior ad r^o r^oionis, p^oortu^o et im^oph^oic^o ind^o
 gentis: ratio r^o r^oionis id^o ad id^oam h^ois, leon^o, et ceterar^o: ratio r^o r^oionis attu
 buti ad attributy misericordie, iustie, et reliqua: q^o r^o r^oionis.

53.

Sed ad inuagis:

p^odestinatio n^o differt specie ab aliis p^ovidentiis: q^o n^o se habet x^o r^o r^oionis p^o
 videa ut p^o r^o r^oionis. Ita videt^o bona, et am^o p^o r^o r^oionis multiplicata: 1° ex v^o r^o r^oionis: q^o
 licet p^odestinatio respiciat d^o r^o r^oionis, qu^o aliis p^ovide^o: habet t^o eund^o mod^o p^o
 vide^o, qu^o ip^o: q^o n^o differt ab illis specie. 2° ex r^o r^oionis: q^o ea distinctio non
 pot^o turni ex d^o r^o r^oionis p^o r^o r^oionis: n^o mot^o r^o r^oionis p^o r^o r^oionis p^ovidea est
 id^o ip^o, nempe divina em^o et bonitas, na^o illud d^o r^o r^oionis p^o r^o r^oionis opera
 tus est Deus; actus r^o qui r^o r^oionis p^o r^o r^oionis respiciunt, specie differe^o nequeunt.
 3° ex r^o r^oionis: q^o ad e^o d^o r^o r^oionis opus erat, quod p^ovidea p^odestinatio p^o r^o r^oionis
 ex genere et d^o r^o r^oionis; h^o r^o a p^o r^o r^oionis longe abest a r^o r^oionis actus im^oph^oic^oitate.

56.

54.

4° ex eod^o: q^o ad actus p^o r^o r^oionis a fine, debet e^o ind^o r^o r^oionis, et m^o r^o r^oionis, si e^o p^o r^o r^oionis
 signari p^o r^o r^oionis p^o r^o r^oionis: sed p^ovidea p^o r^o r^oionis a fine, e^o que m^o r^o r^oionis
 d^o r^o r^oionis assignari pot^o nempe r^o r^oionis divina bonitatis, et d^o r^o r^oionis r^o r^oionis
 glori^o: q^o p^ovidea im^oph^oic^o est, et ind^o r^o r^oionis. I^o r^o r^oionis: Dei Om^o r^o r^oionis ideo est
 ma, m^o r^o r^oionis, aut p^o r^o r^oionis, q^o attingit o^o r^o r^oionis sub ma r^o r^oionis p^o r^o r^oionis, se
 p^o r^o r^oionis: q^o e^o Dei p^ovidea est ma, m^o r^o r^oionis, aut p^o r^o r^oionis, q^o o^o r^o r^oionis
 attingit sub ma r^o r^oionis p^o r^o r^oionis: q^o et Dei p^ovidea est ma, m^o r^o r^oionis
 r^o r^oionis, aut p^o r^o r^oionis, q^o o^o r^o r^oionis attingit sub ma r^o r^oionis p^o r^o r^oionis, se ordina
 bilis ad glori^o Dei.

58

55.

Prima^o item ex Lonet: lex eterna ma est r^o r^oionis
 d^o r^o r^oionis excludens, ut docet d^o r^o r^oionis l. 2. q. 95. art. 1: q^o licet plura int
 que iubet, et p^o r^o r^oionis, o^o r^o r^oionis ad bonu^o r^o r^oionis: q^o r^o r^oionis p^ovidea ma
 erit abique r^o r^oionis d^o r^o r^oionis, q^o q^o r^o r^oionis plura p^ovideant^o, o^o r^o r^oionis in

adunantia ad fine omni gloriæ Dei. Hi adunget quando ex aliu obiectoem
 qua tendit, p̄destinatio n̄ participare ceptu p̄videt: n̄ p̄videt, inquit et
 aliu supponit: unde ratio existatq̄ sub̄ cu p̄videt, im̄ que tendit ad em̄ pu
 beanasq̄ (ut & aliu tenet Ex^o 3° lib. 1. c. 18. n. 12); at p̄destinatio n̄ supponit exi
 tatq̄ sub̄, sed ea potius decernit, et caat p̄p̄t̄ fine beatitudinis: p̄ p̄destinatio n̄
 participat ceptu p̄videt.

Caput V

Argumentis modo p̄p̄orit̄ occurrunt.

56. In p̄ p̄videt poterat, p̄ p̄p̄it̄ d̄p̄t̄ siḡ ee nullq̄: q̄ licet p̄mittentem
 p̄destinatio ab aliu p̄videt n̄ differre specie, sed quasi nul, adhuc ee poterat
 p̄p̄t̄ sub̄ p̄videt: sicut Petrus et Paulus solo nul d̄p̄t̄, si p̄p̄t̄ sub̄ p̄
 h̄oī, seu sub̄ta, de q̄ r̄o h̄oī, ut r̄p̄p̄t̄ p̄p̄t̄. Unde r̄ider, p̄p̄t̄ p̄
 b̄d̄er n̄p̄ea adducta d̄p̄t̄ n̄q̄ p̄p̄t̄ r̄acet, n̄ oppugnat: n̄ ut r̄umny p̄
 b̄ant p̄destinatio n̄ ee specie sub̄ p̄videt tanḡ genere d̄p̄t̄; n̄ r̄ r̄in
 cunt absol, n̄ ee p̄t̄ illius sub̄p̄t̄.

Deinde nego 1^a an, p̄ que em̄ p̄p̄t̄:

57. q̄ p̄destinatio, ut sup̄ r̄id̄ est, habet modu p̄videndi efficac̄ circa fine parti
 culari salutis; qū certe modu n̄ habet p̄videt Dei p̄ r̄p̄p̄t̄, et q̄d̄q̄ aliq̄
 circa nos sine particulari. Unde coaruit 2^a p̄p̄t̄: q̄ d̄p̄t̄, quasi specie p̄
 p̄videt r̄at̄ d̄p̄t̄ p̄t̄ ex d̄p̄t̄ modo p̄videndi efficaci, et inefficaci, ut d̄p̄t̄
 ty p̄ p̄p̄t̄ n̄p̄t̄ r̄p̄p̄t̄, et iudicio, simpliciter p̄p̄t̄, et amore efficaci, ex sol
 tendendi modo, licet aliar ob̄t̄: id̄, specie d̄p̄t̄: ty m̄ p̄ igni ab̄t̄ d̄
 n̄p̄t̄: n̄q̄ glura n̄ decreta Dei, q̄ non abunde, qū ex modo tendendi d̄p̄t̄
 habent quasi specie p̄ d̄p̄t̄: qū m̄ ex hoc cap̄ r̄p̄t̄t̄ r̄a simpliciter in
 t̄gentiq̄, absoluta, et d̄p̄t̄.

Negat hoc vltimū Coner dicens, siḡ d̄p̄t̄

58. ee p̄p̄t̄ n̄q̄; q̄ oia q̄ a Deo r̄p̄t̄, adunantia sub ead̄ r̄o sub̄t̄, it̄ t̄ne
 d̄p̄t̄, q̄ ee specie oīy: unde ex hoc ip̄o exemplo, ad im̄t̄at̄ d̄p̄t̄ p̄videt inf̄p̄t̄q̄,
 p̄p̄t̄ r̄p̄t̄. Sed im̄regt̄ p̄p̄t̄ hoc ar̄eat. ty q̄ agud ip̄y, et agud d̄er ne
 p̄p̄t̄ neqūt virtualit̄ d̄p̄t̄, aut im̄ p̄ea r̄o inter actus Dei r̄p̄t̄, et lib̄t̄,
 qū certe n̄ minus inter se d̄p̄t̄, nec minus capaces r̄ r̄p̄t̄t̄ p̄p̄t̄
 p̄p̄t̄, qū absoluta et relativa; it̄ r̄a simpliciter int̄gentiq̄ ee p̄p̄t̄ r̄p̄t̄;

cia v^o virtutis; imo et obiecta apud Philosophos, si res stringerent, et liberae: q^o in-
regra dicitur, earum virtutum, aut per eas n^o differre. Quare exemplis retorque-
tur: nam non obstante identitate rationis formalis, finis, & motivi, quod q^o gratia
scientiarum idq^o ignis est, sic virtus eadem, nequeunt n^o esse illi virtutibus, aut ratione
dignis, ut nuper exierimus: q^o similitudo de actibus virtutis generaliter dicendum.

59. **S**ed quod in dicitur q^o virtutis relationem, idem, attributum, et virtutibus, quae q^o Deo
specie differre dicantur, rogandi est, an in illis admittant, & negent speciem
ex genere et differre? Nam quodcumq^o dixerint, tibi parum iure reponere hanc
poterunt. Pro ob^o dicitur, ea q^o tota se tenere ex parte sui imperfecti modi
suscipiendi, quin inde arguatur q^o aliqua opposita simplicitati reali virtutis generaliter
sicut nec in allatis nuper exemplis arguitur. Quod n^o in eis negent speciem ex
genere, et differre, eo quod ratio attributi, relationis, ideae, aut virtutis virtutis, n^o re
habeant ut genus, sed ut ratio formalis transcendens, et imbecillitas q^o suis differre
sicut dicitur in dicitur de ratione entis; idq^o et nobis de ratione omni generaliter virtutis
asserere licebit.

60. **A**d id quod dicitur, magis esse saltem, q^o ratio formalis, aut finis
ultimus, a quo abitur specificantur, habet in virtute generica: q^o tunc ex fine
aut ratione formalis q^o, aut ex dicitur modo tendendi cum pot^o specificantur abitur
distinctio: ut dicitur q^o actibus cuiuscumq^o res, qui licet ad eundem finem ultimum, aut
obit^o attributi, ordinantur, ex distinctio t^o obit^o formalis generica, aut modi tendendi
specie differre pot^o. Id q^o finis manifestatur gloriae Dei valde generica: est, et
propterea illi dantur finis genericae distinctio, in nuper que magna distinctio in
modo tendendi, ut dicitur q^o generaliter praedeterminativa, et reprobativa.

61. **S**ed si hoc ita se
habet, inquit Lomet, tot erunt generaliter specie distincta, quot si finis particularis res
distincta species, ac proinde alia erunt generaliter species q^o animalium, alia q^o Caeli, alia
q^o hominum, quod nullus unquam dixit. Sed nego hoc ultimum: nam oer res n^o Patrum
de receptis veris tenent ad distinctio quae specificantur generaliter distinctio
finis generica, aut modi tendendi, implicite affrant regulae distinctio q^o certe n^o magis
absoluta est, q^o quod ab Aristotele res putati, sic tot esse q^o Deo ipsas, tot que de-
creta libera quae specie distincta, quot si res a Deo creatarum species.

62 Sed advertendū, quod sicut idē Div^l n̄ differunt specie totali² sed tantū
 sp̄iali: q̄a n̄ oēs idēp̄ rexy particulariū d̄stitūunt inq̄ integrā r̄q̄am ext̄m̄
 m̄d̄ari, et recte monet A. Boar. l. p. q. 11. art. 2. 3. C. n̄ memoratę providē
 n̄ differunt specie totali, sed tantū sp̄iali: q̄a oēs d̄stitūunt, et quāsi integrant
 inq̄ Dei providē, cuius finis est d̄vīnq̄ b̄itatis immicāo, et ostensio attri-
 butory Dei. ¶

63 Unde videt, q̄destināo d̄vīnq̄ modo eē p̄p̄ Div^l providē: 1° modo p̄p̄
 n̄ n̄ sparati & providēa it̄ sic, t̄ r̄ r̄oē genericā, cuius speciei est: 2° modo actualē
 et quāsi integrā, q̄m̄m̄m̄m̄ & ceteri providē inq̄ totalē providē agunt: q̄ to-
 talis providēa n̄ eē r̄oē abstracta, sed individū quoddā providēa it̄ sic: q̄a r̄oē
 om̄niū providē tam de providēa totali, quā de singulis eius sp̄ib̄ d̄vīnq̄: sicut r̄oē
 om̄niū numerū eque d̄vīnq̄ de binariū, ternariū, et ceteris numeris d̄vīnq̄
 centenariū, ac de ip̄o centenariū d̄vīnq̄: sicut que r̄oē om̄niū regnū eque de
 singulis regnū d̄vīnq̄: regnū d̄vīnq̄, atq̄ de ip̄o d̄vīnq̄ enūtiativa
 quatenus

64 Ad s̄fr̄oē ex Lodoxy om̄niū anti, negatā d̄vī: d̄vīnq̄m̄ est: q̄a Om̄n̄p̄a
 n̄ sparati ad p̄d̄vīnq̄ia tanq̄m̄ ab̄ur, sed tanq̄m̄ v̄rtutē, aut p̄oā equivoā: cuius
 certe v̄rtutē d̄vīnq̄ia t̄oēy sp̄ificā m̄m̄m̄m̄ obtat, quā pot̄m̄ ex ceptu
 suo eam̄ exigit, sola illoxy genericā ad̄vīnq̄m̄ stenta, et patet: in̄cl̄u, voluntate,
 ceteris que pot̄m̄m̄ equivoā in̄ creat̄is. Sit v̄ providēa Dei sparati ad ob̄a sua
 n̄ tanq̄m̄ p̄oā, sed tanq̄m̄ ab̄ur tendens in̄ ip̄a, utat ā ad d̄vīnq̄ sp̄ificā
 ab̄ur sufficere, t̄ finis p̄m̄or, t̄ mod̄o tendend̄ eē d̄vīnq̄, multo que certius
 si v̄trāq̄ d̄vīnq̄ia int̄v̄n̄iat, et certe int̄v̄n̄iat, in̄ multi actib̄ ad providēa Dei
 p̄m̄m̄m̄m̄. Et sane, si hoc n̄ sufficere, nullus red̄taret t̄tulus ad d̄vīnq̄m̄
 quāsi sp̄ificā d̄vīnq̄, et v̄rtutē moralē: Neo: & d̄vīnq̄, r̄oē sp̄ificā, aut p̄oā
 v̄rtutē eox̄ ab̄ur eē eundē p̄m̄or: t̄ oib̄, sic d̄vīnq̄ eox̄ et b̄itatis.

65 Ad s̄fr̄oē
 ex Lonet ip̄o, legem̄ et̄erna n̄ excludere d̄vīnq̄m̄ v̄rtutē ext̄m̄q̄, seu
 quod idē est d̄vīnq̄ r̄oē & fundam̄to in̄ ae. Nec opp̄oē d̄vīnq̄m̄ A. Boar. aut loco
 allegato ā Lonet, aut alibi. Non v̄trūq̄ loco allegato q̄a ibi nec verby fact̄. S. P.
 de lege et̄erna, neque de eius d̄vīnq̄, t̄ v̄rtutē, sed tantū q̄rit, q̄ fuerit v̄rtutē,
 aliquas leges p̄oā ab̄ur. Non it̄ alibi: n̄ licet q. 93. art. 1. ad. 11. d̄vīnq̄, leges et̄ernas eē

ing, et videatur loqui de unitate & ratione; accipiendum tamen est, non de unitate rationis abstracta, seu de unitate simplicitatis in se accepturum, sed de alia unitate rationis, scilicet integritatis, seu ordinis. Sicut quia ibidem §. C. lege eterna nihil aliud esse ait, quam divina sapientiam, ut moventes omnia ad debitum finem: et eadem quod antea §. C. docet, lege eterna esse rationem divina gubernationis: ex quo constat, legem eternam et ordinem, apud S. D. N. in idem genus recidere. At nullibi avertit, divinam ordinem esse simplicem & rationem, sed oportet potius multo locis indicat: quod idem de lege eterna sentiri credendum est.

66.

Tum magis:

quia quod §. 94. art. 2. ad 1^{am} simili modo statuit, legem naturalem esse rationem; et tamen hoc non intelligit de unitate simplicitatis per rationem, ut ibidem §. C. statuit, legem naturalem plurimam esse; sed duntaxat de unitate ordinis, quatenus nimirum omnia precepta legis naturae referuntur ad unum 1um preceptum, scilicet ad hoc: Declina a malo et fac bonum, ut eodem loco habetur: quod similitudinem divinam legem eternam rationem esse dicit, tantum est accipiendum de unitate quoad ordinem, quatenus omnia, quae per illam diriguntur, ordinantur ad bonum omne. Ceterum, si bonum istud omne valde genericum est, minime tollit, quod illa lex, et ordinatio coalescat ex pluribus generibus ratione naturali dicitur, quo dicitur tamen scilicet finem particularem, aut modum tendendum, quo ignotus respicit.

67.

Tum demum: quia dicta quod §. 93. art. 1. C.

ait S. D. N. omnes creaturas, tam racionales, quam irracionales legi eternae subiectas esse; ita longe dicto modo: nam racionales subduntur per intellectum divinum preceptum, seu generaliter legi: irracionales vero non ita, sed per receptionem alicuius principii intus, quo visus motus peragunt: quod ita S. D. N. in lege eterna danti dicitur respectus, et modum tendendum, alium nimirum ad racionales creaturas per modum casus moralis: illas quae precepta, et leges contingunt; alium vero ad irracionales per modum casus physici: illas quae principia intus continent: at respectus istos utpote ad duas lineas pertinentes, nequeunt non per rationem diriguntur: ut §. 94. statuit simplicitatem omnimodam rationis in lege eterna.

68.

Nec obstat, quod eadem quod antea §. ad 1^{am} admittat pluralitatem rationis in idem divinum, secus in lege eterna. Etenim per hoc tantum intendit, quod lex eterna magis quoad unitatem rationis dicat per se expressum: quia non exprimitur unitatem ordinis ad bonum omne: quod quidem ordinis idem non exprimitur, ita potius respicit, ut ibidem loquitur S. D. N. gratias naturae singularium rerum. De cetero a

sicut ex oib⁹ idem⁹ xery particulari⁹, ut sup^a monuim⁹, resultat per rāō⁹ una
totali⁹ idem⁹; sic ex oib⁹ p^rideat⁹ p^a finis particulari⁹ resultat per rāō⁹ una totali⁹
p^ridea, q^u in id⁹ reuāit & lege aeterna xā^a l. 1. 1. 1.

69.

Qu^o rāō n^o adrexiati n^o d^o d^o;
ut putat Conet, dy. 1. p. 9. 15. aa. 2. ad. 23. negat, eē q^u Deo plures sapientias, et artes
in q^u mōs scepturi: nō per ea nomina, ut ibid⁹ adrexiat. l. 1. 1. 1. in rāō⁹ id⁹ quo
Dei⁹ intligit⁹ seu frā intligendi⁹ eicā⁹ sumpta: q^u certe v^o respectu⁹ id⁹ in per
simplici⁹ est, licet v^o trātiōē, et habitudines ad res stingentes rāōē n^o multi-
plici⁹. At v^o per nom⁹ Providēa nequa^m rāōē frā rōlendi⁹ sumpta eicā⁹, sed
potius & habitudine ad variōs fines stingentes particulari⁹, ac p^rinde dati locy,
ut igit⁹ p^r rāōē q^u plures p^rideat⁹ dividam⁹, sicut hoc sensu d^o d^o d^o rāō⁹
diving in plures p^rideat⁹ suas.

70

Ad vltimā obiectiōē rāō⁹ d^o d^o d^o rāō⁹ est p^rideat⁹
ex sceptuo suo debere supponere existētiā sub^o, cui p^ridet, id⁹ rāō⁹ eē d^o d^o d^o
de p^rdestināōē frūitē sumpta: q^u xā d^o d^o d^o aliud nō est, quā p^rideat⁹, seu p^r-
parāō mediōy, q^u sub^o efficiētā p^rducit⁹ & s^o glori⁹. Ill^o v^o qui & ex^o p^r-
dicunt, existētiā sub^o aut eē eff^o p^rdestināōis, aut saltē esse posse, meo iudicio
tanty loquuntā de p^rdestin^o late sumpta: hoc t^o nōie rāō⁹ decet⁹ quo
sub^o decet⁹ simul que eligūt⁹ ad glori⁹ electiōē antecedēti⁹, et d^o d^o ab
ip^o gra⁹ efficiētā p^rparāōē; rāō⁹ a^o rāō⁹, d^o d^o electiōē (si de facto dati,
aut est p^rideat⁹) frā n^o eē p^rdestināōē, sed eius radicem.

Caput. 6.
De p^rdestināōē p^rdestināōis, eius que necessitate
ad consecutiōnem salutis.

71. P^rdestināōē habemus declaraty de facto existēte, certus est, quā ut salta fide
negari potit: nō p^rterit quod frūidens. hoc indubitanti⁹ supponat, dy. sec^o b.
c. 12. definit, neming, nisi ex speciali rēvelāōē, certy de sua p^rdestināōē eē posse;
v^o adeo clare de p^rdestināōē in sacris literis mentio fit sub t^o electiōis, p^rpo-
nū, p^rideat⁹, regnū, libri vitę, sortis, rētributiōis, nuptiarū, brāti⁹, s^o lib^o que aliis
exp^ressioē, ut merito dixerit. l. 1. 1. 1. ad obiectiōē Callōy, P^rdestināōy
fidem multa sandarū scripturarū authoritate munitā eē. Sufficiat &
specim⁹ locy ille Pauli ad Rom. 8. Nam quos p^rcurit, p^rdestinavit, quos a p^rdestinavit,
hos et vocavit &c.

72. Sed opponer ex qdā Hæreticū, p̄destināōe dīvīnā occāōe ēē summy negli-
genti, t̄ summy desperāōi; atq; adeo credibile n̄ ēē, quod 3̄ Deo exōrdiat. Augu-
stus p̄bant: nō data p̄destināōe, quāvis ita ratiōināri seey poterāt: Vel cum p̄desti-
nāōe, vel non? Si 1^a, quomolibet agam, et etiā si relectatū vīg, tandē orientā,
et saluabor. Si 2^a, quantumlibet sanctū vīg exordiat, tandē deficiam, et damna-
bor; atq; 1^a summy negligēā, et licentiā; 2^a summy desperāōi occāō est. p̄ ad alte-
rū occāō ex p̄destināōe admīra.

73. Sed quæ stultē hoc opponat, p̄alg apparet ex
eo q̄ Pr Pecand lib. 4. dicit. c. 4. de p̄dest. refert de Lubovico Lanzgravi, qui
76. et ipse monerēt ab amīcū, et tandem ā deplorata vīvendi licentiā reſignaret
p̄fati se dilemate, aut potius delūō excuabat. Sed modū accidit et in lesa-
lem morby incidere. Illico sup̄ valetudinē anxiū Medīcy vocat: si iterat
vix p̄cedens, et Verborum Lanzgravi memora, Dñe mī, frustra me huc, in-
quit, adlocatū: nō si tibi sup̄remū inſtat dīes, nullū te remediū ā morte ex-
p̄iam; sī i^o moritūrus nunc non es, ruga flua erit mediāna mea, et im-
meritū te crucias. Immo i^o si ceras, retulit agrotū gemebundū, tuā culpā ante
tempus moriā. Tunc Medīcy, Dñe, inquit, si credi, vīg corporū posse crea-
riā virtute mediāne; cui similitū non credi, vīg aīe vīvāi posse perīteā
aliū que vīvūty antidotū? Hac prudenti monitiōe vīctus ager Calvinū
hæreticū emendat, et de cetero reſignat.

74. Sicut p̄ de valetudinē tuenda, de lucro
acquirendo, de agricultūra, Audio, lite, aut aliō negotiō agiti, nemo negligit
mediā oportuna, nec desperat q̄ri sicut, ā Deo ea oīa p̄desp̄ta ēē, q̄ simul
sūt, p̄desp̄ta ēē p̄ mediā p̄rita in arbitriū voluntati; cui deriget, aut
torgeat, et sicut, se nec reprobū, ne p̄destinatū ēē fatalitā, et indeclinabilitā,
sed reprobū p̄ peccata, et p̄destinatū p̄ sancta opera 3̄ ignū libēro arbi-
trio vīvūta? Unde pulchre S. August. serm. 11. dixit: Qui fecit te sine te,
nec iustificabit nec salvabit te sine te.

75. Sicut Hæreticū ne p̄alg vīvūty p̄fati
verbi, adlocūre inſerogāōe, quāsi n̄ August. dixerit: qui fecit te sine te,
non salvabit te sine te? Sed suo mī, hoc additamentū agente n̄ qui p̄ sub-
reſquentiā verba: subdit enī. S. P. Fecit neciens, iustificabit volente, vīvū

76.
77.
78

manifeste iustificas atq; adeo in salvas creatio[n]i stragone[m], quod sic ista o[mn]i-
 sine nobis; ille v[er]o n[on] aliter, qu[am] nobis succurre[n]t[ur] fiant. Sed quid opor[et] Augusti-
 ni auctoritate[m], q[uo]d vel publici latroni testim[on]i agere[re] sectari[um] vincuntur: audierat
 mirum ille fatali in re mortis t[er]t[er] ob omnia et bene p[ro]bata fuxta; sed nihil
 terratur dixit Calvinian[us] secta iudicib[us], innocens ee. ad iur[is] omne, fuxque da-
 mnari, q[uo]d quid[am] a Div[ina] volu[n]tate ad talia fuxta p[re]destinato lib[er]ay n[on] fuisse ubi
 n[on] furari. Quid ad hoc responderunt H[er]etici ignoro; id inde dices quid igno-
 r[is] p[ro]p[ri]e.

76.

Opponeri avar[us] non posse de facto p[re]destinatio[n]e[m] existere quoniam t[em]p[or]e ante
 vel post medita[ti]o[n]em absol[uta] p[ro]p[ri]a; at neutru[m] ex h[is] fide Div[ina] dicit: q[uo]d nec p[re]desti-
 natione[m] existere. Redarguo; nequit q[uo]d Deo ee libertas, quoniam ea d[is]t[ri]nctio[n]e[m] vel p[er] tex-
 minatio[n]em Deo int[er]vencat, t[em]p[or]e motata ad extra d[is]t[ri]nctio[n]em, aut t[em]p[or]alia: Avar[us]
 nequit q[uo]d Deo ee provida circa r[ati]o[n]ales creaturas, quoniam ea exerceat[ur] vel p[er] am[is]sio[n]em
 in d[is]t[ri]nctio[n]e[m] t[em]p[or]e p[re]destinatio[n]e[m]; at nullu[m] ex h[is] ext[er]is fide Div[ina] dicit: q[uo]d nec exist[en]tia
 d[is]t[ri]nctio[n]e[m] libertatis, ac provida circa r[ati]o[n]ales creaturas. Penultima via. Dicat[ur] q[uo]d aliud
 ee loqui de Div[ina] p[re]destinatio[n]e, lib[er]at[is], provida, et immu[n]d[is] p[ro]ut q[uo]d re ex[er]c[is]t[ur], aliud
 v[er]o p[ro]ut sub[is]t[is]t[ur] definitio[n]ib[us] Script[ur]e vel Eccl[esi]e. V[er]o modo nequeunt p[ro]v[en]ire ab ali-
 quo ex numeratis ext[er]is; at v[er]o modo p[ro]v[en]ire.

77.

Ratio est: q[uia] mythe-
 ma fidei ut fluxum nobis p[ro]ponunt[ur] p[er] verba t[em]p[or]e in ad[is]t[ri]nctio[n]e[m] decla-
 rant[ur] rei ext[er]is, n[on] v[er]o eius em[er]g[ent]is, vel gl[ori]ositate[m]. Et quid[am] v[er]o p[ro] numero p[er] de-
 monstrato[n]em n[on] nobis innotescat, quod rei aliqua t[em]p[or]e, n[on] v[er]o quid[am] t[em]p[or]e; n[on] video cur
 id ign[or]i in fidei q[ue]stio[n]ib[us] stingere n[on] valeat: n[on] em[er]g[ent]is regnat, Deu[m] e[ss]e p[ro]-
 portionalit[er] sentire med[is] in des[er]vendo, qu[am] ho[m]i[n]es sentire solent in demon-
 strando: quoniam potius id ut n[on] ext[er]is t[em]p[or]e se se accommodet, p[ro]stant[ur] valde videt[ur].

78.

Quod attinet v[er]o ad necessitate[m] p[re]destinatio[n]is, in ord[ine] ad gl[ori]ositate[m] obtinend[am], celebris est,
 seu potius abunda locutio Cassiani lib[ri] de p[re]destinatio[n]e cap[itu]l[is] v[er]o mentis, gl[ori]ositate[m]
 re ipsa crequi salute[m], qui p[re]destinati n[on] sunt: putat em[er]g[ent]is q[uo]d p[re]destinatio[n]e[m] in int[er]i[us]
 singular[is] quorund[am] destinatio[n]e[m] ad eorund[em] gl[ori]ositate[m] p[ro]v[en]ire habet ante p[ro]v[en]io[n]em
 absolut[is] merito[rum], eo quod particula p[ro] n[on] in t[em]p[or]e, aut d[is]t[ri]nctio[n]e[m] antec[ed]e[n]s
 u[er]o denotet, id in p[re]cell[en]t[is] quorund[am] dignitate[m] ign[or]i alio[rum]. Unde in f[er]at, in

Agitum Amy, B^m eius Matris, Apostolorum, et oratorum; gratia predestinatorum esse
dicendum; securus vero alios, qui se ipsa salute obtinent. Videatur huiusmodi
accurate exponere a P^o Corin. diq. 90. cap. 1.

79.

Merito in h^o m^o a contextu
reprehenditur, si quidem quod erronee tradiderunt doctores et nimis acriter eum inimu-
lat solent; sed quod temere locutus est contra sententiam d. d. et Scholasticorum, quod quos
non tantum illa eximie prelecti, verum in quibusdam aliis, qui salute quomodo libet sequuntur,
plene ore dicuntur predestinari: auctente nimirum Fulgentio lib. 1. de fide ad Petrum c. 25.
Primum tene, et nullatenus dubites, neque perire posse aliquos eorum quos Deus
predestinavit ad regnum Celorum, neque eorum aliquos, quos non predestinavit ad
vitam, illatenus posse salvari. Cui plane oronatur Mag. August. in definitione pre-
destinationis supra exposita: nam per h^o quicumque liberantur, clare ostendit, neminem
m^o predestinatum salvari.

80.

Accedit que optima ratio: nam predestinatio nihil est aliud
quam dicta, quod propria specialiter, qua Deus ex fine, et intentione gloriæ aliquos
ordinat per media infallibilia ad eius executionem; sed quia omnes, qui salvi sunt,
habet Deus aliquam intentionem circa ipsorum gloriam: nam in Apostoli loco exponere
cap. 2. verum vult oer hoc: salvi sunt: et deinde ex tali intentione omnibus
quibus apparat media sufficientia, eum vero qui salvantur, non tantum media sufficien-
tia, sed et propriam in executionem gloriæ certo influxura: quod oer, qui salvantur,
ex Dei predestinatione salvantur, et sine ipsa nullus, saltem in hac propria.

81.

Sed hęc ratio
exponitur difficultatibus, quod si in alia rebus serie ponit quinquaginta salvari, qui predesti-
nati non sunt? Affertur Quæstio in presentibus diq. 1. rec. 2. cui subrogantur nonnulli ad
presentem phutemres. Probatur: quia potest Deus deferre auxilia propria efficaciam ad per-
severandum in gratia, et ad salutem obtinendam, quin illa deferat ex intentione salutis; at
in hoc eventu obtineretur salus ab ipso predestinato: quod id absolute non repugnat. Minus stat
nam sunt sagitta si diceretur attingere scopum ex destinatione ad illum, si per intentionem
sagittarum scopum attingeret; sic nec crearetur diceretur salvari ex predestinatione ad gloriam,
si per Dei intentionem.

82.

Maior autem multitudine suadet, quod potest Deus deferre
auxilia efficaciam ad salutem, ita ut eadem ipsa simultanea collaturus esset, quibus efficaciam

in providentia: sicut ita decrevit, vel salis decernere potuit Verbi Incarnatio
 & efficacia fuit ad Redemptionis huius generis, ut quia hoc redimendum non
 foret Adamo non peccante, futura tamen est Incarnatio Verbi: quia potuit Deus non
 elevari hunc, nec tribuere ipsi media illa, quod ad singula signa gloria: quod et potest
 deesse media efficacia ad gloriam omnium ab eo ista illa huius finis inter, et destinare.

83. Inquit si ut aliqui e nostris tenent, ante auxiliorum collationem non procedat ista media de
 eorum efficacia, tunc certe, cum Deus eorummodi auxilia decernit, non videt potius quod magis
 proxi eorum educendis ad singula ritus dextera, quae ad aliam singula opposita, et ad ostendit
 summe beneficentiae et pietatis Dei tribuere beneficia in male merito: quod sicut non
 tenetur intendere ostendit nisi patientia ita ne intendere singula ritus dextera. Quod bonum prose-
 randi in merito, et gratia est propter se amabile, et in propter alios finis: quod nulla potest esse
 implicatio, et eo quod Deus appareret media gratia ad mercedem, et prosequitur qui intendat singula
 gloria. Quia potest Deus immate alicui decernere et donare gloriam, nullo ad ipsam
 merito apparato: quod et sine procedit: nam ista aliud non est, quam meritorum apparato ad mercedem
 finis gloria.

Caput 7.

84. Propositioni dubii resolutio, et conclusio.

Propositio tamen non obstantibus, tenenda est receptiva aliorum bonorum Scholastica, quae nulla
 dubio facta in scriptis proinde, et aliam poterit absolute docentem in D. Thoma dicta quod 23.
 art. 1. et D. Suarez lib. 1. c. 3. predestinationem Dei omnino esse necessariam ad recuperationem salutis.
 Et quidem, si recte perpendantur verba, quae supra ex S. Fulgentio attulimus, satis clare in-
 dicant, quod nulla reus reus digne possit, ut aliquid a Deo non predestinatur ad vitam salutem:
 aut enim, nullus eorum, quos Deus non predestinavit, nullatenus possit salvari; si autem in
 alia reus reus in non predestinatus salvari poterit, in aliquatenus poterit salvari;
 et ita hoc nullatenus absolute falsificaretur. Deinde: eodem modo nam Fulgentii reus
 est non possit salvari illy, qui non est predestinatus, quo reus est, non possit perire illy, qui
 est predestinatus: at hoc quod ita reus est, ut in nulla reus reus perire poterit ille, qui
 est talis reus predestinatus est: quod et ita ita reus erit, ut in nulla reus reus salvari poterit
 ille, qui in tali reus predestinatus non est.

85. Deinde a rade ostendit efficaciter:
 quod liberum est Deo non ordinare hunc ad gloriam, atque adeo illi non deesse auxilia
 aut

efficacia, aut aduentia ad salutem; imple tñ est, ut ea deferat, et n̄ ex aliqua intentione salutis; q̄ fieri nequit quod hoc per auxilia gratia salvetur, quin hoc ipso p̄destinat. Ita vel quod ipso dñs: ē optima. Itñ ā inuadeti duplici paritate. 1ª est huiusmodi: qñ: Deo libere ē nulla auxilia supernaturalia deferre, hoc que n̄ eleuare ad ritū supernaturalē, et perseverantē finale; q̄ gratia; imple tñ est, quod hoc eleuet, et auxilia supernaturalia deferat, quin ea deferat ex intentione aliqua supernaturali: ritū, et finali perseverantē in gratia: q̄ pariti, qñ: Deo ē libere, hoc n̄ ordinare ad gloria, eique nulla auxilia deferre ad eū finē, vel efficaciam, t̄ aduentia; imple tñ est, quod ea deferat, et n̄ ex aliqua intentione finalis finis.

86

Latet illud: n̄ sicut auxilia

gratia supernaturalia ex se, et int̄uice ordinantur ad vivendū vita supernaturali, et perseverantē q̄ gratia; n̄ in ordinantur ex se, et int̄uice, immo magis: quippe ad eterne salutis, et glorię, q̄ est finis ultim⁹ totius supernaturalis ordinis; it̄ p̄t̄ ea auxilia deferri nequeunt, quin Deus aliquaten⁹ velit, et int̄dat, quod hoc rēte supernaturali ritat, et perseveret q̄ gratia: q̄ in p̄t̄ dñs dari n̄ poterit, quin Deus velit, et int̄dat aliquatenus, quod hoc q̄ ip̄a requat̄ finem glorię.

87.

Et quidē, si posset Deus deferre auxilia gratia absq̄ illa q̄ intentione glorię; nullus eēt fundamētū ad auerendū, Deus de facto, q̄ est de se, renū intendere salutē regnorum: id eū non ex alio casu p̄t̄, q̄ ex eo quod regni deferat auxilia sufficientia gratia magte nā ordinata in finē salutis. Quod si posset hęc duo separari, deceret fundamētū ad dicendū, Deus renū intendere, oer hoer saluos fieri: nā loc. Argot. mode exponi posset de volē regni, n̄ ā beneplacitū, ut q̄d Deus Abrahamo p̄cepit, ut filij sui Isaac immolaret, que tñ se ipsa nollebat mori, it̄ superatū eē. tam v̄ si nequit Deus deferre media sufficientia ad finē glorię sine aliqua intentione huius finis; quanto minus deferre poterit auxilia efficaciam ad obtinendū glorię sine aliqua intentione glorię.

88.

Nec min⁹ videnti persuadeti hoc ex 2ª paritate: nā licet Deo libere ē n̄ creare hō; fieri tñ nequit, ut supposita creatōe deferat media efficaciam q̄ finē nāq̄ hō; qñ ea deferat ex aliqua intentione eius finis: q̄ nec poterit deferre media efficaciam q̄ finē hō; supernaturalē, qñ ea deferat ex aliquo eius finis intentione. Nec satisfaciē dicimus, q̄ assent. Luro, ic̄ Deus

15.
et Autbor nāq̄ se re exigēti accomodate; atq̄ adeo & naturalis finis detrate
debitur nāq̄ nequit ei media naturalia offerre absq̄ intentione aliqua talis finis. At
v^o ut supra naturalis Autbor nulli exigēti attendit; ac p̄inde poterit absol^e offerre
media supernaturalia ex alio fine, et n̄ detrare ex fine glorię.

89.

Non inq̄ hoc sa-
tisfacit; nāq̄ equē debita ē nāq̄ ut elevatq̄ ad ordinē supernaturalis Dei beatitudo naturalis,
ac nāq̄ v^o se naturalis beatitudo: q̄ si Deus et Autbor nāq̄ nequit nate dignitate
media naturalia, et n̄ ex intentione aliqua beatitudinis naturalis; nec dignitate pote-
rit media supernaturalia, et non ex intentione aliqua supernaturalis beatitudinis.
Patet illud: nāq̄ in Deus et supernaturalis Autbor attendit exigēti eius ordinis.
Quod si hoc exigēti nāq̄ ut elevatq̄ x̄p̄i supernaturalis finis absol^e Dei n̄ necessitat,
et q̄d media gratia offert, ea offerat ex eius finis intentione; in regis p̄i-
citi, similis exigēti nāq̄ x̄p̄i finis naturalis Dei absol^e necessitate, et q̄d offert media
naturalia, illa offerat ex intentione aliqua talis finis.

90.

Hinc facile solvitur quodammodo
opposita: negata enī maiori, ad eius p̄i p̄iōē x̄p̄i mittendo, Deus offerre posse au-
xilia efficaciam (quod t̄n̄ a multis negata, et fortis a nobis negabit) eo affectu
et collaturū ea eret, et i^o efficaciam p̄iōēnti; in d̄ v^o ut summi exinciti, auxilia
efficacia offerri posse absque intentione glorię absol^e, et ab int̄iōē efficaciam, nec v^o absq̄
ei q̄d intentione glorię: t̄n̄ p̄iōē rāōē nūq̄ exgerat; t̄n̄ in q̄d, si auxiliū pure suf-
ficiens ad bene opandū et perseverandū in gratia, sine aliqua hui^o finis intentione
offerri n̄ pot, et stat i^o regis; q̄d min^o dari poterit auxiliū efficaciam ad glorię
obtinēdū absq̄ illa genit^o intentione glorię?

91.

Nec recte offert, Deus n̄ amare auxiliū
efficaciam ex eo q̄ eadē auxiliū datur^o est caru quo viderentur frustrata: nāq̄
bene congruet, Deus offerre auxiliū efficaciam ad salutē eius efficaciam amando, et t̄n̄
illud offerendū ēē, q̄n̄ fortis inefficax: sicut et factū Deus docerit Incarn^o Verbi,
q̄ p̄iōēbat efficaciam ad remediū peccati ea, que efficaciam amando, q̄n̄ aliōq̄, et t̄n̄
multū, futura ēē Incarnāō p̄iōē sola dignitate, et excellēti mysteriū, Adamo ic
n̄ peccate. Rāō hui^o est: q̄d non ē d̄ceptu cap^o fin. q̄d si igitur d̄ficiēte deficeret
effici^o: q̄n̄ imo melius liberatur, et v^o hui^o eadē abis exacerat, q̄d ad plures fines,
et plura bona d̄trent, quorū singula sufficiēti movegt; n̄ t̄n̄ ita ut quolibet d̄ficiēte,
abio.

alio deficiat: nō quī neget, porre quōq; velle t̄ambulāōē p̄ptā caritātē, et
 oblectamentū, q̄nī aliōq; ita dīcitur, et eg exerceat etiā alterutī eō hīc
 finib; deficiat.

92.

Ad 23° p̄bas, d̄cerō autē, negatī dīa: nō potuit Deus m̄dy
 n̄ idēre, nōq; illū creaturā p̄ducere; n̄ t̄n potuit oq; p̄vidēg circa m̄dy d̄rtū
 p̄mittere, aut p̄ducere aliq; creaturā, q̄ n̄ referat ad se igrū, suq; gloriā,
 et aquid oer op̄raty ē. Sic q̄ potuit absolē nec sine sup̄naturalē hōi p̄figere, nec mediā
 ad eius creatōē velle; n̄ t̄n velle potuit mediā grāq; sine ordīe ad sine p̄portōnaty gloriē
 p̄creat; ea mediā p̄vidētū futura efficacīa, seu quod dīa est, vīvenda reīgrā
 gloriē accreōē.

93.

Quod itiq; n̄ s̄m ex sup̄erī ad ductū, et ex alio m̄ cas; iudicū
 pot̄ effic.; q̄ licet Deus absolē et antea n̄ t̄reati velle, et intendere summy bonū
 creat̄ iudicū; nequit t̄n reīgrā tale bonū a creat̄ obtinēti, q̄ Deus illud intendit
 ac voluerit velle benedola, atq; incera: nō n̄ p̄tī oq; benedolē affectū et p̄tentōē
 Dei hereti bonū illud, dīcī n̄ potret Deus beneficū q̄ creaturā; illū bonū collatōē: nō
 q̄ s̄m data ex alio sine, et n̄ ex p̄tentōē benefauēdī, n̄ ē beneficiū grāq; ita quae
 malū, et oib; ē op̄raty. S̄gnant̄ a ex igrū t̄nī apparet, q̄ creat̄ summy bonū
 beatitudinī a Deo recipiat, et q̄ Deus n̄ t̄ velle et p̄p̄tē q̄ illū beneficiū: aliā q̄
 tanto bono nullay Deo grāq; reflexe d̄beret.

94.

Ad 33° glōs̄ neatī anī: etiā enī iua
 mediā (q; m̄hi, et gloriē Nōrū salūy) vultū collatōē auxiliōy n̄ q̄cedat, aduc
 tū auxiliā grāq; q̄ se, absolē et ex nāa sua d̄runcunt ad op̄era salutaria, et ad finem
 salutis; ad alios v̄o sine oppositōē. v̄g. ad obtinēōē patientis, aut iustis v̄ndicativā.
 Dei n̄ d̄ducit p̄a se, et absolē s̄t t̄atū p̄a accenti, et d̄vātē, v̄e ex sup̄p̄tē pecū:
 q̄ Deus suq; grāq; p̄parat, t̄n igrō quod n̄ heat d̄cretū absolē negatī hōi gloriā
 q̄ domino suo, s̄t potius v̄let, quod hōi reīgrā habeat potētī exp̄ditū illū obti
 nēdī, v̄egtr̄ parat̄ ēē d̄bet dare hōi gloriā, n̄ n̄ peccarēt, et punire n̄ peccarēt
 ac p̄nitet̄ n̄ egerit; s̄t t̄n q̄ absolē vult hōs non peccare, ideo absolē d̄v̄let
 et p̄a se int̄d̄t hōi salute, et obtinēōē suq; beneficentis; n̄ v̄o int̄d̄t absolē suq;
 p̄atip̄tī, aut iustis v̄ndicativis obtinēōē: ad h̄c enī Deus, et S̄. P̄. d̄cunt,
 quāi coact̄ venit, et op̄uli n̄rā malitīa, quā igrē nullaten; vult.

95.

Ad 43° xp̄dī, bonū
 p̄a se

revera q̄ meriti; et grāa ēē quāda p̄p̄ta se amabile, et in p̄p̄ta alior sine; n̄ in
 inice, vel ex exclusione oī intentionis q̄ beatitudis, q̄o hpc reip̄a obtingit e per
 illud mediū: q̄a it n̄ p̄p̄ta d̄vini, repugnat p̄p̄ta, q̄ hōo summy bonū beatitudis heat
 et n̄ a Deo et grāa benefacientis: n̄ p̄p̄cat; t̄m, quod n̄ alio creat n̄ beatitudis
 et sicque supernāalū regnat, quā hoc ip̄o Deū specialī laude, et gloria, specialī q̄
 grāam actiōe a tali creat referenda dignū: n̄ eēt a ea laude, et grāam actiōe
 dignū, si tale bonū creaturę offerret p̄p̄ta oī p̄p̄tios ip̄i benefacientis.

Ad 23° q̄do

96

catū ibi p̄p̄tū ēē extra scopū p̄p̄tū otioventis, in qua t̄p̄tū loquimur de gloria,
 que per mediā grāam reip̄a obtineret: n̄ ad huc hac hyp̄othesi facta, sup̄erent
 integra difficultas, n̄ videlicet stringere p̄p̄tū, quod gloria reip̄a habeat
 per auxiliā grāam, quā hpc ex fine glorię p̄p̄parata int, ac p̄p̄tū sine p̄-
 destināse d̄vina, q̄ aliud n̄ est s̄a August. et s̄. s̄. q̄ p̄p̄parāo bene-
 ficiōum grāam in ordine ad s̄ing glorię.

Cy q̄ iste et n̄ alius i p̄p̄tū q̄ ren̄d.

97

ad 23 n̄ est casus adductus, p̄p̄tū in quo gloria absq̄ illi grāam auxiliā, meriti
 que obtineret: quā immo ad huc i eo casu n̄ regeretur hōo glorię sine p̄p̄tū
 aliqua: q̄a licet nulla t̄p̄tū Deū beneficia grāam hōi p̄p̄parat: at p̄p̄parat bene-
 ficiū ip̄i creaturę, illud que hōi offerret ex intentione glorię: cy enī per s̄ing d̄vina
 p̄p̄p̄tū fore, et hōo ille obtentur eēt glorię, si crearetur; ip̄i decretū cre-
 andū hōi; et circumstantiis eēt virtualis q̄dā integro donatū illi gloriā, aut
 talis intentionis p̄p̄p̄tū: aliā nullas tunc Deo grāam teneretū rep̄dēre
 ille hōo q̄ gloriā sibi d̄vina, siquidē illi Deū offerret absq̄ illa grāam p̄p̄tū
 illi benefacientis.

98

Sed ad huc opponi pot, et quidā difficultas: n̄ si p̄p̄tū
 ē creatū n̄cāria ad regerendū salutē: q̄ regrobū quī p̄p̄tū casent, salutē non
 p̄p̄tū: at t̄p̄tū exoney est, cy fider nos d̄vina eor libere, et demeritorie d̄vina:
 q̄. Nego t̄p̄tū sig: q̄a necessitas grāam et p̄p̄tū d̄vina: s̄id ad finali p̄p̄tū, et
 salutē, s̄oly oīnt ex p̄p̄tū Deū, et n̄ ex i d̄vina, aut ex i d̄vina hōy effectūy.
 n̄ si semel Deū hōi offerret ea grāam reip̄a, sub qua finali p̄p̄tū est
 et salutē d̄vina, quā id per impole faceret absq̄ illa p̄p̄tū futuri eīent
 tur, et absq̄ ordināe illa ad s̄ing glorię; effur p̄p̄tū, et salutē, q̄y eēt re
 eodē

eodē modo existeret, atq; nunc existeret: sed tñ pertinet ad Div^l p^rvidē p^rfec-
tōs, ut n̄ operat illg gratiā, reāq; q̄ tandē habitura est exitū salutariū, qn̄
id certū ab eterno p̄curavit, et tantū bonū hōi affectu benevolō p̄para-
vit.

99.

Hinc inferes, p̄cipū p^rōs affectū sufficīentē ad salutē, et p̄servatōis
nequaq; p̄stītiū p̄ca Div^l p̄curat aut p̄destināōis, ut sū p̄ca p̄parāōis indi-
fferentē Divinū scūsus, et auxiliū sufficīentē ut hōō finalitē p̄servaret,
et mediā p̄servatōis salutē nequātā. Unde sūt verby, et n̄ p̄destinē care-
at, n̄ ideo carere aliquo nequō ex p̄te p̄cipū ad p̄servatōis salutē: qn̄ n̄ caret
indifferenti p̄parāōe Divinū scūsus, et auxiliū sufficīentē, et finalitē p̄-
servaret, et obtineat salutē, n̄ velit.

100.

Inferes rurū, hanc p̄ p̄pōs, hōō n̄ p̄t sine
p̄destinē salvari, sēz ee, si p̄articula sine p̄ appellet sup̄ actū, qui significat
p̄ca verby salvari; salūq; n̄, si appellet sup̄ p̄pōs, q̄ sicutū p̄ verby p̄t. P̄ca
est: qn̄ licet p̄servatōis, et salutē p̄servabilei sint a Div^l p̄curat et p̄dest.
sine hū tñ dati p̄t, et se ipsa dati p̄ca p̄, et sufficīentē ad salutē, et p̄servē-
rāq; Atq; hac ipsa dicit̄ v̄tū D. Thoas q̄ simul q̄. l. d. p̄ca art. 5. ad 1°, ubi sic
ait: 1) Hic locutiō, Deus n̄ p̄t facere, nisi quod p̄curat se factū, est duplex:
1) qn̄ exceptio p̄t referri ad p̄pōs, q̄ importat̄ in hū potest et ad actū, qui in-
1) portat̄ hū facere. si 1° modo, hic locutiō est falsa: plura enī p̄t facere,
1) quā p̄curat se factū; si a 2° modo, sic est vera, et sicutū est, quod n̄ p̄t ee,
1) quod aliquid p̄at a Deo, et n̄ a Deo p̄curat. * Sed tñ hū qn̄ suo loco.

Disputatio 2^a

Quinam altus in negotiō p̄destināōis interveniunt,
et p̄ca quorū illa formalitē constituenda sūt?

Caput 1°

Permittuntur ea, quā sunt omnībus explorata.

101.

Nemo dubitat, ad p̄destināōis, sicut et ad aliq; quāq; Dei p̄vidē, p̄cipū
sabilitē requiri altus, stansq; rōnali p̄t inclui se et volū; et dubiū restat
et quidē gratissimū, quāq; illi altus. Ut hac se q̄ ex se rati, et multo
magis ex ratiōis ratiōe, sicutū ee; debitis et ordē et claritē p̄cedam q̄mittam.

17.
1° Nihil aliud quod dicitur in naturalibus, liberum, et medium. Naturalis est quod Deo appetit
naturaliter, id est, sine necessitate, illa nimirum, qua res est, et perfectioe necessitate appetit
fieri, que dicitur esse necessitate a creatura emittibilis, et quod sint potest et alia
id est, per se. Hec vero sua prout ad Deum terminata, sua virtuti dicitur, quia omnia intelligenda
Dei gratia attingit et exercite existantia; at prout ad creaturas facta, simplex in-
tellecta appellatur, quia non attingit ipsas et exercite existentes, sed in intelligendo, et spe-
culando ipsarum quidditatem.

102.

Sua libera est, quod existit aliquomodo a Dei libito, quia
nimirum et suggerit, et exigit actuale Dei decretum liberum circa obiecta creatura: appe-
llata que sua virtuti, et absolute, quia intuitive facta sunt, et absolute liberae Dei actu ex-
istentis existentes, sunt in omni re: creatas, et a Deo volente, et permittente sunt aliquid
in tempore existituras. Denique sua media est illa, qua Deus independenter a decreto illo
fieri cetero appetit, quod detrahe eligeret sua voluntas sub quacumque hypothesis, et actu
proximo indifferenter ad electionem opportuna. Hec sua dicitur in se obiectata, et attingit
quod facta sunt res contingentes, et obiectatae, id est, quod sub aliqua obiecta attingit exister-
rent.

103.

Dicitur deinde media, quia inter sua libera, seu virtuti, et necessitate, seu
simpliciter intellecta ita mediat, ut ipsa nec necessitate, nec libera: nec necessitate; quia absolute
est defectibilis, sicut obiecta, in quod facta sunt: nec libera, quia nec ipsa, nec obiecta eius decretum
Dei actu existit requirit, sicut illud exporunt quicquid obiecta sua virtuti, seu liberae.
Hanc infallibilis obiectorum contingit sua, quae olim habita negarent, cederet in
necessitate quaedam eorum notitia, quae nunc admittit. Nihil argumenti permissum; sed
longo valde interea virtuti dicitur: nam, quae sua libera esse negant, habita vero sunt
libera esse ostendit, et potest inveniunt decretum obiecta virtuti, quo nimirum Deus in
actu operis quodlibet liberae, sine bono, sine malo, decrevit esse, aut non esse futurum sub
quacumque obiecta, et actu proximo ad quodlibet indifferenter.

104.

Permittit ergo est vero ad predestinationem
sine dubio prequiri sua naturalis seu necessitate, quae prout est virtuti Dei, quae in se simplex
intellecta potest. Quae gratia manifesta est: nam applicat Deus sapientia ordinare, et disponere
deductioe creaturae naturalis quae media gratia ad beatitudinem, nisi virtuti a gratia, quae habet
causandi talia media, et quae ipsa virtuti: ita nisi optime nocens virtuti attributorum
obsequio ex medio virtuti et virtuti existantia surgit, ut haec notitia involvit sua naturalis

ignis Dei, et attributorum eius per modum visionis, ut de se patet: q^o dicta scia que est
visio Dei, indispensabilitate requisita ad p^{re}destinatio^{em}. **¶** *105.*

105. In pari equae clara est: q^{ia} sine noticia creatur^{um} p^{re}destinandi^{um}, medi^{orum} que et finis, ad que transmittenda est, tenderet Deus in incognitum, temere que decerneret finis et media, et ut periculo frustracionis huiusmodi deceret: q^o ad p^{re}destinatio^{em} est p^{ri}us necessaria scia realis possibilitatis, ut^{rum} salte^m obt^{er}at. Quod ultimum ideo addidi q^{ia} ut p^{ro}babilitate docent *Dr. Rivadeneyra* *disq.* 16. cap. 1. et *P. Hexera* q. 1. sec. 3. ad p^{re}destinatio^{em} summe p^{er}fectam, qualis est absurdum Div^{ina} p^{ro}cedat in ceteror^{um} omniu^m p^{ro}b^{ab}ilitate. **¶** *Ratio est:*

106. q^{ia} scia Divina creatur^{um} p^{re}destinandi^{um}, medi^{orum}, et finis est infinita et p^{ro}hibenda hor^{um} obt^{er}at^{um}, ac p^{ro}inde necesse attingit omnes eor^{um} relatio^{es} q^{ue} quibuscumq^{ue} entib^{us} p^{ro}b^{ab}ilitate: sed ista cognosci a Deo non pot^{est} sine ceteror^{um} p^{ro}b^{ab}ilitate scia: q^o h^{ec} est necessaria ad dirina p^{re}destinatio^{em}. Sed bene memorati *A. A.* notant, necessitate ista in fundari in modo p^{er}fectiss^{imo} operandi, que Deus habet, non vero in exigua, aut indigea effect^{uum}, q^{ue} p^{er} divina p^{re}destinatio^{em} ca^usanti, t^{er}minantur. **¶**

107. **¶** *Armittend^{um} est* 3° p^{re}sequi in ad p^{re}vid^{enda} p^{re}destinatio^{em} scia libera^m seu visionis aliquor^{um} obt^{er}at^{um}. Latet manifeste: n^{on} p^{re}destinatio^{em} o^{mn}iu^m ho^{min}u^m, ut scilicet fere *Dr. Rivadeneyra* ac *P. Hexera* tenet, habita a Deo est ex motione meritor^{um} N^{ost}ri D^{omi}ni; sed sic h^{ec} non potuit nisi visio vel scia libera taliu^m meritor^{um} ut existentiu^m ad e^{or}u^m p^{re}destinatio^{em} p^{ro}supponeretur: siquidem merita p^{ri}us in ut p^{ro}b^{ab}ilitate, vel ut dicitur futura, ad p^{re}miu^m modere nequeunt, ut certu^m est: 3° aliqua scia libera p^{ro}supponitur necesse ad p^{re}destinatio^{em}. **¶**

108. **¶** *Dixi aliqua scia libera:* n^{on} certu^m est, scia libera meritor^{um} ipsius p^{re}destinati^{um} n^{on} posse antecedere, aut p^{re}sequi ad p^{re}destinatio^{em} integre sumpta, seu ad o^{mn}ia ea decreta, quibus Deus salvatio^{em} p^{re}destinati^{um} dirigit. N^{on} est manifesta: q^{ia} int^{er} h^{ec} decreta claudita decreta, que Deus dirigit, et p^{ro}cedet ex^{ist}entia^m taliu^m meritor^{um}; at scia libera, seu visio meritor^{um} nequit

presequi, aut antecedere decrety, quo Deus ipsa providet. Patet: nq
ea scia est causa onera & meritis, quony existitq videt: q^o et & decrety
Dei meritoriy existitq dirigit; at nihil essentiali onery & decrety pot
ipsy antecedere: aliar abur 1° p^o ad tale decrety n^o eet libera, sed detra-
minat^o ad iny: s^o scia libera meritoriy antecedere nequit decrety, quo
Deus ipsa dirigit, atque adeo nec p^odestinaos integre accepta. **P.**

109.

Itemdy e 4°: oib^o certy ee, ad p^odestinaos aduitoriy, quibus beatitudo prog-
tea merita tribuenda e, sine dubio presequi scia de efficacia medioy
in ea merita influentiy, hoc est scia qua Deus ante collatione, seu p^opa-
raos auxiliory dirigit gra^o evident^o sciat, ea quidq media talia ee, ut n^o
hoi speranti, certit^o & illis elicituaur ut merita q^o beatitudinis influ-
xura. P^o e evidens: qa n^o Deus certo p^ocognoscat, ea media fore effi-
cacia ad obtinendq salutis p^o merita dici n^o poterit, quod p^o illa ho^o certo
destinat ad salutis, nec quod ei p^oparat media, quibus & certit^o salvandus,
ac liberandus: s^o nec dici poterit ho^o p^odestinari: nq v^o August. p^odestinatio
aliud n^o est, quq p^odicta medioy p^oparat. **C.**

110

Conseq^a ista negari nequit; An^o
v^o manifesty est: qa intelli^o nequit certa et infallibilis destinatio in sing^o
sine p^oria infallibili boni exitus medioy: vel dicas, quare gloriq^o hoer hac
certa destinatio carent, dy dirigit, gloriq^o, aut sine aliis intendyt? Non
alia istq^o r^ooe, nisi qa de bono exitu medioy, q^o ad illor fines obtinend^o adhibet,
certi n^o ir: s^o nec dir^a ho^o destinatio in salutis certa ee potest sine dicta p^oria
boni exitus medioy. Accedit, quod hac p^oria deficiente, bonus medioy
exitus quasi casualit^o xpi Dei stingeret, neq^o t^o quid ab eo improvidum:
ac p^oinde providen^a eius valde improvid^a eet sicut irat; quod tamq^o d^o non
potest salva fide. **Q.**

111.

Quamvis a^o ois q^o doctrina p^o exposta signent magna tn inter
ipror st^o e, itaq^o p^oinde s^o requiri ad p^odestinatio^o suq^o infallibilis & efficacia
medioy, ac requiri suq^o mediq^o. Negant h^o d^o recten^o ad sua p^onuq^oia: nq
& efficacia gra^o p^odetran^oti, quq^o ad o^o operat^o salutariq^o requirunt, ipsi gra^o
& intinca et exal^o, recto o^o p^olo deducyt, ea p^o suq^o naal^o, seu simplici^o inte-

intelliges a Deo ipso; ac prout Deo per se in se sufficiens dicitur ad
preparatos auxiliorum, sub quibus certis sunt merita in beatitudinis influxura.

112. Notandum est ex opposito principio (scilicet quod auxilia dicitur gratia sunt ex se ad utrumlibet
indiffera, hoc est & neutro extio intrinsece inceda) inferunt merito, auxilia
efficacia, que sunt in ipsius entitate, sunt in stringenti eius diuisione & opere
salutari, ad quod inclinatur, ita est, per se in se naturaliter minime ipse posse, sed
per meritum seu stringenti: quia videlicet Deus omnino infallibilitate prout
illud auxilium, si referatur, potius & opere salutari, quod & eius carere, ex
libito nisi voluntatis diuendy. Unde deducunt, cum mediis esse omnino
requiritur ad negotium predestinatio: quod itaque nos presentis ex schola
nostra suggerimus oportuno loco plene huiusmodi de rebus discussis referre
vgetes. An & per actus intellectus habentur enumerato: aliquis alius ne-
cessarius, ut infra modum decidetur.

113.

Primitendum est demum in omni pro-
videa Dei, atque adeo etiam in predestinatio, plures actus dicitur voluntatis ab
H. A. viderari: 1us est intentio finis; 2us electio mediorum ad talis finem
aducendum; 3us volitio mediorum executiva, que vocantur actus actus; 4us denique
externa mediorum executio, que appellantur actus passus. An a se per se
actus debeant inter se per se in se, dubium est sane difficile, in quo
rariè admodum a se dicuntur.

Caput 2°

Refellitur Hornistany sententia de necessitate usus

114. Cacti ab electione mediorum distincti.

Cum plura ea que valde dicitur in dubio sine cap. primo proposito includantur,
satis est ea collat, ac per se discutere. 1° dubitatur, an intentio finis ne-
mo dicitur debeat in Deo ab electione mediorum, ac prout an & quid predestinatio
dandi debeat intentio aliqua glorie per se aut virtualiter dicta ab electione
determinata mediorum ad eum finem infallibilitate perducendum? 2° dubitatur, an
per electionem detrahitur detrahitur mediis necessariis & alius volitio actus, que & usus actus,
qui que per se detrahit ad externam executionem talis mediis, seu ad usus passus? Per se dubitatur
nil modo dicitur: ne oportunitus infra mensura circa eum quos declarabitur.

in 2°

115. In 2^a dubitacione, que nunc decidenda est, H^oly omnia (ut videre est apud
 Loday in p^oren^o disp. 55. et Conet disp. 1. art. 2. §. 1.) necessitate sua adiri ab
 electioe d^oti defendunt, ac p^onta negotio p^odestinatioe p^oter electionis et decreti
 intentiois, quo Deus decreuit dare glorię p^odestinatis, et grā, ac merita
 q^o illi sequantur, nequaquam ee equitantes alii acty voluntatis, qui sui acti-
 sui, seu decreti executiois dicitur, ut ee media p^oelecta executioni mandati.
 Sed opp^ortu tenent plerique ex N^ortis, quos allegat, et sequitur Rivadeney. d. 12.
 cap. 2. q^o et ego libens subscribo, adveniens tñ, quod si electio mediorum effica-
 cius ad glorię merita debeat ee meritois p^odefinitiva, forisq^o alius actus illois
 mediorum executiois nequaquam erit, si quid p^optā rācer, quas H^oly afferunt
 quas debiles existimo; sed p^optā libertatis n^o a rēratione, cui multum
 oberret quod p^odefinitio rācer a^ovolūti vnicē exequeretur, ut videbitur suo loco.

116. Conclūsiō sic in hunc modū rādeo: Deus p^oncens vilitate
 et efficacitā auxiliū ad finalē p^oreierag, et finē beatitudinis, nec-
 non virtutē Omnipois, ut mediu illud exequatur, potest eodē actu p^oius
 indivisiōib^o efficacitā velle, quod tale mediu existat, et quod virtutē Omni-
 pois illud exequatur: nō quid p^oo, retardabit Deū, quominus cupiat
 talē actū? sed actus iste p^ontissime ē electio sim^ol que decreti executio
 p^oparatū auxiliū: p^o electio efficax detratū mediu nō dirigitur nequaquam
 decreto executiois eiusdē. Māx et oīa vident. Minor nō videtur clara:
 nō p^o Dei p^oā p^ofectissime attemperata Div^o v^olti, eodē ip^o actu, quo v^oltas
 divina vult efficacitā executionis auxiliū ad vltimo, et resolute rē manet
 Dei p^oā detratā, ut illud exequatur; sicut p^oā n^o loco-motiva vltimo
 detratā ad motū p^o hoc em quod v^oltas n^o velit efficacitā motū, tēi
 imperet q^o moveatur.

117. Dixerit. ipse v^olūti, que post dicitur electioe intravit
 Adiri nō alio titulo applicat immatē Omnipois ad executiois auxiliū. N^o quia
 vult efficacitā, ut tale auxiliū hic et nunc in rē n^oā ponatur, sed electio
 ip^o hoc ip^o vult: nō quid aliud est eligere n^o mediu aliq^o velle adhibere
 t^o ponere, ut obtineatur finis? p^o electio p^o se ip^o vltimo, et immatē applicat
 Dei omnipois ad executiois eius auxiliū: idemq^o dicitur debet de quocūq^o alio

medio, quod in se habetur & sub Dei potestate. Quod ultimum ideo addidit; quia si loquamur de voluntate eligente, ac definitivemente opera nobis libera peculiariter alia ratio est, inferius examinanda, ne dicatur esse eadem & volente exequente.

118

Sed opponunt 1° 15° sic dicitur in volente nostra regitur ceteri debet Div^o volente, si in eius conceptu speciali imperfectione non involvat; sed non Angelici Div^o 1° 2° q^o 14. art. 3. ad 1° et q^o 16. art. 3. ad 1° et in C. in volente nostra datur sicut ab electione dicitur; et aliam in tali actu nulla cernitur imperfectio: ergo actus iste debet Div^o volente ceteri. Per se, tamen, ad regulam in nobis positam sicut ab electione dicitur, aut imperfectione involvere, aut illi saltem notare: ideo enim electione non presumitur indigent volente exequente superaddita, vel quia volente nostra electio mediis sepe non detrahatur circumstantiarum omnes temporis, loci, et similes, immo eas in signo electionis multoties detrahare non valet: vel quia detrahatur tempori executioni determinatum, et intentio, et electio cessant: vel denique quia non difficultates occurrunt, quae volente retrahunt ab executione: propterea que non sufficit in intentione, et electione, sed quae est nota applicatio voluntatis, et media executioni mandantur.

119.

Atque de his et aliis casibus accipiendus est D. Thomas dicitur non ab electione dicitur: nam a ceteris non est eorum in nobis praedicti actus identificari non possunt; nam quod si aliquem intendimus et datur cavendum, et pro eius necesse medium eligimus, quod certum est esse valde in promptu: tunc enim cum nulla occurrat specialia difficultas pro executione mediis, actu que datur in voluntate efficacis illius volente; nulla est ratio, quare volente in non tali electione nequeat immate detrahare pro executione ad illud medium ponendum.

120.

Propter eandem rationem in Deo negamus, si quidem voluntate sicut ab electione dicitur (in multis enim casibus, nam infra dicenda illi admittimus) et omni eius necessitate: nam et nulla volente cessare possit in Deo, nulla que denique inagere, nec magis difficultas est in mediis executione, quae eorum electio, et regit, et possit electione mediis et detrahare omni circumstantiarum, sua sua plerumque et alia voluntate eorum executiva, praesertim quando ea media a solo Deo ponenda sunt.

12

12

12

124

121. **Opp. 2°**: electio pertinet ad ordinem intentionis, intra quos se continet et subit. nam effectus finis et intentionis est ad id in actu pertinet ad ordinem executionis: est enim causa finis et media: et illi actus neque dirigitur et ad diversos ordines pertineant. **Urgent 1°**: actus respicientes id ob id male sub diversa ratione (scilicet dirigitur et non) et in Deo virtualiter, et supponunt ex variis exemplis: id ita se habent electio et in actu. **Urgent 2°**: nam electio respicit media, prout si effectus finis in ordine intentionis; inus vero ea respicit, prout si causa finis in ordine executionis: quidam ideo detrahunt ad media, et per illa caetera, existunt, et obtineant finis. At esse causam et effectum finis, si dicitur ratio finalis: quod electio et inus eadem media respiciunt sub ratione finalibus dicitur.

122. **Urgent 2°**: electio non specificatur a medio, sed a fine, quia huc respicit et causam seu rationem praevalentem appetendi, illa enim est effectus: inus vero est contra non specificatur a fine, quem respicit et effectus, sed omni a medio quod respicit et causam: quod ex hac distinctio obsequii specificationum debent electio et inus essentialiter differre. **Urgent 3°**: nam si per hoc dicitur quod hoc autem 4. 3. C. actus dirigens volitum pure affectionis in fine soluto est actus essentialiter ab actu dirigente in effectu, volitum autem eodem fine; sed electio dirigens volitum pure affectionis, inus in effectu in fine soluto: quod dirigitur essentialiter.

123. **Urgent aliter**: decaus intentionis glorie et coronae (subtem si ante gratia absolute merita habent) dirigitur debet a decaus executionis eiusdem glorie, puta merita; at non alia ratione, nisi quia decaus non specificatur a merito, quod caetera, sed a fine glorie a quo intenditur caetera. **2°** vero est decaus non specificatur a fine glorie, quod caetera, sed a merito, a quo meritorie caetera: quod merito dirigitur debent electio et inus, quia electio specificatur a fine in quo caetera, et ordine intentionis; inus vero a medio et causantibus finem et ordine executionis.

124. Hoc in, quod nimis invidiosum dicitur, et dicitur, facili negotio solvuntur. Sed animum quidem, saltem eo ante invidiam acceptum: licet enim admitti possit, quod electio aliqua intra ordinem pure intentionis subsistat, quod si est media, tunc executionis esse non detrahatur, vel ante ipsius executionis executionem destinatum cessat, aut ex novo difficultatibus occurrere impediri, retardari, etc. potest.

et in nobis sepe accidit, vel demum quod reatit a media nobis libera
et quae a solo Deo ponenda n. s. de aliis in electio, gratia, finis,
id. itaq. n. est, sed potius omnis efficax, electio in qua memorata
circumstantia n. decesserunt, ad itumq. ordinem, intentionem sc. et executionem
pertinet. ad 19. q. e. effus. finis et intenti; ad 20. q. p. media quorum
causam debeat, finem se ipsa causat, vel exequitur.

125.

Similitudo falsus
est, quod unus actus quae pertinet ad ordinem executionis; nam in uno
a fine cauta, et quidem immediatus quae medius ipse q. p. unum
mandatum exequitur; itumque a cauta a fine et intento, seu media
intende, q. e. propria cauta finis: q. itumque ad ordinem intentionis pertinet,
n. secur. ac electio; nam hoc apud quos non alio titulo ad intentionem ordinem
pertinet, nisi q. cauta a fine et intento.

126.

Ad 13. itaq. ipse: electio n.
im. attingere medius tang. effectus finis: sed multo potius tangit
causam eandem: et em. volitio medii et volitio ad finem, vel finem cau-
saturae. Similitudo unus attingit medius, et tang. causam finis, et tang. effusum
tang. causam; q. medium vult et in executione caet finem: tanquam
effectus; q. ex motione finis et intenti vult medius. Et q. n. medium
ipsum indivisibile e. effusum et caet finis, pertinet q. sub tota consideratione ad or-
dinem intentionis, et sub tota ad executionem: cum idem actus volitio in-
divisibile n. poterit executione respicere idem medium q. itaq. illi rationes.

127.

Ad 29. nego autem; nam cum electio, et unus via mag. dicitur, in eo veni-
ant, q. ex motione intentionis finis velint media et ad illi volitio, illi
que executione causaturae; certe itaq. ille actus factus q. media n. in se ha-
bentia rationes effusum cauta a fine, sed in se habentia rationes causae: ac q. n. itaq.
quo actus idem tres significativus: sig. vult finis q. itaq. se, et media q. itaq.
finem. Ad 29. minor q. sensu vult e. falsa; q. n. em. electio ex suo ceptu
generis n. portulet d. vult e. effectus finis: sed em. q. sine per se ipse volitio,
ita q. nec e. itaq. actus (q. in volitio ibi d. h. o. q.) nisi in q. h. o. q. id. intentionis
h. o. q. ex ceptu suo specifico: q. n. mag. respicit medius, n. itaq. sed et sic
et

122.

123.

130.

nunc cogenda, ut per ipsa obtineatur finis.

128.

Ad ista 3. istas negata con-
 liquet disparitas: ne deceat ante gratia merita, q. gloria deti et
 corona meritorum idem e. gratia ac deceat gloriā et coronā q. no
 in decetū benedictū ex absoluta gratia, et motione meritorum: impli-
 cat enī, q. gloria causet q. merita, q. ista meritorie influant in
 divini decetū q. gloria immate cauti: hoc 1° decetū, in quod merita
 influant n. pot. eo illud ipse, quod habitū fuit ante merita, et ex tunc
 ipse apicū est: q. necesse est quod aliud dicitū a 1° illo decetū inten-
 tio: ac ginde mirū n. est, quod istud indigeat novo alio decetū, per
 quod gloria exequatur. Sit 1° in nro casu cum electio mediū n. dece-
 nat ipsum et caandū ex gratia alterius effusū, n. dū ante electio-
 nis gratia, et ista in mediū serata et statū, et immate caandū, n. est
 cur q. executione talis mediū indigeat novo alio decetū.

Deniq. hęc

129.

ista paritas efficiat q. dno. resolutiva: ne si electio ad gloriam
 hanc gratia absoluta merita, et multi opingū p. b. b. se ipsa
 consequenti gloriam sine indigentia alterius decetū executioni; et
 non alia rōe nisi q. est efficax volitio effusū a Deo caandū,
 nulla que tunc occurreret difficultas retrahere Deum ab illius
 executione: q. similitē electio efficax mediū vinctū a Deo caandū
 pot. se ipsa, et absq. novo alio decetū tale mediū exequi, qd. nulla
 adest rōa difficultas, que Deum retrahat ab executione illius
 mediū.

Cap. 3.

Quid imperium intellectuale, et an requiratur ad Prædeterminationem?

130.

Circa 1° titulu pte p. monere oportet, ultra imperiū politicū, se eco-
 nomici, quo superior obligat personas sibi subditas, et aliud q. dicitū
 monastiū, sicutē q. aliū, quo quis se ipse, et p. sibi subiectas moderat,
 et detrat ad agendū. Hoc imperiū gaudere vult ipse aliam p. s. m.
 extra statoreū est, stat que ex Ang. p. 2. q. 1.6. art. 8. ad 1°, et in
 4° dist. 11. q. 1. art. 1. ad 3°. P. s. in in m. t. m. imperiū similitē efficax,

docent sicut *A.* cy eod. *D.* Ang. l. 2. g. 1. art. 1. De hoc igitur intel-
lectuali ingenio disputamus quale est? Res est, et quatenus ad perfectionem
requiratur.

131.

Penique *Hort.* (q. ex hinc accendere *Calen.* *Salus*, et non-
nulli alii) in ea est, si, q. ingenium rationis impertit alii, qui nec est ag-
presens, nec iudicium, nec discursus, sed intellectualis q. d. tendens ad
exposita q. voces istas, *fac hoc*: que nunc nuda sua vim habet intelligendi
ac detrahendi inaccessibiliter post subiectas ad executionem rei prout effi-
cacia volit. Est v. sole, imo et nequam t. in Deo, quia in ratione huius-
modi ingenium, p. hant multiglicita.

132.

Ex Ang. *D.* 2. 2. g. 83. art. 1.
ibi cy 3. argto sibi obiectum, oratio, seu petitione n. est actus rationis, q. d.
nec est apprehensio, nec iudicium, nec ratiocinatio: p. dicitur q. illi fuerit ad peti-
tionem ad rationem speculativam; sed utemur ad rationem practica finem caare
aliquid per modum ingenium, aut per modum petitionis: q. ingenium et pe-
titione *Phil.* *D.* videtur q. actu intellectus a singulis memorata operae dicit.
De ex eod. *D.* *Boet.* l. *Peribeam.* lect. 7. ubi intra 5. species orationis p. dicit
ponit ex una pte enuntiativa, in qua est verum vel falsum; ex alia vero
aliar q. in q. nec verum nec falsum est, et ita has enumerat perativas.
Cui plane sonat *Arist.* eod. lib. ubi docet, orationes imperativas et obsecra-
tiones n. spectare ad Logicam, sed dimittendas *Petitione*, et *Poete*: q. cy certum
est, Logica agere de illis tribus intellectualibus operibus, agere videtur sentire *Phil.*
et cy eo *D.* *Boet.* ingenium est actus rationis ab eis operibus dicitur.

133.

3. q. d. 1. 1. 1.
Intellectus practicus ab speculativo ab omnibus admittitur q. solo tractare pot. q. speculati-
vus habeat vim perceptivam, practicus v. n. vim perceptivam, aut impulsivam; at
ingenium n. per se spectat ad intellectus practicum, q. n. est actus perceptivus, sed
maxime impulsivus, atq. adeo ab illis tribus operibus dicitur. q. n. q. ing. in
loco est externa loco qua superior intimat subdito, q. facere debet,
q. d. aliqd. affert, et neget: q. et ingenium motale est interna loco intima-
tiva, n. v. auctiva, aut enuntiativa.

134.

2. q. d. it. occ. fatentia cy *D.* *Boet.*
ita

ita se habet oratio ad superiora, sicut imperium ad inferiora; atque oratio mentalis est actus intellectus nihil affirmans aut negans, sed solum vacillans aut movens ad actionem rei postulata; q̄ similiter dicendum debet de mentali imperio. C: na oratio interrogativa, sc̄ videtur Petrus, et vocativa, sc̄ veni huc, nihil negant aut affirmant: q̄ simili nec imperativa.

135. His adveniunt nonnulli R. R., quod copulatio et disiunctio, quas explicamus p̄ particulas et vel nihil omnino representant, ne r̄ ignotio, sed affectus cognitionis. Præter; syncategoremata aut nullum, aliquis nihil q̄ se representant, aut exprimunt; sed eodem modo se habent; oratio mentalis sicut q̄ vulgari enumeratione vincula, quæ cum sola nihil significant, adveniunt, in unitate notabilitate variat. Denique actus illativus sicat per voces ergo, et igitur, et accensus mentalis significatur per particulas sic, aut ita, non se illius obiecti representationes, sed quidam veluti nutus, aut modificationes introales; q̄ illius imperii intellectuale diu potest ac debet motus quidam intentionalis, et impulsus practicus detrans ad opus, nihil in significans, vel enuntiatis.

His r̄ non obstantibus reliquis d̄. videndum apud Ribadeneira de 16. de fidei cap. 1. n. 1. q̄ statim imperium dicitur esse reputant: quia licet imperium rationis non affirmet existens actus imperati, quod vincit ostendunt oportet nunc rationes, et paulo post videbitur; anurriat in, et affirmat volens, qua imperari vult fieri tale actus, et qua exercite se movet, aut obligat ad illud faciendum.

Hæc sententia non in veris est, sed in de mente Angelici D̄: na p̄ d̄ q̄. 1. art. 1. C. ita habet: imperare est actus rationis: imperans enim ordinat eum, cui imperat, ad aliquid agendum, intimando, et denunciando. Et infra ad 1. imperare non est movere quocumque modo, sed cum quadam intimatioe denunciatioe ad alterum; at intimatioe et denunciatioe involvit q̄ ceptu suo affirmat rei intimatioe et denunciatioe, et affirmatioe dicitur est movens; q̄ dicitur Angelus d̄ imperium

intellectuale scilicet est iudicium. Non suadet: ne quod est denotare, et
intimare nisi sententiam aliquam declarare, aut notam facere? Certe denota-
re superioris carmen alterius nihil aliud est, quod ei accedere illud omni-
um fuisse: intimare vero sententiam, id est, ac dicere seu notam facere, esse
absolutum, et determinatum, et ita dicitur: per eam tamen intimam, et denotatio in-
voluntaria assensum rei intimam, et denotatio etc.

Ostenditur videri scilicet man-
et quod dicitur roboratum: imperium externum, quo quis imperat
alteri est externa quodammodo intimatio illi denotatio, et assensum. Voluntas quae habet
imperium, et rem imperatam faciat: per illius imperium involuntate, quo quis
impat sibi est intimatio, ac denotatio quodammodo interna assensum. Cuiusmodi per
beneplacitum de re imperata executioni mandanda. Cuiusmodi est evidens ab idem
tunc ratio: autem si suadet: ne quis externum imperat aliquam actionem, quin intex-
ne velit executioni mandandi, dicitur falso, seu potest imperare: sicut fal-
so ac potest promittit, qui promittit aliquid aliquid interna promittit adimple-
re. Sicut est externa promissio est externa promissio enuntiatio, et
assensum voluntatis, qua promittens vult adimplere promissum; sic imperium
externum est externa enuntiatio, et assensum voluntatis, qua promittens vult
adimplere promissum; sic imperium externum est externa enuntiatio voluntatis,
qua imperans vult, et facit rei imperata.

Ostenditur: intimatio enuntiatio
sua voluntas a superioris facta (in qua dicitur. Ideo. ubi supra collocat imperium)
hinc sine habet, et subditur acquiescat voluntas sic intimam, eam quae sequatur;
at nisi imperans eam voluntate assensum, inutilis erit per ad tale sine: nemo
enim morem ad executionem operis est si beneplacitum alterius, nisi cognos-
cat adesse tale beneplacitum: debet per imperium esse assensum, et denotare
beneplacitum imperantis.

Ostenditur denique nostra scilicet: quia omni per, si cuius
ad hoc firmiter adhaeret vero sub ratione veri, et efficaciter determinatum ma-
neat ad eam potest, et actionis ignis coniungi non valeat, est affectus autem
sua seu iudicium: sicut tamen tendit per voluntate ad bonum sub ratione boni, est
affectus sensus, seu precium. Atque imperium esse ratio habet omni memoratam per.

8.

Proas & eorum agentes, obsequat actu inus qui in dicto intellectibus
Et in obsequat: & illa obsequat actu inus qui in imperium Et in obsequat
tuo: alia sic dicitur sicut qui in gunt actionem speculandam Et practicam sic
et inobsequat in gunt per actus obsequatanda vel practica ad divina vel loca
habeat.

Ad hoc facile ad locum arguitur Regula ad v. sic dicitur
Dignitas est in obsequat a iudicio, non quia iudicio non in obsequat
quia in obsequat iudicium, & illam in obsequat iudicium sic dicitur
in locis imperium Et actum in obsequat non quia iudicium non in obsequat, sed quia
talia iudicia sunt iudicia, quae in obsequat aut a se manent & obsequat
dicitur de se factum Et hac ratio ad effectum illius potentiam obsequat
tam motum. In obsequat dicitur tantum in obsequat actus practica non practica
sive obsequatanda (quae in obsequat actibus speculandis) in obsequat obsequat
non quare Causandam vel in obsequat am quae obsequat in obsequat per actus
obsequat.

Hanc obsequat genuinam in obsequat locis in obsequat
obsequat agere dicitur, nam in obsequat actibus in obsequat, actus obsequatanda Et
practica in obsequat differunt: quod obsequatanda est obsequatanda obsequat
practica dicitur in obsequat obsequatanda est obsequatanda Causandam. In obsequat
modo dicitur ratio obsequat practica obsequatanda obsequat obsequatanda obsequat
obsequatanda non quae dicitur quare obsequat ad obsequat actus: falso dicitur
obsequat Et obsequat dicitur in obsequat, obsequat nihil obsequat obsequatanda
quae motum vel obsequat, obsequat ad obsequat practica obsequatanda obsequat

Ad hoc dicitur dicitur actus imperandus (sed et ratio obsequatanda)
practica obsequat ad obsequat quae negat obsequat, sed quare ad obsequat
effectum motum, obsequat dicitur dicitur, cum actum nec obsequat
factum obsequat obsequat ad obsequat quae imperat. Hoc dicitur in obsequat, quae
minus obsequat aut factum obsequat ad obsequat, quae in obsequat nam in obsequat
dicitur obsequat, factum imperat, quae obsequat quae imperat aut obsequat

mandata in dicitur, aut saltem dicitur in hoc obligandi alterum in illam locuta. 24

Ubi inquit
tibi legonduis. Aristoteles dicitur in hoc obligandi, et obiectivus
in speciem ad locum, quia sic de locis quodam quorum pars fuit
et dicitur in altera dicitur namque et huiusmodi. Et locus inveniuntur, quia
Aristoteles dicitur de locis dicitur in speciem, aliter f. locos et dicitur ad
quod speciem, locumque fuit in locis, et dicitur, vel fuit, et aliter
operari et tales et locos imperant, vel dicitur, quod dicitur ad dicitur
locum, vel dicitur dicitur, in quod natus de locis inveniuntur et dicitur locum
inveniuntur in tam ad dicitur dicitur, quia ad dicitur et dicitur
operari, vel dicitur dicitur.

Ad 3^m dicitur de dicitur dicitur dicitur
allata, inveniuntur in locis dicitur ab dicitur, quod dicitur dicitur
tar in dicitur dicitur dicitur, inveniuntur dicitur dicitur dicitur
dicitur ad dicitur dicitur dicitur dicitur. Ad 4^m dicitur
omni nam dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
et dicitur, dicitur in dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur. Inveniuntur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
tam quodammodo de dicitur dicitur.

Ad Notandum dicitur
naque dicitur de dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
ad id quod dicitur, vel dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
et illud dicitur ad tam dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur. Inveniuntur dicitur ad dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
vel dicitur dicitur, quia dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
et dicitur dicitur quia dicitur dicitur ad dicitur dicitur dicitur
quod dicitur.

Secundum et dicitur ad dicitur dicitur, quod dicitur de dicitur
in dicitur dicitur dicitur, natus quia dicitur dicitur dicitur dicitur
causa dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur

Et Vitium, et hanc in omni in omni dantia sequentibus et omnia de
jectum, sed in supra a plicae necesse et modificas que dant, que in tam et
presentant, quod dicitur in modo afficiunt igitur imaginis, vel figurarum, et in
omni d' illas efficiunt iudicia copulativa aut disiunctiva accipiantur
aut hanc illanda, Ceterum nulla parte proa his tendendi modos et ac
tus ex de bonorum desumunt ab de figurarum, Unde ad sumum de
quora ingenium ratio in idem seu minus figurandi, et hanc hanc
peculiarum tendendi modum, et cuius ab alijs actis inna dicitur, quod
no fatemur, sequi dem et inveniendum tota et supponit et hanc et in
tuching operis quod pceptu.

Circa necessitas huius ingenij ad puda
vitas et (que et 2^a hanc parte dant sunt de glauca et dicitur Ceterum
ingenium ratio pceptu quantum et ad dem acrum liberum tam in Deo
quod in nobis, atq; adeo natio pcurare hanc hanc a dicitur quod in tota
pcedentibus dicitur in dicitur. sic pcedentibus, Albar, atq; hanc dicitur
et hanc et dicitur natio quorum loca dabit et dicitur dicitur et
de dicitur dicitur Cap. 2. atq; et dicitur dicitur, Albar, dicitur, et hanc
natio dicitur, et hanc dicitur. 1. 6. ingenium ratio dicitur hanc
mun. ad dem acrum et dicitur dicitur inna inna inna et dicitur
medicorum.

At Cajet dicitur, dicitur q' fecit summas hanc dicitur
unt ingenium et dicitur et dicitur dicitur medicorum, et dicitur
dicitur acrum. et dicitur dicitur, et dicitur, Ceterum inna dicitur dicitur ac
dicitur et dicitur, dicitur q' dicitur et dicitur dicitur dicitur, et hanc
et dicitur dicitur dicitur dicitur. dicitur et dicitur qui tam in Deo q' in no
bis negant absolute necessitatem ingenij intellectiva, dicitur in pceptu dicitur
in alia quibus dicitur dicitur et in dicitur dicitur, quod supra a nobis
fuit dicitur, dicitur dicitur. q' dicitur. et dicitur dicitur dicitur quod
cum dicitur ingeniose alique dicitur dicitur. dicitur dicitur dicitur
lojo Capetibus quod dicitur dicitur hanc dicitur dicitur dicitur.

Notitia Sententia circa necessitatem Imperij
Intellectualis Philosophiae Absolutae

Deo gratia;

Et v. Imperium intellectuali rationi illi quae a Deo ad hunc mundum
necq. in Deo necq. nobis dari potest ante primum liberum arbitrium
hoc est ante finem intentionis. Duo ista est ad A. A. V. loco Platoni, et per
facile, nam tale imperium procedens primum liberum arbitrium Deo
dum est ratio ad rationem nobis liberam, necesse est Deo liberum necq. naturam.

¶ Reliquant. Antea suadet qd. primum in primum non est liberum: nam
actus intus dicitur et immate liber non est, latius tamen liber et potest
quatenus liberam aliquid primum subsequitur; et imperium procedens de
liberam primum etiam est nullam liberam liberam subsequitur, et hoc non
ipso evidens est. ¶ nequid est liberum.

¶ Deinde necq. naturam: quia unde
fuerit primum subsequitur et Deo primum naturam, hoc est. Clara nam qd
primum naturam, naturam sequitur, naturam primum est: ac tunc de Cetero amor
de can. sicut et ad Deum machus primum semper, naturam ab omni dicitur,
quia rationabilis hoc naturam sequitur, hoc dicitur et de can. sicut, quae omnia naturam
est Deo, atque tunc dicitur dicitur primum, seu finis intentionis, et hoc naturam et
rationabilis hoc imperio sequitur: Operatio hinc est liberat imperium de
natura ad primum, liberat primum et liberat primum, et ad Deo dicitur primum
naturam naturam: ¶ si imperium illud est naturam Deo, etiam tunc
primum ad primum subsequitur et Deo natura. qd. inq. salda fide dicitur potest
ad hoc seu intentionis, gloria sicut Cetera sicut liberat dicitur dicitur,
nam si ad primum intentionem Deo necessitatem fuerit, ad primum a
hinc ad Cetera, sed absolute necessitatem, qd. est dicitur fide.

¶ Hec de primum
quae primum ad primum hinc primum primum: unde hinc hinc
ipso liberatam non tollit, quia non requiritur ad primum ad agere, necq.

De dicitur las gase acris 2° ad gonus intra humores et 2^m ordinem
 mediat. Operum 2° dicitur in imperio gase quod est ad gase fligui
 ut est ad acrum 2^m Coniuncta dicitur, Trigu fatentia las mario: nam
 gase potestas, et plena de pueria ad solis operacionem intelligi non pot
 lony dicitur dicitur dicitur, et fliguiant; at humores et unge
 num, et dicitur et illud dicitur acrum 2^m, et gase am potestatem.
 aliunde 2° dicitur dicitur et dicitur, et dicitur dicitur dicitur dicitur
 las; sequitur plane nullum acrum dicitur dicitur dicitur dicitur
 et, quando quidem nullum acrum dicitur dicitur dicitur dicitur
 dicitur in acrum 2^m gase imperium dicitur dicitur dicitur dicitur

Deinde las
 Hoc iudicant, gase am potestatem dicitur dicitur dicitur, quia gase dicitur
 mario dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 ad quod dicitur dicitur atq; facit qd acrum dicitur dicitur dicitur
 gase dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 Atqui imperium gase quod in dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 om gase dicitur, et gase dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 nam acrum dicitur dicitur gase dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 las dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 et imperium dicitur dicitur gase dicitur dicitur dicitur dicitur
 las ad dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur

Deinde dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 ad qd dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 ad ad dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 motus n motus dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 sum quod dicitur dicitur motus in operando dicitur dicitur dicitur
 de dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 dicitur in cuius dicitur dicitur motus ad dicitur dicitur dicitur
 gase dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur

Case qm solorem p[re]rogat imp[er]ium, quod p[re]cedit in Case
 Alam: nam ante solorem alia n[on] d[ati]o. n[on] it[em] ip[s]am qm
 imp[er]at quia D[omi]n[u]s p[re]rogat imp[er]ium nequit ad imp[er]ium
 p[re]rogat sine munita Ca[us]e in eodem gen[er]e, nam Et imp[er]ium
 moderat[ur] seu agitat solorem et d[omi]n[u]s et sol[us] unum et imp[er]at.

Rec[us]e D[omi]n[u]s potest Ca[us]as d[omi]n[u]s adu[er]sus e[um] regulari
 tate que d[omi]n[u]s imp[er]at et sol[us] n[on] d[omi]n[u]s: nam D[omi]n[u]s regulat
 imp[er]at et d[omi]n[u]s in d[omi]n[u]s p[re]rogat ad d[omi]n[u]m imp[er]at[ur] d[omi]n[u]s
 moderat[ur], n[on] e[st] d[omi]n[u]s sol[us] equ[us] atq[ue] imp[er]at d[omi]n[u]s in p[ro]p[ri]o
 unum p[ro]p[ri]o et d[omi]n[u]s sol[us]: nam e[st] d[omi]n[u]s h[oc] ip[s]um qd
 d[omi]n[u]s moderat[ur] imp[er]ando h[ab]et los h[ab]et sol[us] que e[st] t[er]m[in]o moderat[ur]:
 Et q[ui] munita e[st] Ca[us]as in eodem gen[er]e moderat[ur] atq[ue] adeo
 p[re]rogat.

D[omi]n[u]s lam munitam Ca[us]am qm in eodem gen[er]e e[st]
 in d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s moderat[ur]: nam t[er]m[in]o sol[us] quatinus e[st] d[omi]n[u]s sol[us] d[omi]n[u]s
 atreud[er] quatinus e[st] sol[us] d[omi]n[u]s p[ro]p[ri]o subsequit imp[er]ium d[omi]n[u]s
 tale. Et d[omi]n[u]s munitam sol[us] equ[us] e[st] d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s ad eandem d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s
 d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s: at p[ro]p[ri]a indiff[er]entiam qm h[ab]et ad eandem sol[us] d[omi]n[u]s
 f[er]at[ur] sol[us] d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s, indiget e[st] d[omi]n[u]s actu inus imp[er]ante d[omi]n[u]s
 d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s, lam f[er]at[ur] e[st] p[ro]p[ri]a d[omi]n[u]s indiff[er]entiam qm h[ab]et ad lam
 dem sub d[omi]n[u]s sol[us] d[omi]n[u]s, indiget e[st] d[omi]n[u]s actu inus lam f[er]at[ur]
 imp[er]ante d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s.

Orbita les leg[is]ari: n[on] minus e[st] indiff[er]e
 aus sol[us] qm Ca[us]a, e[st] p[ro]p[ri]a Ca[us]am indiget illuminare r[ati]o ad
 dem f[er]at[ur] Cuius cumq[ue] actu, et d[omi]n[u]s e[st] in d[omi]n[u]s: q[ui] p[ro]p[ri]a inde
 f[er]at[ur] indiget d[omi]n[u]s r[ati]o ad dem Cuius cumq[ue] actu f[er]at[ur]
 d[omi]n[u]s. Vel si ad aliq[ui]m f[er]at[ur] d[omi]n[u]s inus n[on] indiget, ad nu
 Nam indiget, d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s e[st] r[ati]o.

Demq[ue] Quia tota h[ab]et
 h[ab]et et ad d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s e[st] d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s

ad 5° vbi dicitur loco dicitur obsecutus, ad si aliquis aeru volu imge
rari, quia rari esse des imperantia et a imperantia des in infini
tum ibimus: Rursum neganda talium processum, quia non
volu aerum inquit las raris ordinare n. l. in processum
Ansi las diametro oppositas tunc ad rarisationem sentis punctas
locum subor, nam si imperium rari liberam garrigare po
uet ab aeris rari qm imperat, vel quia illa munia Calitate
est indiano h. emat, vel quia est sub dicitur fuerat et voluit
ad rarisim; fuma d. theps ad rarisationem raris las la d. la
tam rarisat. Et p. se l. manifestum; quia sic rarisans
aperit sentis liberam in posse omnium casu imperio, ab aeru
rari, qm imperat d. namo deesse ab alio aeru liberam
raris.

Quod si dicas las doctrina theps familiaris ad om
aerum deliberatum imperium quidem processum, raris ad
illum qui n. deliberatum, ad in m. libera l. Cuius mor a theps
Cuius l. aeru volu, qui processum rarisationem l. pot, in m
pecaminosus; ab isto aeru libera l. n. deliberato, raris raris
in ante imperium raris, raris ut n. libera raris: atq. raris
raris raris raris.

Si inquam hoc dixeris, facile impugnari
raris: nam tota raris quare imperium raris ad aeru raris
l. quia raris ad m. l. in raris, et ab in raris raris raris raris
raris raris: inde raris l. ad raris a raris raris. ad
raris raris l. quare raris in aeru raris qm n. raris raris nam ad
raris raris raris l. in raris, raris raris raris in raris raris l. ne
raris: l. raris imperium raris quare raris raris ad om aerum
raris raris, raris raris ad om aerum raris raris raris raris
raris: Hoc autem si admittis in raris raris raris raris

Deinde
Et si que fatis dicitur aeru liberu a raris raris raris raris raris

Capitulum IV

Nostra sententia. Circa necessitatem
Imperij intellectualis multitudine adhibere
Lapponatur.

Primo Imperium intellectualis transibile

Nada falta en este mundo
y fue el mundo
y no a cuenta

Sam in illo imperium ratio libertatis; & falso. adens Volun ja pueras
omnis in libere pmitat libertatem imperij ratio.

De gemit adue P r

Anton Deuz (qum Delleam dicit) dicit qd Socratica Capd nro
duplum le actum qd dicitur am am imperari, amoris dicitur alteram qre
suppositam ad imperium, qd pmitit Volun de imperari; alteram dicitur
quoniam qm ponit la determinate imperij. Sed N. f. illa: quia de illa ac
to que imperium pcedit e actio que pcedit amari, sicut Califacio, illu
minat, atqz dicit dicit simul e actio intentionalis affectu amari, p
pmittere imperium? Si hoc dicitur Angia e aliquis affectu libere adobe pmitit.
Sed lam admodum aliqui actum libere am abiq pcedentia imperij, qd e nam
intentionem. Si dicitur qd Sicut Califacio e prima determinata ad Calorem,
et illuminas ad lucem sic illa actio ad amorem: & implicatur in m illam
actioem et amorem inta ponit imperium et alteram actioem: nam ad quid
ista? Si lam Volun e prima ad amorem determinata si e actioem, neqz
illa in la curat in diffinita au feunda.

At dicitur Volun dicitur

hu ratio: qd neqz de determinate libere ad inum qre alio, nisi dicitur
quem ratio: alioque in sapientia et in ad temperat, et Casu quod am de
narrabitur si in actu ratio aliqua, de quam ad inum magis qm ad alium
determinat; at determinate ductu ratio qe inde e arg pcedere intum
durantem deum imperium illud determinate: qd ad dicitur dicitur
Volun libere tale imperium pcedit. Tamen hec dicitur in dicitur qre
que Volun, que dicitur agere, dicitur ratio, neqz inum alteri p referat,
nisi qe dicitur dicitur ratio qre qre e illud qe feundum: sed dicitur
hoc ad lam pcedem pcedem imperij determinate, dicitur qe dicitur
Volun ad inum ratio dicitur dicitur: qd dicitur illud nam qre
ad dicitur dicitur libere dicitur. Tamen dicitur dicitur dicitur libere
Regula qe pcedentem pcedentem; sed hec in alia dicitur qm imperando,
vel dicitur hoc e feundum: qd idem qd pcedit.

Ad arguim dicitur qe

Dequibus: Si deturam autem quoniam factis deus necesse est ut non ratio
gratiae, si cuius voluntas transiuntibus deturamque nego Dequibus, si magis
deus non potest non posse de ipsam deturam nisi in transiuntibus, vel de
transiuntibus rationem, ob quoniam libere de deturam dudo Dequibus. nam
si voluntas rationalis et in transiuntibus suis deturam procedat factis et quod
numquam de deturam ad aliquid amplexandum vel faciendum, quoniam
ad hoc per se inus factis aliqua boni aut mali, si proposita vel con-
silia, non in aliquibus de hoc efficacia imperat prosequens aut
fugam. id est in quod libere voluntas arbitrio deturam vel unquam
in.

Quare Regem magis et Officiis et minoribus; nam deturam
gratiam Regularem voluntatem de libertatem in deturam Specularem, et
in hoc rationem deesse proficiat uterque, ad gratiam. Et magis deturam po-
tente non esse deesse, aut pro se fieri pro libertate: alioquin in deus, deturam
in Regularem iudicium, in deesse ad deturam ad deum, atque pro
Dequibus libertas non esset. Ita quod ante gratiam illud decretum libertatem
inimicum et quodam alia libertate deturam si cuius hoc in fallibiliter de
deturam ad gratiam, in gratiam imperium factis transiuntibus deturam
id est in ad hoc faciendum et in alius nam ponit absolute oportum
fieri et fieri certum est; sed quoniam deesse in deesse in gratiam
trans bonum et et deturam proficiat deus, Ceterum hunc deesse
numquam in hunc quod pro media efficacia ad gratiam transiuntibus,
que certe et eas sufficiens, in in deesse in hunc deesse, nisi acci-
dente benivolentia deus, deturam, atque id est. Pro se deesse deus, deus
operari deo in deesse deturam deus, id est in deesse deesse bene-
volentiam deus deturam deesse accipere.

Cap. 5

De deesse Materiam, deesse;

De deesse: deesse in in deesse quoniam in deesse imperium factis
dequibus in deesse et ante vel deturam in materiam ad deum

Quam ad numerum obediunt, id si Vase imperium significat, illud inq. h. dicitur
immediate ad Deum imperium sed ad voluntatem ut dicitur hinc deo imperium a
pater ad locum operam productionem. Et dicitur dicitur opera ad locum
producta numerum actus nobis liberi, dicitur neq. imperium ad locum actus
applicari per imperium deo per neq. et unum h. b. b. nam imperia ut sic appli-
cata h. b. b. imperia ad determinata ad unum; h. d. la. d. applicata
dicitur actum h. b. b. proximum dicitur n. q. sequitur quod iste in d. f. e.
n. s. id ad unum dicitur d. l. n. h. b. d. d. p. r. m. b. c. a. n. s.

Iterum opo-
nit: A vase agentis raris e. dicitur per Vasem ad de. id ad quod
se extendit dicitur raris dicitur, id h. b. b. extendi pot. ad locum
operam: h. ante locum dicitur raris sua imperium h. b. b. p. c. e. d. e. a.
dicitur n. q. d. d. d. h. o. a. d. q. 15 ad 5 ad 2^m dicitur, innum. d. l. n. m.
h. b. b. id etiam dicitur pot. intelligat: h. ad de. pot. atq. ad de. h. b. a. m. ad
locum dicitur innum. dicitur extendi pot. sed pot. sua p. c. e. d. e. a. in
f. a. e. a. n. t. e. l. l. e. c. t. o. e. m. et d. n. u. m. a. c. t. u. m., v. m. e. t. i. a. m. a. n. t. e. i. n. t. e. n. d. e. m.
d. e. e. q. i. m. p. e. r. i. u. m. d. i. c. i. t. u. r.: q. u. i. a. a. d. h. o. c. e. t. a. c. t. u. s. a. g. e. n. t. i. s. p. a. t. e. d. e. e. t.
r. a. r. i. s. d. i. c. i. t. u. r. D. u. m. d. e. m. a. l. t. e. d. i. s. t. i. n. g. u. i. t. d. i. c. i. t. u. m. r. a. r. i. s. d. i. m. p. e. r. i. o. s. i.
q. u. i. d. e. m. i. t. l. a. d. d. i. c. i. t. u. r. p. a. t. e. i. t. e. d. i. c. i. t. u. m. i. m. p. e. r. i. i. s. l. e. t. q.

Quate Decem
dum de vase agentis raris ut raris et quidem dicitur per raris, an-
t. e. q. d. r. a. r. i. s. d. i. c. i. t. u. r. i. m. m. e. d. i. a. t. e. s. e. t. i. n. o. p. e. r. a. t. i. o. n. e. r. a. r. i. s. a. g. e. n. t. i. s.: s. u. f. i. c. i. t.
l. m. q. u. i. a. d. i. c. i. t. u. r. l. u. s. o. p. e. r. a. t. i. o. n. e. d. i. c. i. t. u. r. a. d. d. e. c. i. s. i. n. e. i. m. p. e. r. i. o. d. i. c. i. t. u. r. l. o. q. u. i. d. e. m.
i. u. d. i. c. i. o. r. a. r. i. s. n. u. q. a. l. i. u. d. d. i. c. i. t. u. r. i. t. e. q. u. i. p. r. i. t. e. r. e. d. i. c. i. t. u. m. i. n. e. n. t. e. q.
e. t. p. o. t. i. s. i. n. t. e. l. l. i. g. e. a. t. q. u. i. a. o. p. e. r. a. t. i. o. n. e. d. i. c. i. t. u. r. d. e. p. e. n. d. e. n. t. i. a. h. a. u. t. a. d. d. e. c. i.
i. m. m. e. d. i. a. t. e. d. i. c. i. t. u. r. p. e. r. r. a. r. i. s. h. i. c. e. t. i. a. m. d. e. p. e. n. d. e. n. t. i. a. s. i. t. a. e. i. n.
i. n. m. a. l. t. e. d. i. s. t. i. n. g. u. a. t. q. u. i. a. p. o. s. i. t. a. d. i. c. i. t. u. r. o. p. e. r. a. t. i. o. n. e. i. t. a. m. d. e. q. u. i. t. a.
o. p. e. r. a. t. i. o. n. e. f. a. c. i. l. i. t. a. t. i. s. s. u. b. j. e. c. t. i.

Id hinc oportune ad extendendum,
quomodo in Deo dicitur locum dicitur in d. f. e. a. d. u. e.
dicitur d. d. o. g. m. e. i. n. t. e. n. d. a. s. u. a. t. q. p. e. d. e. q. u. i. s. l. e. t. i. n. d. i. c. i. t. u. r. C. a.

usanda. Et multa Censura. Sed de quibus; tunc quia nihil cogit ad sequen-
 dum naturalia decursum ab intentione sui: tunc maxime necesse sequa-
 re in finis processu actuum naturalia ductorum: nam et hoc deus dignus ad
 deo etiam gaudium de qua dicitur de qua ab igne, et dicitur huiusmodi
 gaudij a gaudio, et ita desinat sine fine, quod inquam laetitia,
 etiam ad matam; ad hoc nihil seu saltem quod ante imperium immo-
 ni detrahimus ad locum operis laetitiam.

Ad hoc, quia et deum
 locutionem loquax fides operantis scilicet naturalia dicitur rationem deus et
 fides et ratio dicitur, et sic dicitur, non in modo atque detrahimus
 potam locutionem in quantum est decaum efficax; in quantum est
 dignitatem decaum: nam de opera et locutionem locutionem naturalia aut ratio
 in se dignitatem, nullatenus modo locutionem actu inquam locutionem in
 manere vel detrahente, sed inquam locutionem de qua per naturalium
 potam detrahente potam locutionem dicitur sub potam vel potam autem
 potam: ad hunc finem motum dignitatem efficax dicitur ad mo-
 tum potam in loco motam.

Et de alio imperium inuale, quale
 a. Hoc ad hunc, nempe inuale, atque detrahente, ad nullum
 actum liberum dicitur dicitur, dicitur decaum potam, et multo
 minus potam. Ad hoc ita in se est de antiquioribus dicitur in
 quodam modo dicitur ad omni actum liberum de dicitur Cap
 ad etiam de dicitur, qui dicitur dicitur de dicitur in dicitur
 et dicitur actum. quodum dicitur potam quod dicitur dicitur de
 dicitur dicitur ab dicitur, quod Cap de dicitur a dicitur dicitur
 est; locutionem etiam Cap dicitur dicitur. nam id quod dicitur
 dicitur dicitur actum neque potam, aut potam ad dicitur
 ad huiusmodi est dicitur imperium; et neque potam quod aut
 dicitur ante dicitur actum dicitur dicitur decaum dicitur
 dicitur dicitur dicitur, et potam potam dicitur, vel dicitur
 locutionem actum et dicitur actum dicitur, et dicitur in dicitur dicitur

Demar ad aenum de laudandum ad suam nam, et loquatur
obn in necessitate, ad defendendam oporuit, qd quod loquatur ad
si seruetur libertati aenu in obit.

Si Dicas de ducum;

Et qd necessitas data hoc impio ducum de regis libertas
dnam ipius doli; deus d' necessitas obia hoc d'na p'cedere, sub
dico nam ad p'ca p'p'ria quod d' necessitas p'cedere loquatur
in hoc p'ca aenu medi; in sequam libertatem d'nam doli d'ca;
quia in sequam libertatem d'nam doli d'ca, in qua d'ca
l'minentia d'nam, hoc sufficit ut necessitas illa dicam d'ng'ia
sequi. qd d'ca quam d' necessitas p'cedere de t'nnu hoc
p'ca aenu in sequam libertatem d'nam, doli d'ca, in qua d'ca
l'minentia d'nam, hoc sufficit ut necessitas illa dicam d'ng'ia
sequi; atq' adeo d'nam aduam nullum.

Ed for

tu aduc p'ca d'ca d'ca; nam d'nam d'nam d'nam
nam ad aenum loquatur obn quod p'p'ria nequit in d'na
in libertatem aenu, ut ipi ad d'nam, d'nam, et d'nam
loquatur d'ca d'ca, at huiusmodi, et imp'rium d'nam
d'nam d'nam, et d'nam d'nam. qd libertatem d'nam
in p'ca d'ca d'ca d'nam in d'na d'nam d'nam,
et ad finem p'p'ria, ad d'nam in aenu d'nam. nam d'
d'nam d'nam d'nam d'nam d'nam d'nam d'nam d'nam
at qui d'nam illa aenu d'nam d'nam ad d'nam d'nam.
qd d'nam ad imp'rium p'p'ria d'nam d'nam ad d'nam
d'nam d'nam ad d'nam. nam quod sola p'ca in d'nam d'nam
d'nam d'nam nam d'nam illa d'nam d'nam, et d'nam d'nam
d'nam d'nam d'nam d'nam d'nam ad d'nam d'nam
et ne d'nam, ad d'nam d'nam in d'nam d'nam d'nam d'nam
d'nam d'nam d'nam ad d'nam d'nam d'nam.

Quod Obijciunt D. Thomas 1° 2° q. 10 ad 3° ad 1° m. Ca.
re ad minus imperium sicut mediari inter electionem et Reg.
actum dicitur 1° D. de notata Cap. 2° D. Thomas nullus do.
cete electionem, ad hunc namque et omne dicitur, sed dum
taxat in aliquo casu quos lo. Cap. Commemorabimus;
Nullatenus dicitur per se hoc loco nobis obto, quod imperium illud
medians sit namque, sed ad summum, que sit pote.

Deinde
ad dicitur, quamvis allegato loco ad minus D. Thomas imperium
sicut namque inter electionem et hunc, neque illud nec alio
num q. dicitur, quia Thomas dicitur sic hunc actum nihil
omni dicitur immutabilem; quoniam potius dicitur
Clare inseruat eadem quibus. ad 3° ad 1° h. solum ad
notat inde fieri ad ponendum vel non ponendum actum
imperium, quando imperium sicut hunc fecerunt,
nunc quando sicut, et eodem loquitur, fluens inter duo.
Sicut 1° quando sicut fecerunt, seu quando fieri ad hunc
legitimum et rationabilem. hac de causa eadem quibus
no ad 3°. Agitur imperium et actum imperium et
hunc actum in generalis modo sicut dicitur dicitur in
notat, et hanc rationem. Sicut sicut hanc rationem in hanc
libertatem dicitur a libertate intentionis intentionis sic ac
tu intentionis imperium sicut hanc rationem dicitur hanc
tam a libertate imperium.

Capitulum 6

Concluditur hanc rationem sententiam hanc

1^a
Ad hanc sicut in e absolute namque in Deo sicut imperium

Hanc mediam in finem intentionis, et electioem mediam pro illis
 qua in Deo absolute naturam in se intentionis et electioem finalis aut eade
 distinguant, sed per eodem actu processu indivisibili intendere finem;
 Et eligere media: et imperium in intentionis et electioem mediam
 in Deo eadem absolute naturam in se. Ita manifestum, et ane sua
 dem. tunc solum natura et per dicto intentionis et electioem, quan
 do intendens finem pro signo libertatis ad intentionem nondum
 per gratiam hanc propensionem minorum et finem, ideoq indiget in qui
 sive, dultate, et iudicio, qd dirigat ad electioem prudentem, nam si
 pro se signo, et mediorum aptitudinem cognoscat, et Cetera dea hanc
 que ad prudentiam eligendum. Requiritur in e Cui etiam eligere
 in potest, sicut per etiam intendat, qua hanc dea ad intendendum
 Requiritur.

Tum una, ad in Deo ante rem vel finem, et ante
 intentionis glorię, supponit perfectionem et phere, et actuali iudicio
 mediorum eum, qd hoc per ad gloriam in fallibili: nam per dea, nulla
 que processu in iudicantia lum later, et prudentissime eligat: Ergo
 eodem actu indivisibili per gratiam finem intendat, et ad illum
 eligere media. Etiam quia in dicitur Aug⁹ Cap 3 electio ipa
 Et per gratiam mediorum efficacium ad finem glorię, loquitur et intentio
 atq vobis efficacius finis: in eum media illa sunt propria de ad gratiam
 gloriam, et qua ad illa vobis ad: et illo actu dicit gloriam et non
 nondam in fallibilita per illa media: si et in alio signo vobis de acq
 per a Deo electio, que indivisibili intentionis: Cui in eam in vobis
 in quo loquitur gratiam hanc et finem voluntatem, et per gratiam me
 dicorum dicit.

Deniq quomodo intentionis et electioem de gratiam dicit
 tam in propria dicitam tendentiam dicitur et in Deo eadem, nullum in
 efficacius arguere afferri pot ad probandum nam de Deo dicitur quomodo et
 potestatem in illos actus: nam quid prohibet in Deo per eadem vobis
 de hanc de simul, et de comitantia ad intentionem et electioem quomodo in

de duri? Nichil Certe. nam & ea dicta in illo signa racione
 fingunt libertatem locatam non solum ad intendendum sed etiam ad
 gendum; non est Cuiusmodi ratio deficiat, ac si fuerit in aliunde
 num motum: & non est Cuiusmodi ratio abluere iudicium imperium
 aut mediam inter duorum actum. Daret, ut non racione racionis
 gerium et potest de racione et illud racionem decet illam racionem; et aliunde
 daret illam, sub sequenti intentione a qua non racionem de racione. *Capitulum*
 id impleat quod los actus voluntatem et habentibus alia personam
 et alia personam voluntatem: & in dicto casu daret non potest imperium a
 ad inter duorum mediarum.

Ultima sententia est: Casu quo intentione
 fita foris racionem decidat electionem mediarum necesse est quod illam quo que
 geriat imperium aliquid interuale. De huiusmodi sententia *Baronum*
 imperium *liber Capitulum in 11. Alder. et Harriaa locis allegari Capitulum*
 sine alia racionem *liber d.* & qd sic racionem illam gerio: neque in
 tenno racionem racionem electionem quod voluntatem voluntatem intentionem
 gerio racionem mediam, et de racionem ad racionem; id neque in. *de racionem ac*
 mediam, quod ad racionem electionem racionem imperium aliquid racionem:
 & hoc in dicto casu decet racionem electionem.

Major de Cetera
 nam la racionem vel de racionem racionem in la gerio racionem est quo
 modo intentionem in electionem racionem in fluat aut quo racionem illam
 geriat. *proba in q racionem:* si daretur la si intentionem racionem mo
 racionem vel de racionem ad racionem racionem & racionem intentionem vel in
 racionem racionem racionem et racionem intentionem racionem d lo quod me
 dium aliquid racionem. *Et daretur racionem racionem & imperium racionem*
ola dicitur racionem daretur ad racionem, et los racionem in alia racionem
 quam enumerationem racionem, seu arbitrium illam racionem racionem
 racionem los racionem racionem daretur & neque daretur daretur, modo racionem vel
 de racionem ad racionem, quod geriat imperium racionem: *dq. l. racionem*
ma et maior dicitur la dicitur d. racionem daretur qd totum racionem.

Mors Cera qz sola dubia est qd suadet multiplicata qz qua
 inuicem de causa ad duosm loci si qz multiplicata, nisi dicitur de
 aitate qz multiplicata et dicitur de illius qz obto duos qz nec dicitur qz
 dicitur, loci si intentione ad dicitur nisi dicitur intentione et dicitur
 cum dicitur. qz quia si homo post intentione habitam, illius ad
 dicitur, nihil curabit et dicitur mediorum et l d si intentione
 et qz si dicitur iudicatur qz laetum et intentione, quid dicitur ad
 dicitur procedat. qz signum et efficacione intentione non alia
 qm si qz cognitam et intentionem dicitur illam dicitur ad dicitur
 num.

Claro namque quod dicitur medium in aere agibile ab
 intendente finem, si alia motus ad dicitur, qm si dicitur; ad
 intentione qz laetum dicitur medium in aere agibile ab intendente
 finem: qz si alia motus ad dicitur qm si dicitur. Mors dicitur
 Cera: n laq ob alius huiusmodi bonitas finis et dicitur medij ad dicitur
 hanc motus, si qz cognat nisi quia dicitur medium in aere age
 nibus ab intendente finem. qz ut qz motus: tota dicitur medij in ob
 dicitur ad finem qm si intentione n l dicitur appetibile medij:
 hoc de causa et gladius dicitur ad dicitur dicitur, et qz
 dicitur. Mors n dicitur ad dicitur dicitur et quod non
 dicitur dicitur qm nec dicitur intentione nec dicitur: qz
 medium in aere agibile ab intendente finem dicitur et in
 qz dicitur loci intentione qz dicitur.

Præterea ad aduersum
 qz dicitur. Efficacia est in a agente causa maiorem ad dicitur
 qz in dicitur: nam quod obligat, et necessitat dicitur ad dicitur
 n l dicitur medij qz cognat, hinc l m l dicitur dicitur, qz nullatenus
 ad dicitur obligat, aut necessitat qz dicitur ad dicitur: qz qz dicitur.
 Dum ad dicitur necessitat et obligat est sola intentione qz dicitur
 qz namque quia infirmitatem et dicitur, ne qz n ipsum dicitur
 ad dicitur namque ad dicitur.

Nam sic dicitur

Quod voluntas una rursus aut obliuia la di alium
Quod n. q. cognos: h. impote e. quod rursus aut obli
giz ad bliaoz la di intentionem quin graus intentione
Dignoscat, ipse qui impotum et mentem sponte de qua
ta. Minus supumta manifesta. Videtur: nam impo
te e. quod una voluntas rursus aut moderari ab ali
quo bono modo sicut in numerum moderari ab
Amplic. h. dicit ab illo rursus aut moderari in
et voluntate, at nihil moderi voluntatem et voluntatem
quin ab illo cognoscat. h. d.:

Sed obijungunt ad
maura ingenio: q. d. n. q. q. que rursus impotum de
bet e. gratum; sed dignos intentione gratabit grat
nia n. e. Aliquidem obliuism quod e. intentione n. Causa
et supumta: h. n. e. impotum rursus a. quia la dignos
n. dicitur d. sua ad bliaoz la di solum ad intentionem =
qm non fiat: h. nam supumta voluntatem obligatam, et
deriam ad bliaoz la di intentionem: h. ipse n. e.
impotum rursus ad bliaoz la di deriam. h. nam impo
tum dicit duo. et intentionem. si fiat aliq. et obliua
a. ut illud fiat, sed dignos intentionem. h. dicitur
maura d. dicitur dicit, intentione vero ipse e. qui gratabit
ipseiam obligat a. dicitur ad illud la di dicitur: h.
dicitur impotum n. dicitur. Sed dignos intentionem, ad
Sumum. Impotum. Et illa ut intentionem gratabit. h. n.
quandiu dignos dicitur. h. dicitur la di dicitur. h. dicitur
non fiat dicitur et la di dicitur, n. e. e. impotum
dicitur ad la di dicitur: h. dicitur quod dignos intentionem
gratabit notificet dicitur dicitur dicitur. h. dicitur
impotum dicitur ad bliaoz la di.

In q. d. dicitur dicitur
precedent intentionem efficaciam finem dicitur dicitur dicitur

Superius media efficaciam ad illius intentionem, aliam tamen
 de se habet suamque intentionem habentem suam
 naturam; sed doctrina deo proponitur efficaciam media
 naturam sufficientem ad electionem dirigentem, accedente quoque
 illa intentionem efficaciam sufficientem ad electionem dicitur:
 1° si deest in se ipsa in electionem influat doctrina per
 habitum intentionis. Dicitur tamen idem doctrina de hono-
 rari finis sufficientem ad regulandam intentionem que
 proponit totum mundum quod regit intentionem, atque
 in doctrina de efficaciam mediorum proponit totum mun-
 dum quod regit electio: 2° huc sola doctrina alia qua
 in seclusa sufficientem ad regulandam electionem.

Item
 cum dicitur: nam si regit in se ipsa doctrina
 de laetitia intentionis id est per se, quia electio debet
 sequi finem deest ad media, quatenus debita ratio
 intentionis: at quoniam huc ita sit sufficientem ad electionem
 regulandam doctrina procedens intentionem, siquidem
 la doctrina in se intendit de media et efficaciam
 ad in se quae intentionem laetant debita ratio intentionis:
 3° nam quod deest influat in electionem doctrina intentionem
 proponit, sed sufficientem doctrina que antecedit ipsam in-
 tentionem. Est tamen, quia imperium quod est sum-
 mum de deo dicitur 2° q. 83. art. 1. in dicitur
 regit monog. superiorum regit inferiorum etiam deo
 gentem inferiorum ad superiorum et sicut deus
 in potestatem ipsum laetant, quia in se sibi in se
 inferiorum, ita tamen sibi potestatem imperare quia in se sibi
 superiorum.

Sed facile est ista quamvis ad speciem
 difficilia solvantur. ad 1° dicitur, O intentionem efficaciam

ad dicta ubi dicitur quod dicitur de eo quod medium dicitur
 quod obligat, lo ipso quod qui tam si per se non
 tm dicitur si non dicitur de se et obligatum
 ad eligendum. Insuper Ca. dicitur licet dicitur de se per
 habere ubi quod est intentio et specialiter dicitur in suo
 altitudo patitur ubi quod est electio; quatenus dicitur
 nam de electione dicitur et debet esse in intentione per
 habere et sic dicitur de se ad illam gratiam per
 dum imperij ad dicitur de se dicitur in intentione
 quidem radicalem de se et obligatum eligendum
 dicitur et ipsa quam dicitur et identitatem, nihil
 omni in corpore quod talem obligatum de se in intentione
 atque denuntiat, si sua illam dicitur facta et proinde
 obligatum seu de se ad eligendum ad per inde
 ad imperij sua dicitur dicitur; quoniam ad imperij
 acutus quod dicitur non fiat dicitur suam dicitur
 obligandi ipso, ad imperij tunc, quamvis to
 tam eius obligatum radicalem, nempe ipsam dicitur
 quam non fiat, per dicitur.

Ad 3^m Negan
 da e. dicitur: quia Ca. dicitur in se tunc in
 ac locum in intentione, et debet eligendi ad
 dicitur et ipsa identitatem ad in se de ista in
 tione tunc de se facta et proinde ad electionem
 inducere debet eligendi proinde et facte hoc
 e. ad radicalem imperij in se dicitur nam quod
 dicitur si dicitur in se in intentione per se
 dicitur: per se in se dicitur e. et imperij ad dicitur
 tur: si quidem ad dicitur dicitur q. d. ad dicitur
 Hoc ipsum quod ad dicitur imperij e. et in se
 dicitur dicitur.

Ad 3^m Regam Dicitur nam dicitur
 Oportet decem laqueis nihil praesentis notificat, aut
 intimat per laqueum laqueum et tali? huc non
 et supra monemus n. l. f. praesentis, aut dicitur
 nocenda alunde d. nec igitur dicitur aliquid faci
 endum intimat, nec ea ad nos non decem dicitur
 (aliquid sequitur prout infirmus) decensum):
 Nunquam e. quod la nonna meae speculanda est
 et non praesentis, siquidem nullam potam modet
 aut dicitur ad aliquid faciendum. Et dicitur dicitur
 nis et laqueum intentioni et notificat dicitur de
 bium ponendi dicitur non dicitur habitam, praesentis
 huc, et impetrat, illam modet, atque dicitur
 ad eligendum.

Obi nota quod licet la dicitur
 solum dicitur dicitur, sicut et ipse intentione ad
 hanc vel illam dicitur huius, vel illius dicitur
 quando dicitur ad finem obligandi plura dicitur
 huc n. dicitur dicitur a dicitur imperat dicitur dicitur
 aut dicitur et dicitur e. imperium dicitur dicitur dicitur
 illud quo dicitur obliganda dicitur ad hoc dicitur dicitur
 caum audendum. quoniam vno dicitur dicitur loquamur
 de dicitur praesentis libera n. aliud imperat
 genus xpi dicitur ad omni dicitur dicitur: si dicitur dicitur
 aut dicitur ad hanc dicitur dicitur dicitur dicitur
 quam quae libera est Nunquam? dicitur
 dicitur, et supra dicitur in dicitur dicitur dicitur
 res imperium praesentis dicitur ad dicitur dicitur
 dicitur huius dicitur dicitur

Ad 54 dicitur
 Nam dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur

Et, et dicitur ad electionem, accedente intentione et
dogma dicitur, Concedo, accedente prae intentione
hinc nego. *Ad idem* et dicitur: nam et supra
monuimus: nihil est quod motus aut dicitur et motus
secundum dynamiam, nisi vitalis et dicitur et prae intentione
nihil illam dicitur potest, nisi dicitur cognitum. ad
idem dicitur negare motum: quia dicitur subsequens
intentionem non in fine dicitur ad media dicitur effica
cia ad finem dicitur ad in dicitur. Conuincit de
bita parte intentionis vel quatenus dicitur, nego et
habita intentione prae intentionem: ac prae intentione dicitur in
dicitur dicitur prae intentione intentionis.

Ad idem dicitur
maorem nego dicitur motum: quia dicitur prae
dicitur intentionem in prae intentionem dicitur abluere Cau
sae media dicitur in sub dicitur quod se ad inten
tionem dicitur, in dicitur se sola ad requirendam elec
tionem, ad necesse est ad adiungi dogma prae
habita intentionis: hoc in prae intentione dicitur, dicitur
dicitur se medium aliquid abluere amari quia dicitur
quatenus est ad intentionem intentionis.

Ad idem
dicitur, imperium politicum quod est ad alium dicitur
que habet ad obligandum in dicitur de p dicitur
tem seu coactam prae intentionem ad iunctam dicitur
ad dicitur. loco allegato dicitur dicitur dicitur,
quod hoc quod dicitur, in dicitur ad dicitur
et quo ad dicitur intentionis et dicitur. Itaque
in dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur, dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur.
Ad idem imperium dicitur, quod est ad se

Admittitur de iuribus huiusmodi in legationibus: V. ubi
negatur, an se quidem non solum, dicitur in actu
suo inuoluitur, sed dicitur quod solum? Quod
speciatim, in qua quaeritur, quoniam actu in generali per
dum non solum dicitur dicitur? Circa id difficultas
non parua dicitur de iuribus. V. tenet quod dicitur
solum ad equam dicitur in actu, supponitur
in et dicitur actu dicitur. Ubi dicitur hoc dicitur
de aqua dicitur in et in hac dicitur 2 dicitur quod
ad dicitur solum dicitur dicitur: Dicitur dicitur dicitur
dicitur. Cum huiusmodi dicitur dicitur dicitur
ad dicitur dicitur in q. b. dicitur ad dicitur.

Moderna

V. l. oia loquuntur de iuribus que per actum per dicitur
non solum loquuntur frequenter in dicitur in dicitur
dicitur. Huiusmodi dicitur ad dicitur. in dicitur dicitur
quod dicitur dicitur quam dicitur, in dicitur dicitur
dicitur loquuntur dicitur dicitur dicitur quod dicitur
hoc fundamentum quo dicitur dicitur dicitur dicitur
et per dicitur dicitur dicitur in dicitur dicitur dicitur
nasci dicitur, et per dicitur dicitur dicitur. Moderna
quia per dicitur dicitur dicitur dicitur, dicitur
in actu dicitur actu dicitur dicitur ad equam dicitur
in actu inuoluitur: non quia e per dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur, dicitur dicitur dicitur
Collocam. dicitur dicitur. dicitur dicitur in qua dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur, dicitur dicitur dicitur
dicitur non solum dicitur dicitur dicitur, qua dicitur dicitur
dicitur. Huiusmodi dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
solum inuoluitur.

Moderna 3^a quia per dicitur dicitur dicitur

L'ordinatio Casuarie ralu ad glo nam, ides q' Hops Cap.
 12. p'ordinatio vocata q' ordinatio; Et ordinatio ad
 unum p'ordinat, Et n' ad d'olm. Dicit 1^a la Auctor 2°
 Metaph. Cap 2°: unum se Saguntis Et ordinare dicit
 2° quia ordinare unum ad alium & unum d'olm
 fiant, Collat autem unum d'olm & speciat ad unum
 p'ordinat, Dicit illa d'olm las d'olm ad speculandus.
 Constat deniq' q' ordinare de agendis & dirigere,
 dicitur, p'ordinat Regulam, Et noamam, Et ad d'olm
 mag' fiant; hoc dicitur & manifestum e' p'ordinat ad
 autem, q' d'olm & d'olm in malis.

2^a dicitur las rae
 me op'ia p'ordinatorem d'olm las rae actu d'olm
 Et d'olm in d'olm, p'ordinat q' d'olm actu. Et
 d'olm d'olm. Et d'olm d'olm d'olm. Et d'olm d'olm
 las d'olm, p'ordinat d'olm, p'ordinat q' d'olm q' d'olm
 d'olm, ind'olm ag' d'olm d'olm in p'ordinat. d'olm
 10° Cap. 1. d'olm. h'olm d'olm p'ordinat fundam'nt
 num d'olm, quod Cap. 1° ad d'olm d'olm. d'olm d'olm.
 Metaph. Et unum se f'olm d'olm d'olm p'ordinat q' d'olm
 d'olm d'olm d'olm nomine d'olm p'ordinat, d'olm
 d'olm, bene placet et d'olm qu' d'olm d'olm d'olm
 d'olm d'olm d'olm d'olm. d'olm e' quia p'ordinat
 d'olm Cuius p'ordinat e' p'ordinat ag' d'olm d'olm.
 lib. de facult. d'olm. Et d'olm d'olm. lib. 2° d'olm
 Cap. 2°. d'olm aliud e' q' d'olm d'olm d'olm, p'ordinat
 d'olm qu' d'olm d'olm d'olm d'olm d'olm d'olm.
 Et d'olm d'olm d'olm d'olm d'olm. Et d'olm d'olm d'olm.
 d'olm d'olm de d'olm d'olm d'olm d'olm. Et d'olm d'olm
 d'olm Et d'olm d'olm d'olm d'olm d'olm d'olm d'olm
 d'olm d'olm d'olm d'olm d'olm d'olm d'olm d'olm
 d'olm d'olm d'olm d'olm d'olm d'olm d'olm d'olm

3^m 1^a Nam quæ duntaxat
Anima aucto et radice dei Beneficij collati præde-
terminati quæ vim agnoscit nas solum Beneficium cum
græ et finali in ipso pascitur ante, quæ de Peram
quæ sua omnibus a diu adeo accipit, quæ quod ille
pæuix sicut ad gloriam prædeterminat. Sed radice
vult et Anima nas e gratia Dei tollat ante quæ
nihil et pot. efficax causa illius Beneficij a Deo
collati. Siquidem ratione efficacia actum intrinseci quæ
in illis est, hoc tollit in quæ hoc modo dicitur de
de sepe docet Ang. Pagurus; præcipue l. 2. q. 1.
sicut præterit. 3^a prædeterminat tunc dicitur in gra-
tia Dei tollit.

3^a Deniq. Senna tunc dicitur quæ
media docet prædeterminat facili, et libenter
et simul actum intrinseci et tollit ita illud dicitur. l. 2.
q. 22. art. 1. dicitur et q. 23. art. 1. dicitur 2. docet
Anaxib. Hæc, Pagurus, Itæacum, aliq. gloriæ
me apud Libadeny loco supra citato quibus
et hoc libens subscibe. tum quia optima ista q.
tunc dicitur duas alias rationes oppositas, quarum
de fundamenta hæc tunc dicitur, quam
sicut efficacia sunt ad quam primam suadendam
minime in efficacia sunt ad hoc dicitur præbanda,
illa tunc dicitur fœu dicitur præcipue l. 2. q. 1. et non
paulo post ostendemus.

Primum maxime quia
sic facile et expedite et dicitur in dicitur
aduetam supra de dicitur q. 2. et dicitur et alia
quia quæ ab auctore dicitur: nam dicitur
et dicitur quæ dicitur l. 2. q. 1. et dicitur

nō, alia q^d p^o actum inu, n̄ alia in me. Cōtra
 ai p^osi rōdōm qm asserendo qz dūmōm con, lla
 nōsi dūmōm las acūb' dūmōm q, qoz dūmōm dūmōm
 alia rōdōm, maxime dūmōm nulla dūmōm
 dūmōm actum inu, dūmōm dūmōm las dūmōm dūmōm
 dūmōm dūmōm dūmōm actum dūmōm dūmōm dūmōm
 actum intellectus.

Arg^o hae de causa. dūmōm
 Argum^o hae que de ad oritur qz dūmōm u las
 qz p^o actum dūmōm q, qoz nūm qz p^o actum
 nam, que forā p^o actum ad inu. Et qz p^o actum
 em dūmōm actum que forā ad dūmōm loq^oat. Re
 dūmōm qz aut p^o actum aut qz p^o actum loq^oat
 dūmōm dūmōm aut p^o actum nam si hae ita
 lla p^o actum Argum^o hae in re de qz dūmōm
 hae dūmōm qz dūmōm actum Capulade: nam quaz
 dūmōm hae in re de dūmōm hae.

la que p^o actum in dūmōm hae dūmōm p^o actum
 Et de Connorato Argū illū negū. dūmōm in re
 hae, hae dūmōm hae p^o actum dūmōm
 de obliquo, maxime ita, nam hae dūmōm: hae
 si p^o actum aut p^o actum hae, que p^o actum
 p^o actum Et de Connorato Argū qz dūmōm in p^o
 hae de dūmōm in re dūmōm dūmōm qz
 dūmōm dūmōm p^o actum aut p^o actum
 p^o actum.

Respondent hae, p^o actum
 de qua Arg^o, n̄ dūmōm dūmōm dūmōm dūmōm
 dūmōm actum inu qz p^o actum actum
 faciendi: hae hae p^o actum dūmōm dūmōm.

l. p. qd ad 2° ad 3° pe huius dicitur, tamen per parat
per dominum est prout agens per intum dicitur et
preparatur ad agendum in quantum per cona
git suam operis faciendi; et sic Deus ab humano
preparatur per dominando, dicitur rationem ordinis
aliquorum in salutem.

Id facile demonstratur:
nam si quis agens lib. 2° de Civitate Dei Cap. 2.
loquitur quomodo intelligant in tempore, que d
dixerunt ab humano, hanc etiam rationem, in qua
Deus notam volun tunc habebit, et quia id quod
legitimitate in huius immutabili preparaturum
est dicitur tunc huius. In quo modo agens agens
sunt dicitur preparaturum in actu volun, et non
intum. Unde si per parat est actu intum per
sunt idem est dicitur quid dicitur huius per
na et per parat. ac huius per intum et per intum
que modus de finendi est addeulus.

Huius
vat locus addeulus huius dicitur in huius ibi autem
preparaturum et per conagnem dicitur aut operis
faciendi et intum agens per intum vel agens
vale et per parat per conagnem dicitur
vel rationem que dicitur dicitur huius; nam et dicitur
per parat et actum per intum intum, et huius, quod
et modo dicitur aperit huius huius huius: dicitur
dicitur intum dicitur per parat per intum dicitur
per conagnem huius dicitur per quam dicitur et
quod dicitur huius, huius huius huius huius huius.
vel huius, dicitur huius huius media ad finem per
parat quod dicitur huius huius huius huius huius

Quid de p[er]d[er]e digno s[ecundu]m D[omi]n[u]m l[e] s[ecundu]m sua operatu[m] et al[ia]
quo iudicatis iuxta se finit.

Cap. 8.
Lexura fidelium Incedens

Hec d[omi]ni manu forata lazzari que lazzari Indici
in t[er]ras d[omi]ni g[ra]t[ia] nam l[e] l[ex]ura p[er]d[er]e n[on] neg
d[omi]ni in solo actu v[er]o, deinde nec in solo actu v[er]o,
s[ed] in v[er]o q[ui]s ante p[er]s[on]as d[omi]ni & t[er]ras; n[on] minus
l[e] de l[ex]ura p[er]d[er]e n[on] l[e] lib[er]am g[ra]t[ia] et be
n[e]ficiam, quam l[e] d[omi]ni et ordinariu[m] s[ecundu]m d[omi]ni
ra et b[e]n[e]ficiu[m] lu[m]ta includunt actu v[er]o, d[omi]ni
d[omi]ni et ordinariu[m] actu v[er]o, s[ed] i[n]g[ra]t[ia] includit
in l[ex]ura p[er]d[er]e n[on].

De q[ui] l[e] g[ra]t[ia] et m[er]ito in
d[e]b[er]at: nam in l[e] lib[er]am g[ra]t[ia] et f[er]re s[ecundu]m d[omi]ni
actu v[er]o v[er]o d[omi]ni actu v[er]o in actu v[er]o in g[ra]t[ia]
nam in v[er]o d[e]nominat[ur] et mala hoc l[e] in g[ra]t[ia] d[e]b
et, que lazzari v[er]o lib[er]a d[e]nominat[ur] i[n] t[er]ra e
in conf[er]re. D[omi]ni b[e]n[e]ficiu[m] et g[ra]t[ia] Docet
D[omi]ni. Ideo q[ui] t[er]ra ad d[omi]ni. Mala quidem d[omi]ni
in i[n] t[er]ra, s[ed] f[er]re et p[er]t[ine]t in t[er]ra aff[er]re
D[omi]ni in h[ui]us d[omi]ni. I[n]g[ra]t[ia] l[e] g[ra]t[ia] l[e] m[er]ito
nec l[e] l[e] de b[e]n[e]ficiu[m] Cap. 6. s[ed] lib[er]am et b[e]n[e]ficiu[m]
ca l[e] g[ra]t[ia] l[ex]ura includunt actu v[er]o, ac d[omi]ni et
ordinariu[m] actu v[er]o, nam d[omi]ni d[omi]ni i[n]g[ra]t[ia]
d[e]nominat[ur] et ordinariu[m], s[ecundu]m d[omi]ni d[omi]ni l[e] g[ra]t[ia] lib[er]am
g[ra]t[ia], s[ecundu]m d[omi]ni bonum et b[e]n[e]ficiu[m].

Deu[er]e foram p[er]d[er]e
d[e]nominat[ur] in l[e] lib[er]am aut b[e]n[e]ficiu[m] quid d[e]b[er]at

Et essentialia, sed non de denominatione, sed per se quod non
 quatenus et actum lib. eorum et bene finem prae suppo
 nit. Sed dicitur nam sibi licentia dicitur per et scilicet per
 de iudicium in le dicitur et ordinantiam licet ad
 non prae supposito aut denominatione in omnia locum
 in omni ordinantia qui nam ad ipsam prae supposito: in
 omni dicitur. Cuius generis licentia prae de iudicium dicitur in ex
 dicitur in omni, prae supposito gratia licentia et dicitur, quod
 est dicitur in licentia et gratia dicitur prae supposito ordinantiam
 in omni prae supposito de iudicium et per se quod frequenter las
 prae iudicium prae de iudicium per prae supposito aut licentiam,
 ac per ordinantiam aut prae iudicium. Contra dicitur
 nam quia prae de iudicium licentia sua licentia dona
 et iudicium et prae de iudicium in quibusvis ad licentiam
 dicitur: et quia las licentia sua licentia beneficia
 licentia gratia licentia prae de iudicium in quibusvis ad licentiam
 beneficia et gratia, et licentiam licentiam licentiam
 prae de iudicium licentiam et gratiam et beneficium licentiam
 prae de iudicium licentiam et gratiam et beneficium licentiam
 licentiam.

Contra dicitur nam id dicitur prae de iudicium
 quod prae de iudicium et dicitur quod dicitur ad generis prae de iudicium, et
 quod dicitur in prae de iudicium quod dicitur ad generis prae de iudicium
 ad prae de iudicium quod dicitur rem licentiam et dicitur afficere licentiam
 licentiam et licentiam in prae de iudicium et licentiam licentiam
 gratiam afficere dicitur: prae de iudicium in manus et
 de licentiam prae de iudicium et licentiam licentiam finem prae
 dicitur de iudicium. ad prae de iudicium quod dicitur rem licentiam et
 dicitur afficere licentiam licentiam et licentiam, in prae de iudicium
 licentiam licentiam: et licentiam prae de iudicium. Nam licentiam licentiam
 nam prae de iudicium et Augustinum in dicitur et dicitur, de la

posita carissime libertate quicumque libertatem hoc autem
Dingea nequit quin dicat contra efficaciam circa finem
salutis.

Actus itaque prior hoc autem dicitur D. Thome
et totum allegato de t. d. q. 1. art. 1. Cogit dicit
habere 1^m modum in dicitur ad ad lacerandum acies
et dicitur, d. 2^m modum in motu nisi in dicitur
impedire sequitur quod hoc ipsum quod ad modum
impedire, et si hoc dicitur dicitur ecce ad D. Thome
voluntas est 1^m modum et incens d. 2^m ad dicitur effica
cia et modum Chomera est quod dicitur efficaciam d. quod
1^m modum in dicitur agentia, et lacerans dicitur et dicitur
d. 2^m ad d. 2^m dicitur acie efficaciam dicitur Chomera est quod
in acie in dicitur dicitur efficaciam.

Sed dicitur d. 2^a pars d. 2^a ante fa
cile ostenditur dicitur dicitur nam pro dicitur ad d. dicitur
propter ad modum dicitur, sed propter ad dicitur
dicitur, prudentissimam et dicitur, hoc autem propter
acum dicitur dicitur aciem dicitur dicitur quod dicitur
propter dicitur em dicitur et dicitur et dicitur propter
propter nam propter multa que dicitur dicitur dicitur
dicitur, dicitur et illa dicitur, que dicitur dicitur propter
se dicitur: Siquidem hoc dicitur efficaciam dicitur dicitur
autem ne propter dicitur, ne propter dicitur, licet in dicitur
propter dicitur acie in dicitur, quod dicitur dicitur dicitur
nam arguta propter dicitur.

Quibus addit propter efficaciam
dicitur la dicitur et dicitur: la dicitur nam
dicitur et dicitur dicitur. Cogit dicitur dicitur dicitur
loquuntur et dicitur que propter dicitur a dicitur pro
dicitur, inquit que manu multum dicitur dicitur

Dicitur inquit Electio est dum aerium siquidem
nulla est necessitas ad aeris mundum duzandi
Supra dicitur.

Sum dicitur que dicitur conueniens
precedere dum aerium immare et fraba liberum, et
vndum a se sic precedere, sed potius liberum. huius ac
tu tollere. num dicitur quia quamvis est natum
et mediane inquit dicitur actus, nihil est in in ipso ade
quate, sed parum in ipso parum in precedere electio
gaurata per dicitur dicitur et dicitur ad es-
paulo ante oportet.

Respondeo ad hoc dicitur
Thes: Electio est gaurata in dicitur finem, pro
omnem salutem electio, sed non radicali et
amotam: quatenus lesilla dicitur, inquam les radicali
sequitur actus imperij qui est proxima et efficax
radicali medicina in fine dicitur long, atq ad eo pro
xima salutem finem; Inde dicitur imperij, quod dicitur
dicitur amote et radicali dicitur in actu tollit, et
est proxima et fraba.

Sed parum quam quod aliud in
est quam solucio totius dicitur repetat, dicitur
ante dicitur; nam si electio illa ante in dicitur
da dicitur fraba, sed non radicali, quia
est radicali imperij proxime et vniuersaliter ordinari
in dicitur ad gloriam, sed in dicitur
alio dicitur, nec imperium ipsum est dicitur
monem fraba sed non radicali, nam in dicitur
abum aerium, sed dicitur per quod dicitur in
manus et proxime ad gloriam trans dicitur, les
platea que electio dicitur finem in dicitur

Aug. ad e. imperij incipit et proxima: q. d. s. l. f. u. m. o.
 p. a. i. m. p. e. r. i. u. m. d. i. v. i. n. a. d. e. u. n. d. a. l. i. n. e. d. i. m. o. t. a. q. u. i. p. o. t. e. q. u. e.
 x. a. d. e. h. u. s. a. c. t. i. v. i. f. i. t. i. m. m. e. d. i. a. t. o. s. e. t. p. r. o. x. i. m. o. s. : n. a. m. p. e. r.
 c. i. l. d. u. b. i. o. v. o. l. t. a. l. e. q. u. e. r. u. s. p. r. o. x. i. m. o. s. l. e. v. o. u. i. t. e. s. t. q. u. a. m.
 i. m. p. e. r. i. u. m. l. a. m. r. e. g. u. l. a. n. s. : i. l. l. a. l. i. n. e. d. i. v. i. n. a. d. e. u. n. d. a. d.
 l. a. r. u. o. r. u. m. i. m. p. e. r. i. j. d. i. v. i. n. a. d. e. u. n. d. a. n. e. e. s. t.

2. d. d. d. u.
 a. i. a. l. a. d. i. v. i. n. a. e. m. f. o. r. t. a. i. n. d. i. v. i. d. i. t. e. l. e. g. i. s. v. o. l. u. n. t. a. t. e.
 i. l. l. u. m. a. c. t. u. m. q. u. i. n. a. r. i. u. s. e. s. t. i. n. t. o. r. a. t. a. p. r. e. p. a. r. a. s. p. e. f. e. c. t. a.
 m. e. d. i. a. n. u. m. a. d. e. a. l. u. m. e. f. i. c. a. c. i. u. m. l. e. g. i. s. i. t. a. c. i. n. t. e.
 o. m. n. i. a. m. e. s. u. n. n. a. m. q. u. e. d. e. l. a. n. a. m. e. s. t. i. t. d. i. v. i. n. a. p. r. e.
 p. a. r. a. s. e. l. i. t. p. e. f. e. c. t. e. o. r. d. i. n. a. t. a. e. t. p. r. o. v. i. d. e. n. s. ; p. a. r. t. e. i. l. l. a. n. a. m.
 q. u. o. d. l. i. b. e. r. a. c. t. i. v. i. t. a. n. o. n. e. s. t. i. n. v. i. a. c. t. i. v. a. p. o. n. e. n. t. a. n. o. n.
 p. o. t. e. r. e. p. r. o. v. i. d. e. n. t. i. a. e. t. p. r. e. p. a. r. a. s. b. e. n. e. f. i. c. i. o. r. u. m. d. e. u. q. u. i. b. u. s.
 c. e. l. e. s. t. i. m. e. l. i. b. e. r. a. n. t. q. u. i. u. n. q. l. i. b. e. r. a. n. t. ; i. l. l. u. s. e. t. p. r. o. v. i. d. e. n. s.
 e. t. q. u. o. d. u. a. l. i. o. d. e. d. i. c. i. t. u. r. d. i. v. i. n. a. p. r. o. v. i. d. e. n. t. i. a. e. t. p. r. e. p. a. r. a. s. p. o. n. e. r. e.
 i. n. l. i. n. e. a. p. r. o. v. i. d. e. n. t. i. a. e. e. t. b. e. n. e. f. i. c. i. o. r. u. m. d. e. u. q. u. i. b. u. s.
 e. n. l. a. p. r. e. p. a. r. a. t. e. e. t. p. r. o. v. i. d. e. n. t. i. a. : q. u. i. d. i. v. i. n. a. i. n. m. e. m. o. r. a. n. s.
 a. c. t. i. v. i. t. e. p. r. o. v. i. d. e. n. s. i. n. t. e. l. a. s. p. e. c. i. a. l. i. t. e. r. d. i. v. i. n. a. d. e. u. q. u. i. b. u. s.
 i. m. a. n. i. f. e. s. t. : n. a. m. c. r. e. d. i. t. u. s. e. l. u. m. l. u. m. i. n. a. t. u. s. e. t. i. n. h. i. s.
 d. i. v. i. n. i. d. e. i. t. i. s. q. u. i. b. u. s. p. r. o. v. i. d. e. n. t. i. a. p. o. n. e. r. e. e. t. q. u. i. b. u. s.
 p. r. o. v. i. d. e. n. t. i. a. a. b. l. a. s. i. t. a. u. f. e. c. i. t.

3. d. d. d. u.
 e. s. t. d. e. u. a. d. e. s. q. u. i. n. a. m. d. e.
 i. l. l. i. a. c. t. u. s. q. u. i. l. e. g. i. s. v. o. l. u. n. t. a. t. e. p. r. e. p. a. r. a. s. e. m. m. e. d. i.
 a. n. u. m. p. e. f. e. c. t. a. m. ; e. t. q. u. i. n. a. m. i. l. l. i. q. u. i. l. e. g. i. s. i. n. c. h. e. s. d. i. v. i.
 n. u. n. t. p. r. e. p. a. r. a. s. e. m. o. r. d. i. n. a. t. a. m. e. t. p. r. o. v. i. d. e. n. t. i. a. m. a. d. e. a. m. i. n.
 n. a. t. a. t. i. o. n. e. p. r. i. m. d. e. i. g. n. o. e. t. l. l. e. n. s. e. t. d. i. v. i. n. a. c. t. i. v. i. t. a. n. a. m.
 d. i. v. i. n. a. m. d. e. u. a. d. e. s. a. u. t. x. a. s. e. i. t. v. o. l. u. n. t. i. t. e. p. r. o. v. i. d. e. n. s. q.
 i. l. l. u. m. a. c. t. u. m. d. i. v. i. n. i. o. p. o. r. t. e. r. i. p. r. e. p. a. r. a. s. e. m. p. e. f. e. c. t. a. m. e. t.
 c. i. t. a. t. i. o. n. e. d. i. v. i. n. a. m. n. a. m. i. t. i. n. o. c. o. n. v. e. n. i. a. s. d. i. v. i. n. u. n. d. a. m.
 t. a. n. t. u. m. e. t. p. r. o. v. i. d. e. n. t. i. a. m. q. u. e. n. e. c. e. s. s. a. r. i. u. m. i. n. d. i. v. i. n. i. b. i. l. i. t. a. t. e.

Actu amans et loquens media efficaci ad salutem.

Ratio 1^a dicitur q^d est: nam per
fieri preparata dicitur lumen ad loquens dicitur perfectam
et hanc dicitur ad media preparata ponenda;
at huc dicitur et perfecta dicitur in hunc per solum a
motum medium in ordine ad finem, non quando
iste amor solo sufficit ad applicandam potatem loquens
tam et media loquens: quod certe solum dicitur,
dicitur ille sit dicitur dicitur dicitur, in dicitur quando
dicitur, et per huc: h^o quando ille amor dicitur
dicitur per solum dicitur dicitur per preparata perfecta, quasi
dicitur dicitur ab dicitur, dicitur dicitur dicitur.

1° ad
dicitur dicitur; in dicitur preparata et dicitur per
et loquens dicitur dicitur loquens dicitur dicitur per accidens
in dicitur in aliquando dicitur dicitur dicitur dicitur.
Dicitur et dicitur: in dicitur dicitur et dicitur per
per media efficaci ad salutem, dicitur nam per et loquens
dicitur, 1° quod dicitur dicitur nam dicitur finem et
medium dicitur per illam ad lumen dicitur.
2° quod dicitur media dicitur, h^o ad dicitur finem
et efficaci, dicitur dicitur dicitur dicitur.
3° dicitur dicitur dicitur per dicitur nam, dicitur per media
dicitur: h^o dicitur dicitur ad lumen dicitur et dicitur
tam preparata em per dicitur dicitur.

2° ad
dicitur dicitur; nam in dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur, medium dicitur et quod dicitur
dicitur dicitur dicitur et dicitur dicitur, et
dicitur dicitur est. Cap. 6. hunc dicitur: h^o ad aliquam

Aleoem, Supra panasem paxa memoratas scias
 N^o quare scia dicitur, sedum omnia ista in l^o p^o
 de ad p^o accidens: quia si ibidem dicitur in l^o
 p^o de l^o absolute manum, quod in anno p^o cedat Aleo
 noem, id est Deus l^o dem actu p^o xerus indivisibili fi
 num intendat, et l^o p^o media: quo, Ceteri Cami d^o
 p^o xis in p^o cedat scia dicitur de inveniis p^o habitus

Quoniam

Utinam hoc huiusmodi Cap^o v^omb^o p^o cedat de facto
 p^o p^o xata l^o m^ora p^o xas la m^ora m^o xatum
 Cap^o D^o, at si p^o xatur ita p^o p^o xata quoniam dicitur ta
 tum m^o xatum de p^o cedat: h^o item quod p^o xis ibi
 in m^o xatum huiusmodi m^o xatum l^o p^o accidens:
 nam absolute p^o xatur huiusmodi m^o xatum p^o p^o xata huius
 de Deo dicitur illa, Ceteri sc^o quo dicitur in can^o nam in
 fuerit.

Quare solum amolere obijerunt quos
 dam l^o Camulip^o: nam Ceteri abas quo p^o xat
 l^o p^o xatur p^o xatur de nullo regione quoniam dicitur l^o huius
 quo ad d^o xatum nam p^o xatur ad d^o xatur d^o
 aut itaq^o Camulip^o: Depugnat actu d^o xatur
 p^o xatur, l^o lo que p^o xatur ad d^o xatur d^o
 l^o xatur d^o xatur p^o xatur: h^o neq^o ista d^o
 huius l^o xatur huius p^o xatur: huius l^o xatur
 d^o xatur de d^o xatur huius p^o xatur p^o xatur
 mea p^o xatur: h^o Depugnat quod d^o xatur l^o xatur
 quoniam in d^o xatur huius, huius p^o xatur huius
 p^o xatur. Depugnat: nam huius l^o xatur huius
 p^o xatur huius in d^o xatur in l^o xatur, quoniam huius l^o xatur
 huius ad d^o xatur huius: h^o neq^o p^o xatur d^o xatur huius
 ad d^o xatur huius l^o xatur huius.

Quo 1° Ant: Si dona et eadem res et metaphysice
singulas, dedit, et metaphysice dividit in quibus
res una hinc genus, in dividit in quibus, nec
ant et probarem eius: in hinc dividit una simplicitate
absolute tali de rogar: nam et optime aut Ant: D^o q.
q. ad. ad. 1°. ad. 3°. Si providentia loquelis respiciat
idem et innum divinum, hoc let abiq. demerunt dicit,
simplicitate, dicit et innum in Deo sint idem.

Dicitur
argumentum invidiam, nam Deus sub digne parum
tunc metaphysice claudit absolute in et dicitur,
que sine dubio parum ad dicitur linea. dicitur
sub digne spiratorum. vel principij quod spiratorum
metaphysice claudit dicitur et filium dicitur
dicitur: Deniq. in aase summum boni vel summi
perfecti dicitur includit et omnino dicitur
des perfecti simplicitate simplici. In hinc aase nra
ad dicitur linea parum. Si hinc simplicitate ab
soluta dicitur sequitur memorata nra aase ab
soluta simplicitate et hinc dicitur neg. abiq. dicitur. In

In
dicitur dicitur dicitur dicitur: nam qd
dicitur in dicitur dicitur, dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur ad dicitur dicitur. Sed quia nomen dicitur
no quando ad actu dicitur dicitur, dicitur dicitur dicitur
num dicitur, et invidiam dicitur dicitur dicitur qm
dicitur dicitur, dicitur dicitur dicitur dicitur, dicitur, et
dicitur dicitur dicitur, dicitur dicitur et dicitur dicitur
in ad hoc dicitur dicitur, et dicitur dicitur dicitur dicitur
us qd dicitur dicitur, dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur. Quod dicitur dicitur dicitur dicitur

dicantur partes Prudentiæ, nihil obstat. nam hoc in
religendum est in prudentia scilicet quod ad imprudentiam
et in actu 2º generalia et efficaci quod facti sunt ac
num solus in dolo.

Disp. 3.ª

Innum lectio prædicatorum ad gloriam
ut bonam antecessant^{an} gona sit securas
absolutam prædicationem meritorum.

Capit. 1.º

Quibusdam præmonitionis reflexionibus Theologorum Judicia.

Symonis V multitudine laxare Pelagianos circa
lectioem ad gratiam et prædicationem ad gloriam et
anaditum V lo qd volebant lectioem ad beneficia qd
sibi vocarem, et prædicationem Evangelii, Baptismum
et penitentium, quod erat lo fide vel laboribus operibus
qd sola dicitur necesse haberi, nimirum qd vocari nisi per
supponit lectioem fidei vel operibus absolute vel dicitur
prædicationem meritorum qd ad eam dicitur meritoribus.

Ex parte

autem 2º in lo qd affirmabam, prædicationem vel lectioem
efficacem ad gloriam nullam esse nisi laqueum, sicut magis
absolute et dicitur, fide operibusq; naturalibus qd per quod meri
torum in per se ligantur quoniam illi. Unde in factum, sa
lum nam, et illius considerum, dicitur etiam qd Innu ab alio,
Credenti a n Credente dicitur a reprobo, in lo Disgra

Sed laenam liberij Arabij soli dicitur nanzalibus d
gerantur per debent.

Hic laenobus loquitur de
aunt semi-pelagianis, qui tunc facta sunt d^o Pelagianum
n^o solum gratia laenam per dicitur, sed etiam laenam in
in namam se ad salutem, nec quemquam sine illo gome ser
vare legem iustificari et per dicitur ac tunc laenam
Dequi, putabant in illo d^o Pelagio, minime nancas
et gratiam ad inunum salutem, id e ad dicitur Cardin
di ipsamq^{ue} fidem inunum, nec ad per dicitur quod dicitur
putandum sed sicut natus liberij Arabij ad hoc dicitur
atq^{ue} laenalib^{us} inunij vel absolute vel dicitur per dicitur, in
quam laenam inunij per dicitur talib^{us} gendeat Cardinum
di factumq^{ue} laenam qui dicitur aut n^o dicitur; qui
que ab laenam fuerunt a dicitur, et per dicitur vel
e d^o dicitur.

Sed fide Catholica sanctorum e d^o
hos omnes, nec electionem ad gratiam, nec per dicitur
ad dicitur factam se, aut fieri potuisse d^o per dicitur
inam absolute aut dicitur operum nancas
vel laenalib^{us} dicitur dicitur vel loquitur se quod
inunum salutem, et semi-pelagianis a dicitur. De
autem ut in unum dicitur laenam dicitur, inunij
me dicitur in dicitur de dicitur, que Canon d^o dicitur
nunc dicitur facti dicitur lum qui dicitur gome
per dicitur dicitur sine dicitur et inunij a dicitur
nunc laenam loquitur aut dicitur aliquid quod ad salu
tem dicitur laenam gendeat, per dicitur ad dicitur sine du
bis, quod quod dicitur inunum, et dicitur e causa vel
inunum.

Canon item d^o dicitur lum qui dicitur

per invocacionem humanam gratiam Dei posse effici. n
 a ipsam gratiam faciat, ut Deus invocem a nobis.
 Et Canone 4° addit, cum invocare spiritum sancto, qui
 dicit, Dum spectare volueris gratiam et a peccis purgen
 te quod teno quaquam velimus, id carmine per spiritus
 sancti infusionem, et operacionem fieri. Deniq; Canone 5°
 incognita deponit ad deusari pronuntiat, cum qui
 dicit, sicut augmenum etiam inanium fides, quon
 de Credulitas affectum, quo in lum cadimus qui
 iustificat in operum, n per gratia donum, id e prim
 peracionem spiritus sancti, sed maala nobis intrare.

Et

Donat videtur in Synodo Sessio. 6. Cap. 5. de fide
 et iustificacione loquendum in aditu a Dei per opor
 tetum per dicitur gratia summendum et: hoc e ad
 liu vocat quae nulli locum laudantibus minus
 vocant. Unde in fiant theologi, fide sanctorum et
 invocacionem suam peracionem divinam quae hoc principium
 vari ad statum supernam a Deo et sic gratia, nu
 lo quomodo per dicitur: nam namque si quod
 fore per dicitur in proportionem e ad gloriam illam me
 xidam, supernate deo et per quod loquatur sup
 maali per dicitur deest nullum et ponit ante primas
 gloriam

In fiant per dicitur eodem modo Canon
 et, neminem minus posse suam per dicitur, quan
 do deo liu et fiant id e quoad totam etiam gratia
 aum quibus ad salutem per dicitur. Maali e manifesta
 quia liu habita et gratia et illi dicitur per dicitur qui
 minus de dicitur etiam gratiam, et per hanc ali
 am dicitur et iustificacionem, una q dicitur et per dicitur

potius mundo. Cetera dicit ad praedixam nam finalis
quam hanc de Igauo meriti pot. ad omnium
at hanc a qua tota. Sicut bonorum operum gen
dit, nullatenus dicitur meriti pot, atq. ad hoc
praedixam, Sicut praedixam illam gratiam
Oplere sumptam.

Argumenta 2° Ceterum et fide dicitur
2^a Luthera. Et Calvin. Adulter qui in studio huius
vixit ad finalem praedixam legitime deaxant,
officiis gloriam de divam hanc et per meritum et
Coronam meritorum hoc gratia praedixam in sepi
nime loquitur Agostus et definit videndum b. de
vise b. Cap. 16. Deum licet praedixam ab hanc
in Catholicis firmam Ceterum hanc in ipso gra
vissime moderata. Inim ad gloriam et Coronam,
sicut alia quam dependentem a meriti de quodam
liberant praedixam absolute et efficaciam ante qm
Deum sciam absolutam praedixam locum meriti
et finalem in gratia praedixam.

Argumenta 3° Illu
hanc in praesentia accipi pro solte mediozum ad
gloriam dicitur nam praedixam hanc et dicitur ab in
tenore efficaci glorie, sed potius summi pro inven
tore ipsa efficaci, hanc la ponam dicitur hanc indu
cta a mediozum praedixam. nam licet in sermone dicitur
sola mediozum praedixam dicitur, n. in con
gruam intentione ipsa, qui b. dicitur et n. ob efficaci
in gloriam deaxant, illorum dilectio atq. electio dicitur
n. dilectio quidem quia est maxima Dei laza
ipso benivolentia dicitur hanc, quia rase illius praefe
runt, seu antegonum alij laza quos noluit Deus

valent tantamq̄ benivolentiam ostendat.

Lazmonis

5° Antedictam Electionem, seu electionem efficaci glorię,
 quę determinatū ostendit deest proculdubio quę procedat
 in summam maxime dignitatem meritorum, quę
 in ditione hujus proximi Capitulo. Intra et in partem
 deinde de eadem finis, nisi quę cognoscantur media
 ad aliam simpliciter et quibus. Invenitur autem in
 mixta quę glorię et Coronę: ob eandem causam
 deest eandem Electionem quę procedat via media
 quę quam Deus certe cognoscit et habeat me
 dia vel auxilia deturata, quę si deficiat de ipsa
 conjunctione ditionis et glorię.

Ad 2° quod lo

ad omnium nostrum doctrinam, quę bonam maxime
 cognoscit Deus, hęc et quasi in genere in posse
 sibi deesse media aliqua ad meritorum laudem
 hanc efficaciam. Deinde in summa perfectio in deum non
 deponitur, et ante quam glorię debeat signi
 ficant et dicitur etiam, quę quę media finem continent
 et ipsa obviare possunt: quod inq̄ quę solam etiam
 mediam cognoscit. Tota hęc generis ditionem
 deturata ad etiam ditionem, seu absolutam merito
 rum, nam in etiam ista Electionem deturam quę
 videat debeat.

Lazmonis 5° deum quęrit an elec
 tio ad glorię et Coronam sit ante meritorum
 absolutam quę ditionem hęc ante in electionem
 quęrit quęrit deinde quęrit ante ditionem, aut
 Electionem Electionem in aliquo signo quęrit ad meri
 ta et absolute quęrit: hęc in etiam nec ad xim

quod si nos videtur, ne fortasse verum dicitur: quia
et probabilem veram sententiam ignorat. Quia
et verba verum seu ignis, ac proinde et merito
sunt de quibus licentiam dicitur hanc: si enim
videtur per Deum medium dicitur dicitur et ali
quando absolute latere, quin hoc igitur la si ali
quando absolute contraria percognoscatur.

¶ Hic quoniam
dum loquitur de ante de antecedentia quare
hanc deante dicitur in subsequi absolutam
persecutionem quoniam, seu persequitur in per
cedere, aut inclinare Deum ad gloriam et loco
nam efficaciam de commendam: sicut dicitur de fin
ne gratia et absolute latere percedit et inclinatur
Deum ad commendam: et sicut in humani dicitur
meritorum, aut persequitur persequitur ad dicitur effica
ciam efficaciam remunerandi vel donandi quod dicitur
dicitur. Et hoc est quia per hoc dicitur quod dicitur ad gloriam
si negare aut aut in subsequi dicitur in meritorum
de se hanc, quid quod dicitur hanc, antecedentiam et
fiam persequitur dicitur sic hanc dicitur ad gloriam
in quia illam, meritorum, sed potius et illam meritorum,
hanc operum dicitur dicitur negare, et hoc hanc
fundamentum percedit.

¶ Argumentum Denique quoniam
de dicitur ad gloriam quod dicitur, et quod
tota beatitudinem et aliorum dicitur ad
dicitur per dicitur. dicitur. dicitur. dicitur ad dicitur
nam fiam, quod dicitur ad dicitur dicitur, pro
ut nam, ad dicitur dicitur dicitur ante
dicitur persequitur absolutam hanc. Si per hanc dicitur

mias dicitur, qua de facto beati D. Petri, fides
 penitentiam quam legit de suo peccato, & exorbitante
 terra deus non potuit digne ad hanc numerare di
 miam nisi per peccatum absolute peccatum, ac pe
 consequens in peccatum peccatum auxilium gratia que
 dicitur potius: idemq; dicit deus de qua cum gratia
 dicitur, que forte dicitur aliquid in fallibile dicitur
 eum d' peccato.

Ad hoc in huiusmodi casibus locus laus
 quibusque: nam merito dubitabitur num. Dicitur
 aut alius quilibet digne potuerit ante merita illa
 et absolute peccata, ad talon vel talem gradum
 beatitudinis essentiali nihil demandat, aut in
 tendendo, Gra capere dicitur, vel penitentia actus
 ad penitentiam, que certo essentiali non est beati tu
 dicitur) nisi in peccato dicitur peccati dicitur.

Huius

per memoriam nisi si causa rem utam celebratio rem
 huius ad quas alij ois dicitur vocari possunt. 1^a Tenet illi
 noem dicitur gratia dicitur ad gloriam dicitur
 Coronam, que dicitur absolute in meritorum
 et finali dicitur dicitur, et ab illis dicitur a ca
 usa meritoria dependere. ita pugna dicitur dicitur
 per dicitur dicitur dicitur; dicitur dicitur
 fuit opusculo dicitur dicitur dicitur. Petrus. Petrus.
 Anthon. Petrus. Petrus. Petrus, Henric. Pe
 trus. Petrus. ad dicitur Petrus dicitur dicitur dicitur
 Petrus. Petrus. Petrus Petrus Petrus Petrus.
 Magide. Petrus. Petrus. Petrus Petrus Petrus
 an. Et ad dicitur Petrus dicitur ad 26: quibus
 addendum dicitur Petrus Petrus Petrus Petrus.
 Petrus. a dicitur Petrus Petrus Petrus Petrus

Et laurè scribit Maram tom. 2. Philosophia Sa
cra Cap. 52. ubi plane demonstrat hanc esse sane
in Episcopi sententiam, quam et ipse sequitur ac
sane probat tom. 1. Cap. 3. §. 1.

Ad Deo n.

Des pagellan DD' lo dem modo aliam sententiam
tenent; nam dicitur et dicitur. plerumque alij, quos
aliam sequitur jam dicitur. tom. 2. d. Des. d.
moder. 1. sup. 2. q. 3. Certam. 8. Ita electionem
sequitur defendunt, et proasus obsequantur et a
dicitur electionem antecedentem. Alij vero d. non
et dicitur. tom. 1. Theolog. dogmat. lib. 10. Cap. 1. et d.
admittunt quidem possibilitatem electionis antecedentis,
sed factum negant. autem plerumque et laudant alio
et dicitur. Certum autem dicitur admodum propria
nullum peculiarem affectum dandi gloriam ho
mine dicitur laque pro dicitur; sed circa dei
num reprobus habuisse dicitur heretico, singu
cum et antecedentem, quod ob vitam beatam tam
quam premium dicitur laque propositum, ac dicitur
radix. Certum dicitur. Marcor. et d. d. qui
dam dicitur dicitur intentionem quamdam an
tecedentem electionem propriam quod quidem laque
efficaciam fundat in. Unitatem auxilium, ac la
tum inefficaciam in laqueum efficaciam.

§. alij

D. Paulus dicitur. admittunt ante preteritam ab
solutam mentium intentionem efficaciam gloriam,
quasi dicitur, id est dicitur in dicitur pro gara
na medio tempore efficaciam negant in intentionem
fictam nam emare ad gloriam in se ipsa, Denique
D. d. d. d. tom. 2. sup. 8. Sect. 2. dedit ante

gratia absolute merita electionem efficaciam duplex
 am, seu distinctionem in distincto hoc deus efficaciam
 dicitur dandi ob gloriam si deudant in gratia
 et hoc deus absolute dandi deus auxilia dicitur
 ad praedictandum finalia, negat in Sect. 3. Nec
 noim antecedentia simpliciter et omnino abso-
 lutam.

2^a Senna dicitur in laudatione sanctos
 et alios in via dicitur salutari, asseritque illos ante
 meritum gratia absolute efficaciam electionem
 et ad gloriam; utrum deus efficaciam electionem
 in merita gratia supponere. Huius sententia
 Pabiel. Oham. Samdearg, et alique Docti ad d.
 quibus dicitur deus Catharinus, quam in in
 lo laudatione et disp. 1. Cap. 6. nota in me, quod
 nomine gratia absolute abusu noluerit gratia
 merito dicit, nisi lo solum qui antecedente ad glo-
 riam dicitur.

3^a Deniq; senna dicitur deus
 hoc deus et a gratia absolute gratia absolute
 dicitur efficaciam dicitur gratia absolute deus ad
 gloriam et, Bonam, et casti luum electionem gra-
 tia dicitur electionem electionem dicitur media gratia,
 quibus finem salutem in fallibilitate obtineant. Sic
 Bonum theoz dei d d theoz scorum d scoro, et
 lo rias lorum d Maxoz. Bellaxmin. Voler.
 Salmerin. Exaned. Henraiq. fual. Quia,
 Aruaga. Hides Izquirdo. Mexera. Lunus,
 quibus Maris subscriptis Debadeney disp. 13.
 Cap. 1. pommam hanc sennam de deus
 electionem, luum gratia gratia gratia, gratia

Claritate, et officia exponam Caput sequenti.

Caput 2um
Suadem Utero antecedens lex
Sacra Pagina.

Concluxem vitam de diuino per diuinitatem
ad gloriam, antecedenti et gratuita, (Inquit L. de
Dup. 2. ax. 1. 5. 2.) tam sepe et tam diuine do
cent sacre literae, et mixari sibi in primum, quo
modo a Charlicis uocari possit in dubium, quod
habui aut obscure in noui Senniam nam vel ad
dem Catholicam spectare et saltem proxime ac
cedere, opinatumq; opinio est parum in fide re
tam ce. Id Concluxam vitam immunitatem,
et et minime loquat immoderatum, quam do
net, agere sibi. Indicat, agere in multo acutus,
et intemperantia expressit Cardina Henric. de
Rou. inuis in diuisi Augustiniani, ubi Cap.
3. 5. 1. pag. 12. Insuper pronunciat Senniam
deper diuine gratia ad gloriam ante meri
te abiolux gratia esse doctrinam fidei ab omni
tenendum et oporiam esse hereticam, et semi
pelagianam.

Id laxant Censuram un^o et laxan
ribus. Inuenitur hac in re parum Caue ad blandim
na, Hi uiam d. Anthoniano suo Conuulio San
senio Spani lib. 2. d. 2. graa aph. Soldatorum, et
in Italia a Cap. 4. Pelagian, ac semi pelagian
heresi, damnae per fatam opinioem. at quam
injuste quam temere quam audacem ostendit
opinie Mozaini, seu Maximianus (nump. Ioan)

Mañinonius Teorum et impunum Anagrame)
 Antonius Moraines) in laudis suo Annisone
 mo dig. 6. Sect. 5. an. 29. Vbi per fatam den
 tum ab lazaris Delagij et Mañinonium toto
 Celo durare plane d'itur. quod Inq. Del simpli
 ci bonum lazaris, quam Cap. prox. fecimus,
 Cuius n' proxiu in docto suffi cum agaxere
 possit.

Et Certe n' sine magna temeritate et
 si denia nequid gradus decem luxurios nota
 uniu per denia tot in ignium D' suffragij
 vallata quam q' in alio temant quadraginta
 Cixia quobz notz Theologi, quos acceruit Mañ
 inon dicit dig. 15. & Dec. n. 32. accedunt qu
 uniu auctoritate plurimum Leturij P. quos del
 de probabili lidem denia fatere ostendunt
 q' audamus aurot et per d'uis lib. 2. Theologi
 Dogmaty maxime dillam agere sequar
 ac defendat offelus ille Doctor ac ffagnus Lij
 copus. S. Marinius, Valeriu loci Sugeriu a
 Ulgari.

Nequa ducere n' purat Conuincit pro
 Etenia anni Saexq. litera loquuntur: nam nihil
 loquuntur a Conuincit alijs q' dicit electioni auxilij
 ofera, q' n' probabili loquuntur duobus a
 Denario, et Mañinon Vbi nupa. id quod n' in
 igni, S' in pluri mi lazaris nuz denia defensoribus
 got auxilium huius xii lazaris ingeniu fa
 tem: Videtur per alijs P. Junius Sect. 15. Cap. 2.
 et 3° loca oia d'aignat et d. quz Mañin q' a flauo
 nuz laudissime legendens.

Mec Dita sunt, sententiam illam de Eleusio & que
non admittit & abiure praecepta luxuriantia &
procedentia, quamvis alioquin minus mihi gra-
tam visum Catholicis fidei Dionam Censura, nec
illam libris & xavi Cuiusmodi aut huiusmodi aut
alterius Theologiae Censurae notam imprimi posse non
hinc maxime. Si inquam alius praeceptum
Innocentij XI quo omnes scholasticos in huiusmodi
obediunt obligat ut tam in libris quam in Theatris
Inquirat, ac praeceptis Censeant ab omni Censura
et nota, nec a quibuscumque dicitur, & hoc pro-
prie que adhuc inter Catholicos hinc inde Con-
notantur.

Sic praeceptum hoc Innocentij obstru-
ere non potuit Boninum, qui multo antea huius
Theologiae scriptor erat, sed sic in potestate ac de
buane illum obstruere reale praeceptum obstruere
necesse non est (in quo sane Decretum Innocentij
fundam) sed illud quo Censura obstruere videtur
ab omni praecepto nota et dicitur in solum agra-
to sed etiam aliquatenus hinc, et sub obscuris
hinc hinc Cetero & Boninum sententia illa admi-
tas que sane indicat, sententiam Eleusio anni ego
inter in laudem a se numero dicitur, que salta
fide Catholica a nullo defendi posse.

Sed ius
vero ac rationabilius, tam in omni admixtam
maximam nam Cuiusmodi in dicitur secundum
laudatam et in obstruendi Theologiae monumentum
hinc hinc qualiter fuisse Boninum dubitamus) nec
vix potuit sententiam quietam a tam multum D.D.

Catholicos ad q² de sanctitate ac doctrina p²stan-
ribu tamq² diligenti examine locum omn², quoz
las sanctitas, dicitur et p² q² illam afectionem
p²delentibus defendi ac p²propugnari, si del reditu
omam laro au² Imbram apud Coudato p²is
p²ouit diligant. quod si hoc n² scitis mirabili
mum Cuidis las, hoem, religioem, et p²uq²,
si Cudeat pax lex a² tam injuriosa ad omnia
n² abstinuisse ad de his laro.

Dilecti aliquib²
Testimonij. que Tonus, afeat mibi quidem in
efficacia, in nulla diligam lo² efficationibus. 1°
Numra las epistola ad Rom. Cap. 8. Vbi sic loqui
in Ap²to, Diligentib² Deum na² Cogexaga in
bonum, q² qui 2° p²ponit² Ostru² de sancti naq²
quoz p²xi, cidit² ho². Et p²xi d²tinad² oformu² fixa
Imaginu² filij sui et sic p²xi p²xi genui un-
mudis fra² mib². quoz dum p²xi d²tinad² ho²
Et vocad², et quoz vocad², ho² Et iustificad², quoz
a² iustificad², ho² glorificad². Nec Paulus qui
bu² agere sicat n² d² diligentiem Deum na² in
bonum dogexa², ad illi d²tinad² qui voca
ti de sancti 2° p²opositem, id² est 2° decum
Los eligens ad gloriaem et las infidid² g²a
lam fia². nam quoz qui cidit² et p²xi d²tinad². h²q²
Las qua² Ap²toalus p²oxime dicit² ofixmat. N² dicit²
hunc sensum, quoz las si dicit² p²ponit² p²xi d²tinad². Sed
q² p²xi d²tinad² f²unat² Et p²xi d²tinad². ho² Inq²
ofumetam d² filio suo p²xi d²tinad².
id² est si p²xi d²tinad² auxilia efficacia quibus
filio suo reali oformu² fixam in loq² equo, quoz

Sicut de pueris et Causis Appti Dominij si digne
perant sicut in bonum et gloriam; sic in illorum
vita pueri in laudem; ac dicitur huius modus in
ipsam bonum et gloriam condempnam.

Multas quod Christus Dominus hanc dicitur ac dicitur
primo semper in multis fuerit, in qua ipse
natus filius et terram adoptari, hanc etiam
quia ipse in deo electo atq; per deo, et in finem
deus, et laudem Cui Ceteri deo per deum
firmam, que a deo per deum ad deum sequitur Appti
hoc dicitur non dicitur deum glorificari: in
hoc de profundis Appti temporalis laudem, quoniam
bonum, que Ceteri infallibiliter perducunt in finem
glorificari, queq; illi ab eterno Deo preparatae.

Et quidem hanc de regimam per deum
in laudem sicut dicitur hanc deum fuisse, et deum
viri ad laudem, hanc deum q; patitur laudem subie
endit. Videt igitur Appti in eadem laudem
deum et modum, que deum per deum per deum ad
finem glorificari. Videt in hac deum et deo
genere per deum, deum quod dicitur deum: oram
in deo deo Ceteri deo fundat, et deum in deo
ad deo deum. Et quod deo illis deum in bonum
quod per deum in deum deum deum, que
deum deum, ac deum glorificari: q; deum
de Appti hoc deum de deum deum
et deum de deo deum deum, ac deum
deum de deo de deo deum, et deum
deum deum. ac hanc de deo de deo

In 1° 2° 1° propositum dandi gloriam dicitur in qua
 tumq^{ue} s^{ed} in fine efficaci: 2° propositum de quo
 Paulus, et aquo sumit per dicitur in laudibus
 dicitur ad gloriam efficaci et antecedenti.

2° 2° 1° pro
 base legitur subsumptam quoad dicitur per
 proa, quoad 1° 2° 1° Solum propositum et solum finis
 Causa inordinata, que requiritur ad finem: s^{ed}
 in propositum dandi gloriam dicitur et Causa me
 dicitur, que requiritur ad gloriam; at propositi
 tum de quo Agost^{us}, ponitur in Causa inordinata
 que requiritur ad gloriam de dicitur et dicitur
 et solum: 2° propositum de quo Agost^{us} est prope
 situm dandi gloriam. quod est illud 1° in quale
 dicitur s^{ed} in fine efficaci, (que legitur 2° subsumptam
 parit) proa solum dicitur: nam propositum dan
 di gloriam, de quo Agost^{us} n^{on} est generale et dicitur
 reprobi, s^{ed} speciale et propositum dicitur dicitur
 que legitur solum finis speciale: 2° propositi
 tum dandi gloriam in fine efficaci.

Disq^{ue} 1°
 manifestum: solum in alio propositum illud
 dicitur per lege dicitur finis speciale, nisi
 quia per illud dicitur Deus gloriam dicitur dicitur ma
 iori q^{ue} affectu quam dicitur quo dicitur reprobi glo
 nam: nam si dicitur affectu equalis proa est et nu
 llatenus dicitur a d^{icitur}, solum dicitur dicitur imo implicato
 ne dicitur, solum dicitur speciale finis proa
 dicitur in fine dicitur dicitur. Nam s^{ed} s^{ed} quod dicitur
 affectu per 2° dicitur maiori q^{ue} affectu gloriam a
 dicitur, at unde dicitur dicitur, quam legitur loquod

1° pax. 2° gloriam amur efficaciter.

29
Dicitur nam de Max

Affectus est efficaciter, Max tunc sufficienter, cum dicitur
hanc modum tendendi lagna gloriam, unde ego
dicuntur inaequalitatem, et Maxima? nulli bi esse:
nam cum loquitur: nam Max hanc lundem finem
nempe gloriam, quam Max servio et sufficienter
amar. non itum loquidit, siquidem Max legi
cum media sufficienter gratia, et Max tunc quae
tum est lase, quod illa media ad amur efficaciter:
nec alia pax alia maxima luntante aivivita d
fere, quin ponit luntate per lo sepe luntate, qd
reprobis equalia quoad luntate, immo maxima
luntate luntate. at quae dicit nullum alium
duntate Caput cogitari per quam duntate mo
duo tendendi, nempe quod 1° affectus pax 2° glo
riam amur efficaciter: qd requirit propositum glo
riam memoratum ab Apostolo duntate lagna luntate
speciali favorum, quin hoc igitur sit ab immitio
efficax circa gloriam.

Iam vero quod propositum
tunc illud sit luntate specialiter, et nullatenus duntate
reprobis (id quod duntate probandum duntate) duntate
duntate tum lo duntate qui Cap. 16. de pax de
duntate duntate: Cap. 1. et 3. de luntate et gratia;
lib 1° duntate Cap. 22. Et alibi frequenter duntate do
cet duntate 2° propositum solum duntate illis duntate
quia si efficaciter ad gloriam luntate, tum duntate
me lo hoc igitur duntate, quem duntate duntate
lo duntate palam duntate, in omni duntate duntate
duntate duntate duntate, ad illis duntate, qui

Vocatur Sanctus 2^m propositum, et Agnoscis quanto
 magis dicitur delinquentibus Deum n^o oia^s Dopeantur in
 bonum, et experientia ipsa manifestum est. 3°
 Agnoscis n^o potest dicitur hanc 2^m propositum ut grande
 propositum illud de quo Agnoscis dicitur in per agnoscis domus, ad pro
 gamum et equale. 3° et hoc superius desine dicitur propositum
 illud et dicitur anree et dicitur ad gloriam illi
 laudem fieri in altam quam anree. Electorem sperantem
 agnoscit. 2^m

2° Proverbia. Ex eadem Agnoscis
 Summa nam Cap. 1. ad Ephros. gratiam prosequendo
 cum Electorem omnium in modum dicitur in
 dicitur Benedicere Deo et Pax Domini nati Jusu
 ex p^o qui benedicti in o^mib^o benedictio Agnoscit
 in dicitur in 2^opto, sicut Elect^r noⁿ in ipso ante
 mundi dicitur, et dicitur sancti et inmoderate in
 dicitur eius in Charitate. qui qui dicitur in no
 in ad dicitur filicium per dicitur Agnoscit in ipso 2^m
 propositum dicitur super laudem gl^orie exant dicitur. non
 dicitur dicitur et dicitur de Electorem gratiam
 et in dicitur ad potest Causam dicitur ipso dicitur
 dicitur hanc dicitur

Nam si bene arguit illic
 notamus et Agnoscit dicitur dicitur in Cap. 1° dicitur
 dicitur dicitur. Non autem Agnoscit Deum dicitur nos quia hanc
 mus dicitur ad dicitur, de proinde dicitur nam dicitur
 dicitur nos dicitur in dicitur ad dicitur dicitur
 dicitur: In dicitur dicitur h. dicitur dicitur dicitur
 in nomine dicitur dicitur: que dicitur dicitur illam dicitur
 hanc Causam dicitur hanc dicitur ad dicitur hanc dicitur
 dicitur dicitur. quod utem loquam dicitur dicitur

Esca, et absolute dicitur l'essum l'episcopi. Et cum l'essum
D. et tunc ostendunt illa verba legi que dixerunt 2^m
propositionem dicitur: oram et que dicitur in d'episcopo
episcopam videtur, et propositionem dicitur de p'ncipio Agostini
qui nomine vocari d' p'ncipium semper intelligit specia-
lem alicum Dei l'nga aliquo p'ncipio, ac p'ncipio d'eo
episcopam videtur. arguam.

Quod Denique loquamur
Agostini, et tunc dicitur et p'ncipio ad d'icendum d'icendum de
illa d'icendum ad fidem et sanctam Christianissimam d' d' d'
d'icendum in super ad d'icendum in d'icendum d'icendum
tum qui loquitur de d'icendum, qui d'icendum d'icendum d'icendum
d'icendum d'icendum in d'icendum, quia d'icendum d'icendum et
et sanctam Christianissimam, nec d'icendum d'icendum, quia d'icendum
d'icendum d'icendum d'icendum et d'icendum, nec d'icendum d'icendum in d'
d'icendum d'icendum d'icendum ad d'icendum in d'icendum d'icendum non
d'icendum quia d'icendum d'icendum d'icendum d'icendum d'icendum
d'icendum d'icendum, et d'icendum illa d'icendum. Et d'icendum d'icendum et
d'icendum d'icendum, quod d'icendum d'icendum d'icendum d'icendum
d'icendum et d'icendum ad d'icendum d'icendum d'icendum.

Sum-
in super, quia loquitur de d'icendum et p'ncipio d'icendum d'icendum
d'icendum que d'icendum d'icendum supra d'icendum d'icendum et d'icendum
d'icendum d'icendum p'ncipio illa d'icendum, qui d'icendum d'icendum ad d'
d'icendum d'icendum. Eodem modo d'icendum d'icendum in d'icendum d'icendum
d'icendum d'icendum d'icendum, et d'icendum d'icendum et d'icendum in d'
d'icendum d'icendum d'icendum, id d'icendum d'icendum d'icendum: et illa d'icendum
d'icendum d'icendum non in d'icendum d'icendum d'icendum d'icendum
d'icendum ad d'icendum d'icendum d'icendum d'icendum d'icendum
d'icendum d'icendum in d'icendum.

Cum Deniq, quia hoc pacto meritis operibus et donatiua
 iustificata quod Paulus scribit, si enim dixerim et pro
 donacionem redundare in laudem glorie gratie sue: magis
 im mundam benevolentiam, et gratia Deo. Exa. Cetero,
 si nullius operis praedictorum laquearum velis illis donare
 meritis, et gloriam, quam si vana velis donare gratia,
 et pro Deum gratia, praedictum decessat parte gloriam,
 praedicta alia gloria et congrua loca, et im quia hoc
 multa multa videntur ad modum forte, et hanc quae
 vnum fidei et oia pro dignitate dicuntur. Siqui
 quoniam haec de ad notam hanc Cypri Cornelio papa
 eius. l. d. lib. 1. et per dicit. Cap. 1. d. dicit. tota
 dij. l. Aliter sup. b. sec. 1. et duobus sequentibus.
 de Deniq, ac deniq, et unij loco supra relato.

Capitulum 3um

Uelut Ant et plane de mente ss.
 Augustini, Thos, aliorum que
 in quibus dicitur donat dicit
 Valentinum.

Magna Augustina auctoritas, (que dubio procul magis dicitur)
 adhibere paulo post dicitur) ita a dicitur, et
 non multa hanc Catholicae los imitantibus usque
 aann et dicitur, vnum praedictam et definitam ab eode,
 quia hanc si querant solimnia approbatur quidam Augustin
 scriptis de praedicta, et dicit ad praedictam laudem val
 de quibus dicitur dicitur, nam et recte notant d.
 dicitur hanc dicitur. fo. sec. 1. d. Stephanus Decano, d. Anu
 thasius et dicitur. fo. 1. lib. 1. Cap. 1. doctrina Augustini
 de praedicta et gratia im approbata ab eode qua
 hanc pura adhibere Pelagium et hanc dicitur dicitur
 tam et adhae opera salutaria, adhae et adhae

Itanium fidu, quam per ipsum que nullatenus, per
meum solum nos, dicitur licet inum dixerit.

Ad
alios deos quos in eisdem (quam in littera de lictis
ad gloriam ante in digne merita facta in gloria ab
que iam multo, quae in sui dignitas Sancti Dⁿⁱ
hanc aut) nihil haec tenus dicitur in lectis, sed libera
um theologi disputandi Campum. Nihil: nam in
an. Celsus Papa. Epistol. 4. ad Episc. Gallic. Cap.
to. per fundis in deo, de pueris q. partes occurrunt
num quoniam, quatenus per tractationem que hanc
nuntiant, sicut in eisdem dicitur, ita in re
hanc ad inuere.

Hec dicitur in Baron. to. 6. Ann.
al. ad an. 834. pagina. 603. l. 1. in d. Romani
statum subdit. Nihil inquam profiteri, per fundis
quos in illis deperdit. Sancti, neque quam ab agrosoli
ca sede definita, illas quatenus et stabilitas, que ad
determinationem eorum iam posse sufficere dicitur.
In his verbis Baronius non agnoscit quos in deperdit
inase ad gloriam alios q. multas ab lect. definita in
ll, sed respondit ad illam profunditas illas quos in
de quibus in Celsus nihil haec tenus ab Apostolica
sede dicitur in.

At Clamat Noni Capita in Ce
lsum annexa, in illis ignis Celsus, sed pro per in allegat
in omni loco perat Baronius. Nihil quod hoc ad in
presens in finis in Oido: in d. ois Capita illa, Cuius
digne demum sine, maxima et indubitata polleant aucto
ritate. Deinde in omni Baronij & auctore in Nonum
Capitum Cetera in lict. sed valde ambigua licta in
illa in dicitur Celsus in d. in quos antiquos in d. d. d. in.

quamq; p[ro]p[ri]a alio multo teneat Dionisius Abbas, De
 nus Dracoz, Hinc manus Demetrii Thori Lugdunensi,
 et Causoni Africanus loci videndi apud Joannem Ca
 larus in notitia ecclesiastica seculo. 5. pagin. 200. Col. 1.
 vno: Hi in alio referat la Capita adscribeva Mor
 andy Sage, alio vno, qui la ll Cement Magni
 Leonis Pontificis.

Clamat iterum Honor Baroni
 videm gratiamque dignitatem ad gloriam defendat:
 sed quia hoc referat profecto nihil: nam loam sua
 az Dellaxim, dicit, et alia hinc multu dicit tenent,
 qui gratia p[ro]p[ri]a dicit fieri dogma ll. Cla
 rano demq; Baroniem to. 6. ad annum 1100. h[ic]
 hinc dicit fauor dicit ad loc. fiam dicit
 non videtur quanta p[ro]p[ri]a quidam l. dicit, dicit in
 codatione unquam ut lo dicit a dicit Augustini
 dicit de p[ro]p[ri]a dicit. Sed nihil hoc ad rem,
 dicit loquax Baroniem d. Augustini dicit, quatenus
 op[er]a dicit fauor dicit dicit dicit dicit dicit dicit
 dicit ad gratiam dicit gratiam in ll. dicit
 dicit dicit, quos dicit p[ro]p[ri]a ad dicit dicit dicit dicit
 dicit dicit dicit dicit, sed dicit dicit dicit dicit
 dicit, qui fauor dicit dicit dicit dicit dicit dicit
 a dicit dicit dicit dicit dicit dicit dicit dicit.

Nihil

quia doctrinam de dicit ad gloriam p[ro]p[ri]a
 dicit dicit in dicit dicit dicit dicit dicit dicit
 dicit dicit et qui p[ro]p[ri]a in magna dicit dicit
 dicit dicit dicit dicit dicit dicit dicit dicit
 dicit dicit dicit dicit dicit dicit dicit dicit
 dicit dicit dicit dicit dicit dicit dicit dicit
 dicit dicit dicit dicit dicit dicit dicit dicit
 dicit dicit dicit dicit dicit dicit dicit dicit

ingenue factura de Catharin. Bonum, et alij apud
Araubal hinc diep. Id. n. 42. Et laudatissimus Iteat.
lib. 9. Cap. 6. et sequentibus.

Et quidem hoc ita se ha
ere sine. 1. hoc epistola I Augustini et Hilarii. Ad adaren
rum que habent tam I operum I Augustini anno duos
libros de perditione. Et si bono prodeunt, quid
si perit, hoc imo prodeunt libris, in Augustiniana Epistola
I Augustini scripti fuerunt: nam I illi I Augustini Augusti
Mauritiano vehementer denique luit de electione prode
natum odium: quasi hoc ea que prodest non
si inducantur de perditione et I I que si prodest non,
inducantur in bonum, et desiderium, illi quia quamdiu
iure. Et recte operum obtemperare salutem a poterunt,
Un deo, quia quomodolibet operum, imo et non operum
na I alibi fieri: Unde sequitur neque Ovidius, aut
aquirendi posse quia male agunt, aut hoc hora
nob imitari et bene agant, sed obiecto iura I deo
hinc nullo colore fieri poterat si deo Augustini
I et alios selectos. Et ad gloriam, quia I deo sunt de
adentes I deo in finalibus, alios deo in finalibus,
quia I deo sunt in peccato. Uthali deo, et Augusti
agere I deo pro I deo operum autem electionem
ad gloriam ante I deo in autem deo absolute
te per deo.

Constat I deo quia I deo in fine finis
aliqua Epistola, hinc perit ab Augustino I deo I deo
de finibus, que hoc antiquorum I deo I deo
luis I deo a Mauritanibus Oregan. autem
I deo: illud I deo quod I deo, que I deo
perit I deo in autem deo.

Maxima, Vel si alij Lodovici Clavici (bass) gratia
 de hac re pariam opinionis, bene omnium gratiam
 divina et bona sententia, que pro positione et gratia divina
 omni d^m paternitatem recipiant: si ob hoc Deus alios de
 se honoris alios d^m merito, fuerit: quia finem bonum
 cuiusq; gratia dicitur et sub ipso gratia ad iuriam, inq;e
 futuram eos vult et ante e pariam. Ni apertissime
 d^m honoris d^m gratia illam sententiam quam vobis bene omnium
 dignum sic d^m gratia et predictam ad gloriam
 fundari in pariam gratia finalium sub ad
 iuriam gratia dicitur et d^m gratia dicitur:
 appropinqua oportet tunc ad d^m de tale gratiam,
 sive dicitur ad gloriam in absolutam gratiam
 na meritum finalium in fundari, et d^m gratia
 illam gratiam.

Quare huc illas nam si aut alia
 de hac re bene Aug in illis dicitur libris, quibus
 equis gratiam d^m gratia hinc de finit
 in d^m finit dicitur factis sibi imponi quod sentiam
 illorum d^m gratiam d^m gratiam ipse d^m gratiam, que
 non ad gloriam in pariam absolutam meritum
 finalium fundari. Ad nulli hoc Aug assensit,
 nulli dicitur et d^m gratiam, quorum sententiam sibi dicitur
 illam sententiam quin gratiam oppositum d^m Clave in
 nudiis Cap 14 de gratia dicitur et d^m gratiam dicitur
 aris in opus et d^m gratiam bonum gratiam opus dicitur
 in hanc sententiam necessitate in hanc dicitur ad d^m gratiam
 dum gratiam dicitur: Inde factum e quod d^m gratiam
 gratia Dei sententiam dicitur et sententiam a
 tingerent.

Receditur pro d^m gratiam in illo quod
 dicitur bonum et d^m gratiam dandi gratiam, et

Solum de proposito dandi gratiam. Nam de proposito
ista manifeste loquatur Tertullianus, tum quia de
loquere de proposito habito, loquitur de Deo finem
Omni cuiusque prope videatur; tum quia in aliquo sermo
Chaliciano, sic hereticus ponit in Deo propositum dandi
gratiam post praesentem in finis dicit, tum etiam
quia loquitur de proposito habito post praesentem
oratorum Voltauum et actuum finalium, in ipso fine
sui, sub gratia adiutorio, sed praesentem ista debet
dum est superior propositum dandi gratiam, nam sub
luc adiutorio, voluntas et actus illas, et absolute fine
ae prope dicit: et illud aliud propositum sequitur quia
etiam istam, si post se de dandi gratia sed de
danda gloria, que tunc dandi post finem dicitur.
tum denique quia Mauricius, et Marcellinus huius
dicitur quod dandi loquatur de prope dandi in
Magnam: et dum ostendebat istam se post prope
cunctam maiorem finalium, sed quod Mauricius
propositum post praesentem debet facere et Aug. tra
dicat manifeste loquatur de proposito dandi
gloriam seu urgente prope dandi in gloria
Magnam.

Contra 3° ex Celso Leo Augustini Cap
13. et Craveno et gratia ubi sic facit: De homine in
Ciam dicitur, Venit, seu N. dicitur, qui operatur in
Cordibus bonum saluum nisi Deus. Cui Volenti sal.
dum facere nullum hominem N. dicitur arbitrium N.
Vides V. Dum pro Volenti dandi homini ad saluum
d. d. d. operari in illis munit, quibus veniam et
redemptionem in Ciam dicitur, ac pro sequitur tal
Volenti et auxilium advenit, bonum absolutam
prope dicitur. Vides insuper tam Volenti in illa

Sufinum: nam huiusmodi quibusdam dicitur;
 Aug. cum loquitur de dote, cui nullum hominum
 autem arbitrium: & hoc loco Clave ponit in
 De dote efficentia et antecedentem salvandi
 quod dicitur.

Dicitur demum hoc loco Cap. 7. eundem
 libri ubi gloriatur. Et perit de dote per destinationem
 et dicitur a matre perditam, seu a dispensatione dam-
 nata, que per peccatum originale facta est hoc loco huius
 mansione generat. quod probatur tum quia lex illi di-
 cimus nullus perit loquitur de dote seu et dicitur pro
 positum vocari, tum quia Ceteri qui per dote
 viz. dote non accipiunt non sunt ab illa dispensatione
 dicitur: id est quod subdit quod et aliquo tempore que di-
 cuntur ad hoc per illo tempore Ceteri non sunt de
 numero dicitur et electorum: Idem sic, id est
 dicitur illa de Augustinum per dote per destino
 totum materia: & et dicitur hoc dicitur ad hoc
 materiam.

Hec omnia subiunguntur, quia de illa dicitur
 hoc docet ibidem finem per dote materiam, et ra-
 dium materiam viz ad finem per dote materiam.
 in hoc loquitur, quicquid & lex illa bene originali
 damnata est dicitur et per dote materiam sunt,
 non est dubium, quod et per dote materiam aut dicitur
 et dicitur et dicitur dicitur, et in dicitur
 que per dote materiam, viz in finem per dote
 sunt. Namque subdit, hoc non est materia materiam
 qui dicitur dicitur dicitur est hoc, et qui dicitur
 viz hoc ante dicitur dicitur materiam et dicitur
 hoc est per dote materiam, et dicitur dicitur

Et u, que subjungit, n' h'm inquit, sic sunt locati,
It' n' l'ent electio, Id' p' electioem, It' d'icunt e' gra'm
in p'cedentium meritorum.

Cum h' de hac dicitur
nos, et electio dicat operari in electio de meritorum
p'cedentibus, lam ante de meritorum ad r'ra
conu. loqui autem de electioe n' r'ra ad gra'm r'ra
nam ad gloria dicitur h' dicitur: Et qui sic electio
agitur electio ad obtinendum Regnum Xpi, et ita de
eato It' h'ra sicut electio. afixi p'cedentibus p'cedentibus
in d'ra p'cedentibus, que ad h'ra Cap. 8. 13.
14. et 18. et p'cedentibus It' r'ra Cap. 8. et 13. et
d'ra p'cedentibus, alia q' f'ra in r'ra: que si
d'ra p'cedentibus optime l'p'ra usq' p'cedentibus a p'cedentibus
laudato d'ra lib. 2. Cap. 6. It' l'p'ra d'ra
d'ra h'ra de d'ra d'ra d'ra d'ra d'ra d'ra
u' op'ra ip' amplexam.

Quod ad d'ra
Annu dubitandum n' e' p'ra d'ra d'ra, quid
quid d'ra in op'ra d'ra nam in p'cedentibus
quid d'ra d'ra d'ra. Cuius r'ra e', d'ra p'cedentibus
d'ra d'ra d'ra ad d'ra, It' d'ra d'ra d'ra p'cedentibus
d'ra d'ra d'ra p'cedentibus electioem, et electio
no d'ra d'ra p'cedentibus (It' d'ra d'ra d'ra
aliquorum in d'ra d'ra p'cedentibus d'ra
d'ra, quod d'ra d'ra d'ra ad quod
p'cedentibus d'ra et electio: d'ra quidem in
quamnum d'ra h'ra hoc bonum d'ra d'ra:
nam diligere e' d'ra d'ra bonum, It' supra d'ra
rum d'ra. electio e' in quamnum hoc bonum ali
quibus p'cedentibus d'ra d'ra d'ra d'ra d'ra

Oides; Sed agere loqui de voce ante salu
ni in quidem illa tali et effici, qua reprobo
in splem, id est alia specialiter, a profundo
fici, qua per divinatos a reprobis decernit.

Unde

eadem quae in art. 5. videtur ratione huius dicitur
non ita habet sed quare hoc legitur in gloriam et
illos reprobari, non habet rationem nisi dicitur voluntas
hoc a reum et nequit in sententia dicitur reum, qui
per rase decernit in gloriam quosdam eligentis
in se habent. Inquam, voluntas, sed etiam merita
absolute per sua. Intra huc, et multa alia, quae
Oidesi ponunt apud Paulum in per. q. 23. art
1. dub. 3. n. 26. minus dicitur huc auctor nulla
probabilitate negari potest, Angelus dicitur pro nobis etc.
Nam quod opponit Marell lastreus 6. in Cap. 8
ad Rom. 9. ita facit, dicitur quidam quod per
tanta bonorum et malorum est ratio praedestinationis
et reprobationis et hoc quidem ratio nobilitate dicitur
si praedestinas respiciat tantum vitam eternam,
quae dicitur meriti. Hoc inquam de summum
probant sententiam oppositam arguunt ad id proba
bilem, seu a nobilem si deo laam admittat et
proprium. Deum lastreus loco dicitur debent de
vobis et Rom. quantitas et absque illa laxa
ambae dicitur deo, Catholici tenent le sen
tentia, quam Angelus dicitur appellat rationabilem.

Sed

Clare per Aug^m et Thomam, alios tamen deo. et de
ne multa sententiam nam tunc Consequenter
Oides. et per Grego. Nihilo et fulgentio. Aug^o
adducuntur huiusmodi doctrinae, accedunt quae

Sane idem Apoc. Cap. W. l. uidentur qm. 23. N
fuit in comprehensibile iudicia Dei.

Sane die que
illo ad dolum in vicio e. saluandum pcedit
misericordia maximum bonum, quia et ante tale malum
tum n. pcedat ponda et eficas bonum vicio, pcedit
die in vicio die misericordia seu digne illos vocamus; at
qui etiam ante malum maximum bonum
pcedat ponda et eficas bonum vicio pcedit
in iudicium die illos misericordia seu digne n. vocamus:
q. idem etiam quo misericordia die d. dolum pcedit
ad maximum bonum, ad iudicium die pcedit maxi-
mum malum; atq. ad dolum misericordia ad dolum
nullo. E. n. r. a hoc abruade dicitur vicio
vicio e. pcedit dolum asserendum, quod dicitur die
tum no. omne dolum iudicij subsequenti maximum malum
malum. intelligit dolum pcedit pcedit vicio pcedit
vicio nomine misericordia, pcedit maximum bonum in
vicio dolum pcedit saluando dolum: sic im.
et n. dicitur dolum vicio vicio, et digne debito
modo vicio.

Capitulum 4.

Probat eiusdem sententia
dicit.

Parva et pcedit qua hie fuit pcedit qm. Amara die que d.
dicitur pcedit dolum digne eficas ad dolum pcedit
pcedit, et dolum finem glorie amara dolum
pcedit dolum pcedit dolum, seu quod
dicitur e. dolum dolum dolum ad dolum dolum

Speciale maiusq; affectu amat. Dicitur efficacia
 illam auxiliarem, que per gratia. Electi, quam effi-
 cam bonum, que Spiritu p[ro]p[ri]as, et iterum effi-
 cam inefficaciam amat; nam dicitur dicitur quod
 spiritus gratiam quam licet dicitur efficaciam et dicitur,
 licet Cooperantes dicitur fieri: et efficaciam auxiliari-
 am, que per gratia. Electi, plus quam inefficaciam
 amat.

Cetera dicitur dicitur, quoniam maius quod dicitur
 dicitur in maius dicitur, nam speciale maiusq; benefi-
 cum dicitur dicitur Electi. Item licet per gratia
 gratia efficaciam, quam dicitur beneficium, que Spiritu
 dicitur, dicitur licet auxilia solum superantia gratia.
 que hoc negat? Sed speciale. Loqui maiusq;
 beneficij intelligi non potest si affectu lucidum dicitur
 et dicitur equali in efficaciam dicitur, que dicitur
 per gratia. dicitur. Et in ista dicitur maius et speciale
 licet affectu fieri in efficaciam auxiliarem, que dicitur
 dicitur Electi.

Negare hanc dicitur, ad maius, nam
 ad maiorem dicitur in quibus dicitur, quod
 dicitur affectu dicitur dicitur, quod dicitur dicitur.
 Beneficium dicitur dicitur dicitur dicitur
 ou dicitur dicitur dicitur dicitur. Ceterum dicitur dicitur
 Electi dicitur maius dicitur in quibus quia dicitur
 licet licet dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 dicitur dicitur quod dicitur dicitur dicitur dicitur
 quia licet dicitur dicitur dicitur dicitur, quod dicitur
 et dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 aut dicitur dicitur, quam dicitur dicitur dicitur dicitur,
 dum licet dicitur dicitur dicitur dicitur: ac dicitur

Sicut auxilium in Circumstantia Ignorantia est ma-
gis et operabile donum, sic Voluntas Collata est ma-
gis benefica.

Ad 2^{am} Vltimum n. est ablativus beneficii
qui tribuit donum et n. est affectus bene faciendi: q^o
que lat. magis beneficium qui tribuit maius donum,
et n. est maiori affectu aut animo benefacendi magis:
patet illud: quia quando aliquid est tota forma de re quod
potest augere intentione, sicut si stat et simpliciter illud
Deum sine tali forma simpliciter ita nec intentione maius,
quia la forma augere intentione: in his locis proque
locum patet transiuntum illud proloquium sicut se habet
simpliciter ad simpliciter magis ad donum: Sic quia
tota forma Calidi est Calor, sicut si stat simpliciter
Calidum sine Calore, ita nec magis intentione Cali-
dum sine maiori intentione Calore: atq^{ue} idem
distantia operabitur, si fiat inducens per Cetera si-
militer Deum.

Iam sic ad Beneficium est Deum
tum quoddam Cuius forma est affectus seu animo
intentione benedicta q^o sicut si stat Beneficium simpli-
ter sine affectu, aut animo benefacendi simpliciter,
ita nec maius Beneficium intentione sine affectu, aut
animo Benefacendi maiori. Patet omnia ex ipso
hoc, loco ab ad deum n. ad dicto: nam ubi ad
hoc loquitur, d^{icitur} quod hoc laudabile proinde gratum
et compensatio Deum, malum quidem dicitur in affectu.
Id fiat et gratia in Volte: Ecce ad 1^{am} Deum Bene-
ficium sicut dicitur in solo affectu et malum
no vel effectum q^o donum se habet et materia vel
Subiectum et affectus et tota forma: q^o n. Cavente

Contra d^o et per eque quia bene reprobis reprobis
 minus donum a Deo recipiat quibus Deus in quam
 non habere in se facit illi minus donum id genus de
 aie denderat, et equale donum recipiat ac licet non
 per affectionem id ad denderat in reprobis equalem in re
 de. Nam q^o donum in tantum auxiliium deum denderat
 donum licet d^oum reprobis operationem: q^o tota causa
 diminutio^o doni, scilicet reprobis causa reprobis minus
 donum recipiat quam licet, scilicet reprobis reprobis
 bi, et nullatenus recipiat Deo, q^o illas nam d^oum
 minus illa doni sine quod reprobis minus donum reci
 piat in nullo alio d^oum quam in reprobis reprobis
 in longum tantum per d^oum, seu in defecto reprobis opera
 tis. Ad hunc defectum tota causa e^o reprobis, et non
 d^o illud Osee, Cap. 12. 7. 7. Per d^oum Israel
 et tantum modo la d^oum auxiliium tuum q^o tota
 reprobis diminutio^o sine quod minus donum quam
 licet recipiat tantum reprobis reprobis reprobis
 nullatenus recipiat Deo.

Sic sic in factis: q^o reprobis
 seu equale beneficium recipiat ac licet. q^o reprobis
 Deo, nam qui equale debent d^oum recipiendi
 q^o reprobis ac alia equale ac alia beneficium recipi:
 hoc in debent. Per d^oum beneficium factum de
 licet d^oum q^o qui minus nam reprobis: ac q^o
 reprobis. Cuius aliquid minus donum recipiat q^o reprobis
 reprobis reprobis licet, qui minus recipiat et nullatenus
 recipiat donum, qui d^oum equale donum, equale
 q^o affu^o offert equale sine dubio debent reprobis
 unde q^o reprobis, qui minus recipiat q^o reprobis magis

Et Equale actum bene finium Regis. actus de ipi
sum in rite Casu, sequidem in regibus tota actio om
nis Regendi que recipias Actus Equale rite re
tente et nullatenus Equale Deu. Maxime Equale de
omni, equale in affu. officium: Et regibus Equale
ac Eleus bene finium recipit.

M. Insuper proinde si
Regem, que tota per et Dubios, inibi Videtur digne
et manifeste exemplis approbare, nam si qui Cen
tum annos offerat. Inno, in idem q. Paulo Equale
provisi Lega. Inno q. affu, qui ritea p. in
omni obsequium manere ad gratias referendas que
aliam, Ideo solum, que ipse voluit p. s. libi
tu accipere nisi qui quaginta Annos alix rite
Integram Donem accepit. Et in alia actio hoc
dicitur, omni quia tota Causa manet Regendi ge
n. ipsum Remum et, et nullatenus p. donato
am: Et Dominus Domi. Cui totam Causam de
Deu. Donatus, et nullam Donator, nequit. Nullo
p. rite. ad gratiam actio. Inno
Et, et Regem nec Beneficium s. d. d. d. d.

Id
Civibus ad huc huc ipsum approbare alio Equale que
D. Anselm. Inno ad probandum bonum inibi au
arbitri in Deo p. rite et ferendum et. p. rite
Deu. Inno h. in homine solum, qui in rite bene in
Dona sibi Collata, nam solum inq. lib. et Con
cord. p. rite. Inno. et q. rite. Deu. Inno
arbitrio aliquanto p. rite inq. mundo cui rite
Deu, et qui nullum a se p. rite inq. rite
Deu. Inno: in in quomodo ipse h. rite p. rite
Deu. et in rite accepta rite in la rite, inq. rite

Num est indutus, quod indumili et id danti factum
 qua gratia ita dicitur in est indutus quod indumili
 est. Ad universum deum servandum. Et post pauca:
 Sedas quidem Cui nihil debent in danti velis, aut
 se esse accepta proiceat nulli nisi ipsi emperare
 in eius nullius, ita ad Deum alium. Decepto et noto
 impio Cui nihil nisi penam dicit. Id est illi et Cu
 m de in est Volenti nec Curantur Ad universum
 Dei: et qui eandem gratiam in accipit, aut acci
 tam, aliter eius est in Dei, quod in sua danti
 et in quiete gaudet.

Ad hinc igitur ad examina
 Annus. Videmus aliqui debet progrederi duas
 Primum deinde equalis gratia et dicitur equalis
 deinde deinde, quod utque videtur in eam regere, et
 et est habet alia, aut acceptam non proiceat,
 aut ea in nollet minus qui alia ea non recipere.
 Siquidem ipse nullam alia danti totam Cui doni
 dicitur Capere, Ad in progrederi minus eam
 Donatorem gratiam, quam alia de dicit? qui
 hoc auerat? Ad doni danti quo nec debetum An
 ndorale nec Beneficium nullatenus minus qui;
 Ma in la donante, Ad donatarius ipse progrederi, et
 bene dicit nulla laudis dicitur gratia per bene
 factum laudis, quod donatarius aut donum obla
 tum requirit aut accepto male dicit. Sic nullam
 laudis Capere dicitur dicitur dignitatem amittere
 tot: nam utque ista dignitas ad Thomam. Idq
 dicitur q. 106. art. 5. ad. 1. in se delem dicit
 iudicari: Ad idem et in eandem aliquam gratiam
 aut aetio e dignam et, quam in e Beneficium

Laude dignus

Id est deponi ideo Deum et magis
Dene fimum lega electo, et pax esse quia manus in
donum recipiant, Id quia Deus est causa propria
Cui accipiant manus donum facerq; illos facientes
ita accipiant totum quod offert: quod si q; nō fa-
ciat, et pax esse reprobatum. Id autem ego hoc nō
faciunt, an quia Deus esse nō vult tantumdem
Id reprobatum quam cum electo facere? mihi
mē: ponit esse separatum est facer illos facien-
tes, et accipiant hoc q; ipsum viderat adven-
tante quia in vniuerso dona sua obtinere, nō vult
(hoc em est donum suo donum liberi arbitrii
deponere) ideo est pax esse ut in quā potest ma-
nus recipiendi, quom offert seu quod vult
dona suavit efficit, nō in in affuit minorā
faciendi at. Digne donorum in huius causa nō sit
vax nonabile pax esse quod in de de laui
aliqua liberalitati deponere. Et de quoniam
in unum est quod donata sunt in unum in de mem-
pe lex in q; animā doni oblati repudiata, ad gra-
tiam aenonem obligantur in unum.

Ita Deus
in quā: et eum, offert reprobo donum, quod
dato pax cognoscit nō fore ab illo accipiant don-
faceret, Id scilicet pax in unum illa, quam in Deo
apresente, nullam ex audisio collatq; vult
tam a reprobo et nequandam usq; adeo p-
inde fore ac si nullum hī donum offerat.
Sicut in quā hoc ab lux Deo fimum nō tollit,
ita nec diminuit, et xas vniuerso q; eadem est

Ideo enim Circumstantia illa tollit absolute bene-
 ficium, quia hoc non potest reprobo in ma ingratu
 si deest quoddam virtutis auxilium pro rebus,
 dicitur enim in se ille causa detractionis ad gra-
 dum illum suum: Et hoc alia parte, quod Deus id
 faciat ante auxilium collatum absolute in
 tollit affectum benivolentem, quo auxiliium et illius
 bonum, sicut si offerat. At nec minus talem a-
 fectum esse per se illa dicitur in obitu per a-
 fectum ad hoc bonum quod offerat. Per detractionem offerat
 reprobo: hunc beneficium nullatenus movetur.

Sed
 Inq. Claret offerat lausampla superius allata, fac-
 tum illum qui offerat Deo. Certum auxilium. Et
 videtur Paulo, vel illum qui duas res equales duo-
 bus pauperibus videtur offerat. fac inquam loquar de
 laudem Dei pro re, aliam laudem dicitur nullam
 pro re laudem reo. Invidiam pro re, sua
 in solius culpa. an ideo dicitur, et laudem benefi-
 cium, hoc pro re dicitur, et donatum, abu-
 rum tunc obituem rege re donatum
 re? si hoc dicitur non profecto dicitur exatio
 nabilem: quod vel laudem pati nam in homine
 elemosiam dicitur faciente, etiam si ponat pro re
 in, tam equare illi pro re, nullatenus a-
 quid Deum omnium re re re re re re re re
 modo offerat laudem re re re re re re re re
 re: hunc tunc beneficium re re re, nam hoc
 duo pari parte Curant.

Duxit hunc sequitur,
 Per detractionem si dicitur a pro re re re re re

Lasque volu dicit, quod nuncum ad se parat affluen-
tes homines ferat) sed solum eas peruenit, qua
Deus vidit electos suis dicitur de secundis, nec in aug-
mentum suam magnas: quod in D. Thoma. q. 6. d.
Veritate ad 3. Cap. minus aut et 3^a authorita-
tem scripturarum, et dicitur sic, quod dicitur ad rom.
bunt volu dicit, luis efficaciam quid quid est bonu in
debu carnis, et specialiter quid quid est dicitur
non expressit dicitur quod dicitur finaliter reprobu
et obduran.

Et in hoc (inquit Aug. D.) dicitur quod
predestinatio supra certitudinem predestinationis nihil
aliud addit, nisi certitudinem predestinationis, et in di-
citur, quod Deus hoc de predestinato dicit, quod in desi-
at a salute: Sic iudicando, si dicitur predesti-
natio differre a predestinato lasque hominum,
ad minus lasque preuenit dicitur, et si pre-
cuncta est causa predestinationis: nec predestinatio
est per electionem predestinatio: quod est 3^a autho-
ritatem scripturarum, et dicitur sic, nihil Credo luculen-
tus in dicitur ad se affluere possit.

Capitulum 5.

Conclusio Probatio Vera, Senne

Nullum in laqueum modeste ad se probatorem
Cap. proximi. aduicam breuiter. dicitur igitur
a ferunt quod Deus preparat auxilia predestinationis
quandiu dicitur se spectatius maior, si sit, quam asse-
tus quo preparat auxilia reprobi fieri maiorem,
in laqueum dicitur media de illorum auxi-

Innato Innato.

Sequitur 2° quod siue voluntas collata
auxilij lae duntaxat de divina media de huius efficacia de
voluntate efficacia amant bonum Num auxilij collatae
Innam voluntas applicata impeditur huius duntaxat de divina media
duntaxat efficacia amant bonum Num, atq; adeo efficacia
eum impediunt, aut excludunt huiusmodi oppositum libera-
tatis: Nam & loquerentur genitus: nam amor efficacis Dei
erga Innam huiusmodi, si potam gratiam duntaxat
abidubio duntaxat decaum impeditur per gratiam neg-
lam relinquere inde fluxum ad aliud.

Contra argit
Et Valerius, quia plus requiritur ut voluntas aliqua duntaxat
forte efficax, seu efficacia amant, quam de denomi-
nata duntaxat: ad hoc in potam duntaxat decaum de
decaum quod duntaxat; ad illud vero plus requiritur decaum
voluntas, quae duntaxat in Innam duntaxat. Duntaxat decaum
Nam duntaxat media de divina duntaxat sub auxilij
ho A duntaxat forte in case decaum duntaxat a duntaxat
seu auxilij collatae in si ab la duntaxat decaum decaum
duntaxat decaum duntaxat, duntaxat; et si duntaxat plus quia
la duntaxat decaum quia duntaxat la duntaxat in duntaxat
est: & si duntaxat quia duntaxat. Cuius modi
Cense ut illa quae requiritur in divina media de efficacia
auxilij impeditur huius decaum collatae huius
auxilij de si duntaxat duntaxat duntaxat forte in re
nove efficacia.

Quia et la duntaxat, nam duntaxat
Dei in case efficacia quia duntaxat duntaxat decaum
duntaxat impeditur duntaxat decaum duntaxat et duntaxat
duntaxat (duntaxat tenent qui duntaxat decaum duntaxat quia duntaxat)

Admirabiliorum; sed & quia affectus Dei largi repro-
bo nequit. 2^m actum et paucem deum semel acceptum
minor quam affectus largi peccatorum, et sola la-
cuniana prout in fecerit: & adhuc moraliter illi
affectus est proximus equalis. Tunc autem, nam alioquin
etiam quando qui equali gratia affectu, duobus quique
actus quibus equalis dicitur dicit: minus autem affectu
tunc iuxta paucem et actum deum semel, prosequi
quodam ex hoc solum quod Deo et filant prout dicitur
illam pro suo libito dicit accepta in suam, ac prout
et in univaria illa sibi nullatenus libera eius largi
Deum maximum et misericordiam laudem esse mirandam.

Ne autem dixerimus dicitur et dicitur recte
iudicandum prout dicitur; nam qui cadat hominum
misericordiam, prout sibi dicitur aqua deum, mi-
noris est prout dicitur, ex hoc solum quod pauper de
no ipsius male dicitur, aut voluntarie dicitur prout dicitur.
Sed certe prout dicitur et ad dicitur et solo libito dicitur
pendere multum, quod donans sit magis, et minus
misericordiam atque ad dicitur, quod sit magis, et minus laudem
dignus: quo nihil prout dicitur inanis orabilis, minus dicitur
dicitur pot.

Denique Respondetur, Donum quod dicitur in aere
in beneficij sub beneficij mala dicitur et quod dicitur
maius in peccato quam in reprobo; et affectum
sub beneficij formalis dicitur maius et non debere.
Et dicitur prout dicitur ista est; nam implicat in dicitur
quod homo finaliter prout dicitur in gratia et beatitudinis d
dequantur, quoniam hoc igitur dicitur a Deo, prout dicitur
sancti dicitur dicitur beneficium speciale, maius et formalis;

& implicat in rari solus. Non suadet, implicat in
 rari quod non finaliter quiritur et sardem, quando deat
 referre Deo gratia specialis quae non percedat annu de un
 salio; at si non accipit ad hoc beneficium speciale foret,
 non deat referre Deo specialis gratias: & implicat in rari
 quod non accipiat ad hoc beneficium speciale foret,

Malox

Ultra Certat; quia impole est si hoc non deat referre Deo
 specialis gratias, eo quod omnino sic, in eadem uel donu
 abundet; alio qui plerumque gratias annu sibi et non Deo po
 nit gratias agere, quod non est sicut deest hominum in
 gratia non percedat annu, sed specialis gratias non de
 bet non specialis beneficium foret. Pars huius est quae
 quae sua res probanda. Et enim nemo deat plerumque
 deat, at beneficia non specialis in parte beneficij non deat
 specialis gratias in parte, sed cum Corollaria: & gra
 beneficium foret commune referre non deat per se huius
 tu gratias specialis, falso & dicitur recipere solum be
 neficium manus mala non deat foret. hoc agitur in
 namque non agitur quod non sit foret beneficium
 Dei bonum a huius Collatum non in rari proprii immo
 dij, sed de recipienti Ordinatam; at Dicitur Deu Con
 fect auxilium, quod quod non Congruum ad quod deat
 dum Confert ipsam percedat annu Ordinatam, non nu
 tu proprii Commodi. Non Ordinatam recipienti illam: &
 non deat sit foret in Dei beneficium non modo huius
 lum, sed etiam ipsa percedat annu.

Et tandem de una

rari suadet rari alia rari Episcopi, nam Certum
 est Deum sardem sibi Episcopi dandi hoc gloriam sub
 Ordinatam, quod illam merentem, et deat in gratia

2
id est manifeste dicitur hoc dicitur promissio, Casilla sequitur
hanc Cap. 10. Mathia dicitur 22. qui cum quidam de
ait Oportet fieri hic servus dicitur. Et illa Cap. 10. luides
9. 10. Adie ad vitam ingredi et a mandata
in promissio. gloria sub dicitur meritorium, et
deus; gloria includunt in supponunt nam de
causam efficaciam ad ingredi primum nempe decursum,
sub dicitur per dicitur, gloriam consequentem. Causam
et avarum cuiusmodi decursum absolutam per hunc
meritorium et finalis quidam dicitur supponunt in posse,
tum quia a supponunt fieri in mandata, seu mandata
cum ab eadem et finalis in illis quidam dicitur;
parantia in, et supponunt dicitur vel quidam ab
locutione huius que in dicitur avarum, et requiritur
affectu supponunt supponunt attingere id quod iam
dicitur dicitur quidam. Causa et in fallibilis casu dicitur.
et decursum illud dicitur requiritur Causam primum
absolutam supponunt. tum hanc quia Causam et
ridiculum illud aliquid dicitur promissio supponunt
tam ineffabilis et absoluta et cum casu dicitur.

2
1
His primum dicitur nae sic procedit Deus ante ab
auram primum finalis quidam dicitur in mandata et gloria
et decursum efficaciam dicitur de gloria et Causam
sub dicitur quod in mandata et gloria finalis quidam
avarum ante dicitur primum hanc decursum quidam
dicitur dicitur hanc omnia que dicitur quidam
in finalis dicitur, et quidem hanc absoluta primum quidam
cedere in per decursum quod Causam vel dicitur
et manifestum est: et ante dicitur primum hanc de
causam absolutam et efficaciam dicitur de gloria et Causam

huius omni qui salvantur. Dicitur Origi, nam Decimum
 efficat de donantur nihil aliud loquitur, quam in
 in absolutum transeat, quam quia fieri in die
 seu deorum illam qualificandi; sed ante quem d'
 videat absolute finalem perseverantiam in gratia
 et merito hanc decimum hanc finalem perseveran-
 tiam, et hoc qualificat de die, sub quo Deus effica-
 citur gratulatur gloriam; et Decimum idem dicitur
 num efficat gloriam transit in absolutum ante die-
 tam perseverantiam in gratia, et merito gratulatur.

Sed de
 dei: hinc in gratia electionem absolutam ante gra-
 tiam dea munita; sed solum ante gratiam perseve-
 rantiam finalem. Tamen: Certe hoc dicitur
 obento intensionem glorie obtinuimus: quia et recte
 monit de die in gratia. dicitur. 12. sect. 8. n. 5. dicitur
 que nam quibus ad hoc dicitur deest et dicitur de
 hanc deorum electionem factam et ante absolutam gra-
 tiam perseverantiam finalem. Cuius oppositum ad gra-
 tiam dea affertur de aliorum a operum antecedenti
 vel consequente gratiam gratiam Cuxandus.

Hoc
 est manifesta; quia nulla merita quibus hinc de ab-
 solute de gratia gratiam glorie quibus hinc in gratia
 in deorum de gratia in gratia; hanc a gratia
 gratiam merito quantum de deorum de gratia
 gratiam gratia de liberalitate glorie et gratia de
 num hoc a de accipit et de gratia est gratia
 gratiam de gratia, de de gratia 12. quest. 113. ad 2.
 et de gratia, quod de gratia ad gratiam gratia ante gra-
 tiam in gratia absolute gratiam, de gratia

Iura est ante gratiam merita finaria, et talia fieri
ante gratiam merita et absolute digne merito proprio
gloria, et sequitur fieri via gratia et libera ab illa
in hoc iura, quod dicitur adveniens.

Quoniam nam videtur est opus cui dicitur
numquam legatum est aliqua dicitur, obligare non
potest hoc iura ad remissionem quod dicitur, ita quod
significata proinde, et gloria nulli spectibus, quam
numquam legatum est gratia ad hoc est, nisi debet
dicitur quod hoc quod dicitur finaliter et dicitur in gratia.
Et si dicitur dicitur ab illa huius dicitur in gratia
quod dicitur ante curat, in habet ad hoc iura,
sed dicitur gratia et libera ab illa.

Si vero qui dicitur
dicitur in fieri nisi post gratiam merita dicitur dicitur
na proprio gloria et de Congruo, meritoria finaria
dicitur gratia ante in gratia. nisi ad remissionem quod dicitur
nisi nisi quod dicitur dicitur nullo fructu dicitur, ita nullo
modo aut remissionem ante dicitur. Nisi est dicitur, quod dicitur
fieri quod nihil representat obligans dicitur hoc iura
ad decernendum premium gloria, nisi post dicitur hoc iura
na obligare ad tale premium decernendum, et hoc
igitur tunc non est, et sola proprio merita dicitur
ante dicitur proprio gloria, et dicitur solum regere pro
remissionem in gratia, nihil representat dicitur obligans
hoc iura ad decernendum premium gloria: et hoc
si dicitur proprio dicitur dicitur nisi dicitur hoc iura
obligare ad tale premium decernendum: ergo si de
curat gloria habita est: dicitur proprio proprio
in habet hoc iura, sed gratia, et libera ab illa quod

lum protere & absolute et determinate, Inimicus
Vobis & Corona mentium; lo semel ad missa
glorie & Coramini et auctor quoniam sic fecerunt
quibus ad veram electionem simplicium impugnant
et hoc infra dicendum ostabit.

Caput VI

Objectioes hoc scripturae et I. I. dissol
vuntur.

Multitudine hoc sacra pagina arguit dicitur
hoc Cap. 26. Matth. ubi per dicitur mentium
ponitur et xpo ob quam, Deus hu regnum gloriae
paravit: dicitur: Im possidet paratum vobis reg
num a dicitur Mundi, exaudi Im et dicitur mi
hi manducare et at decum gloriam paravit
in paravit hoc locum ad gloriam electio: et in
paravit utrum mentium, 2° hoc Epistola et ad
Chorinthios Cap. 2. ubi eodem tenore ad gloriam par
atum quod oculis non vidit nec aures audivit, nec
in hoc hominum ascendit paravit. Dum vili
genibus se: 3° mentium delectatione commune Pauli
ante adit decum gloriae paravit. 3° hoc Ep
stola Jacobi Cap. 1. 5. nonne Deus eligit pauperes
in hoc mundo dicitur in fide et heredes regni?
Electi ergo tam mentium, seu hoc quos mentium fi
da dicitur se paravit. 4° hoc Epistola. 2. I. Petri
Cap. 1. 13 ubi dicitur, et habet magis et auctor,
et per bona opera certam vitam vocem et
electionem futuram. at hoc dicitur in hoc de electio an

teudem, quae suam essentialem immutabilitatem
 gloriae, hanc constantiam a se et non amittit: Et
 in data huiusmodi de Apostolorum, id alia id quod est
 a mensura sua dependens. Item nam D Paulus in
 dicto Cap 6 ad Romanos, quod pro nostra sententia
 ponderabimus in parum fatuae videtur sententia
 ai om, quo paxu dicit et paxu dicitur id est quo
 bene optinuit pro nobis, hoc vix paxu dicitur. Et
 om exponunt Ambrosio Minoribus, alijs qd d
 Et paxu dicitur ponit Apostolus post auditum
 paxu dicitur.

Ad 2^m duplici modo 1° lo loco non
 agere de paxu dicitur bonorum ^{operum} iuxta le cau
 sam paxu dicitur agere ad dicitur possessione illius
 agere de causam illam bonum referendam in le
 ad se preparatum ad ad verba antecedentia. Inve et
 paxu dicitur de se dicitur et, aliquem vobis paxu dicitur
 videri quia dicitur et in vobis paxu dicitur agere
 quia dicitur vobis hanc paxu dicitur 2° et fecit in dicitur
 dicitur. secundum, iuxta le causam, seu nam
 in quidem dicitur in dicitur gloria, quod paxu dicitur
 dicitur, et ante paxu dicitur iuxta. Ad dicitur
 in locum quod paxu dicitur iuxta dicitur
 mi, et absq illa iuxta dicitur vix paxu dicitur glo
 rie siquidem tota animal gloria paxu dicitur. Inve
 garet ad 2^m loquitur ad Corinth. vbi Paulus lo
 quendus le dicitur paxu dicitur locum gloria, que
 vix iuxta dicitur dicitur subsequitur in 2° de 4°
 intentione.

Caue in Affatione nam dicitur
 Dom in paxu dicitur Affatione testimonio eodem

modo loquitur de Clericis ac de reprobis sicut boni
Clerici autem potius peccatum debent regnum locum
boni et deinde de reprobis dicitur amara
videtur in rebus bonum quia peccatum est dicitur
bono et Angeli eius: locum boni et deinde de
ac in rebus peccate videtur sicut boni non solum dicitur
Causam sicut dicitur locum boni sed bonum in re
non, siquidem dicitur nequit Deum dicitur bonum
non reprobos ad penam dicitur ante peccatum
alioquin dicitur: sicut dicitur in rebus rebus
peccata boni dicitur Causam sicut dicitur
ordinem locum boni sed bonum in rebus.

Deo agere

Dominum in bonum modo atque electos ac repro-
bos sed longe dicitur, nam in obsecratione dicitur
et dicitur, reprobis non dicitur maledicti dicitur
mala dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur se benedictionem boni, bonum bonum
in ac liberalitate peccata peccata peccata
peccata dicitur se donandi Calamitas in rebus;
maledictionem autem in invidiam peccata bonum
et peccata bonum bonum bonum, id dicitur
dicitur dicitur

Deinde in illa dicitur dicitur dicitur
bonum sicut dicitur dicitur, sed in bonum, quod
dicitur peccata, ac loquitur peccatum et pe-
ccatum ad dicitur dicitur ac dicitur: nam
quod dicitur ad dicitur sicut dicitur dicitur et ge-
re dicitur bonum dicitur dicitur dicitur dicitur
to magnum et dicitur dicitur dicitur et reprobos,
in illis boni misericordia sicut dicitur quod dicitur dicitur

omnium cordium lingua antecedit malum bonum
in vna via iudicium suum, sua voluntas qua
potius de linguam sequantur, subsequitur malum
malum.

Ad 3^m dicitur legunt quidem Quomodo gau
quasi in hoc mundo et dicitur in fide at n^o qui
talis prout habent ante electionem, sed potius qui
de electionem ipsam tales habent futuram: et legunt
Mag. Aug. Cap. 17. de Sacerd. 55. per haec verba:
Respondens: si facit dicitur in fide et heredes regni;
n^o: recte quippe hoc in l^o dicitur dicitur quod si in l^o
faciat hoc dicitur. Et sane habent iniquitatem pe
nuadem ipsa verba in quibus cogitatio dicitur
legunt Deum dicitur in fide et heredes regni;
At certum est in legunt quos ante electionem per
videtur heredes regni; sed quod ipsa electio he
redes faciat: et ita n^o legunt quos ante electionem
per videtur dicitur in fide, sed quos ipsa electio di
vina faciat

Ad 4° ago: quomodo electio ad glo
riam suscipi ad bona opera, et n^o sit per ipsam
aitione obnunda, quae t^o nequit. Certo enim
fnum dicitur in dependente annu minime s^o in
lectio ad gloriam et danda gratia, sed et danda
digna merita, ideo nos dicitur ad primo monum,
ut per bona opera certam faciamus electionem n^oram
hoc est electio ad finem gloriae djunctam: nam semel
collata nobis libertate ad bene vel male agendum,
in vna parte est impediatur per mala opera laesum
atq; ad id vnam certitudinem orag electio et lam si in
peditur, sed dicitur finem certo djunctam videtur.

Quare locutus est dñs n̄ p̄bas electioem n̄m p̄dicare
ab operibus bonis tamqm̄ a causa meritoria, s̄c̄m̄
qm̄ amicu p̄ que finem glorię obtinunt. Et s̄c̄m̄
quibus certitudinem h̄at in quidam subiectam (nam
l̄m̄ h̄at a se in quacumq; sentia) s̄c̄m̄m̄ objec
tionem d̄ntentem in actuali conjunctione duo sine, quas
sine meritis d̄ntentem n̄ p̄. Cuiusmodi ratio nobis
est de p̄c̄ occurrere meritorum in impediamus, quod
electio supra bonitas et d̄ntentem d̄ gloria.

Ad 2^m
num d̄ntentem est aliquando in designata nomi
ni p̄dicantem in d̄ntentem d̄ntentem d̄ntentem d̄ntentem, s̄c̄m̄
docet d̄ Aug⁹ de bono p̄dicantem. Cap. 18. Ibi sic
locum illud ad d̄ntentem. Cap. 11. n̄ requirit d̄ntentem p̄
h̄m̄ suam, quam p̄dicantem id est p̄dicantem. Et
ibidem sub d̄ntentem quidam h̄atet quando aliquid
s̄c̄m̄ d̄ntentem d̄ntentem d̄ntentem p̄dicantem et agit
et vocare electorum h̄atentem intelligere d̄ntentem
in l̄m̄ d̄ntentem d̄ntentem d̄ntentem est quod d̄ntentem
d̄ntentem p̄dicantem p̄dicantem p̄dicantem et p̄dicantem p̄dicantem
s̄c̄m̄, s̄c̄m̄ quod l̄m̄ p̄dicantem electorum d̄ntentem in
sua p̄dicantem p̄dicantem.

Quare d̄ntentem illa d̄ntentem
bonum d̄ntentem in objectione p̄dicantem n̄ est legitima et
agrobant a d̄ntentem ibidem lect. 6. Ibi inquit d̄ntentem
d̄ntentem, sic ordinare l̄m̄, quo p̄dicantem hoc est p̄dicantem
d̄ntentem. Conformem fieri imaginem s̄c̄m̄ s̄c̄m̄. Ibi
d̄ntentem n̄ s̄c̄m̄ l̄m̄ p̄dicantem. s̄c̄m̄ s̄c̄m̄. Et effec
tu. Et quidam d̄ntentem d̄ntentem d̄ntentem s̄c̄m̄
d̄ntentem s̄c̄m̄. Nam l̄m̄ l̄m̄ l̄m̄ l̄m̄ l̄m̄ l̄m̄ l̄m̄ l̄m̄
quantum q̄ntentem d̄ntentem q̄ntentem salutem, quod

Et hominum ab hinc per paratam ponit hinc per
 Divinam, et Causam Vocat Divinam, et per
 sedentem finalis, dicitur in hoc quod dicitur per
 naturam de congruum Regnum per unum abro
 lura mentorum: nam et ordine notat Ang-
 D^r dicta lect. 6. ponere quod alii quod mentum
 laque nra per unum Cuius per unum de
 lae per unum, nihil ut alit quam per unum
 ponere dicit laque quod in loquendo de
 Salom quibus dicitur de non pot. Salda fide. &
 mente dea et unum Ambrosio alia cum q. 2.
 postea agemus

Arguit etiam dicitur multum
 in la D. Aug^o & quia in la de lae et D. Allex
 dicitur in fine laque ad gratiam lae
 dicitur in Vocat dicitur gloriæ et gratia:
 in q. loquitur de dicitur ad gratiam et lae ad
 gratiam gratiam que ab dicitur antequam laque
 mentum. & quia Cap. 2. & Corin. dicit
 per unum deo dicitur de quia d^m per unum
 Vocat de q. d^m Aug^o Vocat d^m per unum
 (que in loquitur ad gratiam dicitur faciem et finalis
 per unum) per unum dicitur ad gratiam et
 q. adeo hinc dicitur in loquitur in dicitur
 gratia, dicitur loquitur: alia dicitur in
 dicitur per unum de dicitur quia Vocat
 et d^m per unum dicitur Vocat de d^m
 per unum, quia dicitur.

3° quia dicitur dicitur,
 la d^{ta} August^o per 12 ad dicitur dicitur sic.
 dicitur, in de quibus dicitur la nobis laque

Ad n. Crant las nobis, si bn fuerint las nobis
manerent Inq nobilium, Volte las uerunt. Qolte
Cecidant. Et quia paxian d. Cauum n. d. pax
deum n. l. l. m. pax deum n. si l. p. n. u. d. e. u. n. i.
Et in d. a. n. t. a. t. a. c. e. p. e. r. a. t. a. m. a. n. u. s. u. n. a. c. p. a. h. a. c.
pax deum n. d. i. u. m. l. e. C. a. u. s. a. d. u. n. d. i. n. e. m. i.
n. l. C. a. u. s. a. l. a. b. e. n. d. i. H. i. n. c. i. t. a. p. a. g. u. n. t. s. i. i. d. e. o.
h. o. m. i. n. u. n. i. s. p. a. x. d. e. u. m. n. q. u. i. a. p. a. x. i. n. d. e. C. a.
s. u. a. i. l. e. t. e. p. e. n. t. u. d. e. a. u. n. i. l. t. m. a. n. u. a. n. l. e. n. t.
p. a. x. d. e. u. m. n. q. u. i. n. e. c. a. p. p. o. b. a. s. n. e. g. a. n. d. a. d. u. n. i. l. l. e. e.
n. o. a. d. g. l. o. r. i. a. m. l. e. f. a. c. t. a. a. n. t. e. p. a. x. i. n. d. e. n. a. m. d. e.
m. e. n. t. o. r. u. m. n. e. e. l. e. c. t. i. o. a. d. g. l. o. r. i. a. m. p. o. r. n. a. i. p. o. r.
m. e. n. t. o. r. u. m. p. a. x. i. n. d. e. n. a. m.

Quomo et paxianibus
argunt la Ceteris l. co. Augur lib. 1. ad sim
paxianum quod. 2. multo ante medium. Vbi
Layonum illud ad Rom. 9. Vt d. m. l. l. e. n. d. e. m. p. p. o.
s. i. t. u. m. D. e. i. m. a. n. e. t. s. i. a. n. n. q. s. e. c. u. n. d. u. m. l. l. e. c.
t. i. o. n. e. m. p. r. o. p. o. s. i. t. u. m. D. e. i. m. a. n. e. t. s. i. l. e. g. g. o. s. i. t. o. l. l. e. c. t. i. o.
i. d. e. t. n. q. u. i. a. u. i. d. e. n. t. D. e. u. o. p. e. r. a. b. o. n. a. i. n. h. o. m. i.
n. u. b. q. u. i. e. l. i. g. a. t. i. d. e. o. m. a. n. e. t. p. r. o. p. o. s. i. t. u. m. s. u. u. n.
f. a. c. i. t. u. m. i. g. n. u. s. s. i. d. q. u. i. a. i. l. l. u. d. m. a. n. e. t. n. s. u. u. n. f. i. a. r.
C. r. i. d. e. n. t. u. i. d. e. u. i. d. e. n. t. u. o. p. e. r. a. q. u. e. r. a. m. l. l. e. g. a. t.
a. d. r. e. g. n. u. m. C. e. l. o. r. u. m. n. a. m. n. i. l. l. e. t. l. e. c. t. i. o. n.
l. u. e. n. t. l. l. e. c. t. i. o. p. r. o. p. o. s. i. t. u. m. s. u. u. n. f. a. c. i. t. u. m. s. i. d. l. l. e. c.
t. i. o. n. e. m. s. u. u. n. f. a. c. i. o. n. e. m. o. l. u. m. l. l. e. g. i. t. a. n. i. l. l. a. m.
d. i. s. t. a. n. t. a. b. i. l. l. o. q. u. i. a. r. e. j. e. c. i. t. u. s. i. n. d. e. q. u. o. d. d. e. i. n. u. m. l. l. e.
q. u. i. a. l. l. e. g. i. t. n. o. s. a. n. t. e. s. p. u. n. d. e. d. i. u. n. o. s. u. m. n. C. r. i. d. e. o.
q. u. o. m. o. d. o. s. i. d. e. c. t. u. m. n. i. l. l. i. p. a. x. i. n. d. e. n. a.

Quomo et paxianibus
num. n. o. l. p. e. a. u. n. d. e. d. e. d. u. a. C. r. i. d. e. n. t. i. d. i. n. a. a. g. n. o. s. c. i. t. i. o. n. e.

Electio em ad gloriam, nisi per bona opera absolute
 persequatur tum quia laus per se aut propositum sui
 infandi et bona opera laus dicitur in omni lo
 cutione ad regnum Celorum, sed per se laus pro
 cedens et q' radium electionis tum quia dicitur ad
 electionem ad gloriam venire et quod electus in
 remota tam distanti per bona opera abloqua
 xijant, et quidem ita hoc narium sequatur, et
 alio qui electio non est dicitur, at quasi unquam
 electio. Ita nullatenus duranda

Electus non indetur
 distans a non electo nisi per merita absoluta, quia
 in operibus meritis dicitur per se indetur deseri
 quidem Deus in quolibet homine in finis bona
 et infinita mala opera, dicitur finis le pro no
 cit: q' est d' nullam admittit electionem ad glo
 riam ante merita absolute persequa. tum deniq'
 quia inde dicitur se non aliter posse intelligere
 Deum legere persequuntur ante mundi ditionem,
 nisi quia los legi d' meritorum persequen
 tiam, per que nimirum durans a non electo:
 huius a persequuntur et neque dicitur non est dicit
 ata sed absoluta.

Capitulum I.

Concluditur materia Capituli
 Precedentis.

Quamquam forma sicut videtur que procedunt nobis et
 jecta sunt ac in igne et in flamma. ad d' dicitur; electio

perduratum in deo Vocari ab Aug. electionem gratia
quia in electione ad gloriam, sed quia est gratuita et
liberata nullatenus q. debita meritorum suorum. Dicitur
lexlo quod plerumq. dicitur in D. illa Augustini de
si autem gratia tam in bonis operibus; id est electione ad
gloriam est gratuita, sequens est quod bonorum
bonorum operum a Deo habent. ad 2^m responsum
si ly quia appeller supra propositionem hoc quo magis
hoc radice dicitur Vocari de gratia ad fidem in infusam
et quod ex animam: in illa accipendum Caalam, vel illam,
sed forte, ita sic ut dicitur in propositionem illud est, in
quidem Caalam sed radicem forem Cuius perduratum
dicitur electione: ad modum quo dicitur dicitur dicitur
hoc quia est animal ratione ly quia non dicitur Causa,
sed radicem forem Cuius dicitur dicitur hoc.

Ad 2^m quia
Propositionem illud 2^m quod Vocari est dicitur in
forem electione ad gloriam, et dicitur Cap. 2. de
Augustino. et legitur Aug. loci ubi dicitur, dicitur
dicitur hoc testimonio paulo post referendis. si
ly quia appeller supra vocem hoc propositio
facit dicitur dicitur, illam dicitur in appositione
propositione; quatenus nunc hoc Vocari 2^m propositio
tum recte arguitur, cum qui sic Vocari fuisse an
te dicitur electionem, quia sic Vocari hoc modo, ten
tissime salvabitur, et sic qui salvam hoc antecedere
electione hoc doctrina est supra Cap. 3. hoc genera
et in hoc dicitur hoc dicitur.

Ad 3^m dicitur
dicitur per illam Caalam, quia per illam dicitur Casum in
hoc perduratum, licet autem perduratum dicitur licet dicitur

Accusari, et in sanitate moribus n. affectu rationem
 huerunt, et a priori, ad solum inferendi a posteriori.
 Signum enim evidens est ad illud determinatos qui ad Deo
 prosequuntur Casum. Et ita promissum viget ad mortem, si
 cur a Deo, Signum evidens est, pro determinatos et
 qui a Deo prosequuntur, ingratia et bonis operibus dicitur
 in finem prosequuntur. In uno a et Bonum dicitur
 et Arguunt, manifeste dicitur tam quia in art. I. Pro
 per agentem prosequatur lictorem determinatum, am
 futuram prosequatur am si est quum dicitur omne
 pando pro, art. 12. dicitur et oportum. tum maximam,
 quia hoc ipso ante dicitur ac per hoc prosequuntur omni
 tu est causa **Standi**. quod aperte factum est, si
 prosequuntur est per prosequuntur absolutam prosequatur
 nq: tum in prosequuntur proiet quidem et Cae gloriatur in
 Cae Standi, seu prosequatur andi, Cum prosequatur ita an
 te absolutam sui prosequuntur, et multo magis ante prodes
 tinesem prosequuntur illa posteriorum prosequuntur.
 Ad 4

Respondet Bellam lib. 2. de graa Cap 15. Itaque tra
 nad aliqua DD. laudantur huc Augustinum planne
 gase dem lictorem antecedentem tam quum prosequuntur d
 ipse me digne lictore; hanc autem doctrinam, quod d
 tenet tradidit (omne digne ad Cap 4 de prosequuntur
 et. in ipso lictore lictore me, in quo libro ad sim
 plicianum de sequitur hanc) postea prosequuntur
 factum multo in locis attractum. Soluam hanc quum
 Valde probabilem modo quum d dicitur digne ad 12.
 defertur alij d. Lome les lo quod d dicitur lib. 2. utrae
 monnaem factas hunc quum ad simplicianum, nabit
 in in Ca. Coningent, immo ibi et Cap 4. de prosequuntur.

Et lib. 1. tractat Cap 23 circa medium, ut tractat erat
ipsi minus in faciens huius doctrinae, ut ad eundem,
in laqueos quarundam quorum episcopi ad Romam
port. 60. Et idem forte n. addit notam tractationem, cum
dem doctrinae, ut a se tradite in laqueos eme ad Sim-
plicianum.

Ad huc quoque verba S. D. dicto Cap 23 lib 1. re-
tracta, Non dum diligenter quae dixeram, nec adhuc in te-
niam quavis sit licet gratia, de qua idem dicit Augustinus
reliquis gratia licet gratia, et alibi facti sit, quae in se
gratia si mensura illa procedunt, tunc autem licet gratia
de qua hinc Augustinus et ipsam licet gratia ad gloriam
manifestum: quia de licet gratia ad gratiam, et de actu
quo Deus in gratiam preparat nullibi, tunc dubitandum
licet gratia quae ac libere dicitur, ab illa mensura illa procedunt,
et potius id preparat dicitur, et Pelagianos: et de baptis-
mum tractanda cum quaedam in licet gratia ad gloriam, quae
in hoc loco dicitur Augustino agnoscat se quae gratia, et libere
adhibens dicitur, nulla est ad illam mensura preparata.

Et sic
ne quod totam hanc doctrinam laqueos ad Simplicianum
quae dicitur oportet, videtur ad licet gratia antecedentem ad glo-
riam, multum ex hoc S. D. tractatione in actu laqueos
orto valde episcopum probat Bellarium et laqueos totum
multo post medium ubi declarant eundem locum Augusti-
ni, et facta aliam legationem oportet, et ad Simpli-
cianum, nam ita loquitur, ut non licet gratia preparat
hinc mensura, si mensura hominis ante vult. in locum
dicit licet gratia deus humane, et sic nunc ex gratia licet
dicitur, mox in damnao dicitur, et ad licet gratia procedunt
gratia quae in videntur diligentes et facti, de qua licet

Sequentibus tunc de quibus loquens ait: Sic est
hoc tempore aliquis per litteram gratia facit

ly legimus ante mundi divitiam, quod in quibus ad
simplicianum ait, non vides quomodo sit dictum nisi
per se, longe aliter loquitur Cap. 18. de p. d. ubi sic
dicitur per se, quod qua oratur quod orationem operari
ora in bonum: Et tam huc videt Aug, quod ly legimus
in fine dicitur la meritorum per se, et ad genus la
litterae que est radix bonum dicitur meritorum, 3° dicitur
nam Cap. 13. de Prudentia dicitur la per se, etiam ly legi
mus, ait, in quibus fuerunt tales, (nemp, immanitates)
no el per se, sed et semper tales per se, etiam litteram:
Et tunc videt huc August litteram in fine la per se,
na meritorum, et ad genus la eorum dicitur radicem, Conu
la in per se dicitur lib. 2. de duabus epistolas, Pelagianorum
Episto. 3. Et pluribus locis, la quibus per se fit de
vocationem dicitur hinc el factum probabile.

Et tunc dicitur De
pondera la quibus ad simplicianum in hac Augusti
num tradit de resecandum quod cum ipsam, et
tam quoad negationem huius dicitur litteram, pro quo
nota dicitur numero locum, per se, et allegaria huius
totum agnoscere duas litteras ad gloriam, alteram
subiectam liberalem, et gratiam, la qua dicitur
na per se dicitur in merito, quam ideo vocat litteram
gratia: alteram vero dicitur et remuneratorem
merita et nota de quibus, quod ideo appellat dicitur, et
tunc, hanc dicitur litteram dicitur quidem dicitur
dicitur dicitur est, Nam. 6. de dicitur Domini Cap.
2° huius dicitur, quod voluit Domini hoc dicitur, dicitur a

In tota illa quest. tam dilectorem et dominorum
 Jacob supra locu intelligisse dicens que Deus ordi
 nari Jacob per locu in son ad regnum temporale et
 etiam ad regnum glorię quo etiam modo. Cumdem
 Apostoli locum loquor dicit lib 2^a dicit episto
 lae Pelagie novum Cap 2: Et in quo testimonio quod
 nobis obsequi tradit Augustinus decernit illud Cap a glorię
 quod no vocamus electionem gratuitam et antecedentem
 licet si electionis nomen id concedere noluerit.

Unde

Deludo Aug^m circa sententiam electionis ad glorię, nō
 quod remigiam. abstractam, sed in decursu temporis
 et occasio e digne dicitur et Pelagianis proventu fut
 tum duo sequuntur annotare. 1^m Est votum electionis
 in mō aglicandam et affectum supponere dicitur
 non loquar electi suam etiam affectum proxima
 gratuita, qui est radix talis dicitur mō, 2^m Et lo
 cum Pauli ad Corinthios 1. legimus ante mundi
 initium quam prius de abstractam nō electionis dicit
 casus, nō aliter loquor pro dicitur, quod electione
 supponere gratiam; postea videtur loquor pro
 bono deere de electione oia gratuita bona opera
 in supponere, sed radicantur suam manifestat
 la testimonij allegans.

Alia vero, que lo eodem id.

nobis oportet facile solvunt lo dicit, et lo u, que
 fuit tendunt lo d^m August. dicit, et per verum
 Petri. ito facit d^m Theolo quorum Dogmatum. Ca
 pite que d^m nam sententiam affirmant lo lib. 8 dicit
 dicit. Dei, nullius momenti d^m, quia d^m notant fere
 de post aliam dicit et Bellam. de leaigina

ecclesiastica in obediendo Regimini totius operum et Augusti
liberum et d. n. lex ad alium imperium auctoritas.

Augustinus
Demum et alij PP. nunc Ambrōsiū, Hieronymum, fidei
genus, Chrysostomum, origenem. Eorum Theophrastus, Theodoretus.
Sedulo Azellus. Theodulos. Innocentius. quos oes pro sua
Cetera vult et prodest. Sect. 2. Et Cetera quoad PP.
Augustinum antea dubitare non posse videtur, quin
sunt Augustinam oppositam tenuerunt et dicitur hoc
Olearius. I. Prosperi in predicta Epistola ad Augusti-
num, quae xeritimus Cap. 3. ad hoc oes auctorita-
tes accurate referuntur. P. Nuyx et Phares etc. dicitur
10. et 11. de gradibus. hinc quod 13 de gradibus. ad
dubio 3. ad 18. Occidentis hoc PP. dum dicunt
pro determinatione aut pro portum gloriae et 2^m pro
nam operum, plerumque locuto et de decreto gloriae,
locuto. Sed Cetera de loquuntur intentione, acci-
pendo, et non quidem et prociencia absoluta operum
in scriptis, quae tale decretum intentionem procienciae, et
de prociencia sumpta pro ipso decreto intentione, quae
absoluta et efficax statuenda sunt propter
gloriam. ¶

¶ Non solum, superioribus est, quae sicut
in scriptura et PP. nomine procienciae intelligitur
ipsum met, deum, Deique dominans aut volens
aliquem in gloriam deducere et Cap. proximo no-
tandum hoc Aug. et Cetera oes alios de huius Dei-
tractatorum Cap. 18. debet procienciae; hoc pro
aliquos de huius Dei tractatorum sine dubio intelligitur PP.
antea res se, vel sibi cogitantes.

¶ Et etiam in

gratia sua Valde d'fiamus de qua in longioribus
 in Deo electionem, seu d'caum intermedium gloz
 ante cum solita per d'finaudam, seu per gratiam
 mediorum, efficacium ad mixta et finalium per
 seditionem. Sed genus de la solte d'ciam electionis
 seu intentionem gloz d'finita idem fiamus: quod
 Cetera et r'geu Cap. d. l. s. anobis altat, parua
 dent, et nihil la ad d'no aduata, d'no la r'geu
 d'no la auctoritate, q' oporinum d'finitionem pro
 bet.

Electio vero ista, d'ntentione gloz d'ca
 d'finita est p'cedi f'inita, sua merito agellau
 pot' laudem p'ficientia lo, vel oratione quod
 ad d'finaudam m'lti p'robabiliorum omnium d'no d'no
 d'ntentionem d'finita d'ntentionem d'ntentionem
 d'ntentionem (ne sit alioquin sequatur in f'inita p'ce
 sus actuum d'finita d'ntentionem, p' d'ntentionem p'cedi.
 Cap. 6 p'p'ia medium in d'ntentionem: q' d'ntentionem in
 tentionem d'ntentionem ad d'ntentionem la d'ntentionem d'ntentionem
 de p'cedi et merito d' quibus h'nt d'ntentionem
 lem d'ntentionem: in la f'inita p' d'ntentionem d'ntentionem
 medium d'ntentionem d'ntentionem aliquando la d'ntentionem,
 quia hoc ipso la d'ntentionem aliquando la d'ntentionem p'cedi
 vocat p'cedi: q' atq' d'ntentionem d'ntentionem p'cedi
 d'ntentionem nomine p'cedi d'ntentionem d'ntentionem.

Addendum

Et d'ca d'ntentionem d'ntentionem d'ntentionem d'ntentionem
 p'cedi, tum de antecessore p'cedi, et quidem
 absolute ad d'ntentionem, et r'geu ita la d'ntentionem d'ntentionem
 d'ntentionem alij q' la d'ntentionem d'ntentionem tum d'ntentionem
 d'ntentionem merito, quod d'ntentionem d'ntentionem d'ntentionem

Causa finali, in deo ministerio: atque Cyprianus
de Ambrosio. Thomam in presentibus questibus 23 an-
t. ad 1^m et questibus 6. de veritate ad 2^m ad 1^m ibidem
videtur deinde Seryius lib. 6. Bibliothecae, sancti
anthonii. 262. Ibi monet eodem modo intelligi
deus se locum Chrysostomi Origenem, et aliorum
quos supra vidimus.

Et quidem de eodem de
propositionem sequi in quibusdam locis et aspectu ou-
re videantur de Pelagio et Augustino de electionem
Cham ad gratiam fieri 2^m prosequuntur operam,
ad locum de. Itaque 1. p. sup. 26. Cap. 18. deinde
locus in casum Augustinum impugnat, quam
quam ab hac nota loci exiguus videtur de deus
sup. 27. et 28. deinde operam ad iungente
deinde deus lib. 2. Cap. 4. et 5. deinde quoniam dicit de
namque electionem ad gratiam et gloriam laudem
gratiam faciam se autem videantur, quod inde Cle-
noe ad 1^m gratiam, salda fide dicit in hoc, nam
fuit sequitur huiusmodi locum arguere temperandum
se adhibita benignitate aliqua locum supra relatis in
arguere.

Disputatio IV.

Principia diversarum argumenta casum
manu.

Et nonnullae quaestiones de diuina.

Capitulum 1.

Quomodo choceat electio gratuita ad deo

nam, **De Temporalibus retributio eiusdem**
glorie
propter merita. 2.

75

Cum Ceterum de gloria in defensione aduersus gra-
tuito ad laudem, hinc multa ex d'ay & Vazquez
et alia d'nantra probare implicare in re electionem
et ad gloriam, et meritum Coronam et simul
et gratiam, et antecedentem, aequum est & elec-
tionem ad gloriam et antecedentem, et gratiam, et
Quoniam hoc se, et quare gratia d'esse d'esse, et d'esse
ipsam et Coronam, seu quod iuxta e, et d'andam
in gratia ad propter merita, implicat in re; et
que dicta electio.

Ceterum obiectio ista laborat in
loquendo hoc d'ana agellase ad d'abi gratia si
cum agellat supra d'esse, seu quod d'esse gratia;
si autem supra Collationem gloriae proxius est falsum
quia in d'esse d'esse gloriae gratia, et d'esse quae
si d'esse propter meritum. nec impli-
cat in re, electionem ad gloriam et gratiam
et ante meritum, retribucionem vero et Collationem
eiusdem et oneracionem et propter meritum, quingro-
nis et d'esse ratio sequitur d'esse nam in d'esse
aut d'esse. lib. 2. de d'ocat. gent. Cap. 2.) da-
re d'esse sine merito d'esse d'esse ad meritum
et d'esse ante d'esse laborem d'esse qui d'esse
dem accipiat secundum d'esse laborem;) et lo-
dem lib. Cap. 2. d'esse d'esse qui d'esse sine
merito dat d'esse d'esse laudem.

Hec d'esse

hunc solus. Informandz gratia. Sic V^o ad
adversarios ipsi intentionem illam generalem de salute
se cum habuit. Deu. laro. quae q^o gratia, quia nulli
viri miru ad eam hancdam fuit provocari, et
in ea eam n^o intendit quod de salute gratia,
sed ad alii progra menta. Et ut eorum, ad voluntas
vendendi aut mutandi Equum hanc a Domino
gratia, et nemo debeat venditae non suam, aut eam
mutare dare. Et in n^o intendit aut mutare gra
tia, sed sub n^oula oratio iura, gratia, aut redemptio
dem Equum, sic demq^o esse qui intendit sequi
gratum in eorum in spiritum et eorum inten
tio ad illud mutandum se applicat gratia et abiq^o
n^o debito eorum solm coniugit, et in illud intendit ac
cipere n^o gratia sed inquam gratum.

Agunt 2° vo
luntas vendendi debitum, aut salis faciendi iura al
traus requir^o liberari et indebita ad voluntas
dandi gloriam et coronam est voluntas meri
torum iura salis faciendi aut vendendi debitum.
3° ea voluntas requir^o liberari et indebita; et
a, si ante gratia absolute omnia dixerit, Deu
g^oo maiorem se vexam, quando soltas venden
di requir^o debitum iam exactum prius xae q^o
ipia sacata secum vico quando debitum respicit,
n^o autem exactum, aut vixit ad eum eundem
Colu^o latitudinem aut d^o tendum.

Cum vero
electo, quam nos adimimus n^o supponat debitum
iam d^o eum, sed g^oo quando quillum debitum d^o
3° d^o gratia a Deo ut plane liberari, et indebita.

Vicut dicitur, quod gloria. I Debita, et quod offerant, qd
 loyae pax derivari sit sui aut dignitas ministerum ad
 illam hanc, ideo dicitur dicitur et bene hanc electione
 hanc, et subiecte ee quidem indebitam et liberales;
 et obiecte sui inactive ee onerosam et debitam, quia
 suum obtem dicitur et dandum ex debito ministerum et
 pax et hanc applica huc loyae paulo ante allata,
 quae non itam facile explant et offerant.

Adquunt

3° munita n pax motu ad solm paxmiandi, nisi
 pax via et absolute fuerat dicitur nullius d me
 ratione habent) ad dicitur ad gloriam et Coronas
 et solm, paxmiandi munita et pax: q ad Cam
 motu nequeunt munita nisi pax via et absolute
 fuerat. Dico maiorem, n pax motu ad solm
 paxmiandi munita ad pax motum Caaz, efficien
 ti morali, nisi pax via aut absolute fuerat, dicitur
 quia ad haec motu necesse est quod subiectum d
 ritant absolute dignum paxmi, quod facere n pot
 nisi, igit absolute existant, n pot motu finalit,
 aut pax modum in paxmi, nego maiore et dicitur,
 sub eadem dicitur.

+ (sequitur
 bicia et
 tuxa

Cuius ratio est quia munita mo
 itae pax motum finit, aut tui proximi n ee motu
 quia sunt, ad solm et dicitur, ad quod Cetera pax
 motu n dicitur et finit absolute, ad dicitur pax
 et pax motu et finit absolute, dicitur dicitur
 quae dicitur homini pax pax, et munita ad quae, nec
 tunc sequit dicitur homini dicitur dare gloriam pax
 munita et pax motu, aut dicitur finit: nam illa
 igit munita, quae ante intentionem et pax motu

Et summa dicitur laus ipsius intentionis dicitur summa
absoluta, cuius sub hoc dicitur, et non sub illo quod est gloria.
Et Corona dicitur, dicitur hoc intendere auctorem gloriae, et
Coronae et laus huius intentionis ad opera meritoria de
se accingens, minime dicitur gloriam aequi proxi-
mum, aut dicitur summa sed proxi-
ma absoluta.

Arguitur 3° voluntas dandi gloriam et
Coronam pariter ad finem dicitur, et illud Pauli 2.
ad Thimotheum. Cuius qui regit, et mihi Corona dicitur
mea, quam reddet mihi Dominus in illa die iustus iudex
et volens dandi gloriam ante merita proxi-
mi ad finem dicitur, sed proxi-
mi ad liberabitur: et laus dicitur
et Corona dandi gloriam et Coronam. Arguitur:
actio laetitia et intentionis, quae illam impendit ad Com-
muni finem pariter, et in genere moris non sunt
gloriae sed sine actio, et qui laetitia dicitur gloriae et
Coronae, et actu dicitur dicitur: et et dicitur intentionis
illam impendens, aut et dicitur si intena dicitur gloriae
ad finem et pariter, nec ad illam pariter laetitia glo-
riae dicitur, quod in dicitur dicitur dicitur et pariter.

Ad hoc profecto dicitur dicitur
neque et dicitur dicitur pariter; nam dicitur dicitur
in finem pariter, nec dicitur dicitur dandi gloriam
Cuiusque illam merenti, et dicitur in finem pariter
nec absolutam illam et generalem qua Deus dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur et dicitur dandi glo-
riam et Coronam; siquidem dicitur gloriae et Coro-
nae et actu dicitur. memoratque dicitur dicitur dicitur
Deo laetitia et ante proxi-
mum merenti, actu dicitur

Et n̄ ponunt. Unde multā famam et bene pot occurrunt
objectioni.

Primo deinde: Contra dandi gloriā et lo-
xonam, hūm̄ p̄missio quod s̄m̄ post merita p̄q̄ s̄m̄
basam n̄ spectare n̄m̄, et l̄m̄m̄ (quidquid s̄m̄ de
facto) ad d̄m̄m̄ d̄m̄m̄; quia nec ad illam n̄m̄ spectat
s̄m̄ voluntas d̄m̄m̄ d̄m̄m̄, aut l̄m̄m̄ d̄m̄m̄
d̄m̄m̄: et hūm̄ aut̄ Itē aliud est facere d̄m̄m̄ aliud
est facere d̄m̄m̄. s̄m̄ est respicere l̄m̄m̄m̄ p̄q̄m̄
d̄m̄m̄, inquam obm̄ male: d̄m̄m̄ est l̄m̄m̄ respicere
inqm̄ obm̄ male d̄m̄m̄m̄: intendendo sic l̄m̄
d̄m̄m̄ d̄m̄m̄. atq̄ hoc d̄m̄m̄ indispensabilis
acquirit, aut acm̄ p̄q̄m̄ loquendo ad d̄m̄m̄
p̄m̄m̄ d̄m̄m̄.

Secundo Circa qui solvū d̄m̄m̄
n̄ quia d̄m̄m̄, sed et placeat d̄m̄m̄, acm̄
am̄ i c̄m̄ l̄m̄m̄, n̄ d̄m̄m̄: d̄m̄m̄ qui solvū
et q̄m̄ d̄m̄m̄ indigent, sub d̄m̄m̄ n̄m̄
acm̄ d̄m̄m̄, quam misericordie facere d̄m̄m̄
est. n̄m̄ est digna, quia d̄m̄m̄ n̄ l̄m̄m̄ m̄m̄
d̄m̄m̄ n̄m̄ d̄m̄m̄, et l̄m̄m̄ est d̄m̄m̄
d̄m̄m̄. hūm̄ sequitur, quod quamvis Deus gloriā
et Coronam d̄m̄m̄, q̄m̄ post merita p̄q̄m̄ d̄m̄m̄
n̄ l̄m̄m̄ d̄m̄m̄ l̄m̄m̄m̄ p̄q̄m̄ d̄m̄m̄
n̄m̄ n̄ faciat, sed l̄m̄m̄m̄ d̄m̄m̄, aut l̄m̄m̄
d̄m̄m̄, que p̄m̄m̄ libito respicere pot̄ l̄m̄m̄ d̄m̄m̄
p̄m̄m̄ d̄m̄m̄ sequitur inquam, quod l̄m̄m̄ ad d̄m̄m̄
d̄m̄m̄ n̄ p̄m̄m̄ sed ad l̄m̄m̄m̄ d̄m̄m̄ ho-
m̄m̄ m̄m̄.

2° d̄m̄m̄ pot̄, nullatenus respicere
ae, quod int̄m̄ gloriā et Coronā ant̄p̄m̄m̄

merita hanc in laudem duntaxat, si quidem quia glo
ria et solio ignis pro lo signo debet iam duntaxat, id
quia Deus propter deus de posse donare merita, et glo
riam omnino equalem, de cetero potest duntaxat in
mondo duntaxat et duntaxat cum lo qualiter hoc
autem ab idubio et operari: lo monito duntaxat et ac
cum cum duntaxat pro lo cetero, nec obiter quod
acum ille in se et duntaxat foret in debitu et ope
notu, nam si acum est duntaxat necesse est, et quod
in se sit debitu, ill quod iam debitu duntaxat
duntaxat, id si fuerit quod acum pro debitu duntaxat,
aut fuerit, lo facta lo qualiter postea duntaxat inter
dat, et parat manifeste in solio duntaxat, fide du
bitat aut promittat, qui sit esse duntaxat q ac nullo
precedente debito cum solio em hanc, si in lo mo
notu duntaxat ad duntaxat duntaxat sic lo sine de obit
duntaxat, id ad lo qualiter duntaxat fuerit obligati duntaxat
et profecto acum pro duntaxat in duntaxat duntaxat
duntaxat.

3° Et duntaxat, ad in duntaxat duntaxat
duntaxat, quod quamvis duntaxat in max duntaxat
duntaxat (quam ad duntaxat potest duntaxat propter
duntaxat) et duntaxat duntaxat duntaxat ad duntaxat
duntaxat duntaxat duntaxat in duntaxat duntaxat,
et duntaxat duntaxat duntaxat in lo ad duntaxat duntaxat
duntaxat duntaxat duntaxat, id duntaxat duntaxat
duntaxat, et duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat
duntaxat, et duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat
duntaxat, et duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat
duntaxat duntaxat.

Lo hunc ad duntaxat duntaxat
acum duntaxat, et duntaxat, si id lo duntaxat duntaxat

In genere moru dicitur, quia intenu xugicere deet
 aut intendere oes los finu, ad quos lorumus est dicitur
 aut quorum graa fieri pot. Id quia forma morali
 rari nunge libitatu et bonitatu eadem est in vnoq;
 ita in it xas et iug aciu in rano gata et forma dicitur,
 lorumo rano n nunge lorumam denuonacem ab
 intenuo rano forte lasque pcedit, at q hinc frequen
 accidit, it lorumum opus quod maala, et 2^m de
 ad Claram quam dant dicitur paxinere videtur, forma
 in lra genere moru, n ad illam id ad aliam dicitur
 spectet, sic dicitur maala quidem et 2^m de ad dicitur
 in paxinere, attinet, inqm agnoscim a maala dicitur
 dicitur moru amere; at forma et in genere moru
 ad alia dicitur spectare pot, nam ad paxinere
 ad Charitatem, alia de ad quorum finu lorumu
 gladio dicitur ordinari dicitur.

Ad hunc h mo
 dum, et lorumu gloriu Collat 2^m de et maala
 ad dicitur paxinere inquam agnoscim a maala dicitur
 dicitur finem referaxa; forma in lra genere mo
 ru rucur n est quod lorumu dicitur amere, it pa
 re lorumu in lra rucur: Unde dicitur paxinere
 alia dicitur rucur ordine, quod dicitur lorumu
 dicitur ad altitatu dicitur finem referaxa, inqm
 dicitur dicitur lorumu gloriu lorumu i
 norum et forma paxinere ad dicitur, lorumu ho
 rucur paxinere n quidem rucur dicitur lorumu
 dicitur (quu aciu dicitur de facto n est lorumu d
 paxinere lorumu), Id rucur dicitur lorumu a q
 dicitur paxinere, et paxinere lorumu dicitur
 amere.

Dicitur in maala

Et forte n̄ mediase et radicali. Cum dicitur gloria
laetitia Colla, gratuita et beneficia. Deu p̄ annu
ad d̄nam liberalitatem: quia laetitia liberalitatis
gratuita, inq̄m lex radicali nascitur: ad modum quo
gloria igitur in d̄na gratuita sed p̄ gratia merita, quia
in in laetitia litteris p̄ gratia eandem ac eam accedi
cit. nec incommensurabile est quod idem opus laetitia
num d̄nam istas bonitatis gratia uiget laetitia d̄na
deceat, unde efficiuntur procedit: dicitur n̄ est incomm
mensurabile quod idem seruunt dicitur acru p̄ d̄nam et
temporariis, quando laetitia d̄na huius d̄na
tu dicitur ab altero de immate, et ab altero imma
te, seu radicali.

Si d̄nam debitorum, et indebi
tum, gratuitum, et onerosum et denominatione opo
rae atq̄ ad laetitia gloria Colla d̄na d̄na
omni n̄ p̄. Aliquidem et quidem denominatione
opposita, si in eodem, sicut acru p̄ d̄na, sicut d̄na
et in d̄na et acru d̄na in p̄ d̄na: nam laetitia
d̄na gloria n̄ est simul debita et indebita gra
tuita et onerosa immate quod p̄ d̄na repugnat
ad immate quidem onerosa est, et debita, et media
et, et in radicali indebita, et liberalitatis quod nullatenus
repugnat: et quando d̄na d̄na in p̄ d̄na d̄na
d̄na laetitia immate quidem est debita, et in
radicali debita n̄ est ad liberalitatis, quia est liberalitatis
Oste fide subendi d̄nam d̄na.

Si iterum dicitur
in laetitia d̄na d̄na sequi quod d̄na gloria
laetitia d̄na qui est acru, impugnat ab isotimuro
ad eandem d̄na d̄na p̄ d̄na, immate ad libera

vitam: quia d' Aug. D. 1. 2. q. 17. ar. 4. Imperium
 et actus imperantis s' unus et idem actu in genere
 motu. Sed post hanc Doctrinam le intelligendam
 quando actus imperantis idem generis motum habet
 ac imperanti s' accidit in actu exteriori, qui s' im-
 p' hancam denominationem ab intentione recipere
 motum generis, nullum aliud motum dicitur generis
 motum actu s' in r' a quo imperant.

It' 2do
 actu imperantis n' recipit motum imperantis s' aliud
 dicitur, tunc Ceteri n' launt unus actu in linea mo-
 tu s' d' dicitur. Et videtur, quando actu Charitatis im-
 perat actu misericordiz obediuntiz aut alterius vici-
 nitatis nam lo casu imperantis gratiam honoram habet,
 etiam q' ab honorat imperantis s' imp' las imperio
 Charitatis aliz. Vicinitas laicis sua proprios actu,
 imp' dicitur Charitas illis imperare s' bonu q' actu
 proprium, q'z sua imperio s' imp' inducet, actu ali-
 no s' cu aliam dicitur impediat.

Sic q' dicitur
 dum laudo Cam, dicitur q' volun glori' laicu
 nam, quod in r' cam honoram s' le eandem in
 linea motu ac intentione: siquidem illa motus
 dicitur, h'c vero liberalitatis et beneficentiz recipit,
 Et ita v' videbitur. hoc vero opinio dicitur, quod
 la voluntas laicivida q' hancam denominationem
 ab intentione ad liberalitatem pertinere dicam:
 sic actu misericordiz imperantis s' Charitate hoc
 eodem modo ad Charitatem pertinere dicitur.

Capitulum

An Posita antecedenti Voluntate

Intentionis glorie, & Coronae, requiratur
in alia Voluntas sequens cum
dem glorie, immediate loci
curata.

Negant Duz, Igarz. Izanad. Abraxa Igarz
cu Thomaz et nonnulli alij, eos defunctibus electio
em gratiam, quibus accidunt des fine tam electio
em negantes plurimumq; alij vnde vix tenentur n
le yobilem in Deo volim immase lasciuendam vitam
vitalis, aut efficaci rae ab efficaci intentione, huius
Igarz Alaxon Abraxa Demus Murado d'ij 12.
de incarnat Sect 9. et Beanal. eodem tractam
dij 17 n 16. mo dem v quia intentione illa glorie
mixta puritate et absoluta et efficaci v' deedi
mu: q; si illius lasciuosi mandabitur quid quid inten
dit, licet alia Voluntas n iuga demat; Pater
illius nam amor efficaci d' Ihu m v' resho ni,
ille est, qui vult aliam la que bona illi yutat; et
locum acndu qmum got.

Modum 2° nam la
si illius efficaci intentione u manet opota demata
et agitata ad la quendam gloriam: q; la
intentione e immase lasciuos glorie. Dieq; la
manifesta, et ant suaderet: non alia rae illa
altera voluntas, que per mixta puritate ponitur, ni
si quia vult efficaci, quod omnia lasciuam glo
riam, et hoc quidem vult intentione illa purdenda: q;

Celorum Inqum Venale propiorum, et homines longis
aibus. Deu a venditori spuaru: illa loam in quib
laxiora in retribuo glorie laxiori formi mo
dumq suu iudicij certaminu et Agoniam
n nisi It Bonam suuq bene certaminu ac fin
centibus promissam dferat

Atqui hie in proprio
naali sensu in quo certe accipi deent et insignia, sa
cuz locuses quando nullum inde sequitur inordinati
one, (It in presentu nullum sequitur la in sua dicit
du parit) hie inquam aguar indicant gloriam
a Deo defacto dferat, quia illam det quia illam
promissu, et quia merita naa illam laxiunt: qd
facto laxiora glorie Collaio gaudet forta honu
tate suuq, atq adeo lam paritq ab aliquo acci
ding, Colu huius moi honorate forta gaudere. ga
ter hie illas quia sicut acnu laxiora in spitu
pate suu libertas, id em xate interioris ita ne
honoris, sicut bonitas moralis, que in libertate funda
tur.

Iam sic, id acnu interior a quo laxior
glorie paritq forta honoratam suuq, in dicit
tento glorie antecedens, quoniam dea ad vasa
nisi qro, in ad suam, id ad liberalitatem paritq.
q admittenda e alia voluntas laxiora glorie in
dum forta suuq honoratam, atq hie et igitur
d Augustini qui lovi allegari Cap ultimo dicit
proxime galam admittit has duas voltes, quoniam
altera suuq appeller alteram greeq, Nicolam
ibidem dicta, nam la illis n parum rebone que
sen ista voluo accipit.

Ductioe. a quoniam nam merito media dogmase
proprie bonitatis vel in quibusque requiunt immo
aliqua et inclinari, aut moderari nisi solam volentem.
Iam quia hec ipse est, que mo dux laboro et dogmase, ad
maximam ut aco ubi que illius et a Certis potys
dicit. tum etiam quia aco ad quam immo et fra
la moderari, aut inclinari dogmase, et immo et
fata voluntaria, et potestatem hanc per immo
dogmase finis; dicitur autem solam aco et volentem
et immo et fata voluntarium. Iam in infero:
hanc sequuntur media Deum aliam, moderari, aut
inclinari, immo, nisi ad aliquam aco immo
fata, id est ut alia aco volentem fata ad quam
inclinari per decum glorie laeundum; nam
laetitia laeundum glorie in est aco volentem fata:
hanc merito immo Deum inclinari ad laeundum
decum glorie laeundum.

Ab in ducere etiam
id ipsum ab eadem, nam quia beneficium et fens,
Deum et Certis, huiusmodi in influent in suo
effectu, nisi media dogmase sui laeundum immo
et fata in inclinari, aut moderari ad laeundum
nam laeundum, id est ad volentem immo laeundum
laeundum laeundum, qua mediante laeundum laeundum
bonitas: hanc simul moderari, et inclinari merito ad
laeundum: nam utramque Causalitas in quibusque.
Eadem est, aut certe simillima quae dicitur cum
Causalitas in suo effectu. Iam quia finis Ca
usat media per suam bonitatem dogmase in quibusque,
implicat quod illa Causa cum mediante decreto me
laeundum laeundum habito potest dogmase in finis dicitur

liber: h quia multa Cauentur quoniam pro
 nitam suam de quaerant ut loquentur, alia quoniam
 placabit quod cauent, nisi mediane deo loqui
 videri quod habet per de quoniam multorum et
 loquentur

~~Ab intellectu etiam id quod non~~

Confirmat denique non si quoniam
 danda circa gloriam et voluntas, qua Deus tam
 pro se firmis ante omnia nostra; nulla est voluntas
 dandi gloriam pro qua Deus est rogandus, nulla,
 que sub imperio nra. Cadeat propter, nam que
 cadunt sub imperio orationum imperantem pro
 regunt, et hoc est absolute per se confu-
 nit, et omne ut la gloriam. Sequitur autem
 et agere et magnum Argumentum in Richard.
 Cap 103. Obi uic haec, nullus est saluus, nisi quem
 Deus uoluerit et uideat: et ideo rogandus est et
 uellet, quia necesse est et si uoluerit.

Hinc

nullo modo de uoluntate arguta nobis obijera.
 ad 1^m negat de quoniam: nam hoc est de decepto
 intentione etiam et immo loquentur et uir
 ubi, et dicit illi et si in fallibilia ad uoluntatem,
 loquentur dicit, tum quia hoc sufficit et de
 inquam ab intentione inefficax, cuius in per se
 uenanda inuisibilia ad deum loquentur et
 dicit. Tunc quoniam quia id manifeste patet in
 pro de firmis etiam de uoluntate. Cuius in se
 quidam, que esse est deo possibili aqua quoniam
 etiam mag D.D. dicitur et dicitur et dicitur, et quoniam
 etiam et ad uoluntatem, et in de qua de firmis quoniam

efficax immaxe laudatōe acnū liberatū lēn pōtētiā
aliā tollere in dēficiētiā pūcipij pōtētiā atque
adēo liberatōe.

Unde Objeção atrox quæ d' Aug⁹
Et alios, qui agunt inconsequenter d' dicitur dum l' dicitur
parte d' dicitur, de rade intentionē efficacē ll, quod
dicitur d' dicitur immaxe laudatōe, l' dicitur. Nam admittunt
tunc gl' dicitur intentionē efficacē, numpē m' dicitur rade quæ
de f' dicitur quæ dicitur d' dicitur immaxe laudatōe n' dicitur quod
dicitur aut dicitur. Amorem efficacem ll acnū dicitur
quāntum pōt dicitur pōtētiā est acnū dicitur, ac ll
acnū dicitur quāntum dicitur dicitur rade parte, pōt
ll q' dicitur amoris indoles pōt acnū dicitur quod
dicitur ipse, nec dicitur in quod dicitur, influentia
in anmū pōtētiā d' dicitur rade m' dicitur, ll dicitur l' dicitur
ll, quæ dicitur de pōtētiā de f' dicitur acnū liberatū, quæ
dicitur pōtētiā dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
ad dicitur dicitur anmū, nam d' dicitur in dicitur f' dicitur
ll dicitur dicitur laudatōe influentia, n' dicitur dicitur
m' dicitur alio dicitur, laudatōe pōtētiā dicitur pōtētiā me
dicitur dicitur, in dicitur influentia pōtētiā, idemq' dicitur
dicitur pōtētiā sub dicitur dicitur pōtētiā dicitur.

Ad 2.
Augo autēna: l' dicitur illius intentionē manet op' dicitur
dicitur et ag' dicitur dicitur et dicitur dicitur. Concedo, im
dicitur et f' dicitur nego autēna l' dicitur, nam q' dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur, quæ dicitur dicitur dicitur dicitur ad
dicitur quod dicitur dicitur dicitur atq' dicitur
dicitur, l' dicitur dicitur immaxe l' dicitur, d' dicitur

Voluntas, quae qualificata illa dicitur inferat omne
 mediae luciae absolute et efficaci ad gloriam, quae
 Quasi dicitur in dicitur nisi post mixta absolute
 gratuita. idem dicitur tenentem gratiam de laudibus et
 quae de finis efficaci actus virtutis, quam ad minus
 mobilem: Et licet illi Quasi radicaliter ad
 laequendum actum virtutum demaxer, in m
 amonax. Et forte, ne scilicet illius actus
 virtutum dicitur.

Ad animo probandum dic, quod
 Voluntas sequitur mixta in id est quae inferat omne
 immate efficaci ad laequendum gloriam, quae laequ
 eum utam efficaci dicitur, sed quia illam dicitur
 post sui meritum tam gratuita, atque dicitur
 nam hoc post ipsa est, et dicitur quod alia
 post mixta dicitur, gloriam causat post et loco
 nam, hoc est ut tam debitam laequi meritum
 in laequi laequem mixta in futurum, at
 dicitur intentio gratuita mixta, quam dicitur
 efficaci gloriam dicitur, non in illam dicitur post
 sui meritum, tam gratuita et dicitur
 sed post ante dicitur negare, atque ad dicitur
 et alia voluntas laequem ad quam mixta
 tam gratuita aliam, et dicitur, si quidem
 hoc necesse est. Quasi dicitur, tum et mixta
 gratuita causat mixta causat gloriam
 tum et unum dicitur et laequi dicitur.

Ad 3°
 dic. an absolute dicitur in illi, nam si intentio
 illa gloriam ante gratuita et dicitur a medio dicitur
 hoc, tam gratuita dicitur, si dicitur immate dicitur

Volunt aut decursum lascivium glorie, sed me
dij plures, scribit, qui in ipsam et tale decursum
lascivum inveniunt, sed media imperio in
reflexione, quod ad decursum decursum, media
intra se est et sic etiam accidit, si decursum
etiam hominum, ac demum media absoluta in
tunc quodammodo postquam decursum lascivium
decursum laetum, si decursum intentione illa inducta
et amissionem se est, si parare et non
quodammodo, adhuc alij ac inveniunt, sed et igitur
intentionem quodammodo decursum et mutationem quod
suis absoluta, nam est in actu narij sunt
et deus in decursum glorie lascivium
decursum.

Primum, quidem quia et dicitur
arma ostendimus, intentione in alia qua in
et quodammodo decursum potest ad alium actum
Volunt deperit, dicit enim ad alium
decursum decursum et voluntatem suam ibidem
tunc lascivum. 2° etiam quia in alia inveniunt
in gloriam in fluxu possunt, quam inclinam
de deum media decursum et quodammodo bonum et
gloriam lascivum. Volunt. arg. hinc etiam ma
nifeste dicit, antecedentem etiam intentionem
multo minus applicari posse innotam innotam, et
notam ad lascivum glorie lascivum: quod
ita dicit fieri quodammodo innotam et in ipsam in
fluxum moralis atque adeo et inclinam deus
ad lascivum decursum lascivium glorie. Ad 2^m
quod innotam deum lascivum lascivum

Tabernaculum in qua est acuta ille in abstruse
 finibus digniora, quoniam quicquid deest de fine
 et illius acuti immense lasciviam, suspenditur,
 et ad unum locum per videtur in alio inquam in medio
 necesse non est, quod illud in quo videtur per unum
 se lascivium non pergit sed datur et quod
 datur locum et principium tam immense lase
 quoniam dicitur: et datur laseum per signum
 no originis videtur in locum duna lasciviam,
 tonus in unum, atque adeo per unum et per unum et
 et in duna, et non est principium per unum
 et unum et ad radicem in unum, in unum
 quoniam principium et per unum in unum
 hoc acuta et ad per unum in unum quod
 et ad eodem locum duna formam in unum
 dicitur.

Ad hunc modum in intentione
 efficaci glorie inquam in medio videtur Deus
 glorie lasciviam et lasciviam: quoniam la
 intentione non est immense lasciviam glorie, et in
 hanc in duna et dicitur per unum et per unum et
 principium immense gloriam lasciviam
 quoniam est ipsa radix est. et notandum
 quod et Deus in illo et signo intentionis videtur
 gloriam lasciviam, et in videtur tam lasciviam
 in pro illo signo, et lasciviam per unum
 et ad duna eius lasciviam, et in duna
 in et signo originis videtur spiritum et
 lasciviam et in lasciviam in illo signo et
 per unum ad filium.

Ad Ommum et

Idem magis h' aduersam respondere decum
intendendum las lascuindum intendendum dicitur
duo qui genu obm aut Circumstantia illius (que
sunt in eadem proxime se possunt de aduata
sunt q' actu distinctio) sed desinit quod dicitur
in genu modo agendi aut diuidentis (in pater
in amore efficaci, et inefficaci linea idem
obm, que in las dicitur modo agendi desinit)
aut q' hoc h'ram, quod ad dicitur pateriam
actum inefficaci in nra Casu. In pater qui a
decum intendendum ad gloriam diuine
immare, et proxime, intendendum solum re
mote et mediare

Dicitur Cetero Causam proximi
mam et remotam in eade Causa. Specie diffe
re, maxime quando altera p' se et las
indigentia efficiendi requiritur altera n' erad
solum expectandi p'fectioe Causa, ut accidit
in presentia: nam solum immare lascuindum
sege requiritur p' se p'ximate efficiendi, etu glorie
que n'imum essentialia indiget diuine dno et
voluntate illius p'paranda, et deo intendit illa
aut vel essentialia requiritur n' est ad obm
dum proximum glorie, ut ad dicitur oes fam
ra, et p'ximij las. D. D. qui illam de facto ad
manum vel in essentialia requiritur est, id
dicitur las efficiendi indigentia ad las p'fectioe
Causa, ut deo dante suo loco las p'fectioe, 2^m
h'ram liquet quia ut ostendit las proximo Casu
decum lascuindum p'ximate ad dicitur diuine
intendendum deo ad dicitur libet aliter.

Caput 3

De curis quibusdam reprobis &
doctrinam proximam
ditam.

Contra illam nam aciem in suavis in gloria
sui quidam lxxxi D^r leonim nulla inquit el
got in Deo Collas, que moxiam la meris
pazim ad gloriam la sequendam: q^d huius lxx
lao got ac deet fieri la vi Colui intenu
re antecadenti. aut probat et rae et autho
ritate. Et rae que mundum est spici fice
vidum et causa acru ad quem mox et me
ria pazim. Et rae finis nequeunt et spici
ficandum, et causa acru dmi alias rae
in lxx lxx a de, et in finium et finium
et ab alio: q^d nulla got et in Deo Collas que mo
xiam la meris pazim.

las auctoritates, rae
Aug⁹ D^r 1^a q. 23 an d. dicit Dum n^o dicit
hoc propter hoc, et dicit hoc et propter hoc: q^d a
lancipim D^m Deus em Oit gloriam et propter
merita, quatenus et propter dicit Causalitatem
meritorum in gloriam, et dicit quatenus dicit
Causalitatem meritorum in voluntariam lae
vidam glorię. Dunde igitur et D^r in quatuor
q. 23 an. d. in Corp. sequitur ad redit nullus
fuisse et insans meriti qui dicitur merum et la
usam dicit, predestinatio la parte acru pro du
tinanti propter rae q^d dumque rae causa dicit, pro

deum, quod non est deus, deum quod non est deus
praedictum de effectibus quos divina Dei praedicta
inducit in tempore, Denique eadem quod non est deus
quod non est deum praedicta de iudice post praedicta.
Sanctorum? Dicitur eadem dicens, Iudax non
se quantum ad praedictam ipsam et in iudice
est ut fit quod aliquis praedicta a Deo, non
in iudice, quantum ad praedicta effectus.

Ita huius
praedicta momentum est, si non probant magna praedicta
et in praedicta et simpliciter tale dicitur deus,
etiam deus momentum dicitur, et dicitur quod
est nullum in corrodendum sequitur, nam mo-
mentum dicitur nec motus simpliciter ad actum
nec dicitur Causat aut significat et dicitur est
requiritur et dicitur, et dicitur motus Causat et
significat, quare negato et dicitur et dicitur ista
tata et dicitur quod vale, praedicta manifeste praedicta
Cuius Causat et dicitur et dicitur nullas:
nam dicitur probant momenta praedicta et dicitur
Causat aut momentum simpliciter tale dicitur actus
(quod dicitur dicitur et dicitur in locum dicitur, et dicitur
dicitur praedictum dicitur) momenta deus dicitur
quod et dicitur momentum dicitur et dicitur quod
vale; quia hoc dicitur significat et dicitur et dicitur
dicitur et dicitur dicitur et dicitur (quod dicitur
vale est dicitur momentum dicitur dicitur actus) dicitur et
dicitur momenta ad dicitur dicitur dicitur
et dicitur; ad quam dicitur dicitur dicitur et
dicitur momenta momenta.

Huius rei habemus opera

tenentem exemplum in futuris ad hanc dicens 24.
 que sit et negotii in demeritum tantum et dicitur
 extra tale dicitur dicitur dicitur nam hoc est solus
 vultus dicitur, qui per se et et dicitur demeritum
 ad secundum de debile la superiora quod illud
 scribitur sic) nihil omnino est immunitatem in
 dicitur doctrinam est demeritum tantum 24
 24 qui dicit: quia hoc tantum demeritum et requirit
 tum, aut dicitur dicitur, tantum demeritum
 demeritum dicitur in hoc et tunc ad dicitur
 dicitur demeritum ad quam dicitur in dicitur
 dicitur, quod dicitur demeritum. Vultus h' in uno casu
 dicitur dicitur.

Ut dicitur hoc pacto n' dicitur
 dicitur dicitur la dicitur dicitur dicitur
 maia ad dicitur dicitur, quia dicitur dicitur
 debet pro merito primario equalitatem in
 dicitur et dicitur. Respondit hanc dicitur
 tantum plus dicitur dicitur dicitur, quod
 dicitur, siquidem ille n' negat la dicitur
 em gloria dicitur honestatem dicitur, quod
 de dicitur debet aliquam in dicitur dicitur
 a qua tam honestam dicitur: dicitur dicitur
 dicitur in dicitur quia antecedentem dicitur
 ad dicitur; la dicitur dicitur dicitur quomodo
 huc dicitur dicitur dicitur formalitatem Cum la
 dicitur dicitur dicitur et granosa dicitur, et la dicitur
 et dicitur nullam dicitur honestam dicitur
 dicitur inquam dicitur ad huc dicitur, quod dicitur
 dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur et nos. Pro

Omne h^o secundum id n^o datur in Deo dantes
morali iudicium rationi et non, sed modo quo
dam locutionis, et digne non, et que
aut locutionis vel certe sufficit in Deo
ad honoram morali dante respiciat inquam
modum in equarum et dante, honora
in Ceteram illius dante propriam simul
et dante bonitate a que dante inquam modo
satis specificata dante in ratione in fine.
Si enim agud dante ad dante dantes mo
rali in Deo admittentes dante potest quod
aliqui dante dante ad dante formaliter
pneat, nam si honoram Ceteram dante,
proprium, n^o respiciat inquam dante forma
re, et modum, sed dante inquam materia
re et terminatum, a dante hoc ipsum
salvabitur in dante dante que ratione modo
quam dante dante et minus proprii, quid dante
honoram dante dante dante dante.

Ad ad
huc insurgit per dante difficultas: nam si
deorum intentionem glorie digne, ab h
cunctis, et m^o tolleret immortali libertatem d^o
Siquidem in d^o dante dante in dante d^o
indifferens et d^o dante dante ad gloriā
dferendam; et hoc minus d^o dante, qd
gloria dante et dante dante: h^o
nam d^o est dante dante intentionem ab
locutione digne. maior dante digne
omnes dante dante multiplicem et quia
dante dante dante et dante dante dante

ut Deus obligatus ad dandum homini glo
 riam, et hoc intelligitur ipse debita ante
 quam quod reddat meriti. Id requirit legem
 tum quod legem debitorum ante quam legi
 tant ille qui si debeat meriti. Id est ratio
 palmi. Et licet cum legem tantum legem
 quod meriti fas. Fita quam si n. me
 neri: h. Dilla non licet et deinde n
 Cohere quod gloria d. f. f. p. p. p.

Illud dicitur bonum pro premio quod
 pro negari non debet meriti, ac sicut
 quidem licet, gloria non potest negari de
 re meriti: h. requirit sicut ratio p. p. p.
 Non videtur causa quia meriti influ
 dit moralia in premium: Causa a. moralia
 non habet vim causandi illam, qua dicitur epi
 cene ut opus laetitia, de proinde legem
 ta pro opus laetitia n. mandam

Confirmata

meriti gloriam quoad Sebastianam. Et me
 arii v. Decium illius, ideo enim d. p. p.
 n. meriti et sicut in causa, quam d. me
 arii. Meriti dicitur et alia sicut in causa,
 quia d. meriti v. Decium et lat. epi
 Domini, et dicitur quod lat. alia sicut
 me sicut lat. dicitur in causa, Causam
 in laetitia, ac merito ipse d. p. p., qu
 ad hunc finem sicut perquam Causam
 potest ac qui hoc antecedente licet me
 arii n. potest v. Decium in causa d. gloria

Et post quod ante ora sua mensura habentem
Et necesse in poster gloria quoad substantiam
Id solum quoad modum, Et quod in excessu
Causa vera potius quae dixerunt remunerationi
rum, quam per aliud Deorum: sequela autem
ita absurda est, et animum pot ad mirum

Ad Cetera Proposita De finibus quae ob
vinctu vident ac nos, etenim pro merito ante
gloria, sub idioe meritum et finari per
venant, nec in vobis ante laudem gloria sub
eodem idioe (quae inq. nec vana nec illu
Cetera venant, negare potest) absolute et lre
nata ducuntur la idioe purificata d'vile
laudem laudem gloria, et in minus nec
aliter ad eam ducat, quam efficax et abso
luta intentio gloria, quae ante mensura per
a nobis potest: et in magis in vna quam in
illosum dicitur, libertas immata dicitur
curri auferat: ac quoniam quae ipse ac nos
proposita d'finitari occurere tenent.

Quomodo
ad suppo v, et quidem dari probabile,
Voluntatem laudem gloria, immate
benam ll, quam in antecedentia dicitur atq
quae d'finita est quae intentio. Idq dicitur
dicitur laudem in dicitur ac dicitur a vna
immata libertas ac vnum Cetera, quae de
finita dicitur, sicut enim Deus dicitur quae
laudem mediam dicitur dicitur dicitur
autem sub hypotesi dicitur A dicitur de

Deaxnere pot carism denuo qm exarat,
 aut immute potam libram ad usum, sic si
 deu pa etiam mediam reflexam de libere
 quibiamunam gloria D. Deum, signa videat
 finalem huius pcedentem, l'p'ca' d'ce
 anse potam floriam que definiere q' d'ceat
 huius libram pot q' d'ceat mediam hanc
 quin exarat aut immute potam libram
 ad tale d'ceum.

Hec gen' pot d'caumen
 hoc lo quod q' d'ceat d'na in pot in ali
 uno d'ceio carism libram exarat
 in ledit hoc l'mon nullius momentu; nam d'
 maali' de h'et quod quum remotum me
 num q' d'ceat n' requisitum ad l'ceatium
 actu' d'ce' in q' d'ceat d'ce' aliino d'ceio dum
 modo quia pcedentem libram n' immute. Inde
 quam d'ce' exarat voluntas q' d'ceat d'ce'
 l'na media d'ceum actum, potam n' d'ce'
 manus l'p'ca' d'ce' d'ce' d'ce' d'ce' d'ce'
 re libram, d'ce' d'ce' d'ce' d'ce' d'ce' d'ce'
 quo pa d'ce' d'ce' d'ce' d'ce' d'ce' d'ce'
 aat. Et d'ce' d'ce' d'ce' d'ce' d'ce' d'ce'
 quam d'ce' d'ce' d'ce' d'ce' d'ce' d'ce'
 ta d'ce' d'ce' d'ce' d'ce' d'ce' d'ce'
 d'ce' d'ce' d'ce' d'ce' d'ce' d'ce'
 n' d'ce' d'ce' d'ce' d'ce' d'ce' d'ce'
 d'ce' d'ce' d'ce' d'ce' d'ce' d'ce'
 q' d'ce' d'ce' d'ce' d'ce' d'ce' d'ce'
 n' d'ce' d'ce' d'ce' d'ce' d'ce' d'ce'
 d'ce' d'ce' d'ce' d'ce' d'ce' d'ce'

nullum et abundantum in eo quod cedamus
decum gloriæ, lascivium immuram
liberam in hac re nisi forte quoad illas
Circumstantias, quæ non sunt à Deo in
tente, ante omnem scientiam absolutam
Sic quoad Circumstantiam virtutis representan-
tis peccatum miserum, alias q̄ simili nam
hoc eodem modo P. Parag. Et n̄ pauca ex
adversarij philosophari solent de libertate
se apud Dominum supposito præcepto obligat
se sub peccato: nempe solum et liberius
quoad Circumstantias minus esse præceptum, in
Deo quoad substantiam operis inveniunt, nec
quoad Circumstantias sub præcepto dixerunt
multo vero, Similiter hoc affertur de
sacra dicitur posse se deam antecedentem pro-
missionem, et electionem obligatam, quam de vol-
te humana apud Dominum per præceptum di-
stincta: quia per se dispensat et alia id genus
quæ de Deo dicuntur ad defendendam in
operibus præcepti apud Dominum liberam
quoad substantiam nullatenus habet locum
in Deo si se soliquet.

Præmissa itaq̄ ma-
iori prædicatione allegum neganda et minor:
in cuius v̄ probas maioris disquendalet,
gloria hoc v̄ electionem intelligere hominum
debitam, et danda independenter amari, nego
et si ferenda propter merita cedo: et dingo
minorem: nequit et præmium, quod de
genere debitum et dandum independenter

Ammitti dudo, quod Superior debetum de
 dandum propter merita et non nisi pro eoque
 illa lausant, nego minorum et disquam
 quia de vi electionis et anobis posita non aliter
 gloria debeas lausare, quam propter meri-
 ta, primo quorum efficienda est, sane laus
 minorum valde est vitiosa immo nociva et
 efficiat gloria: atque adeo optime servata quod
 ita habeat rationem suam laus meriti regenda
 non equidem illis delectum non esse habenda.

In 2^a probare duo maiori:
 quod non negari hanc Superiori 2^m de sum-
 ptu dudo, et duntaxat de qualibet Circumstantia
 nego maiori: et duo mino. gloria dicitur ne-
 gari Superiori omnino et duntaxat ante ad-
 electionem dudo, 2^m de sumptu orge mi. et de
 quantum, itaque quantum ad hoc omnino est
 ut libere moderat ad premium, et merito 2^m
 de sumptu pro premium demerant, (quod in
 fortasse factum est, de nulla agatur aliquando
 merito laus duntaxat duntaxat) non est
 in de illius laus, et laus premium orge mi
 pro laus et duntaxat duntaxat duntaxat
 duntaxat; sed laus facta quod licet duntaxat
 2^m de finali quod duntaxat nulla Censura
 requiratur in hoc, quod duntaxat duntaxat
 Dominio finali quod duntaxat gloriam duntaxat
 per, impore in hoc quod illam non efficiat laus
 Superioris presentis decreti, quo antea duntaxat
 tunc duntaxat gloriam omnino finali quod duntaxat

Ad Subjunctam d'fructu die 1^m Decum
dignitate hancam yone circa gloriam, & tati
modo tendendi; & l'acti quopuz efficaci, las
in fiaat absolute, sine merita l'arimadim
sive non; 2° tati modo tendendi & lam
in infiaat sic d'ademak & danda quopuz
merita. Si l'ectio quam defendimus l'egit
ais d'edois Ceat, n' yover has merita pa
bona opera mereri Substantiam gloriz. atq' hoc
probat l'exemplum aduenum: nam de facto
1^m Decum d' l'ea d'opu Domoni, (quid di
de alia procedent a p'orbili) ita lam l'aritam
quopuz erat, & l'ad illius firmallet, quinu
lla l'arimant merita d' Priguis.

At l' d'

d' 1^m Decum seu l'ectio quam numeru n'
alim respicias gloriam, quam & d'fructu
dam, quopuz merita, n' l'arimant Substantia glo
riz, & merita deficient: & c'puz d'equ
ut hoc p' sua bona opera 1^m Decum n' me
reant, merita in Substantiam gloriz: quia
Decum illud & tandem d'arimant ad gloriam
l'arimantam dependet ab l'arimant absolute
meritorum, que si deficient n' l'arimant
illud decum, atq' adeo nec radia in fiaent
q'nam Substantiam gloriz.

Dem q' inuages n'q'
Arq' et alij d' d' rade probant p' d'urinaem ad
l'arimantam l'arimantam p' d'urinaem n'
fuisse, quia d'raa in tempore l'arimantam
merita d' d'ata: q' si in tempore l'arimantam

h^o omnia darent Dequentiam quam pr^ocedunt
 nas ad illam hanc, la meritoriam pr^ocedunt
 l^ona: at qui gloria in tempore dant pr^o
 merita pr^ocedunt hincq^{ue} Dequentiam la meritoriam
 pr^ocedunt absolutam pr^ocedunt hanc.
 h^o omnia modo hanc ipia pr^ocedunt ill
 l^ona ad gloriam que pr^ocedunt in l^ona gra
 tuita l^ona ad Dequentiam meritoriam pr^ocedunt
 dantiam.

Hic tam Dequentiam nam D. D. V.
 bene obiectat D. D. V. D. D. V. D. D. V. D. D. V.
 S. et D. D. V. D. D. V. D. D. V. D. D. V. D. D. V.
 quod si meritoriam tam gratiam meritoriam
 nam l^ona pr^ocedunt em ad illam, ad
 m^o in l^ona pr^ocedunt, ad tam
 gratiam le gratiam, quia gratiam l^ona
 h^o gratiam Collas, inde autem n^o l^ona l^ona
 fieri; h^o si h^o gratiam Collas gratiam l^ona
 nec fuit gratiam pr^ocedunt ad illam: quia
 n^o la loquod a f^ona n^o Causa a f^ona
 negat, est Causa negat si n^o a f^ona
 est Causa f^ona a f^ona, sic bona est in
 illa f^ona n^o ambulat, quia n^o hanc pedes.
 h^o si hanc pedes ambulat: nam pr^ocedunt
 nolle ambulat, l^ona si pedes hanc.

Ad hunc
 h^o modum D. D. bene in l^ona, Collas h^o gratiam
 est gratiam: h^o et l^ona pr^ocedunt, l^ona
 autem nam quam in l^ona nec legitime
 in f^ona pr^ocedunt: h^o si la Collas fuit n^ona
 h^o n^o la meritoriam pr^ocedunt, l^ona pr^ocedunt

nas: nam sufficit quod decem Nino
 secundum lūm graaz foret onerum qm
 in interitum super deum videtur dicitur
 fore. Sufficit inquam quantum ladi
 formati de quibz quid quid in an. p. die
 quoniam maalm, de medianum infere
 in lorum, p. submerum. Cadere par de
 nonem ad tam graam et dicitur graa
 Cadere p. q. lo quod in maalm ladem u
 pugnantia xas dicit, nempe et p. m. me
 in p. dicitur quidem amorem, et gra
 na p. somum. et deo gloria nec l. p. p.
 cipium p. m. nec numerum m. et d.
 efecit et deamur: atq. adq. l. m. m.
 gloria, nec maalm quidem l. infere
 m. m. decem interitum super deum
 naos ad illam.

Cap. IV

Quo modo Componatur Deum
 cetera Dei Voluntate ob hoc
 Sabrandi, quod nemo sal
 us fiat, nisi antecedente
 Lectus.

Hoc est inum las Capibus p. p. p.
 quibus ad dicitur dicitur dicitur dicitur
 vnt, nam et Deus, p. dicitur dicitur dicitur
 p. dicitur dicitur dicitur dicitur
 dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur

est, ac de hoc potius agitur: nam quid xpo
 faceret Deus si Salva illorum libertate, (et potius
 esse putant aliqui) eos dicit et potius tam
 nare solueret ante? Nihil aliud erat quod
 quod modo facit, si nolle eis gratiam dnam
 ad finalem persequantur dedere. Darum
 aut nihil est quod illorum libertate a dicit
 re famam et potius, vel solum negantia seu
 Oratio: quando quidem las Oratio idem
 bis effus laudem q infallibilitate sequitur, id q
 ob idiam Dei ante Coltem, et ob mirum ignem
 ante illa merita aut demerita prejudicium.

I qua
 posito illo anno decimo, quo Deus Salvandos legi
 pax mouit Cuiusdam Civitatis, aut Regibus
 las solus illis intali numero gradus et ordine diri
 munde; sicut tenent licentia providere media d
 graue quibus ad locum et gradum las dicitur nans
 pax mouant; sic et in licentia tenent de in
 dicuntia et regere media in congrua, ne quibus
 rum in sanctam Civitatem intrat: nec lum
 minus fuerit maxime antecens illa dicitur prodi
 dicitur dispositio, si neglectum quibus in
 Civitatem dicitur in gradum, quam si lic
 torum aliqui dicitur, ac in dicitur illa in de
 legenda dicitur in dicitur la indigna Deo, mul
 ti q. regnantium cum misericordia dicitur, ac quibus, nec in
 Coltem dicitur et quibus antecens, qua dicitur dicitur
 tam dicitur dicitur. I dicitur ista licentia quibus
 in Civitatem. I qua nunc Deus las Civitatem dicitur

Et industria cuius inefficacia Deus in di-
tribuitur incedibile proxiu est, quod Plebū
ad hoc aut in formas in diuennendo auxilijs
finalibus sine inu quidem graz vocant, ac
que invocant graz assennam; xas ex quia
in magna multitudine, ac veritate, et
agennam liberorum ingolu sequitur salm
moxaia amoda Cou formitas in agendo
mau vel ~~id est~~, nisi id speciaū aliqua Cu-
xa et grati danna Dei disponum sit, et mani-
festa exemplaria et agennam exemplū omni est
Dixerunt: Dē nullū ex innumerabili fax in Cle-
torum numero finalia pcedat et salus fiat,
signum est Deum de industria scire quod nu-
llorum graa ingrua ad finalia pcedaan-
dum pcedaandum obtingeat: hoc autem quid
aliud est quam velle pcedite rixicare atq. locū
Dei a digno Celum.

Deniq̄ quia si Deus
p̄ impossibile in haerit scienā ad diatamboni
ill' mali laurum auxilioum, distriuerat
hominib' qui ad pcedem pcedi danna dam-
nandi, et grazas vae sufficientes et v'alu
p̄ diennam maniam abigo Cognitas de
ara velle rixi Coopaxatim, et salvi fie-
ant, nemo dubitaret quin aliqui. immo mag
plurimi laum magna multitudine Coopaxan-
ti v'ent grazas a Deo dari, atq̄ ad hoc v'alu-
tum laurum: q̄ quod magno eorum de
facto Coopaxa d'inde pcedemae pot. lauo quod
Deus de industria grazas ingrua pceditū obligat.

Datu illas: quia in maxis in operando Deu
 su agens bene numeru d'angeae nequit,
 nisi vel la naati necessitate vel la d'axe hoc ali
 tuis Causz libere au ita du yonunni Ceato d'ilio,
 et in fallibili axe, at quod d'oli et omib n' l'ue
 ni d'emanat, a'asilia ad quidexandum in'flecta
 ia la naati x'non necessitate in' p'cedent, et
 omib est indubitanum: q' d'inde p'cedent la
 libere d'u d'lege et indurmat, qui maxum
 d'iu d'enna nra numerum d'ra x'um d'el
 d'andam axe d'ia p'eva m'ua p'efaratu,
 d'equenta tenent au d'ic ordinare et numerum
 illi nec Cruzat nec om'nuare.

Hu argumentum
 que sane difficilia s' quidam d'ic'non am'is
 d'efinon' magna loq'ae d'iccumbunt, d'ean
 tu normaum, Deum d'igendo aliquos antea
 et p'axato, nullatenus d'iviniue numerum Cex
 tum d'istandorum absolute, quam nollet lum
 numerum augeri, d' d'olum d' quid, id est
 Volendo, quod d'ic d'atim p' d'eterminatorem nu
 merus adimplexerit et ne d'ius quidem la an
 teudint d'ic'm d'eficiat. Hoc d'ixo n' d'istat
 n'esse d'udicari, quod p'eva d'os p'luxu ali' d'ic
 quenta ad p'eva m'ua d'igantz et d'at' d'iant
 quia impossibile requirant cum d'ic' quod d'ic d'
 antecedentia in d'ic'm d'efinam p'axat' d'igantz et
 d'ic' d'eficiant, quin id p'cedentia d'equentia
 ni d'ic' d'urmatia d'argenti p'ax' d'ic' d'igantz in
 Congauas.

Sed in C'ed' Cux d'enna nra hoc

modo temperari debeat, nam auctoritates,
vel sacre pagine Augustini et Thomae, alio
num q. D. Regius legimus; nec in casus
de iudicio ponderare, vel invidiam probare
fuisse contra electos los oēs qui de facto salvan
tur vel nunquam probant sic fuisse electum et
accidentem singula, quae diu procedenti adu
m manifestum est;

Nec ratio illa desij, quae
tanto peccat. Sed. ut motus, nisi deinde mag
ni momenti, et posse quae multiplicata in obij
tione accidit pot. et nam forte tot sunt dies
in quibus ^{1^o} auxilium gratia futurum est in
efficax, quot sunt de probis; et nihil aliud nu
llum dicit in uniformitatem tot hominum in un
tendo et auxilio arguere Deum his omnibus tale
auxilium in efficax eligere la inducitur seu
providentia positive procurante, quod si non dicit
nam salutaria: et nec uniformitatem tot homi
num in discernendo auxilio finali arguere Deum
his omnibus eligere auxilium; Deum los in
dumna seu procurando, quod finaliter non gase
dicit et gloriam amittat.

Et nam quod Deus
de facto, et laetatur desij non desijat omnibus au
silia sequente efficiencia ad bene operandum
et siq. in futurum, quae deandum, et quali et laet
des affectu unum los volte illa generalia per
salvandi in unquod quominus de facto desij
in idem numerus auxiliorum in efficax,
ac desijat. Casu quo Deus aliquibus efficacia

auxilia lo specialia affe deligeat. Illi Ceate
n' impedit quo minus auxilia generalia
de facto adant in digna

Et ligo in ore
debile est tota auxilia lo sufficientia in
Casum auxilij et deo lo factu p'curari, quon lo
indurme lo dignant et reparent, de lo factu
cib' illi n' est incredibile. di l' m' h' d' de facto
sunt inefficacia, de facto lo dignant a Deo
lo, indurme quod negat: h' d' g' m' inoffi
cia na, nulla est narra. Deo indurme, et
sufficii d'io et Dominum lo certant vix in ma
llim adeo propoz. Nec obstat hunc infor
mari in existendo maxime multando et
deixat, tum auxiliorum tum agennanti
lo certant n' de facto hec duo d'ungunt, et qd
auxilia, agennanti lo certant sunt in maximo
numero et quod videt vix via illa agennanti
existendo lo certant d'io certant.

Et quoad illud.

Non quibuscum agimus lo certant fatentur, lo quod
Ceate, absq' magna abitudine negant n' potest
negant de facto, lo certant d'equa, quon acci
pat a Deo speciale donum, et beneficium pa
lo certant, finalu, rase Cuius debet Deo p'q
omn' reprobatu speciale d' certant actum qm
su speciale lo certant beneficium, lo certant illu
independente ab ann' d' certant, imo d' certant in
dependente ab amore special' lo certant de finitio
finalu lo certant.

Hoc posito sic d' illos arguo:

Non sit moralis impole, et fatemini, quod
nemo fiat saltem propter los laza quos Deus
specialiter beneficius est, finaliter eis prodest animum
dando: & nec enim impole moralis quod nemo
saltem propter los laza quos Deus beneficius est,
los ad gloriam animi eligendo, dicitur quoniam
quia, et gloriam nostram, nec gloriu est nec
pauca aut, qui ponuntur inima, aut gloria illi
horem antecedentem gratiam quam esse
a maiorem sentiam, qui ponuntur inima
aut gloria specialiter Dei beneficius pro
sentiam, Nunc collationem: & nulla por
et maior de difficultate in lo quod nullus saltem
propter animi electos, quam in lo quod nullus saltem
in propter accipientes Nunc, prodest animum donum

Constat huc illas: nam loque huc dixerunt
obit ponderas et lodera q modo huc dicitur inuis
bit lazarum, quo modo Deus huc dicitur reprobos
in animum inima specialiter illam beneficius
nam, qua dicitur laza electos lazarum huc et
in illis prodest animum donum, quomodo in
quam hoc fecerit quin prodest animum, illos
qui supra in prodest animum, los de et ante et
inima aut lodera a prodest animum, Nunc
beneficius? lazarum diuident, quomodo
in est inuisibile, quod in tam inuisibile, et
dicitur multitudinem in eluorum in prodest animum
beneficius, acciderit ponunt, quod des inuis
mora dixerunt in in prodest animum, et quod
et ut in in accipendum oblatum huc a Deo

procedamus, beneficium quoniam inde infirmam, Deo
illius laudumque. Cetero quod dicitur illigine avaritia
ad procedendum in dagna.

~~dispositio sub...~~ Cum quod proposita
de fuerit omni dicitur omnino, et nullatenus
intra illa iudicia temere, Sane est etiam
D. Angelus et laudumque, dicitur omni
et singulos Celestium Ordinum rationem
salvandum numerum dicitur laudumque
et absolute intentione illis misericordiam et
antecedentem illigenis; nam et optime dicitur
laudumque, laudumque. Deinde dicitur
mone 18. in Cannia, tota illa Civitas illa
et dicitur una laudumque, que postea pro
nam ita preparata est dicitur illa. Et dicitur
deinde dicitur quod fecerit illius regni et dicitur
illius ordinumque in qua dicitur et dicitur
et singularem dicitur et pro deinde dicitur.

Caput 5.

Propositio de facultate in daga.

Et cum dicitur et laudumque illam
promovendum est pro signo proxi ad dicitur
generaliter de dicitur dicitur, Cetero pro dicitur
Quoniam pro dicitur mediam quod dicitur
et dicitur laudumque, dicitur dicitur
hanc mensuram pro et dicitur dicitur
nam, quoniam de facto dicitur dicitur, pro dicitur
namque los dicitur dicitur dicitur dicitur

Auxiliorum dare, qui de facto sub illa gra
redierant; et l. d. alicuius qui non prouidentiam
eos sub mensura hanc sub qua de facto non
prouidentiam, nisi sit auxiliij; manus robusta
ad iungere velis prout ordinatum Euang.
et omnium modum inu. prouidentiam.

Secundo
videndum est d. Ceterum omnes et debent Dux
Voluisse dare prout ordinatum hanc finalem
dignam, et si quis dicit hanc hanc dare
non Voluisse. Dicitur prout manifestum, quia
nihil bonum possunt habere Ceterum nisi
Deo sciunt et Voluisse; dicitur hanc hanc,
hanc finalem maximum bonum prout dicitur
ordinatum et.

Qua
Dicitur hanc prout est legum dignum
quia quod Deus in tempore non donat, in lex
nitate non preparat, sed si quis de facto de va
lute de fidei non dat in tempore hanc finalem
dignam: sed nec illam in lex nitate preparat,
sed quod non est hanc dare voluit.

Et in hoc
Causa observandum. Prout ad dicitur l. d.
Prout lib. d. et reprobat, Cap. d. Cum dicitur
non Voluisse Deum aliquibus dare hanc hanc
dignam; non est intelligendum dicitur et pro
fide Voluisse, sed illa hanc quam dat non
est digna: quia hoc non ad Ceterum non
parit sed ad malum non hanc, et non
hanc libere arbitrij, sed Ceterum in parit
tu (intendendo a dicitur Voluisse) parit

Impedimentum salutis, nequam autem Deum
dicere et gaudere dicit, ad rem pariter.

Duo

ergo intelliguntur quod locum illam; Inven-
to, quod dicit Deus quod videat alios gratias fu-
uras et iniquas his hominibus, si eis da-
rentur ad laudem suam, si eis primum ordina-
torem causam causam decessum numero-
rum ad bona ad jungeret, nihil omnino nec
obnoxium illas gratias daret, nec omnino ad bona
ausurij daret ad jungeret dicit: quia nequam
facere tenent, nec se offerant deario illud
faciendi dicitur inveniuntur, modum,
quem in mutare in dicit. aliud est quod
proxiimum Deus gratias illas in ille fumari dicitur
his hominibus, si ordinario in omni causa gratias
pariter, nihil omnino laudem daret dicit, et
dicitur quod de fecerit gratias dicitur impediri
quia ad id nullo dicitur obligari. atque illi ac-
tibus dicitur reprobas, quod omnia dicitur
neganda, et melius dicitur iniquas dicitur
quia quod laudem Deum in dicitur laudem dicitur
et dicitur in dicitur in dicitur illa dicitur.

Removendus est 3° ad proximam
traditam doctrinam facile exposita
totam dicitur, seu modum quo Deus se
gerit, in dicitur dicitur dicitur in
dicitur sic dicitur dicitur dicitur
dicitur in dicitur dicitur dicitur
dicitur illam dicitur dicitur, qua omni

hominum salum dei dexas habuit istam
scientiam mediam. Si Coluza Old homi
nu saldos fieri, et lastai intennoe tribue
ae hu mille (Rejonamus de hunc et nu
meum saldan bonum) hanc auxiliorum
serum, etiam mixta finalia; reliquis d
si de deas, is istam, illi, illam et ita de
Cecus q' xaa' auxiliarii munitur ali
quibus, et in pecco decident, nisi p' x' d' x'
q' xaa' manus robur ad junctas.

hanc scientiam, simul dogmoe nam, qua
sufficiunt et nam, oim auxiliorum la
ace dogmoe, dicit in 2° signo solm gene
ralim hanc: la q' Cuius dicit in 3° auxi
lia duntaxat et in mixtum mille, la q' sub
dicit hypothetice p' x' d' x' et p' x' d' x' d' x'
de p' x' d' x' et p' x' d' x' d' x' d' x' d' x'
autorum et salum p' x' d' x' d' x' d' x' d' x'
reliquis dicit ista alia auxiliorum serum
qua in efficaci fore p' x' d' x' d' x' d' x'
num robur addunt. in isto autem signo
de decernit facere hanc additionem, nec lam
in facere, ac p' x' d' x' d' x' d' x' d' x' d' x'
concludit illos homines ab electione ad gloriam
p' x' d' x' d' x' d' x' d' x' d' x' d' x' d' x' d' x'

Postea in 4° signo decernit si du
p' x' d' x' d' x' d' x' d' x' d' x' d' x' d' x' d' x'
nihil immutare de ordinatio Cuius et or
dine omni ac sufficiens providentia, qm
tum la q' a illos lastaue dicit, et in hoc de

Decretis in fallibilibus prout per Decretas di-
 sion: numerum illorum quodlibetum et me-
 ara finalia: porquom demum absolutas
 prout in finalis ingruentibus, Decretis
 in efficacia loquuntur per laudationem
 a gloria et dignitatem ad genas.

Hic primo
 inu facile coram quod, Cap. gradentis no-
 bis exponant, negata igitur maiori et si
 Negu in, di quendum est an et prodeat
 Deus statim regnum Celeste Concedere, et a
 Gregarum quodam dixerunt quod pro-
 mas in Certo numero dependentia a scun-
 tra pro dia, qua prout alios de in
 fore quodam si inu prout de re
 linguunt et la di deum quo voluit lo re
 linguunt inu prout de re, deca, indigen-
 dent ab hac scun et deceto, nego in
 et sequentia; quia superiora hominum et
 Angelorum Caele, et quipiam alios
 quem licet, donatos et auxilio ad prout
 randum efficaci, prout a Deo fuerit
 prout antea, sub la gratia inu a,
 quam Deus ligat prout. licet in que
 a Deo fuerit prout prout, in scun ac
 alij qui de facto prout et prout.

Hec tunc sequitur creaturam leges
 prout et numerum Ceterum regni a Deo
 prout, sequidem lo Casu in laudem
 ad aliam illius regni numerum prout con-

cequiver, à qua vñ q̄ p̄p̄ agno e nullatenus tunc
lascius et laxius. Vis cordaverit. Exemplum
vero Architecturæ quod in d̄q̄ p̄p̄ adde
ita Valde Divitiis est Anni in v̄s Regi
du quos n̄ delegit Censur possit, l̄cude
et quia los perinu negligit, omni q̄p̄p̄
re et labore anni Divitum, que Contram
quam v̄m est l̄sse et Coactum Edificio.

Oleo n̄ sic negligit quos speciat in Negit.
Ita poru q̄m̄m est l̄sse Contram omnes le
v̄m Edificio adagare, et p̄ auxilia p̄p̄p̄
sufficiencia debitam formam l̄i imp̄me
re, Cui vñq̄ benigno Contram et Culta sua
illi obduran n̄ quiveret in lapide v̄s for
maxim. Deuq̄ precisiu l̄v̄m̄m unum
p̄ l̄v̄m̄m m̄d̄m los anni Negit et
aliud quidem tunc, Id n̄ minus quomodo an
n̄ f̄c̄tum magnificum et gl̄c̄t̄m̄ Edifi
cium Celure surgere

Imo Exemplum de
tor quera, In Anni Architecturæ ille Censum
l̄p̄dem numerum ideo negligit, quia vñ
v̄bat los Valde ll̄ p̄p̄p̄ no natos, Edificio
in Extramuræ p̄m̄endo, quam m̄m̄m
suaam ois absolute n̄ decernit, Id p̄p̄p̄
illam ampliare, si lapide alij l̄i v̄ndur̄q̄
ac l̄boxi, quem adhibere Contram ar n̄ re
surrexerit, qui dicit in hoc Casu p̄ l̄m̄ illam
lapidur̄m l̄c̄m̄m Censur alios possit p̄p̄
tos f̄m̄e? nemo Censur, ar n̄ alia et Causa

98
nisi quia confes in dicto Casu Conaxum,
quamnum sit esse in lagide illi adunyo
sine electi edificio Coaxaenx: lagolodis,
modo dicendum est in Casu question, qui
Casu simillimus est.

Ad 2^{am} probasem dios
di antecedenti electioi paxisse numerum sal
vandum le quidem deo Casum quoad
quoad Casumiam diminutio, (Casu in
lo signo illos omni quos tunc eligere stando
fore infallibilis, talum q numerum nullatenus
le minuendum) at si le Casum numerus
illum quoad la clusam argument; nam
la di solius electioi pax dico, indum dogno
in Dus dnum numerum esse si augendum
ill n; ad id paxisse dependente hram a
nra ddoam qua notis xeli quos si fore p
sed exarato si dnum paxidennz hrelit quoz
n, dnum q lxi decem quod laet los dnu
ni paxidennz relinquenti.

Hoc vero decem
num si supra notavimus, n digne Dus in
lo signo quo dposita solte generalis, aut au
cilia tribuit ad in alio signo paxidennz. qax
si optime la paxiam quomodo dnum daga
in reprobas auxilia paxidennz in congrua, et
in la laqiax la dnum dnum dnum dnum
ipsum: a dnum dnum dnum dnum adigio
dnum dnum dnum dnum dnum dnum
absolute lozum in lxi dnum, ad dnum dnum
dnum dnum dnum dnum ad dnum, et dnum

unde Dicitur pro ergo Collaorū tam adde om
negare in Decernat; optime intelligitur, Dicitur
pro illo Ergo Dicitur auxiliā illa las etiam in
tenore salutis, a quo lo Ergo adhuc in si
deas las absolute et firmāda.

Cum quoniam
pro sequenti Ergo negat predicti auxilij, ma
ius robur, id in veritate las interior salutis, in
quo Cetero videtur esse absurdū, hoc Decernat in
debeat et bene fieri, sicut dicitur et Decernat
auxilij preparandum, id videtur id Decernat quia
nullo modo tenet tam ad deum fieri, nec
loquidit omnem providentis modum per se
di, id est per se omnem hominū qui membra, gra
tis, las etiam fuerit omnino ad bene operandum et
dissequendam salutem, in gratia, rebelles que fu
erit apprehendunt.

Unde patet dicta probatio
ad quoniam falsam esse, et licet in antea
dicitur salutandorum et dicitur Cetero
num exclusivum. Patet etiam nullas esse ponde
ratos quod dicitur ad quos adjunctas: quia si nu
pro dicitur esse in Ergo salutandorum, nu
merus, in est inde qua quod Cetero, id est in
2^m quid omne quod Cetero dicitur diminuat.
quare licet illa videatur etiam dicitur dicitur
las etiam salutandorum numero, et de
sola etiam fuerit medium in est ad Cetero
inde qua quod numerum dicitur dicitur.

Ad 3^m
probationem respondetur: Dicitur circa agros

Eodem modo Regem in iura ac in opposita con-
 tra; Omnia Canonum et Decretorum Decretis
 soluisse aliquibus dare gratiam ad gratiam
 finaliter procedendum, alijs vero non per gratiam
 nisi gratiam illam, quam per se dicitur solo
 cum abusu firmitatem et indissolubilitatem. Hoc
 posito in ista quam per eadem gratias agere
 se reor quem, nam lex diuina huius reprobatio ne-
 gantur. Quatenus in non per gratiam gratiam. si
 nati omniaque, seu in non electione ad speciem
 bene finem procedant, Nonne C. qui Cetera
 reprobat ab adversarijs admittit. Et vide
 de hoc quod dicitur in quibusdam dijs. 25. la-
 si inquam dicitur reprobatio, seu non electione
 Cetero cognoscitur Deus per diuina rationem me-
 ritum, neminemque salvandum et per
 illos, quibus dare dicitur gratiam finaliter
 ad gratiam: rursus per illam non electionem alii
 quorum, ad per dicitur gratiam etiam in me-
 ritum dicitur. Et in fallibilis sicut periturus; et
 nihil eius non electione ad adversarios, non qui
 datus periturus electione: Et omnia diuina
 tum est in iura Canonum.

Datus hoc illas:

Ideo huiusmodi reprobatio in Canonibus, quatenus in hoc
 deciduntur periturus lex diuina, sed per gratiam
 auxilia indiget, quia in locum potestatis est
 la re dicitur gratiam, gratiam et laet Deus laet
 auxilia illi dare. Casu quo periturus di-
 illi procedant. et hoc ipsum est quod nos
 dicimus: nunc quod dicitur auxilia, q. q.

de facto à Deo donante gratuita bene ad quod
debetur et efficaciter. Quod nunc accipe
nunc bene que ante bene.

Et huius in forma
negam minor dixi probavi: nam Deus do-
nem Carenniam gratis finavit dicitur, si-
cut nihil amat, quod per se ac proprie sit Cau-
sa peccati, et finatus invenitur, ita bene
nihil amat, quod per se ac proprie sit Cau-
sa damnationis, sed in omni occasione aut causa
accidens: hoc autem non est de illo damnationem
ad huc dixi: maxime in nullo titulo bene
aut Deus tam occasione impedire illa quod
nunc est esse potius iudet ad peccatum man-
dum, ad Deo quod gratiam bene sine fine: quod deo
oportet bene, id esse per se in rationem
Dei bene et bene hominum materia bene dicitur.

Caput VI

Concluditur materia Capitis proceden-
tis et nonnullis Negativis Contra
nostram Doctrinam de
Solvuntur.

Ad 1^m probationem nego Sequelam: nec
enim Deus ante solam auxiliorum gra-
tiam dicitur, hoc legitur, aliter autem non legitur;
et deinde bene quod auxilia dicitur de
bene respondet, et non bene in dicitur me
aliquo locum dicitur: sed dum omni per

parat auxilium gratia, et in uno amore
 saluti, eligi efficaciter los omnes, quo sub
 hu, ausi, et finalis quaedam animas gratia
 aut, aliquos deos quoniam gratia dei finalis
 impudenter annam, nisi gratiam quam hu per
 parat notum nobis adjuvas nos in quae
 dicitur laudare a gloria in sequenti signo,
 in quo noluit gratiam gratia paratam augere
 quia nec ad id tenebam, nec cogitabat de
 singulari via ducere.

Hinc clare proxi-
 me, quomodo Verum sit, quod nullus pre-
 ter illatos gratiam dignam bonitatem, et val-
 dem, etiam si Deus pro reliquis auxiliis,
 in qua in religat laudum a edo huius
 vocata dicitur, quia los tam desinit li-
 bere Deus, quos ad quaedam animas quaedam
 sub la auxiliis distribuere, que dicitur
 sua sit dicitur, sapientis: nec duribus ita in
 falso nobis a fingit presuomiam iam pro-
 veniam memorem Civitatis Ceterum, aut
 aliquid aliud si cum tenent Deus gratia
 et, quod illi homines in salutem: et dicitur la
 gratia gratia omnia la, dicitur in tenent et alu-
 in bonis, maxime si in lo signo non dicitur
 illis dicitur negantem dicitur gratia.

Ad 5m

quem dicitur dicitur allatas facere xpon
 dicitur dicitur in lo moralis impole fatentis usque
 dicitur, quod in dicitur dicitur quaedam dicitur
 dicitur auxiliis finalibus illi de qui dicitur in dicitur

tu absolute l'u xerimur. Sic nullatenus
 et impote, quod ne ipsa la tui formata in
 existendo vtemus: nam ad hoc nulla alia
 inducitur requiritur las pane Dei, quam qd
 velu' l'u homib' d'fexu p'ceduta auaritia,
 l'tu' alia d'berioa: id aum opime pot fa
 cere, quon' de inducitur alla d'ligat, si
 cur in venna opota id igum facit absque
 tali inducitur!

¶ Nam l'et quia in Deo ad
 venna oram nulla d'p'p'it intentione p'p'
 ra d' cuius d'veta ad n' donandam illi
 hominib' graam d'gauam et ad d'eligen
 dam in congruam; nec l'mm in signo
 anteriori los potende las d'veta a Celi
 regno: nam l'tu' aliquos d'legerit potende,
 n' ideo alij Januas Celi p'cedunt, ad
 ponit d'veta los potende Celi vixare fe
 cu' p' Collasem graaz d'f'ferunt, qua
 si ign' sua Cui ya n' abutentur, los quo
 que d'veta alios ante d'legunt. quare
 n' aliud hic d'veta, aut inducitur Dei
 vixare, quam d'veta illa d'veta, qui
 nolunt graaz las d'veta d'veta: d'veta
 p'cedunt, Cuius mutare, id homi
 nes istos in manum d'veta d'veta, p'
 mitit q' los d'veta a gloria, l'tu' nulla
 d'veta intendit aut p'cedunt.

¶ Quod d'veta
 et impolitae p'cedunt agendum d'veta
 in operando d'veta bene, vel male,

Quam quidem est si sumam aliqua multitu-
 tudo, quae est in tota Reipublica Anglorum et
 hominum, vel tota Colonia Liberiorum Ameri-
 canum; seu si si la multitudine, si in tota re-
 aali Reipublica, si a quaedam sui generis admix-
 ta multitudini, aliorum diverso modo operan-
 tum. tum enim abiorum Quam hoc, quod
 in lo toto data maxima varietas, et in gna
 uniformitas. si autem ingruentia prodiver-
 sitate admissi si delecti, si quaedam
 si quaedam et magis ad realem Reipu-
 blicam pertinent: in qua proinde data videtur
 Omnisformitas et varietas, illa q. Consonantia
 ducitur, quae multum per christum et ordi-
 nem ducitur.

Nec hoc defitum prout dicitur
 quae lo instantis, quae supra aduimus, et
 alio in super manifesto exemplo: nam Quam
 ut moxala d'ingole. Collectionem cum vna
 tum vna, vel cum auxiliorum Collec-
 tione; et in inimicis vna quae quae
 vna innumera vna d'ingole, et commendo alia
 quae: nec in vna quae innumera auxilia, Coopera-
 do vna alia innumera.

Hinc ad vnum d'ingole
 dem negando d'ingole nam quae quae et quaedam
 vna d'ingole, quae nunc d'ingole (hoc lo)
 quae ad vnum d'ingole d'ingole quaedam
 vna quaedam d'ingole et d'ingole d'ingole, mani-
 me. Circa vnum d'ingole et d'ingole. Quam lo
 Equidem Casu quo Deus ab q. d'ingole d'ingole.

grati suscipiunt, quae nunc d' fiat. Turbulent, nem
nem illorum, qui de facto si praesentant et hunc posse
auctorem: quia eadem via dicitur, in d'ignone acc
nari. Sunt illi homines, quomodo accipiunt et d' quom
idem de officio sequuntur. hunc et debent deducere
quod dicitur in modo dicitur, quia Deus de inducitur
grati inoguar d'ignone. Hoc tunc narium. Et d' d'ignone
de d'ignone, ad d'ignone, quod Deus supra tunc d'ignone
d'ignone, ad d'ignone, quod Deus supra tunc d'ignone
finito nario. nam hie p'arto d'ignone d'ignone in f'igno
d'ignone, ad d'ignone, quod Deus supra tunc d'ignone
d'ignone d'ignone d'ignone, ad d'ignone d'ignone ho
mionum d'ignone d'ignone d'ignone, quam
Deus d'ignone in honore, ad d'ignone d'ignone.

Duplicabitur
in d' d'ignone: Deus hoc et ante p'omox et ad d'ignone
d'ignone, quam ad d'ignone. h' d' d'ignone ante ho
mionum d'ignone ad d'ignone, ad d'ignone d'ignone, d'ignone
tem d'ignone d'ignone d'ignone, qui in d'ignone. Cum d'ignone
d'ignone d'ignone d'ignone d'ignone d'ignone d'ignone
d'ignone quam d'ignone; fatendum hanc nullus Deus d'ignone
d'ignone ante d'ignone d'ignone, ad d'ignone d'ignone
d'ignone d'ignone d'ignone in d'ignone d'ignone d'ignone
d'ignone d'ignone d'ignone d'ignone d'ignone.

Quae dicitur
ignone. nam bonae, quae Deus hoc et, et ante d'ignone
d'ignone d'ignone d'ignone; adeo p' d'ignone d'ignone d'ignone
d'ignone d'ignone d'ignone. d'ignone d'ignone ad d'ignone d'ignone
d'ignone: adeo d'ignone d'ignone d'ignone. Ad d'ignone d'ignone
d'ignone et d'ignone d'ignone: h' d'ignone d'ignone d'ignone d'ignone
d'ignone, omnia d'ignone d'ignone d'ignone ad d'ignone.

Itaem Sagebis: nam qui sinuam solam bene fa-
 ciendi omib' dara occasio multo q' impedimento huius po-
 tam attendente. Ceterum est omib' bene facerem;
 at Deus habet solam bene faciendi omib' q' liberos
 glorijs; q' quod tam paucos ad illam ligat, et q' hoc
 donum tam paucis reus a bene faciat. Unde p'uenire
 pot' hoc loq' quod facere nra' indemerit attendenti
 impedimentum huius bene faciendi; igit' ad hunc
 alit' n' licentia hominum ad gloriam loquens die
 horum bona de mala opera gaudia. Deniq' Sage-
 bis: quia si volumus esse Deo. Et Cetera dicit hoc
 scriptura sacra, nullum Deus deus nra' p'uenit
 ablo' dezerari; si autem ann' leguer' alios, et
 si alios un' lent' dezerari a Deo antequam ege-
 Deum dezerarent.

Id. Cetero qui n' videat has
 res de frustrata obiecta posse huius omib' las adituarij
 qui d' dicit Sagebis dicitur d' d' adituarum
 approbas em' negandam, seu n' licentiam ab ipso
 nam finalem ante absolutam p'uenientiam de me-
 ritorum: rogantem licentiam. Cui Deus dicit
 beneficium respicere suum, tan paucis deditur gratia
 ad quiderandum. Cuiusmodi p'uenit licentiam
 n' dezerari. Nullum in la signo impedimentum huius
 potam et beneficium attendax? Cui dem' que
 tam multo dezerari q' n' licentiam ad quiderandum
 negatorum antequam igit' licentiam dezerarent?

Ido

Omib' lago respondeo negando q' d' d' quia; nam
 Deus q' p'uenit multo alia reos dezerari atq' me
 iurissime dezerari p'uenit ad bonum, et n' ad malum,

promissio ad misericordiam quam ad ducem.
1° quia causa postea a sum bonorum, et
nullius oneri et implicum talis, et causa quae
promissa; 2° quia vocat et unius ad
bonorum, et tunc deo, utq; vocat deo amato
3° quia praemissis membra. Ultra indignum et
pauca causa indignum demerita. demq; quia hoc
de et ante aliquos d'legit ad gloriam et unius
reprobos nisi sequitur ad ipsius demerita.

Loquor
dicta deo p'p'oe d'na ad beneficiendum mi
nime equiva, quod si aliqui d'are legunt ad
gloriam deo p'p'oe d'na. nam tam bene
p'p'oe d'na. Deo inclinatio in salvandam, da
ni, et quod ante et l'ose voluerit et occidan
en l'ent et salve fuerit, id quod modis et me
deus deo abundanter p'p'oe d'na, quibus case
si homines reprobi n' obstant, ipi quoque
fuerit ante l'ent, hoc autem p'p'oe d'na, qui n' d'
deat de Deum n' n' d'na, quom n' d'
n' d'na d'na d'na l'ent d'na d'na d'
sequantur.

Ad 1^{am} d'p'p'oe d'na n' d'na d'na
n' d'na d'na, quod d'na in omni d'na
fatum. Et 1° quia l'ent l'ose et ante ad me
membra d'na d'na, aliquibus d'na
ficacem, et n' omnia; et f'p'p'oe d'na d'na
d'na non l'ent quam l'ent, sic l'ent d'na
d'na n' d'na d'na d'na d'na, q' la
n' d'na d'na. 2° quia l'ose et ante, et
d'na notandum l'ent d'na aliquos ad f'p'p'oe d'na

lem paxer examiam, inq' xaa et n' pax d'vinaur
omnes; lex lo q' quod Deus lex d' et ante d'vini
omnia bona ll' d'musa aliquibus; n' bene deducit
quod n'a bona q'z ante et d'vina. Quil ali quib'
debeat paxia. Oelle ommb'

Quare dicitur Inverso

hanc' cur n' legi' Deus ante. de ad xam graam
d'vinaam, et ad finalem paxia amiam; nihil
aliud in pondere ponimus, nisi illud Pauli ad Ro
man. N'o altitudo, d'vinaam d'vinaam, et
d'vinaam Dei, quam inq' d'vinaam d'vinaam d'vinaam
na l'us et illud Mathie. 20. Annua n' facis
tibi injuriam, aut n' l'us mihi quod volo
facere. Ita de rogimus. Cur Deus ante et
d'vinaam ad gloriam d'vinaam tam paxios d'vinaam
eadem l'us l'vibenda d'vinaam nec d'vinaam
d'vinaam paxiam d'vinaam nam paxiam quam quod
n' d'vinaam d'vinaam d'vinaam ad illam d'vinaam et
m'vinaam d'vinaam d'vinaam. q'z Deus n' d'vinaam
quo m'vinaam d'vinaam d'vinaam. Si d'vinaam d'vinaam
quam li paxiam d'vinaam n' d'vinaam.

Id Cui

Inqui' l'us n' paxiam d'vinaam d'vinaam d'vinaam
nam Cui x'vinaam n' d'vinaam? d'vinaam d'vinaam
ore et d'vinaam quia n' d'vinaam n'vinaam n'vinaam
in pondere et m'vinaam d'vinaam d'vinaam: nec pax
d'vinaam hominura malitiam d'vinaam d'vinaam
d'vinaam ab d'vinaam d'vinaam d'vinaam d'vinaam
hominis, d'vinaam d'vinaam et n'vinaam d'vinaam,
Deus n'a d'vinaam, d'vinaam d'vinaam paxiam
longam paxiam q' d'vinaam d'vinaam. Cuncto d'vinaam

Certe donatus. Vnde sane Porum qui orat. ad
 proxiu stolidum et fatuum: Deus enim in un-
 ta pota habet. Mirandum, si ad unum in elo-
 quia, et saginua dicitur operari hominu et prole-
 te sue sollicitos, rectum bonum quantum. Et peren-
 nix d' Deo regnare, ab his obsequi sine magna
 virtute, pugna virtutis et difficultatis.

Ad 2^m Offi-
 macem respondens, et cetera cunctissima Dei volun-
 tas bene faciendi omni^o oia, n. et quod omni
 afficit beneficij bona ordinarijs. Quam si re-
 vera possunt, et ante adnaa demerita nullum lo-
 que nra deserta impedimentum. An n. possunt
 las de, et ante efficiuntur, gratia impeditio omni
 ad bonum facere: an n. possunt vel oia arbitri-
 um peccandi adimere vel lo. Deo autem par-
 tate peccatum, vel deniq. omni qui labuntur sta-
 tum laquei, et illis l'itu regere n. verum
 cadant: Possunt quidem ac ista negant nomine,
 et de lege ordinata et gl'iamq. et n. faciat
 n. oportet.

+ Vnde in forma, deusa maiori et mi-
 nori negandum lo. H^m sequens, quod tam paucos
 ligas prodeunt, ligas impedimento laquei nra di-
 ty tam paucos ligas signi fuit n. electio impo-
 sitionam sue potius la. d' uisem a gloria, d' ad
 laquei enim si d' agis Deus nun. pot. absolute per-
 suum impedimentum laquei nra de pot. q.
 videri n. abusus et. munera illa gratia que
 nobis a d' munus prodeunt modum sapient-
 nuntio dare dicitur: de ty tam paucos ligas d' m.

Significus n' lictio in quae negantur aut
 permittuntur dicitur in lo quod noluit mouerag
 graz, lu' hoc gaggatam augere, nego dieq
 quia diid faciat Dicit n' esse n' l' quod lasque
 nae absolute p'g'ideas peccatum aut impedi
 murmur l'us beneficium non resadant, id du
 fiat quod nullo dicitur tunc am Obuisionem gra
 nam p'uitate et quod illa q' p'uatat sufficim
 sume d' d' hominis illi saluata d' illius.
 Atq, haec ipa dicitur d' d' d' d' d' d' d' d'
 da 2a d' sequina.

A d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d'
 gaudia v' p' uirtutum nam Angelus et Ada
 mus ante l' peccatum n' d' d' d' d' d' d' d'
 et in a' d' d' aliquomodo d' d' d' d' d' d' d'
 gaudi' aut gaudia d' gra Colatione d' d' d'
 efficacit, et negantur efficacit, d' qua n' peccant.
 Non q' intelligendi ut d' d' d' d' d' d' d'
 d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d'
 d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d'
 ut n' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d'
 nullum d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d'
 quam inducere locat d' d' d' d' d' d' d' d' d'
 dum, v' loquitur Paulus nisi gra d' d' d' d' d' d'
 inde autem d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d'
 Colun' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d'
 peccat, minime d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d'
 aut d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d'
 vnde d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d'
 circa d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d'

Capitulum VII

An et quatenus Electio antecedens con-
tra cum diuina decretis promissionibus,
et Comminationibus Condicionibus
Legum et Penarum.

Regantur. Sicut est innotuit, et alij hoc dixerunt. Nemo
nisi antecedentem operum bonorum decretis quod Deus habet
sanctis. Cuiusmodi gloriam, et quatenus dicitur de de-
um esse innotuit. Et de laudem gloriam Cuiusmodi
negandi, et in peccato, ut dicitur decretis: negant
similiter predictam Electionem per se de promissionibus
gloriarum. Et Comminationibus etiam dicitur, quod Deus
omnibus facit sub iuramento dicitur.

Laobantur. Sicut negant
Deus per Electionem antea. Secusimus est de fun-
da Electionem per se dicitur, quam fidelium in dicitur
decretis. Certe per nos, et de per decretis illa dicitur
dicitur in Electionem per se dicitur. Sicut dicitur
et dicitur. Sed in dicitur. Et quod Deus. Sicut
dicitur in Electionem per se dicitur. Et quod
alunde dicitur. Sicut dicitur. Sicut dicitur. Sicut dicitur.
Certe dicitur. Sicut dicitur. Sicut dicitur. Sicut dicitur.
quia innotuit et ridiculum est aliquid promissionem
sub dicitur, quod iam a promissionem Certe dicitur fu-
nuda per se dicitur. Et similia dicitur. Sicut dicitur
dicitur sub dicitur quod dicitur a dicitur
de Certe dicitur defuncta. argui Deus laobantur
Electio. Certe dicitur per se dicitur Electionem

firmam et esse bonum in generali causa nam esse
 de firmam: et postea cum electione requirit Deus nisi
 voluntate, electione promittit gloriam sub dante quod
 quidem et Supplicium omnium sub dante quod
 in quidem.

Ad 1^m dicitur et bene respondet
 lo argumento solum probant. quod de causa illa dicit
 alia haberi non possunt a Deo pro signo sequenti ad
 electionem, tum enim dicitur si sic deus de elec
 torum quidem annam requirit in illam seu penite
 fieri; et nulla ratio ab adducuntur ostendit quod
 hanc requirit illa de causa pro signo ratio quod
 ad electionem predictam nempe pro signo quo dicitur
 Volui generalem omnium salvandi: oram in lo
 signo d' homines illi non dum intelligant a Deo
 licet lozum quidem anna non dum firmam intelligi
 nec de illa Deo pro lo signo sicurus est accipit
 de ordine pot in hanc firmam sequenti; sic
 quamvis Deo requiritur d' noscitur omnium sub
 dante annam et postea, omnium et omnium
 absolute firmam et penam pot in in annam
 et signo quod tunc quidem ab latente
 illa d' et sequenti pot Deo, modo de
 penam illam requirit.

Ad 2^m dicitur alii.

nam ordinantur promittens aliquid pro modo
 promissis, non nisi certant et veniunt d' firmam,
 nam q' absolute decant d' firmam quoniam illud
 donec mentem certant, et veniunt quidem
 ab; sic in humanis, dum deo militibus pro
 mium aliquod d' propter nisi ab lo qui hominem

Quasi obviandum, nemini quantumvis amico pot
absolute premium illud decernere, donec videatur illud
erantur Ceterum et Ceterum. Sed Deus loquitur solus
tanti generalis, qui ante deo omni gloria
et Coronam decernit, non legitime Ceterantibus,
et nisi in finem prodeantibus eam promittit, et ne
quis gloriæ gloriam absolute decernere donec eum
videatur bene Ceterantem et usque in finem per
veritatem.

Argo maiorem et veram quod in
arbitrio promittitur non sit et qui vincit decer
et, et hoc rem vincat, Deus vero quod id sub
beas promittitur arbitrio duntaxat, et namque
sicut in obsequio illa promittitur et deoali potest
pro suo iudicio promittitur et fixa alicui talia
subsidia, quibus victor et ad hoc sicut eam pot
in manu inde eadem decernere absolute premium
promittitur. atque hoc eum pariter et iure bene
utrumque a Deo dicitur Aug. 12. de d. si
hunc deus humanus in sua potestate talia
sicut anima, quibus infidelibus dedit que
ille in dicitur et hosti victorem, nihil obstat,
potest, quominus potest premium omni ante prom
sum sub deo victoris, illud absolute decerne
at alicui, quem maxime debet ex, quem
deus armis maxime debet quibus Cetera per de
victoriam ab hoste relatum.

Sed Ceterum
quod non de Amilium est, si parer: et optime
Chocant illa duo, quod et Deus pro pro deo deo
ate omni promittitur gloriam et ad unum macta, et

Quod aliquis pro portione vult absolute glorias
 et merita ad que beneunda sunt infinita, et po
 tenuissima auctoria. Sic bene videtur quod
 Affector promittit Imperatorum venditionem
 a sub ditione Cesaris et quod nihil eius vult
 absolute vendere absolute aliam ditionem offerendo
 illi penum, quo est trinium Imperium. Ad
 sic quia et si vultis idcirco esse per se nequeat
 Deus absolute decernere penum, donec deo
 punissem et merum per se dicitur. pro in id fa
 are huius aliam ditionem, qua transt ditionem
 illam in quibusdam punificare dando illi pen
 dex annis, donum: Vera enim ditionem est huius
 deo aliam ditionem a subjecto est in a se, huius ditionem
 lina infusa in laudis abintu agri Dominum
 ditionem ditionem huius igitur non per se in
 turo.

Ad 2^m huiusmodi propositum respondem
 etiam per electionem antedictam salvandorum
 etate huiusmodi promittit ditionem qua ni
 num Deus per se dicit per se huiusmodi huius
 amore saluti alligantur ad merita, et huius
 ne damnandi fugiant a peccatis, sic q ditionem
 tou red ditionem ditionem, ac huiusmodi ditionem ditionem
 operantur. hoc lo autem quod Deus Cesarum
 per cognoscat ditionem sub qua promittit glorias
 electionem et huiusmodi in fallibilia et ditionem sub
 qua huiusmodi ditionem et in fallibilia et
 huiusmodi in huiusmodi sequitur quod per se ditionem
 huiusmodi, et ditionem aut fallacis ditionem aut ditionem.
 Non quidem fallaces, nam per illas Deus in ditionem

Se in hac decaum p[ro]p[ri]e p[ro]f[er]andi d[omi]n[um], et ceteros
salvandi: sed s[er]v[er]e occultas aut n[on] manifestat, quod
illud h[ab]eat, quae h[ab]et occultas ad p[ro]p[ri]um bonum
maxime d[omi]n[um].

Non enim d[omi]n[um] d[omi]n[um]: nam vult
d[omi]n[um] illi c[on]suetudine p[ro]p[ri]e a Deo, ab illis in
hominib[us] genit[ur]a r[ati]o[n]em, hoc h[ab]et autem igno
rancia p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a illam p[ro]missio[n]em et
d[omi]n[um] d[omi]n[um] d[omi]n[um], quia d[omi]n[um] p[ro]p[ri]um d[omi]n[um]
ant, vnum amore et odio d[omi]n[um] d[omi]n[um] soli
d[omi]n[um] incumbunt bonis op[er]ibus, et flexu[n]t h[ab]it
m[er]it[ur]a d[omi]n[um] suam ad Deo d[omi]n[um]. Et
Cetera negare n[on] possunt d[omi]n[um] d[omi]n[um] le
ac p[ro]p[ri]am gub[er]nato[r]e d[omi]n[um], t[er]m[in]um in
curia d[omi]n[um] d[omi]n[um] d[omi]n[um], ne magis d[omi]n[um] p[ro]p[ri]a
cyra, h[ab]it illi, quae p[ro]p[ri]a n[on] le magis d[omi]n[um]
ad d[omi]n[um]. hoc manifeste p[ro]p[ri]a in h[ab]it, quae
Deo d[omi]n[um] d[omi]n[um] p[ro]p[ri]a d[omi]n[um] d[omi]n[um] d[omi]n[um]
in illa p[ro]p[ri]a d[omi]n[um] d[omi]n[um], nam h[ab]it h[ab]it h[ab]it
m[er]it[ur]a d[omi]n[um] d[omi]n[um] d[omi]n[um] d[omi]n[um] d[omi]n[um] d[omi]n[um]
illo d[omi]n[um] d[omi]n[um] ad Corinth. Cap. 13. p[ro]p[ri]a d[omi]n[um]
et d[omi]n[um], Cetera d[omi]n[um] d[omi]n[um] et in d[omi]n[um]
t[er]m[in]um d[omi]n[um], ne forte, cum alijs p[ro]p[ri]a d[omi]n[um]
cyra p[ro]p[ri]a d[omi]n[um] d[omi]n[um], et in d[omi]n[um] d[omi]n[um] h[ab]it
d[omi]n[um] d[omi]n[um] d[omi]n[um] d[omi]n[um] d[omi]n[um].

Mox nega
re a[n]i[m]e p[ro]p[ri]a quod Deo d[omi]n[um] p[ro]p[ri]a d[omi]n[um]
mediam d[omi]n[um] d[omi]n[um] d[omi]n[um] d[omi]n[um] d[omi]n[um] d[omi]n[um]
tam sub d[omi]n[um] quod d[omi]n[um] d[omi]n[um] d[omi]n[um] d[omi]n[um]
d[omi]n[um], et quod d[omi]n[um] d[omi]n[um] d[omi]n[um] d[omi]n[um] d[omi]n[um]
n[on] ad h[ab]it d[omi]n[um] d[omi]n[um] d[omi]n[um] d[omi]n[um].

Hinc itaque videtur planum fit. atque
 in hoc Casu Certissime quod si deus
 transgressus em in se possidendam. et nuncius
 obdicio eiusdem transgressus unum hoc de
 quibus Dominari: et proutem est Dominus per
 facta unam in qui. Cetero quod si deus
 in transgressus: Dominus quod si unum de
 promissio quod si deus ara.

Id est Regum: -

Nam si soluta subsistat sequentem,
 quod illa promissio Dei. Dabo tibi gloriam
si presideris annis, et in de est ac ista, Dabo
tibi si te ad presiderandum annis, et
 similia illa Dominus: Et na pena quibus
 si in presideras annis, hunc elementum reddi
 quibus Et na pena si te ad presideras
 Annis Et na pena nolueris. atque hinc
 Dominus promissio unum, et Dominus unum,
 quia mentem suam fidelium, Panus quod ac
 deloratus Videtur: et solus in de de
 non est.

Atque si de deat Regiam unam
 ab omni et videndam? pro facto nullus est Ca
 tholicus qui neget totum quod Dominus unum
 in de unquam in causam quod unam et
 in se unum et ad implendum quod aut facti
 ratorum in de de de si presideras annis
 dependiam et de de et unum, nam et finalis
 presideras annis speciale donum ac maximum
 beneficium Dei est, et promissio unum quod
 opus est de multa quidem sed iusto iudicio ab

190 ² l'os l'uminate d'agorinum.

Hec Indubita
ra sunt q^{ae} quocumq^{ue} Cuius q^{ue} Catholici circa xij
isram op^{er}ationem videntur eadem se potuerunt obviare
adducere: Et idem se dicit si quis ex aucto ac si
l'os n'bi quis ex annam, aut auxilium ad illam
l'ficaco donaverit. Et l'os ad deo i dem se si
si quis ex aucto ac si n'bi quis ex annam in de deo
v'lt graam ad quere annam l'ficaco. Cumq^{ue}
domus h'ae de f'icacitate v'ltamur, tunc amur q^{ue} quo
au d'iciale a d' m'ere et p'p'rietas a b'lyere.
nihil sit Cui ad d'icant, q^{ue} nos p'icant
omnem om' obsecro em v'ltant.

Pro om'ib^{us}
Nego i deo p'p'rietas d'iciale et d'icis et ad mi
tendas, p'p'rietas deas f'icaco et v'lticandas; q^{ue}
quocumq^{ue} assumunt pro d'icaco acum C'icant, l'icaco
num l'icaco ad laudem d'icaco d'icant impurabi
l'icaco ac quocumq^{ue} adsumunt acum q^{ue} p'p'rietas
dandam l'icaco p'p'rietas, aut d'icant impurabi
dum. At d'icaco p'p'rietas n' acum C'icant,
sed acum d'icaco ac sumunt pro d'icaco, ac quocumq^{ue}
acum p'p'rietas q^{ue} nec d'icant l'icaco impurabi
dum nec p'p'rietas d'icant, quare d'icant
et l'icaco d'icant quia p'p'rietas l'icaco impurabi
p'p'rietas p'p'rietas, aut d'icant d'icant, q^{ue} p'p'rietas acum
n' l'icaco nec impurabi d'icaco Cui p'p'rietas d'icant
aut p'p'rietas.

Dignitas 5^a

Chn et quomodo l'icaco ant p'p'rietas

105

finis effectorum. Cohereat cum
libertate Reg. destinari. ?

Caput I.^m

In quibus argumentis probent aliqui
deus cordiam Electoris p[ro] de finis
reg. cum libertate n[ost]ra.

Primum dicitur, quod de finibus, & p[ro]p[ri]is
queque hoc loquuntur. Cogit de finibus, acce-
dendum est grammatice de qua loquimur. Item
de omnibus p[ro] de finibus. Item de causa efficiens
Causa deus n[ost]ra libertas & iuramentum quod exi-
munt ut libertas n[ost]ra libertatis humani, &
assumptum hoc generaliter sic arguitur, ne
certas que ut procedit ordine Causalitatis, &
nullo modo subsequatur actum sed necesse est
complex antecedens et tollens libertatem, Gram-
m[ati]ca. Anselmum. lib. de Concord. Cap. V. necesse
est ut quoniam hoc que actum seu voluntatem
libertatem solus sequitur seu quam ipsa voluntas
facit. Et p[ro] de finibus efficiens Dei. Causa me-
rita n[ost]ra, ita procedit illa ordine Causa
libertatis. Et nullo modo ipsa subsequatur: & lu-
men n[ost]ra simplex ante atque a deo deumens
libertatem.

Primum minor, tum quia si que
de finibus aliquo modo actum p[ro] de finibus
subsequatur laent Cense minus p[ro] de finibus quod

22
liberum, Predestinationem vero gl'ricam impendendi
non n. l. 2. & tenuerunt, Et

Arguunt 3° quia
poterat saluamur d'innocenti, qui dicit hominē
in statu a bioluto, d'ignit' p'q' de f'icem d' Ca
uam. Cuz l'aga nequit n'lo modo illam impe
dire. Probant d'q' v. nam l'f'ius n' pot im
pedire d'iam Cauam; 2° quia si d'obras pa
auxilia extra, l'as p'ced' f'icem impediret p'ced'
f'icem impediret ipsamet auxilia (quod est
l'ri d'inn' imp'icatorum); quia impediret C'ca
auxiliorum, l'rauxilia ipsa impediret, 3°
n' d'icut p'fectio d'ia p'nt ne homo possit li
uerrare, reddendo cauam l'z l'ff'ic' vacuas
l'us d'olm l'ficam; sic l'nam p'nt ne po
sit homo impedire ipsum, quominus d'ellit l'z
d'ecernat illi donare d'icium saluamur, d'ius
que l'rim agere d'icere. Videt' Magn' Aug
Cap. 14. de C'ca. Et p'ca. N'bi d'q' d' d'eo
Volunt' d'icium facere nullum hom' resistere
b'rium sic l'rim velle et nolle, in d'olentis
aut nollentis, l'z potestate, Et d'icam d'olm
n' impediat (sumpe a d'olendo) ne d'up'et
potestatem. Et faciundo d' p'sequam d'ult
l'ff'ic' d'olm n' Cauat.

4° d'ia poterat
impedire p'ced' f'icem l'z p'nt n' pot d'icere
C'ca d'ic'ulo, si l'rim querat C'ca p'nt
na p'ced' f'icem, ad d'icium homo l'z lib'z,
aut pot' n' d'icere? r'p'ndet' quia pot
impedire p'ced' f'icem, si d'ic'us mouerit C'ca

pro hanc impedire? Respondetur licet quia pro
 de = dicitur seu ponere omnium dicitur supra
 non comparabilem: qui inq. negamus Cravi
 lus est. Et eandem deq. probat ingeniosus
 quidam. Et nam illi Deus hoc quia immen
 auxiliium per ipsam voluntate per se finitiam
 est per aliud decretum ab ipsa impetratum.
 Et si per se posuimus impedire per deficiem, quia
 si posuimus decretum hoc secundum auxilij: nec
 licet facere posuimus. Et auxiliium maneat
 in actu sua ab ipso ipse volente Deo hoc est:
 nec item posuimus facere, et loco volente per de fi
 niens existat in Deo aliud decretum hoc sec
 undum auxilij alioque decretum illud non licet
 decretum Deo, si posset in eadem media, quae
 propterea non Deo, sed nobis libera est, quia
 illius libertatem demere posuimus.

Si ad re,
 aut argumentum: quia hoc 2^a voluntas im
 petrata a qua deficiet, licet dependet ab illa
 nam divinum decretum impetratum non omnem
 ad voluntate divina media de hoc licet ab
 ipso dicitur, sed per se ipsum. Et omnes supponunt,
 atque decretum esse omnem a qua deficiet licet licet
 habet ab illa impetratum: hoc nequit voluntas sua
 impedire per se finem nisi impedire de omni
 2^m hanc voluntatem immen auxiliij hoc sec
 undam: alia manere posset voluntas licet
 natura impetrata sine ipse ipsius impetrari
 Ca. Et hanc voluntatem Deo hoc sequentem im
 pedire non posuimus si probarem licet: hoc nec

Dei de finem h. que imperant.

Arguunt 4° nos

Decretum immate applicans omportam ad efficiendum
cum diuino diuini decretum 1° proximum ad
diuinum; Ad prae de finis diuini est decretum
immate applicans omportam ad diuinum; 2° di
uini decretum 1° proximum ad diuinum; Ar die
ta prae de finis est licentia diuina diuini:
3° et acris 1° proximus et illa diuina, qui
prae in de n. tril. lib. et in de finis. Ad de ma
ritu ad diuina diuina sunt omnia finis prae
connoxiem v. syllogismum, quam multum negem
probant, ad de ma. et prae Certum finis et
ardentius, 4° diuini in prae in de ma. 6. a. cap
Undecimo.

1° Condum prae de finis diuini
causa meum diuinum, lo ipso efficiam diuini, v.
angora meum diuina, seu meum efficiam
diuinum, si quidem acris mea diuini diuini, et
diuini diuini in acris 2° nulla ducio diuini
legem obri; Ad diuini diuini v. angora meum
diuina, aut efficiam diuinum est omportam
immate applicare ad diuina diuini meum
nam prae, immate sub ordinata diuini di
alix applicam immate ad agendum, quam
prae diuini immate diuini v. agar v. di
diuini est, in prae, deambulanda quae n. alio
quod applicam immate ad diuina diuini quae
prae imperium efficiam diuini diuini deambulanda
3° prae efficiam prae de finem diuini applicam
immate omportam ad diuinum.

pedrae dicitur deficiam, seu colorem efficacem
demonstrat;

4^a Quia licet in prima sententia non om-
ne decursum efficaciter intenditur, sed hoc
cursum licet obri cum sit intentione ad am-
negam nequit omne decursum hoc cursum
licet efficaciter intenditur, aliter obri licet
ragale et debeat, atque ad hoc finem aliquem res
picere. atque decursum intentionem applicandam
omnino ad dicens licet intentionem hoc cursum
dicens, tamen huiusmodi decursum licet debet
efficaciter intenditur aliter obri; sed non al-
terum quam ipsum dicens. Patet quia nullus
aliud arguere potest: si enim dicas licet effica-
citer intenditur liberatum vel applicandi in
definitum ad dicens. 2^a licet quia applica-
tio in dicens non dicitur ab ipso decursum appli-
candi, et liberatum per ipsum dicens dicens: 3^a di-
citur decursum illud licet efficaciter intenditur in
liberatum et applicandi quod dicitur quia inde licet pedi-
cere licet efficaciter intenditur dicens ipsum, quod
sane nugaturum licet et non dicitur quod dicitur:
2^a decursum illud in dicens applicandam omni-
te dicitur liberatum nam. Dicitur tamen
3^a in dicens decursum hoc duo non dicitur quod licet
efficaciter intenditur dicens, et licet licet dicens
intentionem hoc cursum.

5^a Quia decursum licet effica-
citer licet ac posse efficere licet efficaciter intenditur vel
hoc cursum. 3^a implicat in adjecto, decursum
efficaciter dicens, quod non dicitur hoc cursum licet dicens

In Deo. Nunc dicendum de efficaciis affectionibus
 ut in Deo efficiuntur. Ut supra dicitur in materia
 affectionibus, quorum quibusdam sunt, & efficaciis
 sine 2. Contra hoc dicitur quia intentionem de
 affectione efficacem, si est posse efficiere affectionem,
 ad hoc est ipsam, sed posse affectionem afferre
 est ob rem intentionem, si alium de potentia hoc
 anima loquenda. Ut si profecto hoc dicitur quia
 aqua cum vis obiecti creat a se intem: & per
 inde, hoc intentionem Dei de efficaciis a
 fectio, ac de efficaciis efficiendis. tum magis
 quia bonis affectionibus efficiuntur tantum affectionibus
 ut nullum est argumentum ad divinos affectiones
 nam affectionibus in affectionibus efficiendis potest de
 efficaciis efficiendis, vel imbecillitatem, vel ob im
 pedimentum locum de potentia. In Deo autem
 de potentia locum de potentia hoc inefficaciter bene
 quia requiruntur. Videtur quod huius affectionibus
 efficiendis efficiendis est in hanc efficiendis.

Demum
 2. Videtur agnoscere in eodem efficaciis
 Dei cum immate loquendi cum voluntas:
 Unde per defectus divinos efficaciis circa actus natos
 libere gloriam locum regant quia inferat
 volit cum necessitatem ad operandum. Sic
 dicit Damascenus lib. 2. de Fide Cap. 3. sic
 de Deo loquens; Regnat la hanc quia immata
 potestate atq; arbitrio sua est, at in hanc
 quia definit, que hanc Vinum ad hanc Oculi;
 que suscipit hanc inferat hanc agunt et
 in Dialogo de Spiritu Sancto. Sic fari. Deus quia

Quæritur si naxalibentur. Quia lex optima, et ante
 suadet: quia nulla potest libera potest impedire
 Causam, vel raxem illam sine qua non darent
 Cuiusdem libertas; alioquin potest libera et rax
 potest impedire et ipsam; nam deficiente ali
 quo potest, sine quo non libertas potest et
 fidelitatem hoc. At si Scientia Media et
 Causa illi rax efficiendi auxilia efficaci, de
 ficiente hac Scientia Media non darentur tunc
 modi auxilia, quæque duntaxat, et dylen nax
 libera potest: si sub his auxiliis, libertas
 non potest a nobis Scientia Media.

Caput 2.^m

Concordia libertatis, Cuius
 cum pax de finis divina fiat
 manet et declarat.

129
 Quodlibet illi et libertates de facto pax de fi
 a Dei efficaci laga actu nax libertas non
 ut per Scientiam Mediam regularis, scilicet fiat
 lex theologorum Societas divina: nam pax
 in paucos quos sine Capite paxoni pro divina
 divina remittens Ceteris omnes hanc amplex
 tunc ambabus de actu illius pax Ceteris
 Ceteris tam manifeste illuminant lex Divina oper
 culis lib. 1. et auxiliis Cap. 16. et lib. 2. Cap.
 3. nec non lib. 3. Cap. 17. et alibi de pax; id
 abundanter lib. 2. de pax lib. 5. Cap. 54.
 quem imitantur et sequuntur in finis pax

de laudibus. Drey & Montoria tom. 2. de
videntia Duf. 6. et legq. et Aristotus 1. y. q. 1.
101. 28. an. 4. dubio 4. quibus ego libentissime
me accedo.

Et V^o quidem dicitur per se fieri le
possibilem quod a. Agentissima ratio, nam quo
nus Deus agnoscat finem aliquem et possibilem
et horum id est. Istae efficacia, et demora me
dia que si hesitant jungentur in fatibilia et fi
ne illo, per efficaciam intendere, quod hesitante
finem per talia media: nam quid aliud deinde
aut per cogere, agentis quo secunda prudentia
et efficaci finem intendit? Nihil pro facto in
tum. Cui diu currenti per singulas intentiones
finem pernuclium, quas ordinare prudentia
ac de actu habitas et notimus. at qui Deus
per scientiam naturam certo cognoscat deum
salutarem et liberam creaturam et possibilem
horum et aliunde videt per scientiam ista
drum sibi. Superare auxilia efficacia et de
terminata que si hesitant jungentur in fa
tabilia et deinde liberam. Creaturam, dicit
deus. Ergo Deus intentionis huiusmodi dei
omni per efficaciam intendere quod per me
dia illa hesitat salutarem et liberam deus.

Deus. Addeas. Quando bonum in
natura in se ratio per creaturam intentionem efficaciam
ergo a illud videtur le, quod illud nequeat Deus
intendere efficaciter. Sic a in quibus et hoc est a
lucis dicitur, qui bonus et requit, qui videtur

In et deo libero dicitur ya Causam inter
 nos efficacem ad illud determinate. Cuius ratio est
 diuina: quia Causam est dicensum dicitur in ill
 libero ya Causam principij proximi & lo
 dicitur, velu a let intentione illa efficacem, quod si
 tenet in dicensum immare in fluxu iuxta ne
 gram identitatem deca intentione efficacem dicitur
 dicitur. Secundo.

Ad 2° potest Deus efficacem
 Velle et intendere, quod dicensum fiat liberum,
 nulla q^o Cognoscere necessitate: q^o dicensum fieri
 liberum n^o dicitur q^o Causam intentione effi
 ci^o laqueum: q^o q^o intentione q^o dicitur et dicitur
 principij proximi et immare dicensum.
 1^a Discrepancia let evidens et ad 1° minus Cla
 ra, quia intentione, qua Deus efficacem Velle
 dicensum liberum fieri, nulla q^o necessitate dogente let
 innocuus modo tendendi impedita let. Im
 mare influxu in dicensum: nam si immare
 influxu ipsa let necessitate cogere ad dicensum
 dum, ai q^o adeo Viam frustra det, et obma
 intentionem destruat.

Ad 3° potest, quod inuadu
 brum let potest, dubium let n^o debet, quia dicitur
 no^o dicitur in adia a Detinendo lib. & Con
 cord. Cap. 1. Obi^o ita haet, quoniam quod d
 dicitur in pot^o n^o let, & dicitur hominis dicitur nulla
 Cognoscere necessitate ad dicensum, et dicitur efficacem
 sequa dicitur: hinc nunc let dicitur let libe
 ram, et let quod dicitur: quid manifestus. Ad 1°
 tenet idem antea a ratio probari: nam Deus

Potest efficacia Velle illud bonum, quod ignorat
si possibile et si primum primum in sua potestate. Sed
quod homo ponat versus libere nullam. Cogente
necitate ut debet bonum, quod Deus per se omnem
mediam naturam cognoscit libere, et per se omnem
mediam. Videri se primum primum in sua potestate,
quatenus. Videri se primum primum, quod si efficacia
sine libere, nulla q. Cogente necitate debet. q.
potest. Deus hoc ipsum efficacia Velle.

Definitio
Et deinde his suis rationibus quia maxima est imperia
fieri. Vultis deus si posse absolute deinde bonum
sequendum media actione agentis liberi nisi dampnam
nisi sui libertate: sicut enim per se ut ad imperia fieri
ingere deus quia Vult humanam efficaciam flexi
xi ad bonum illa sui libertate, sic hanc spec
tare. Videri ad perfectionem. Vultis deus posse
hoc ipsum efficaciam Velle, et intendere: si quidem
Hic potestas hanc amplius Dominium. Vultis deus
regna Caelorum. quod sane in seipso et non de
bet, quam Dominium agere deus supra eadem a
gentia libere: nec illa ratio est si deca hanc de de
ominum Regnum Dei, quod in alio quo deinde Ce
nas medijs efficacibus ad Dominium suam libertate
deinde; nisi quia in tali deinde si posset efficaciam
in Velle deinde nobis deinde ipsum. Si igitur De
injunctus est, qui deinde Deum si posse nas Vultis
habere ad bonum efficaciam talis libertate, si in
injunctus est, qui deinde lum si posse efficaciam Velle
nam salutarum deinde sine deinde libertate.
Contra deinde

Quod ipsum manifesta esse dicitur, nam qui
 potest Dominus aliqui donare alteri potest
 etiam dicitur ipse promittere; ac Ceterum Et Deus
 Et Dominum donare posse nobis operarios
 salutari: h^o et eadem promittere. Paob.
 nunc h^o sequitur: tum quia absoluta Dei
 promissio acum est absolutam et efficacem
 intentionem adimplendi, quod pro minus alio
 qui let falax et delusoria promissio. tum
 maxime, quia in his deus promissioibus ora
 ad Testatorum argumenta in fringunt: et
 tenem divina promissio in solm est licet in re
 et actu promissio, id enim ipsum procedens ordine
 Causalitatis, tendit hunc praeceptum ad esse
 acum et Deo licet et mundum in deum et
 obligant ad donandum opus salutare promi
 sum. ac hoc in obstrante choiet Libertate
 actu promissio: h^o et dix de finis d. libertate
 actu per de finis.

Est rursus alia ratio non minus
 efficax per dicitur per de finis h^o et; et in omnia
 tum est Deum per orationes nostras et Sancto
 rum intercessionem ac per se per ob, et per Domi
 ni merita omni alio aum generis et precus
 sollicitudinis, sepe nobis auctoria efficacia ad
 salutarem operandum, que non est Collatum,
 si illis orationes et per Domini merita, non
 teraderent: alioquin si Deus idem let acimus
 bene illis ac illis, finem let orare, pro au
 ctorio efficaci et pro nra, et alio aum salutem:
 Quidam item finem per Domini orationes, nec

facere fidei Veri, aut ne Cuius a Sua Salute &
faciant: ac denique debemus eiusdem Salva
tionis meritis specialium gratiarum actionem pro
dignitate digna, operibus salutariis et gratia
gratia in bono: que omnia se ab sua divina.

Iam vero At si Deus circa gratiam gra
tiam, deus enim aliquid agit, quod non est actus
si opus Dominus, aut etiam non orationem, loquor
habet deum gratias, et pro deo finem namque
operum salutari: et tale deum de facto adm
tendum in Deo est. Probat minor. nam dare
gratiam dignam non desiderandam, si opus Do
minus non orationem, ut Deum gratias esse hono
rare, ac remunerare ipsum opus Dominum Co
llat ipsum gratias pro luminis deus, Val de
loquitur Apoc. Cap. 5. ad Hebr. 7. J. lit. xxviii
Dominum laudandum et pro deo et gratia:
et est Deum gratias deum laudare respiciens opus
Dominum Deum ut laudandum et laudandum
dam; sed pro illa laudandum nequit, nisi pro colla
tum gratias dignas, et laudandum operum salu
tari: et est in actu deum laudare deum
dignam dignam, et laudandum operum salutari a
deum Deo postulans.

laudem et gratiam; da
re gratiam dignam vel operum salutari
propter laudandum, non est laudandum dare et simul
oracione videtur, Deo gratias. Item quia
alio qui in oracione concedat Deum illud donum.
pro oracione deum Deum quam propter nos, si

quidem ambz. genoz, et a Deo. Si dicitur
 et glauc, et equidem illi dicitur quod
 colesit et volte danda opus salutari: q
 si aliis in fluxus n requiritur pueri Colaris
 tennam d puz dicitur volte equi Deum lair
 quod opus salutari nobis a Deo deditur ppa
 oratio nra, qm ppa opm Domini oratio:
 quod sane falsum est.

Tum Intra qua

Sepe Intra, quod ante Colorem aliquam puz
 cedant Vane Dogmoe et Dylauca, et quod
 nihil eius lo Vna Dogmoe, Dylauca qmo
 deam n vero lo alia dr Difficis Cermita
 laem glo homini puzocyan moribus Dazis,
 et Dylauca honore Vani, et Dylauca Deo
 dicitur di, Curige orat vel Jeunare, potest
 lum in dicto Canu Jeunare, quin ppa Ca
 nitam Jeunare, Ut loyia emna ipa man
 fery let: q nui Colio vel amor et ficas in
 nre fixata in bonitatem, ad quam Dogmo
 et Angles Dylauca timenat, dicit n poter
 lo illu. Intenoeat naci, nec ppa laum fi
 num medum eligez, aut obtm namin an
 Vuno amax.

Ita apuon In qua Dogmo
 et Dylauca bonitatu, pnu au mondi n mo
 rari, nui pua dendo et inclinando, ad amo
 rem lru cum bonitatu, atq ita lru ad ce
 tere amanda, quatenus Vilia vel nana
 et finis illi obineat. igitur Quom dadeat
 opus salutari ppa opm Deu Intenoeum

in hoc precant orationem illam videtur, placere q̄
Deo et d. Volle danda tale opus & loquere.
Id natio dicitur debet in aliqua egressa de
cra orationem in me recipiunt, et p̄m
lus dignitatem q̄z dicitur opus efficaciam aman
te, at tale dicitur est efficax opus salutari
q̄z definitio: q̄ Hic in Deo loquitur de facto.

Caput 3^m

Precedentis Materie Prosequo.

has Auctoritate hanc Id. dicitur fuisse ac
doctore dicit q̄z definitio loquentiam dicitur in
in alios d. Dicitur. Dup. 6. d. d. d. d. d. d. d. d. d. d.
Aldeus Dup. 3. de d. d. d. d. d. d. d. d. d. d. d. d. d.
quibus hunc Vel Alterum testimonium lo
Efficaciam salutari. Et v. quod dicit Magnus
Lancaster Augustinum agnovit in Deo defac
to q̄z definitio ista dicitur liberorum inveni di
ana lue Clarus Videtur.

Tum hanc quia
Cap. 8. d. q̄z dicitur. d. d. d. d. d. d. d. d. d. d. d. d. d.
Locas q̄z dicitur, q̄z data hanc loquere
intentione dicitur, a nullo corde quamvis
dicitur recipiam? Dicitur hoc ideo dicitur, quia
ca q̄z data a Deo ad ipsam Cordis dicitur
sufficiens, Hic q̄z dicitur, a nullo du
as corde recipiam: ideo quia hanc, ut Cor
dicitur dicitur hanc sufficiens. Id hanc q̄z
in hanc dicitur, si intentione dicitur, a qua

Pro adu la Vocao e eficaz n' l'ri: nam
 l' intentione inefficaci dicitur l' se d'ge
 n' bili d' r'jecioe graa, et Cordu duruz n'
 bene arguet Augustinus Cam graam n' l'
 jiu, quia datu a d' d'odu durum au fieri
 dam. siquidem l'z hoc l'nam sine danum,
 fuit Tanaxati auarium graa, et in quia,
 illud danum n' fuit l' efficac' intentione, ad
 m'um l' inefficaci graa illa, a Tanaxo
 fuit r'jecio: q' ne Dana sit Augustini
 Argumentas ferendum l' l'cum loqui d'
 graa, que procedat l' intentione efficac' dicitur
 sui sui operari naturalis.

Tum quia Cap. 14
 eiusdem libri Augustini inud d' acobi Cap. 1.
 Regu d' Augustini in hoc profundo Divini in fide
 sequenna que supra retulimus Verba hanc
 legendo Deus facit Divites in fide sicut de
 xedis Regni: hanc quise in l' eligere di
 citi, quod d' in l' faciat l'os Regu Decemq'
 novu Augustinus l'icentem quorum dam ad fi
 dem animu et efficacem acquirere Desiru
 v'iam. Antecedem quidem quia loqui in al
 ob l'icentia que causa l' v'illi credant et
 infide Divites fiant. efficacem l'nam, quia
 loqui parat l'icentem illam ad Divinas fi
 des d' l'icentia ad hereditariu Regnu, ad huc
 gostenon v' parat l' l'icentia e efficac': q' et
 illa quos.

Tum Deniq' quia Cap. 14 de lo
 licentia et graa irafam: n' l' l' l'ra q' dubitanduz

Vult Deū qui in Celo et in terra sua quocumque
Vult fieri Vultm. Creatam in posse et in se
quominus fieri et illud quod dicitur: quando
quidem de ipsi etiam hominum. Vult in
facere quod dicitur: Vbi manifeste loquitur
Vult de Vult Deū ad actu liberos Creatam
se raminata: nam dicitur illa lex dicitur
qua dicitur hominum Vult in se pro suo ar
bitrio dicitur. loquitur in se et Vult efficaci
sic illa, Cui Vult Creatam se in se. Lo
quitur dicitur et Vult in se: nam quod ego et
laus efficaci et posse, Deū quod in posse se in se
in Vult dicitur in se in se in se in se in se
uram non dicitur? nulla profecto nam nec
hominem dicitur, aut Vult dicitur in se in se
dem nam, qua de illi aquiescimus se in se
possumus: et Saltem in Deo agnoscat Vult
in efficaci et in se in se in se in se in se
a e proinde per de finem quam intendimus.

Sub
Orbitur Augustino, (per alios S. D. apud dicitur
et Alder dicitur) dicitur in se et in se
ma et in se in se in se in se in se in se
2° dicitur, et per se a los alij qui in se
Cap 2° de Concordia dicitur in se in se in se
d dicitur loco primus per dicitur in se in se
ac per ordinare aut per in se (quod ex
idem dicitur ac per de finem) per se in se
git, quam in se in se in se in se in se
in se in se in se in se in se in se in se
unt, la neuitate qui per dicitur in se, et facit

ad ea que non sequuntur. Non enim Deo la
 quamvis per deum fieri volum cogendo, sed in
 sua illam potestate dimittendo. Obi Oides
 sanctorum admittere in Deo. Cuius efficaciam
 in causis liberis efficaciam. Sed determinacionem qua
 maxime necesse sit quod illi fieri, negari in eam.
 Sed determinacionem aut necessitatem et animi et liber
 tan inamicam, quia si sit necessitas rem fieri
 aut volum cogere, sed in sua illam potestate de
 inquit, quo ceare et ad voluntarium sentiat
 et cuius gubernam rationem servat.

Camdem

Doctrinam tradit Aug. D. tract. q. 10. an. 2.
 8. Cap. Obiecti an. dicitur. Voluntas divina sit
 efficacissima in se sequi, quod fieri cogit
 Deum fieri vult, sed quod homines fieri, que
 Deum fieri vult, vult a Deo quodam fieri
 namo et quodam dirigenti. In Deum que
 dam vult fieri dirigenti, hoc est libere et
 ipse efficaciam contra hunc, in se sequi, quod
 illa fieri, sed quod libere fieri. Agnoscat in
 Deo voluntatem efficaciam acius libere dignum
 liberare in gubernante sed potius illam in fieri
 tem.

In modo a Deo definita est efficacia
 in deum et ad potius in fieri libertatem ac
 tu per definita. In potius eodem an. Simile
 potius modo, quo id explant. Ad omne
 tenet; nam d. Oribu velam dicitur, Deum
 Voluisse quodam fieri namo quodam dnm
 genit, itam subdit, et ideo quibusdam l

fecerit apparere Causas naturales, quae deficiunt in po-
tentiis (se in operando) laqueum efficiunt de
necessitate procedunt, quibus dam autem aptam
Causas dirigentes, et deficiunt, las quibus
diriguntur firmant. Et per pauca quia Deus
facit las effectus diriguntur. Dirigent
las Causas ad los preparavit.

Ubi Uides
totam ratiōem dubitandi efficaciam dicit. Volū-
tas extraneae acui volū- in la sitam de ad
Dm, quod si dicitur Volūtas preparavit Deus
deficit volū- principia proxima diriguntur, quae
deficiunt seu in deficiunt in operando, arg hoc
est modo nos eandem Consideram dicitur
quae la plamur. Verum Ius de firmo quam de
fieri dicitur quae dicitur mediam regulam in po-
tentiis a nobis inquam primum quae de immo influ-
entia inquam dicitur naturam. Siquidem
a doctrinam Scholasticam, quae per se hinc
se in prae dicitur dicitur influunt, de immo
matura nra, et gratia sufficientem nobis in nra,
necnon quilibet alia. Dogma, dicitur
aut habemus libertatem deone vel in nra
de dicitur, ac demum dicitur Dei in defici-
entia dicitur preparavit et dicitur nobis
deficiunt ad dicitur.

Hec ratiō la per
de fieri potest inquam imperant, dicitur nra quae
libertatem aut monom aliquam, per dicitur dicitur
se dicitur de operant (qualem a Thomae
admittit) et dicitur inquam imperant la

Omnia et sola prae proxima ad utrumque
 indifferentia, sub quibus per se sit voluntas
 liberè operantia. Ebi a omnia prae pro
 xima acus indifferentia se relinquunt
 arbitrium ac liberum, et eodem modo agi
 ac si nulla esset in Deo prae definitio acus, aut
 aliud primum remorem deo demat. Insuper:
 quia modus agendi requiritur mutari per
 usum in influentem, aut per in causa demat
 no lo vincas que dicitur Causa primum tunc de
 inclinationem, nec dirigo num nec augetur nec
 debilitatur, aut impediunt, sed potius ita lue
 detrahi attemperant, ut nisi Causa illa prae
 na fuerit, dicitur operantia sub dicitur las
 adiutantibus et impedimentibus, numquam
 talis Causa dicitur, aut remota Causa prae
 dicitur

Nec enim allegari nupta axioma
 hactenus Ang. de prae dicitur modum dicitur
 de libertate nra infallibilem Causa
 dicitur, et efficaciam per se fieri dicitur ad
 plures alij loci eandem doctrinam re
 gent. In lo quer. 6 dicitur acus
 Causa. Vbi dicitur libertatem prae dicitur
 dicitur: quia administrata, Causa prae
 acus, que Deus prae prae dicitur
 aut lo horatius et Dona prae, alioq huius
 modi, sed dicitur, et indifferentia, quia
 in ipsa prae dicitur in dicitur, sed Causa
 dicitur defectu. Unde dicitur de dicitur
 dicitur salutem prae Causa prae, ut

Vbi enim arbitrij in hanc certitudinem, sed
ingenuam. apud a Causa vbi que in Deo
innata, hanc certitudinem.

Immo hoc tract
p. q. 23. art. 6. Ubi quæritur Vtrum De
divina sit Causa? ita respondet. Dicitur
dum quod Deo divina Causa est et in fallibi
litate sequitur suum effectum, nec in imperia
nec in tam recte quæram, quia in oia, que per
ordina subdita natura sunt, sed que tam
divergentia videntur, Immo ad idem Causarum
proximarum, que ad tale effectum divina pro
videntia ordinantur] merito a d. Thoma hinc
p. magis insunt pro mundi libertate nra,
tunc quia dicuntur unum in re Causam pro
rationem et rationem, et in re Causa sunt
in re. Et hanc nobis, dicitur Causa Co
muni, hoc scriptura sequitur repente, Volu
it Deo que dominans, aut que videntur resur in pa
re, et hoc videtur, et in omni de claxan
nibus, quod auxilijs dunt hanc que ad
duntur. Saluta xum hoc vram et habemus
duntur, ac xum vram. Hoc hinc
de ferre et subire et perit, aut duntur
videtur a d. Thoma in re pro xum ra ac
me in re, et pro in re, et pro xum
xum quod illa in defectiva, de duntur
de effectum et perit, ita vram defectiva
et duntur se debent, vram hoc et ad
duntur duntur duntur duntur duntur duntur
Tum.

Etiam: quia Voluntas libeream in dicitur esse
 quam si proximè potest operari et non operari,
 sui proximè in dicitur ad operari, et licet Causa
 nam, sed quando omnia paria proximè operari
 in dicitur, licet remota causa non sint, Voluntas
 manet ita proximè in dicitur: & manet forte
 libera. Consequenter licet dicitur, et maior opera
 las desit libeream ab omni ad multa. Illius autem
 facile laudem: Voluntas autem in dicitur hinc potest
 simpliciter ad aciem per gratia remota, sed dumtaxat
 osat per proximè: & dum ita sunt in dicitur
 licet illa causa non sint, Voluntas licet proximè in
 dicitur ad aciem, et licet Causam.

Consequenter licet

opina An dicitur sola lapsa motu dicitur: nam
 que proximè operari, sunt illa que in aliquo
 genere Cause, dicitur aut applicari dicitur ad
 dicitur ad operandum, et non ad aliam per se ad
 operari; adeo ut quod licet proximè requiritur in
 la utente, quantum reliqua intelligantur hinc
 ac, in dicitur intelligantur. Voluntas plene dicitur
 ad opus, et dicitur dicitur illa dicitur remota gratia, que
 que dicitur dicitur ad opus, quantum in dicitur aliquid
 dicitur, quod enim ac ad opus dicitur, adeo ut ablati gratia
 remota, dicitur cum dicitur manet gratiam proximè, Volun-
 tas licet omnino dicitur ad opus: ita ut dicitur ad amo-
 rem Voluntas impeditur dicitur, que dicitur dicitur
 adhuc dicitur, que ab illa dicitur Causam; Voluntas
 dicitur intelligantur omnino potest et dicitur ad amo-
 rem: & dicitur per gratia proximè, et non per remota dicitur
 ita Voluntas potest simpliciter operari aciem, atque adeo dicitur

nat actum in manu liberum, dum ora p[ro]p[ri]a eius immata
sunt. in deficiantia, quidquid sit de p[ro]p[ri]o. Remor.

Page

n. Sicut Cuius p[ro]p[ri]um p[ro]p[ri]um est dicitur licet remor
sit in deficiantia. Et nota: q[uo]d si actio Cuius p[ro]p[ri]um p[ro]p[ri]um
sit in deficiantia licet remor sit dicitur, licet lib[er]a.
Sicut dicitur: nam in unoq[ue] Casu eadem sit actio, sicut
licet quod specificas actio, et modus eius immata dicitur de
m[od]o debeat licet p[ro]p[ri]a dicitur in illam influere, Cuiusmodi licet
um p[ro]p[ri]um et n[on] remor. Sicut dicitur q[uo]d dicitur
p[ro]p[ri]um remor, nec volun[te] p[ro]p[ri]a dicitur immata, dicitur
licet in opera actum n[on] influat: nec futurum p[ro]p[ri]a dicitur me
dicitur, Sicut alius immata p[ro]p[ri]a dicitur ad dicitur,
Siquidem omnia p[ro]p[ri]a immata, que volun[te] dicitur in def
ciantia sunt: q[uo]d licet dicitur nullo modo volun[te] p[ro]p[ri]a dicitur
minat, atq[ue] ad id n[on] sit n[on] dicitur. Siquidem licet vel
p[ro]p[ri]a dicitur, licet p[ro]p[ri]a alius quod in f[er]re volun[te] dicitur an
dicitur ad dicitur, sicut quod dicitur p[ro]p[ri]a dicitur.

Et an idem
loco Authoris p[ro]p[ri]a f[er]re, (quod om[n]i n[on] magni p[ro]p[ri]a dicitur
licet debet) hanc n[on] dicitur. Sicut dicitur dicitur f[er]re, tam
quam dicitur dicitur in dicitur. Sicut dicitur dicitur
licet dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
m[od]o dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
n[on] dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
ab q[uo]d p[ro]p[ri]a dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
que p[ro]p[ri]a dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
sa dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
A. dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
1613. quod dicitur, quod in dicitur dicitur dicitur dicitur

Ita autem contra Summam Ideoalium, hoc est fecit Dei
 propositio ad intentionem efficiendi carissime in nobis
 boni ipse la media, dicitur, atque lo modo et tem
 pore d' fiat quo videtur efficiendum infallibile, alius a
 bitura, alius suavit' d' huius inefficacia proxi dicitur.
 per que Verba omnium de causis proxi de finis est
 q' protegemus.

Respondet Patet Summa ibi supra
 Cap. 2. hoc et alias auctoritates, que pro Summa nra a
 fecerunt apte intelligi posse de alijs de causis dicitur a
 proxi de fiob'. 1° enim hoc loquuntur licet de decaio infi
 cix intentione actu dicitur, quod extrinsece dicitur
 in efficaci pro accidentalium d' iunctioem d' de Summa me
 dia de efficaci a auxiliij. 2° de decaio collatio auxili
 ij efficaci, n' quidem amante efficaci efficaciam,
 sed amante solum locustam auxiliij quod efficacis proxi
 dicitur. 3° de decaio efficaci intentione finis gloriæ
 (quod nobis cum admant Summa ante mentis absolute
 proxi dicitur) pro cuius d' sequit' d' medium narium d' non
 su libere et salutaris. 4° Deniq' de decaio efficaci intes
 tivo auxiliij quod finis est Conglacumna d' gaudij
 d' cuius efficaci

Quam si allegata Summa atri
 te et Summa dicitur, dicitur iniqua apparebit istod
 tus: pro tam enim nulla dicitur proxi de finis efficaci d'
 uera dicitur d' libere, sed vel auxiliium quod aliter est
 efficaci, vel finis proxi quo d' intendendo d' sensus libere d' me
 dium narium, dicitur a Clarissime loqui videtur de
 d' de finis d' intentione efficaci dicitur d' tunc dicitur, ad d'
 cum d' libere: nam Aug in 1° Summa agitur de
 intentione d' sensus hoc qua legitime Augusti dicitur d' d' d'

Dum auxilium efficacius ad discernendum seu ausi-
 lum quod rejicitur: und. dicitur de electione quorum-
 dam ad fidem, hocque recte inferunt, id est illos Cal-
 diae, quia dicitur Ceteri an electi sunt. atque Laurentius
 inefficacia dicitur et hoc electione ad fidem. Similia in
 efficaci, si recte arguitur. Vel loquitur auxilij efficaci
 ad discernendum, vel loquitur fidei seu actu creden-
 di: q. d. Verbo et Argumento de Pace de fide actu libe-
 ri in fine efficaci.
 +

Capitulum IV

Argumentum Capite 1° propositio decurrit.

Ad 1^m argumentum negativum minor, et ad 1^{am}
 huius probationem dico Duplicem duntaxat oportere prin-
 cipiam loci dicitur. S. Melchior. Cap. 11. 1^a est in
 loquendo, quando dicitur unum supra intelligitur, et
 absolute loquitur prius quam aliud, unde hoc prae-
 dicitur sit solius temporis, unde hanc prius Cau-
 salitatis: nam omnes Causae physicae hoc generis prius
 rari, antecedunt suos Effectus quosmodum Causae
 reprobantur nisi ipse intelligantur per causas. 2^a
 quoniam sit accommodari seu acomodari et dicitur
 illi rebus, quarum electio Cetera informant, vel
 aut. In hoc loco allegato. Illud dicitur hoc modo prius,
 Cuius electionem dicitur alterum, et quod posteriori Cetera
 quam necesse est.

Dicitur hinc 2^a quoniam in requiritur
 sicut 1^a physicae per Causam dicitur pariter in haberi
 bou et Colte nra ad actum liberum decurritur

nam voluntas prius proximate Electio ducunt quae
 habent: siquidem de Deformata nra volu in opes
 de luo q Electioem sequitur, quoniam ducunt volu
 procedat in loquendo ducunt habitus, d' hunc q
 acro Cadem proximo sit. Et ipsum Cetera indina
 omnia, Cuius ducunt a a acro nasliberax (in Vera
 d' ducunt d' ducunt, quam ad ducunt quibuscum agimus
 in negant) posterior quodam modo est ducunt volu nra
 est que Electioem hanc q cogita, ducunt in ducunt
 ducunt Electioem luo atempexax.

Hoc ymmonio de
 amu qz de finem ancedere quoniam acum qz
 de finem proximate Causalitate, Et in loquendo
 quia est Causa luo remota. at illu sube q posteriori
 rate atempexax, quia ducunt qz de finem quodam
 modo, sequitur volu nra Electioem: n. luo aliud
 qz de finem qz sub huius auxiliu, nra quod volu
 nra Electioem qz ducunt qz ducunt mediam; qua
 re sicut in qz ducunt ducunt media quam ducunt
 ancedat Causalitate, et Causalitate remota. Acum
 nam liberum, illum in sub sequitur posterioritate luo
 qz, et atempexax ad Electioem nram, qua vide
 licet id ducunt qz ducunt potest in ducunt, sub ducunt
 huius auxiliu, quod Ca ducunt qz ducunt volu Electioem
 xa luo; sic ducunt qz de finem quam ducunt acum qz
 de finem Causalitate et Causalitate remota an
 recedat; illum in logica et atempexax de sube
 quax, quia nihil voluntas ducunt qz de finem
 qz nra quod qz ducunt ducunt ducunt a ducunt nra
 legendum qz ducunt.

Unde Videtur mutam

9
viam a proximitate hanc dicitur Cajus et impio primum
quia proximitas atemperata, que sola dicitur de rebus
nisi xpi que de fide dicitur et ex hinc de in hoc
tando (nisi enim electio nra que dicitur ante dnam
que de fide nec illam in fluum, aut primum eius qua
si secundum dicitur, sed in hoc et dicitur et quare lo
fica; nam hae sola proximitate ancedunt acru nra di
ennam naalm, ex qua solas dicitur que de fide regulam.
proximitas 1° Cavalitatis, que dicitur que de fide xpi ope
ni nra et absolute contentu licet, magis propria est
modo dicitur potam proximitatem ad illam, tum
in quia et acru nra primum omni modo dicitur illo
atemperate posterior.

Unde adverte in ordine ad re
linguendam libertatem nram illam, quia in de hanc
proximitatem hanc intentionalem et atemperatam, quas
hanc que de fide Dei xpi electio nra, ac di hinc et
na illam subsequente; solum enim nram libertatem
legit quod dicitur dicitur, vel dicitur vel dicitur
annua operatio vel aliunde est primum in impendibile
a nobis, quod a primum est intentionale, et ex atem
perasem ad libertatem electionem nrae voluntatis, que
ex illam est ingole acru hinc subsequente talem
electionem.

Sic et Dogma innuenda, quia Ange
lus videtur esse a nra libertate arbitrio dependen
tes hoc hinc et na subsequente in omnia primum
promittit, et aquod omnia dicitur qui Angelus d
cedit, dicitur ad quibus, sed ab hoc dicitur dicitur
infinita, sed in intentionale, et ex quam dam
atemperasem, xae cum dicitur est dicitur, dicitur

Angelum Videat deambularem liberam Deum,
 quia in re libera ambulat et in C. d. x. nihil omnino
 eodem modo pot. adere. Ca. dogma Angelica im
 pediri (videtur enim et tollendo obtem. Circa quod
 Ocasus) ac possunt ab illo impediri effectus sanitatis
 et recreatio, qui p. hunc talem deambulatioem sub
 sequantur.

Hinc facile rursus ad 2^{am} negat. maxime p.
 bacem: Dicitur enim quod de fideem in le. quod pos
 teriori ad lasitam absolutam acru quod definit.
 (sic enim dicitur ad remur. et bene in objectione dicitur)
 et in quo posteriori ad lasitam eundem dicitur
 vel quod 2^a est ad scientiam mediam que Deus
 dogmatur lum acrum lasitum le. Italia ab
 ipse auxilia dicitur. Hac a. dicitur p. luante
 in forma ad valde rationabilia motu, ac di
 rigis Deus, et talem acrum quod finiat et p. dicitur
 auxilia dicitur.

Ad 1^{am} huius solutio impugnat
 quam C. d. dicitur. Subiunctionem respondit,
 lo lo quod quod de fide. dicitur finis em dicitur
 dicitur vel dicitur mediam, sub huius
 illozum auxiliorum lasitum, in parte illam a
 Deo dicitur, nisi d. quadam dependente, et atempe
 rari ad ipsum dicitur in statu absoluto. Nam
 est manifesta, quia finis dicitur dicitur dicitur
 in Deo quod lasitum absolute dicitur p. dicitur
 ta dicitur: et id quod pendet et atemperata in
 cui las a d. finis dicitur dicitur dicitur, pendet
 nam ab eodem dicitur et absolute lasitum dicitur
 tam p. dicitur dicitur dicitur, et lasitum auxilio

Sub Cuius dicitur per Scientiam mediam dicitur
a firmam constantiam.

Quo Circa dicitur in
beatus magister tam dicitur em yunificatam supponat,
sequitur manifeste, quod sicut voluntas nra in locis
no ut in dicitur, ac potens potere dicitur in dicitur
sic etiam ut potens vel in dicitur, ad potendum vel
in potendum obtem dicitur mediam, et dicitur ad
hanc scientiam dicitur dicitur de fide per illam regu-
lata impeditur dicitur. Unde videtur tam per de fide
et scientiam mediam dicitur per quam dicitur, et
supponit e auxilij collatum dependens et dicitur in
statu absoluto, illo quod potens potens potens adtem
perans nra complata.

Quamvis nequitiam
nra ex parte et simpliciter dicitur, potens nra et
dicitur simpliciter nam dicitur inquit Angelus dicitur
to Cap. 1. de dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
beatus, quod per quam dicitur Casus dicitur pot. dicitur
voluntas nra in statu absoluto cadere potest, seu
facere ne inquam in Deo lasiterit dicitur
et per de fide dicitur sub hoc auxilio, quod
hic et nunc est ipse a Deo collatum dare de
auxilij nequitiam lasiterit dicitur et per de fide
dicitur in et antra, ad dicitur, dicitur
quam ipse dicitur dicitur dicitur.

Ad dicitur
quodnam eam las dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur et dicitur in nra dicitur, quodnam
impeditur tam potens, seu facere ne lasiterit
nra, ad dicitur omnia dicitur dicitur ad dicitur

Dum sit actum liberum, sive dicitur, sive
 nam bifariam impeditur posse, i. scilicet et immediate
 etiam sive sit dicitur per requisitum ad illud; etiam
 sive impeditur potest agere, cum sit immediate liber
 Unde dicitur per definitionem in hoc sensu, dumtaxat
 impeditur potest a volente divina, qui soli immobili
 beza est. I. mediate et remote quatenus sive
 licet impeditur aliquod per requisitum, aut dicitur
 ut talis actus dicitur; etiam impeditur potest dicitur
 agere Cum libera immate n. est.

Sic in nobis
 sepe impeditur amor liber large aliquid obtem
 peras de fectu dogmatis ad quam elucendam
 obtemperantiam n. imitari. quo casu impeditur a
 motu mediata et remote a nobis potest agere ob
 to, et quod quia n. flouet media sequendo
 rationem sui, impeditur requisitum aliquod ut
 bene amare. atq. hoc intra sensum voluntaria
 impeditur potest per defensionem Dei impediendo n.
 miram scilicet mediam sensum sub tali
 auxilio requisitam omnino ut Deus sub tali au
 auxilio sensum per se finit.

An vero
 aliqua suspensio facere possimus quod per se fini
 exit nam dicitur salutarem, sicut facere posse
 mus quod illud dicitur per se videtur. Nec est quod
 deo loco examinabitur, et ad presentem difficultatem
 solvendam parum aut nihil refert: nam dicitur
 statuta dicitur per se finit impeditur Clare
 n. illam n. inducere necessitatem animi, sed sive
 sequitur hoc est libitatem animi liberam arbi

dictu formu nideo ordo paximus pē d'cūnam
 Mediam in vian'ra nec lib' extra d'icūu tollim: qd
 vixum talis formu dē influant immate in d'
 d'icūu immutari n' possunt modum agendi libe
 aum lozum que mate in d'icūu influunt, que
 que d'icūa in hy potuū d'icū Mediq' in d'icūu: qd
 lam dem xacem d'icūabi'ra lib' extra d'icūu, et
 ita d'icūa d'icūnam Mediam paximū, quam
 vū d'icūu addam in statu d'icūu d'icūu lo
 pax de fōe d'icūu qd h'c pax paximū ad ac
 tum remonem.

Ad 2^{am} probasim lūu dem annu
 Dicendum in minoru d'icūu nos implicatōu
 de quod d'icūu adjungat auxiliu indifferen' pū
 cam pax d'icūu et d'icūu pax d'icūu h'c pax d'icūu
 d'icūu d'icūu: nam h'c h'c pax d'icūu lib' ex
 tra, d'icūu d'icūu pax d'icūu, et annu indifferen'
 ad d'icūu d'icūu adjuncra a d'icūu d'icūu, quosime
 et annu n' manu d'icūu indifferen' ad d'icūu
 d'icūu pax d'icūu et pax d'icūu d'icūu ad d'icūu
 annu quidē, quia est pax d'icūu, d'icūu d'icūu
 pax d'icūu pax d'icūu ad d'icūu d'icūu d'icūu: pax
 d'icūu d'icūu quia d'icūu pax d'icūu d'icūu
 nihil est quod tollat immatōm. d'icūu d'icūu
 ad d'icūu d'icūu d'icūu, q' d'icūu d'icūu d'icūu
 d'icūu d'icūu d'icūu d'icūu d'icūu, ad quē
 pax d'icūu d'icūu.

D'icūu d'icūu d'icūu d'icūu d'icūu
 max et pax d'icūu d'icūu d'icūu d'icūu d'icūu
 aliquid immate pax d'icūu d'icūu, sic pax d'icūu
 pax d'icūu quam d'icūu d'icūu, ac pax d'icūu
 est pax d'icūu d'icūu d'icūu d'icūu. at d'icūu

de finis nre neq; de neq; aliud quod in duas vo-
luntate Creatam ad inuicem paxderminat. Et in
pax parat media omnino indifferencia. In quibus, In qui-
bus notu inam de libere dixerunt, quod vero
sit duxa d'acne pax de finis nihil refertur
quia la duxio n' est immata, ad medijs quib; in-
de fierentibus, que pax d'acniam Mediam pax pax
d'acne pax pax, d'acn' in fallibilia d'acn' illo Jungen-
da. tum quia n' est duxio aut ad d'acn' it' pax
teq; pax arbitrium nam est impediibile: quod in
Certe n' est duxio q' pax d'acn' it' est Cex-
tum apud d'acn' d'acn'.

Impugnatio vero, que
subjungitur n' d'acn' n' est: nos enim iuxta
diuina hypothesis, sub qua d'acn' d'acn' d'acn'
n' libere, debere, in d'acn' d'acn' pax d'acn'
quia debet includere potam proxima indifferencia
ad d'acn' libere, h'c a pota d'acn' d'acn' d'acn' d'acn'
d'acn' d'acn' pax d'acn' ad inuicem pax
nam quando la pax d'acn' d'acn' d'acn' d'acn'
libere et in d'acn' libere, nam implicat in d'acn' quod
d'acn' pax d'acn' d'acn' d'acn' d'acn' d'acn'
d'acn' d'acn' d'acn' d'acn' d'acn' d'acn'.

Atque
De finis d'acn' pax de in d'acn' influat ad
omnino d'acn' d'acn' potam proxima illius. hoc
ipso, quod d'acn' d'acn' d'acn' d'acn' pax d'acn'
ten hanc potam proxima d'acn' d'acn' d'acn'
ad inuicem libere indifferencia, si sub ipsa d'acn'
d'acn' d'acn' d'acn' d'acn' d'acn' d'acn' d'acn'
quidquid sit de pax de pax aut alio quocumq;, quod
tam potam proxima. Et quidem si d'acn'

veru p̄ impossibile. omni s̄cuncta media, et s̄
sequentiā d̄q̄ defice illam regulatā, libertatem
hominū d̄cedit. Inū d̄cedit p̄ s̄cunctam na
nam, et gōditur et s̄cuncta p̄cedit d̄cedit
h̄ ad d̄cedendum libertati, eodem modo voluntas
na et libertas et potens suos acus d̄cedit, ac est libe
ra, et potens, quando talem potestatem Deus illi d̄cedit
s̄cuncta d̄cedit et d̄cedit d̄cedit p̄cedit d̄cedit.

Et d̄cedit libertatem et auxilia d̄cedit de
potentiā illam causam, a qua auxilia d̄cedit. ac auxilia
d̄cedit a d̄cedit: et istam d̄cedit d̄cedit.
D̄cedit d̄cedit: a qua auxilia d̄cedit, et
qua indigent nā sua. Et d̄cedit d̄cedit nam
p̄cedit hanc aciem d̄cedit d̄cedit d̄cedit; qua
m̄ indigent, sub d̄cedit, d̄cedit illam d̄cedit, et
nae p̄cedit sui extra la d̄cedit nā et la d̄cedit
na d̄cedit nā nā d̄cedit p̄cedit d̄cedit, sui
p̄cedit la d̄cedit, quā libertati d̄cedit p̄cedit
ae d̄cedit et media p̄cedit auxilia libertatis
que hominū d̄cedit d̄cedit d̄cedit et sub d̄cedit
d̄cedit d̄cedit aut d̄cedit p̄cedit. Nā quā.

Et d̄cedit d̄cedit a d̄cedit d̄cedit p̄cedit
que causas auxilia, quā auxilia d̄cedit d̄cedit
sequenti. Et d̄cedit quod la p̄cedit s̄cuncta Caa
auxilia nā. nam si p̄cedit illam alia causa su
ficiens d̄cedit, ad huc manebunt auxilia d̄cedit
quā d̄cedit d̄cedit, Casu, que d̄cedit Caa
Omnia, in loco ipsius alia causa d̄cedit d̄cedit
notetur: Nā d̄cedit hunc d̄cedit et d̄cedit

forma latente. Cuius quae in illa deficiunt in
fluat.

Hoc porro quod dicitur probat latere
Claudicat; hoc tamen quidem quia et acrimonia dicitur
sensu in Casu per deficiat Duplex in Deo Regem
in Voluntas, quantum quodlibet per Deo Superior
ad auxilium latente. Tunc per se finit ad
efficaciam amans dicens non; alia in per deficiat
ita et hoc est quod dicitur d' dicens. Tunc quia
in Superiori dicitur dicitur efficaciam auxilium
illud bonum dicitur dicitur, quod efficaciam amans, ad hoc
dicitur dicitur dicitur, dicitur per acci
denti, quia hoc suo modo dicitur dicitur
auxilium in amans efficaciam, dicitur dicitur
lente; ac porro quamquam hoc hoc dicitur
nae per dicitur dicitur dicitur. quo
modo a istis dicitur dicitur in dicitur dicitur
tunc dicitur dicitur in dicitur dicitur.

Aliter dicitur dicitur dicitur dicitur
ut alij dicitur dicitur dicitur dicitur
quia nunc hoc Casu, hoc Superiori auxilij
et libertate sibi dicitur dicitur dicitur
nae, quod in Deo per dicitur dicitur dicitur
per deficiat per quam hoc auxilium et liber
tas dicitur dicitur. Nam dicitur, quia dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
libertatem hominum dicitur, per homo dicitur
de dicitur, quod per dicitur dicitur dicitur
Collatam per dicitur in Deo dicitur dicitur
dicitur: quod hoc dicitur, quod dicitur per quam

auxilium et libertas si data sit, si fuerit pro
de finienda, sed indifferens; nam si voluntas
Medici dixerit Curam non pro voluntate dixerit
pro de finienda, sed solum voluntas ad unum
liber indifferens.

Accidit voluntas dederit po-
tenti dixerit Deum ad dandum hoc auxilium
pro altero, vel ad dandum simpliciter, et
quoad substantiam (id enim soli Deo, et non alteri
liberum est). Sed demonstrat si in his potestas
dixerit Deum 2^m quod, et quoad modum, id est
liberum aliqua Superiori soli Deo liberum, nimirum
si Deus pro suo libito velit ad ferre hoc auxi-
lium pro altero, illud si fiat pro voluntate indifferen-
tem, potestque pro de finienda.

Hanc vero dixerit
liber Superiori et quoad modum non nunc officio
videtur libertatem exponere de clarent dubium licet
plus. 1^m summa libertas omnium Societatis doc-
trina, qua Deus dicitur dederit voluntatem, quod
indifferens ac liberum: nam dicitur in hac
sententia; quando voluntas liberum non sit illi
ceterum hunc omnem amorem pro altero, sed liber
Superioris quod ad amandum se dixerit, illud
demonstrat amorem individuum magis vale-
at, at quod si Deo dederit est; quoniam hoc liber
liberum obicit, loquod absolute et nulla facta
Superioris libertatis sit, quod substantiam, si
et laungat in amorem vel odium, vel iram
omittat si quae omisso potest sit.

Si licet bene

Inquirunt, quamvis hoc suppone, quod Deus se,
 dixit ad faciendum hoc auxilium per alios, la-
 beum ipsi non est illud efficere per se ipsum per de-
 finitum assensum, sub illo sed hoc aliquatenus
 pendeat ab arbitrio suo, qui ipse dicitur, et
 secundum illud assensum dicitur, facere quod
 potest, quod in Deo liberatur ad prode finitum
 assensum sub hoc auxilio non consistit, id in dicitur,
 libertatis per iudicium; quia absolute et nulla
 facta suppone libertatem est quoad libertatem
 et dicitur, vel non dicitur tale auxilium, vel
 non dicitur aliud, aut tale auxilium.

In
 materia hoc celeberrima sententia tenent eorum Dominus
 de causis. Quod in Matrimonium generantur: in
 hac enim opinione eorum Dominus in applicando, si
 dicitur ponitur materia sua in hoc Virgine Pice-
 rum natura, immodice ponitur actio, qua
 ab hac immaculata Virgine dicitur, et
 dicitur dicitur dicitur actioem per de finitum;
 et in hunc non sequitur quod suam libertatem, im-
 modice ponitur, in alia parte nisi quia hanc
 generant libertatis sibi dicitur, et actioem dicitur
 producendam, quoad modum vel circumstantia,
 nam per dicitur generant, sicut facere ponitur,
 quod actio ista dicitur, et dicitur illam per de
 finitum, aquibus hic hunc producitur, aut
 non consistit sic dicitur facere ponitur quod per
 dicitur alia actio hoc alia finitum dicitur, aliud
 dicitur dicitur tam actioem per de finitum
 Ecce

27
vltimam Argentinam paucitatem pro soluo pax,
dicit: nam quamvis hoc superius memo xatuz
beatus, qui ex pto Dominus deusa Est, Deo
beatum n sic quod ex pto Domu, hoc stat media
hac actioe, et dicit illam pax de firmante. Ad id
vltimam pendeat, hoc libera a dicitur magis ipsius popi
Dominu, dicitur pax pax, quam si impedidisset
si potuit, aliam actioem, aliud q dicitur decernit
dicitur; nihil ou hoc libera a dicitur et dicitur
Sennam omnium in pax iudicat. at n alia
de Ca nui quia n costante dicitur potestate dicitur
di. Dum hoc superius, et quod modum manet
Dum libera a abioluit, et quod subita am
vltimam libera a ex pto Dominu dicitur, si n
dicitur, et si in ca hac am decernit si n decernit
nui: q sila dicitur dicitur in cao Ca.

Ad 3^m
Probatione ad quatuor v. Laogoo, pax dicitur Dei pax
ou pax hoc ipsum impediat, quomodo dicitur
et dicitur de vltimam salutem, sub hoc dicitur
auxilio, nego, sub hoc si sub alio hoc infi
mito cumulo possibilium pcedo: nam hoc em
est quod intendit. Atq in loco obto et in alijs
militis. Ubi tradit n posse Deum ab homi
ne impediri, quomodo vltimam salutem;
quod Cente vltimam Est; quia et dicitur dicitur
sub auxilijs dicitur impediat potestatem Dei ad
pax de firmendum sub vltimam salutem. Et
pax dicitur annam; manet in in Deo pax
tam dem salutem et pax dicitur annam pax de firmi
endi sub alijs, innumeris auxilijs.

Ad 4^m Probationem negati assumptam. Volu-
 tas enim idcirco potest impedire prodeficiam, quia potest
 dissentire; idcirco a potest dissentire inquam hoc adde
 a priori, si quia potest impedire prodeficiam,
 (quod licet Circulus) sed quia etiam in Ca-
 su prodeficiis dissentit, si Caveat omni pacto pro
 eodem tenere ad dissentum, Caveatq; Contra partem
 omnia in deficiam prosumi ad dissentum. Si
 quidem nullum est ^{proximum} prodeficio tollit et potest
 omnia inferat: id quod fit huiusmodi scilicet. Hec
 qua. Quis prodeficiat dissentum idcirco futurum
 sub his promissis.

Ad 5^m Probationem Respondetur
 1° adhuc posito, quod prodeficio sit in causa Casu
 Exclusionis auxilij, potest naturalis a. Voluntas impe-
 dit, quin potest manere auxilium intre-
 rum habet absq; omni Voluntas Dei loquuntur: quia
 lo Casu et dicitur paulo ante est, potest Volun-
 taria facere, quod loco prodeficiis pro loquuntur
 ver in Deo decum aliud in deficiam ad hoc
 secundum auxilij, quin inde prodeficiam
 aliquod liberam dicit inferat. Et ibidem
 explicatum est.

Unde videtur et etiam
 Dilectam esse nullam nam adhuc admissa,
 quod decum in mare secundum auxilij est
 essentia impetratum a prodeficio, et quod loquuntur
 pedita impedire in omni parte impedire
 dum fore auxilium, aut loquuntur et absq;
 omni Voluntas Dei loquuntur: nam. Si in lo-
 Casu Voluntas, loquuntur auxilij et liberam

Abi Collatq; deinceps ponet modo dicto l'entim;
aliam de eam locum.

Quarta deo Sicut
que subjungit nulla est; ideo l'um dea
Densia sub auxilio et nullatenus libera est
Deo quia l'us l'entim impeditur n' pot; nec
absolute nec l' supposito: nam l'ite d'facit
sive n' tale auxilium, semper l'it v'um d'v'um
tam vitale auxilium l'acit d'v'um fore: ac
p'inde sibi v'it d' qua v'it impeditur l'it au
d'v'um l'it f'v'it d'v'um d'v'um p' d'v'um l'it
aff'at; d'v'um l'it d'v'um d'v'um.

Contra vero
auxilium d' absolute l'entim, l'us d' d'v'um l'it
v'um solo Deo absolute l'it d'v'um: quia l' l'it
p'ntis auxilij Collat l'it d'v'um Deo n' d'v'um, quod
l'it p' d'v'um d'v'um d'v'um d'v'um
d'v'um; absolute n' l'it nulla d'v'um l'it
l'it d'v'um l'it d'v'um, d'v'um d'v'um
arg; adeo l'it absolute l'it d'v'um d'v'um
nam illius l'it d'v'um impeditur. Poterat vero
que d'v'um n' l'it l'it d'v'um e auxilij
ad impediendum quod d'v'um n' d'v'um p' d'v'um
p' d'v'um d'v'um d'v'um, t'nt p' d'v'um l'it d'v'um
auxilij l'it nobis l'it quod d'v'um l'it d'v'um,
quod d'v'um n' magis abv'um l'it, q'm q'd d'v'um
d'v'um d'v'um l'it l'it d'v'um d'v'um d'v'um
l'it quod d'v'um d'v'um d'v'um p' d'v'um l'it
nunc Causa.

Respondet d' d'v'um, quod d'v'um
d'v'um, sive l'it l'it d'v'um d'v'um

Sequitur la impedita auxilium impeditae, nem
 Or supra dicebatur ad 2^m probabatur, quia
 per ad finem datur in Deo alia Voluntas in q^u
 de finitudo, quam Inam, amare et Suffici
 enim auxilium loquitur: at quoniam illa
 est inquis? Respondo. Ellectioem vel Voluntatem
 horum mediorum aut auxiliorum in part
 culas impeditam ab intentione illa generali,
 quam Deus habet Salvandi omnes homines.
 nam in la intentione in est omnino Efficax in
 ordine ad finem. Est in Efficax in ordine ad
 media: quia loquitur illius tenore Deus Efficit
 omnia auxilia Valum Sufficiens ad Valum:
 alia quomodo dicatur eorum Valum Inare
 amare.

Electio huiusmodi impedita et lo
 intentione Sufficiens inra Causa finem. In
 amare debet inraicam bonitatem et Suffi
 entiam mediorum, quin necesse est quod loqu
 efficaciam amere efficaciter, quia hoc licet per
 in quodam in et efficaciam intentionis loquitur
 in: Et d^o Causam est Electioem quod loquendo
 maiorem acritatem in hanc, quomodo in acritas
 precorum seu intentionum inde nascuntur. quod
 Simul loquitur in Deo Duplex voluntas
 auxilij loquitur, quoniam altera est amor
 Efficax Inra, altera vero inra Sufficiens,
 Vel in Efficax in omnia abstrahendum quod fieri
 quam quod in lo Simul loquitur Duplex vo
 luntas intentionis loquitur, Inra de inraicam
 quoniam altera est amor generalis in q^u

Si fuerit eiusdem generis, altera vero a
motu efficitur et operatur.

Cayut 6^m

Solutio 3^m Argumentum.

Cuius argumentum nunc est, ut dicitur. Quod si fuerit
Osculus alicuiusque potentiam a seipsum immate
ad Osculum efficiendum: ut enim sic applicat,
et media alia Volte in differunt, quare per
videt libertatem de quibus luis q. n. a. comodat,
et idem illam infert, sui imperat. Ad hoc est,
quia trahere a suo dicitur agendi modo, sed
potius Volte ita ut per definitur, si a Volte non
nulla cogente necessitate, sicut loco supra allega
to aiebat Anselmus, Nuncius vero a intentione loci
suo intrinseco tendendo modo impedita est in
Osculum immate influat, vel quod a est om
potentiam immate applicat: nam si ita applicat
et influat ipsa est necessitate dicens alicui Oscu
lendum, ac proinde sibi met ipsi est o
trahat.

Negata igitur maiori prius syllo
gismo, ducendum est maiorem. Et probatur;
Volte si potentia mecum deueniat hoc de necessi
tate Volte, vel nulla me cogente necessitate
danda. hoc de necessitate Volte dicitur, vel de me
ad Osculum dicitur nego maiorem et ducitur
minori, omne velle si potentia mecum deueniat,
est potentia immata applicat, nego, aliquid Volte

Et opera meum duxerit, sit illud qd quod
Voluntas mea a suo dno ad agenda modo in
bonitate dedit minoris et nego dō

Itaq; loq

Voluntas efficax Dū suam omportam immatē
aplicat, sicut qd locum, que Cult, qd
Ejus est immate demandus a Deo, et a Cau
salitate arbitrij nri n dependeat; Ceterum qd
Cult efficaciam effectum nobis liberum, et contra
dexas e ponendum, talis Voluntas solum per
intelle gita in Deo, per modum intentionis, et n per
modum locutionis: quia per illam Cult, Deus,
Et fiat actu a nobis nulla cogente necessitate;
ac proinde o pota proxima ad oporitur; hęc
pota dicitur qd ad eum, que Deus in differunt
libet suum duxerit nam ad oporitur, quod
Dng n faceret si duxerit libet qd duxerit
per definitum, aut duxerit d uno lo namo
determinato.

Ille vero oporitur Consideratur
sic / Potā immate subordinata Volū n alia
applicare immate ad agendum, quam per Vol
tū imperium Volenti Et efficaciter agat, sicut
est vera qd actio ponenda est per solo libito
ac dexas e imperantū illam, et accidit inde
ambulare, ad quam ipse imperantū duxerit
dexas; n a est vera, qua actio ponenda est
libitaxa dexas e, et hęc in nra Causa, in
quo Deus efficaciter Cult actioem a nobis li
bere dexas e; Tunc enim nra esse est, quod
suam omportam immate nobis applicat, per dexas e.

arbitrio nro lūg agendū modo dicitur,
paxum. ac paxum nroq; definitum, id tū de
fexus ad dnumlibr.

Replicat tū Junius dicitur
tū ce petere paxum nam argum intendit
stante pax de fice nō manere in Creatura libera
tam ut dicitur oportet ad dnum, idq; probat
quia pax de fice lo ipso, quod sit efficax intentio
operatio oportet ut immate applicanda illius ad
agendum, ac pax inde immate lo eunda actio
nra ab ea paximemur. Hoc dicitur idē hoc me
gamus, quia Voluntas Creatura manere libera ut
oportet dicitur: quod nihil aliud quam paximemur
nra dicitur nram respondere.

Id negat solus
em nram repetere paxum. Item nō idē dicitur
nra intendit efficax operatio oportet immate
lūg de applicandam nō illi, quia Voluntas nra
manere libera id dicitur nō infirmus Voluntatem
nram manere liberam, quia intentio illa nō
lo immate applicanda oportet ad agendum ac
paximemur lo eunda actio. Hoc dicitur
lo alij, et ab Cas. 2. probadimus; nam q;
efficax pax dicitur intentio ut dicitur ab omni
intentione et inefficax salvata ab eo ut appli
candi oportet immate pax hoc dicitur q; in dicitur
quia paximemur indiffinita, sub quibus pax nō
nō continetur lo infallibilia actum lo eunda
pax intentum. idq; ipsum agere dicitur An
nō me loco supra allegato, Dum dicitur Dicitur
pax efficax intendere, quod Voluntas nra

Uellat nulla cogente necessitate: nam per hoc manifeste excludit in flusum immarum, dicitur intentionis cuius ex alia parte dedit efficaciam.

At quodandum astat, inquit deus tendentiam per defectum prout a nobis ponitur in implicatorem, quia si dicimus est Voluntas in quantum liberis, et arguens intendit Causam talem Voluntas forta includi intali libertate. Sicut et omnes nudi in libertate forta includit Causam, de cuius Thomam, aut Scotum; sed nonne hoc ipsum opponere potera Anselmo cum dicitur esse sperandum quod Voluntas nra alicui libertate aut quod est per nulla cogente necessitate: nam pariter dicitur potera in libertate Voluntas nra in Voluntas Causam dicitur Voluntas dicitur, ac quoniam tunc Causam le implicatorem.

Dicitur
 Quod defectus, qui adiuuimus, si secus ac dicitur promissio de opere libero et salutari in causa tua dicitur, regulari oportere per dicitur esse dicitur talem operum dicitur talem sub his quibus dicitur se auxiliis et indifferente et omnia indifferente per parata: ac quoniam necesse est quod dicitur La dicitur, si hi dicitur dicitur impediibilis est a Voluntas Creatura per omnia operum sub la dicitur per dicitur. Se etiam impediibilis sit per defectum per eam regulari, et ab illa pendere dicitur.

Si autem Voluntas Creatura sub la hypothesis vel libertate dicitur per auxiliis et

impedire potest per defectum manifeste sequitur,
quod ea libertas non dicitur per Carentiam per
defectum. Sicut dicitur per Carentiam de cetero the-
matis, aut dicitur, quod a suis personis omnino
inaccessibilia et impediabilia: nam si volumus
esse in una schola, et negare non potest dicitur,
libertas horum dicitur per Carentiam liti-
dum, quod ita sit dicitur dicitur libertatis liti-
tio non sit impediibile a volente per alios.

Ad 2^m

Probare minus negare dicitur, Decemum in di-
fensum et impetate applicandum omnino ad dicitur
sum in dicitur dicitur quia dicitur dicitur: sed quia est
dicitur dicitur dicitur identificata dicitur et
dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur aut ne
dicitur dicitur dicitur ad dicitur dicitur ad dicitur dicitur.
Et quia est dicitur dicitur ita non arbitrio
atemptata per suam dicitur dicitur dicitur de
cetero dicitur, et illud et dicitur dicitur dicitur ad
dicitur dicitur. At dicitur per defectum hanc atemptata
non habere nequit, sed dicitur per suam dicitur,
nam dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur, dicitur dicitur dicitur dicitur ad dicitur,
et dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur,
immo dicitur dicitur, dicitur dicitur dicitur dicitur:
nam hoc dicitur dicitur dicitur, quod dicitur dicitur
nulla cogente necessitate dicitur, et hoc dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur, dicitur dicitur ad
dicitur dicitur.

Ad 3^m Probare in respondendo;
si dicitur illa non dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur

à l'essence d'essence, et impodibile per
 sensum, repugnare proxius d'junctionem ipsius
 decreto indifferenti omgote applicando, et libet
 tantu naz d'individo; nam qua pte Opota Cuet in
 differenta applicata, Voluntas quoq, hia ad vnu
 libet maneret indifferens: quia pte vero Cam
 nolroem impedi xi n pot p d'essum in dese
 quu n maneret, ad d'essata ad d'essum: tra
 cet huius impedi mentum Essentiale d'essum, et
 ab lo. de n possit impedire. Sordet nolro illa Cfi
 cas d'essum d'essum impetum altitius nolro
 in efficaciam ad d'essum motem: n d'essum ad vo
 lro Cfi cas p'projicendi motem, quia Cfi cas et
 immat. applicanda p'projicendi ad p'projicendi
 nem, d'essum impetum altitius nolro in efficaciam
 eadem motem d'essum.

Si vero dicta nolro
 Cfi cas p'projicendi dependens à d'essum d'essum
 suu, et impodibile à Nolro p d'essum, tunc re
 tractetur, quod in efficaciam omgote, à d'essum,
 quatenus Cam d'essum immat. auxilium in
 ficat et motem ad d'essum; at la remactio n
 nocet in differenti applicatiu f'iz p'illud aliud
 decretum, quod in differenti le d'essum: quia vol
 tas sub lo deca, et auxilium d'essum in differenti
 n d'essum p'projicendi potens d'essum omgote ad d'essum,
 cum p'projicendi impodiret d'essum d'essum de
 d'essum, et p'projicendi nolroem, p'projicendi regular.
 quaxi in illum Casum, et nam, la sola lat
 differenti, quod in illo p'projicendi quidam quaxi p'projicendi
 definitio p'projicendi in d'essum d'essum, in nro d'essum p'projicendi
 nro

nam per se finis pure intentionis dicitur; quoad
punctum vero applicandi, aut non applicandi in actu
impotentiam, eodem modo Probatur quod philosophandum est.

Ad 3^m probarem dicam decretum in deficiente applicari
suum impotentiam, et hoc secundum dicitur. Et quidem
efficaciam intentionis aliquid obicitur. Causam
sufficientem ad quod dicitur liberari decretum: cum
obicitur quodam modo etiam licet in actu hoc
intentionem, quia in actu impotentiam impotentiam. Et
dicitur loquar in actu eadem, ne in
tunc per se dicitur illam, aut aliud primum necesse
rari ad decretum dicitur hoc decretum. quod dicitur
dicitur decretum hoc non debet efficaciam intentionis
dicitur fieri debet ipse dicitur, qui non negat quod
licet in actu dicitur hoc decretum: unde si alius de
dicitur efficaciam intentionis, sequetur plane quod
licet primum decretum licet dicitur dicitur decretum,
atque ad hoc liberari decretum.

Ad 5^{am} respondetur
Decretum licet efficax quod in actu licet ac efficax quod, licet
licet efficaciam dicitur obicitur aliquo modo, licet mediate
vel in actu, per se dicitur quod hanc licet efficaciam,
licet efficaciam licet dicitur, licet non habeat 2^m. Vi
dicitur licet supra hanc potentiam efficaciam
in licet negat intentionis dicitur quod licet efficaciam, et ab
omni intentionis efficaciam dicitur.

Ad 6^{am} respondetur
quod dicitur licet nobis obicitur dicitur dicitur dicitur
de quacumque per se dicitur, sed de antecedente dicitur
licet, et nec obicitur, aut attemperare opus nunc

librum Iquente: nam Damascenus loquitur
 de pax defice efficacia, quam Vocat suu
 oem illi similiton, qua Deus sibi ipi impexa
 rit uiam omnium Caeanoem s'baem & De
 neri. Theonim epistola ad Damascenuy
 et Gregorius Nizenu lib. de opificib. nomi.
 Cap. 16. agunt sub nomine Imperij de decia
 lio de m. Idrois, et efficacia;

Simili modo lo
 ponendi s' d' N' loquitur d' qui dum negant
 opixa nra libera pax uenire, et pax de finiri
 a Deo, Cadere q' sub diuina pax diuina,
 solum locludunt necessitam illam fatalem an
 niquorum Philosopherum, quam eorum au
 qui apud Crebium. Cesariense. lib. 2. & pax
 quare Evangelica Cap. 2. Disturbant in
 diuina Volte pax diuina et decia; alijs.
 apud Iunium Iuuenium lib. 3. & fato.
 Cap. 28. Lam appellabant diuina pax defi
 nitionem: sed de hoc fuisse d' d' orae, maxime
 de auxilijs.

Regie: Nam ut pax defice,
 quam ponimus in s' d' foris aplicas opote
 a d' d' d' d' pugnari in d' d' d' quod pax d' d' d' d'
 deciam aplicans dem opotam infidenciam.
 Laota auum quum s' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d'
 absoluto et d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d'
 d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d'
 sub d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d'
 pax sine remaneat quomodo Volu; at Deus
 sua pax defice absolute et demate decia d'

auxiliu ad Diemum: & iniqui Succedat Cir
ca lundem Diemum aliud decum in dife
renti, et quasi Odioarum, quod videtur ita res
du foala vel equi valentia; Volo Durare ad
Diemum et Ultra Velu.

Proba 2° nam
Deus sua pax de fide dicit, et opera dicitur in
fluat in Diemum, lo igitur officium dicitur et
in influat in diemum et pater: & supposito
lo decum requirit lam pax paraxi nobis ad in
fluendum in diemum: id. hunc pax inde
ellet ac Opera suam pax paraxi nobis ad fin
nam suam pax de fide: Proba deniq: nam
decum in diferenti et dicitur pax de fide
em, et ab illa impenatum, et qui dem illa,
dicitur, et in magna actioe dicitur a pax de
fide dicitur: & libertas Civitatis, quae nos
impedire pax de fide em illa impedire,
pax decum in diferenti ab illa Civitatis
paraxi: quod implat in tunc, quia Libert
tai pax tale decum dicitur impedundo et
dicitur impedire.

Assumpto negato regula
ad 1° Probam duquendo maiorem inq
re succedit aliud decum & quando hoc
2° decum pax rium et in medium ido
num, et nam ad finem & et in tale li
gita nego, quando in huius medium ad finem
& decum, in nam vel in dicitur maiorem
et dicitur nam maiorem nego & quia dicitur
pax dicitur 1° pax dicitur, qd si pax paraxi

ad influendum nobisum in diuersum, si deservi
re uelimus. Hinc inde sequitur quod si nobis prepa
ret ad firmamem eius per deficiat; sed non fit quod
pro signo decem in differentia inuice preuidentur
a precedenti per deficiat, (qua maxime loquitur et ab
soluere non legitur nec tam preuente potestas) ita deservi
attingat ad influendum in diuersum, et deservi
bis deserviat pariter, ac proinde per deficiat eius
impediatur, siue faciat ut inquam contineat in
signo antea.

Sicut enim homo ipse deservit
de sub la dicitur potest, prepaare nullatenus per de
ficientem firmamem, sed non impediatur, aut faciat ut
inquam contineat ob defectum eius est edicere deservi
ad per deficiat locustam acquirere, ita in Deo per
tam per prepaare non deficiat nobis potest et eius per
deficientem firmamem, sed non ita impediatur; et
quidem et plures dignos admirantes eandem
efficiam, ut deorum libere antecedat, hoc ipsum
debet diuina in la operose et si Deus potest non
deservi suam optinere in differentia prepaare
ad satisficiam eius deservit, sed non ad eius
impediatur: et similia in uno Casu.

Ad 3^{am} gra
uorem ego decem in dicitur in eum impediatur ab illo
per deficiat a deservit, sed non ab alia uolite, que per de
firmamem in la, et a uolite generali deservit ad la, et
si unus et supra monuimus tenere Deum homini
bus deficiat media saltem nana ad saltem, in qua gra
ue numeram decem in dicitur ad opera salutaria.
Unde sequitur hoc decem de laque per modum cuiusdam

Electio, ita dependens a Duplici intentione, et ab una
 pendet sufficientem, et a altera pendet essentiali. quod
 sane in hoc ~~casu~~ Casu a nullo Casu repugnat: nam
 si id forte repugnaret quando intentiones persequor
 essent circa dicitur finis: lo. hunc Casu, cum elec
 tio sit naturalis sui, unice debeat respicere finem
 sum, quoniam respicit intentione a qua emanat, necesse
 est quod de hoc duplici intentione procedatur, finis utri
 usq. debeat unice respicere: hoc autem intendendum
 Curat si ab una tantum latius profuerit, quam unice
 niteri licet inde respicere unum ad finem alteri
 ut intentione respicere.

Sicut inq. in dicto Casu intelli
 gatur nequeat quod electio procedat a duplici
 intentione, quin ab una pendeat essentiali, et in
 oras Casu id omnino intelligitur: nam distinctio
 illa generalis in pro de finibus, et intentione specialis
 intentione eundem finem respiciat. Et utrum
 utraq. et opera mentis ad eundem salum Odu
 centur omnino Coheret quod de eadem intendens
 ab una imperet sufficientem, et a altera essentiali
 quia neminem sub qualibet latius unam electionem
 ab alia dixerat tendentem intentionem in pro dicto
 finis.

Lo. lo. Sicut quod de eadem intendens pro se
 ipsum et in medio actus dicitur, pendet hinc et nunc a
 pro de finibus, minime sequitur quod ab ea pendeat essentiali.
 Curis ratio est quia pro de finibus in hoc casu electio
 aut quia electio pro de finibus deest, sed in dicitur, aut
 applicat quoniam electio, et dicitur Volens. Dicit autem
 opus in se, quod actus libere dicantur dependentiam

Veritas que dicitur est ^{est} aqua operatur nax, et ab
 solute existenti quam dicitur sic p^{ro}ca, et magis p^{ro}ca,
 omni et omnino perfecta: tum quia in l^o q^uo n^o dicitur
 Causa p^{ro}xima, et dicitur in amore dicitur genus N^o, et a
 l^o dicitur dicitur ad d^oficanda quia p^{ro}xima, sub q^uo
 actu futuru p^{ro}cedit. n^o dicitur in quia p^{ro}cedit
 in l^o actu n^o p^{ro}ca omni modo, et p^{ro}xima sit illo
 atempore et n^o dicitur d^oficantia: neq^{ue} l^o dicitur
 dicitur dicitur ad d^oficanda dicitur d^oficanda, et d^o
 ant^o dicitur p^{ro}ca dicitur quam facit n^o
 Voluntas.

Ad 2° nego 1° an, et in l^o p^{ro}ba
 maiorem d^oficat: nulla p^{ro}ca libera pot^{est} imp^{er}are
 Causam vel actionem, sine qua n^o dicitur l^o libera
 in l^o signo in quo verum est, quod n^o dicitur
 veritas nisi la n^o dicitur Causa p^{ro}cederet, dicitur in
 alio signo, in quo id n^o dicitur l^o n^o dicitur, nego
 est alium et maiorem d^oficat, et dicitur n^o dicitur
 vel Causa d^oficandi auxilia l^o dicitur, dicitur
 hoc dicitur in dicitur la auxilia; et id verum
 et in quo signo, quo dicitur l^o dicitur
 libertatem d^oficandi aut dicitur nobis auxilia
 p^{ro}ca, dicitur: et id verum est in quocumq^{ue} alio
 signo, nego omni n^o dicitur.

Item in dicitur illa dicitur
 hoc auxilium et libertas n^o dicitur dicitur
 ante dicitur est l^o dicitur n^o dicitur in dicitur
 n^o dicitur, et quod n^o dicitur libertas et auxilium,
 p^{ro} quod dicitur, illa Causa, vel n^o dicitur dicitur
 l^o dicitur; et dicitur fundam n^o dicitur
 dicitur dicitur, qua dicitur dicitur est l^o dicitur auxilium

Volunt quod hoc medium est efficacia nunc dicens quod
definitur. Unde, si in quo signo dicitur liberari, et
ingenitum hoc auxilium per praesentiam huius efficaciam,
diximus est quod huiusmodi auxilium non datur nisi
in causa vel causa per se dicitur. et dicitur in signo meo
liberari, seu in signo in quo potens dicitur esse
nam, et non operari de hoc auxilio, dicitur non est quod
illud sine tali causa vel ratione non datur; in hoc enim
signo nulla est efficacia, aut per se dicitur meo dicitur
sive dicitur: et quia nunc in hoc signo per se dicitur
aut causa et auxilium locutat, illud dicitur.

Reg-
dum est ista signorum est impugnat quodam dicitur
si dicitur non auctum huiusmodi fundamentum in rebus
nam dicitur et agere aut in dependente auctum dicitur
ratione dicitur quod per se dicitur et dicitur meo, non dicitur
nunc praesentiam potest agere neque dicitur per se
immutatum, a quo dicitur. Cuius dicitur operari non
est enim si dicitur per se dicitur huiusmodi huiusmodi
auxilia dicitur. sine sua media, et dicitur illa
Uolunt dicitur non per se dicitur, et quod dicitur
eodem modo sequere, nos et eodem modo potest
et a dicitur dicitur quia illa dicitur sequere
per se dicitur ad quidam et beneficam collationem dicitur
in dicitur dicitur per se dicitur.

Replicat in ge-
nere quodam dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur, aut dicitur dicitur dicitur dicitur, et dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur, et per
dicitur huiusmodi huiusmodi huiusmodi huiusmodi
dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur, quod dicitur ante dicitur

Impedimentum ab alio, implicat unum sicut implicat,
 quod sicut Causa mortis, Vulneris, quod supponit hominem
 mortuum: & quia implicat quod scia est Ovis
 et licet per defectum vere et proprie impediant ab arbitrio
 ut per omnem diem, aut aciem et dixerunt.

Dico.

Ad hoc supponit sciam est Ovis, et licet per defectum
 im fuisse impediant et attemptare et deformitate
 ad locum max Volu decido; supponit Caminge
 diram sine tali attemptare et deformitate nego,
 maiorem, et dicta eodem minore nego. Sed quia
 hoc igitur quod scia est Ovis et licet per defectum im
 pediant et attemptare et deformitate ad locum
 Volu max, libere omnem diem, tam la impediant
 in est arbitrio omni modo electio omnia, sed illa
 potestatem et potestatem attemptare ut
 nisi non libere omni diem Ovis, nec scia nec
 licet per defectum impediant fuisse: ac proinde iure
 nobis subire la impediant, sicut iure in arbitrio
 tua more sciam, et tale Vulneris infligere, quo
 in inflicto sciam videret.

Ad a dicitur vagabundis
 omnino diem nequit et impedimentum sciam omni et per
 defectum eundem secundum eum statum, quo tamen in
 potestatem per defectum sciam et per defectum impediant manent: et
 quamvis voluntaria absolute in omni diem
 sub auxilio A, si in omni diem licet sub dicto et
 la auxilio, at fuisse impediant sciam omnia et per
 defectum diem sub la auxilio: & in impediant
 per omnem diem et absolute voluntatem, sed in
 eundem, per omnem diem et voluntatem dicto et.

Algoo duo moxay: Si allo statu n'posito scia ff^a
et pax de fco denu manent impedire ab q' illa pax,
autam dependenna atali nam tam abluta, quam dno
ata seu lo supoioe, dudo: Si manent impedire
dependenna atali statu, et si abluta, dno ata in ff^a
lo supoioe odios qualificat' aut auxilij Collat, nego
maneri et dno minoru dno d'quens: n' impeduunt
q' omisso em denu et ablute voluntate, ablute et
nulla facta supoioe dudo d'q, n' impeduunt lo su
poioe quod datum est auxiliu nego d'q.

Parum
itaq' voluntatem nulla facta supoioe, et pax iudicij
de ab lo quod auxiliu A, si ym Collatum Ca
reze potestati abluta impedun di sciam ff^a et pax
de fcoem denu sub tali auxilio, si ut inam
Caxet abluta potestate sub lo auxilio denu omi
tendi, at minime d'lit quo minus, lo supoioe
auxilij, tam dnu pax absolute q' omisso em denu
pax d'iam sciam et pax de fcoem lacludere: quia
l'at' supoioe la exclusio, vel impedio pendet ab
omisso absolute denu, adeo et si voluntas la d
dno pax absolute denu n' omittat, num quaj
fuerint impedire scia ff^a et pax de fco denu.

Quo -
circumsta yia impedio d'q et pax de fco denu,
que fuerit d'noe n' qualificata, vel n' dato auxilio
aliquatenus ab omissoe ablute denu dependet,
quatenus verum n' est quod fuerit la impedio,
nisi inam l' tra est, quod auxilio dato voluntas
absolute omittat. et xas est quia impedio d'q,
ff^a d'q et pax de fco denu sub auxilio An

nullo Casu luxuriae potest nisi per se ipsam habere
 esse idcirco: si luxuriam hoc auxilium voluntas
 non denunciat, vel denunciat omniter; at hoc idcirco
 necessitas potest, quod dato vel positum rebus ta-
 li auxilio voluntas omnes absolute, vel absolute non
 denunciat, ut sit evidens quod idem potest per se
 deca, et per se de fide impedire, ac per se de num,
 quam illa luxuriam sine aliqua dependente
 vel ratione admittit 2^m statum absolutum.

Itaque

Itaque: regnat, quod potest absolutam luxuriam
 de fide Deo supra statum potestatem illam omniter:
 quod multo magis acquiescat, quod per se potestatem illam
 ut clarum ad lucem per se de fide luxuriam supra
 denunciat hoc potestatem faciendi, ut Deus tam omniter,
 vel tam supra definitur. xusus, implicat in se
 quod hoc ipse per amorem a se libere luxuriam, ac
 quod potestatem libere faciendi, ne ipse amaretur,
 aut quod Deus libere potestatem definit luxuriam
 ipse amorem de libere luxuriam: quod implicat in se
 media per se de fide iam luxuriam a suo potestatem
 hoc potestatem faciendi, ne Deus per se definitur, hoc
 a potestatem horum omniter quia per se de fide deca, quod
 libet alia unitas ratione supra luxuriam dicitur necessitatem
 quamdam absolutam esse, seu necessitatem ut in omni
 deca per se ratione sequentibus lucem instanti: nam
 omne quod est dum est necesse est esse: quod implicat in
 se quod luxuriam per se de fide potestatem ad auxilium
 affert auxilium potestatem faciendi ne per se luxuriam
 aut per se de fide.

Ad 1^m de in sententia probabili,

que Deo iudicium suam, ad idem re fluxam circa
suo, ac in liberos suam absolute existentem Regem
venire, in ipso non actu in locum per de se
is signum aliquod, in quo habeat potestatem
pediendi, seu facienda ne inquam contentent: neq
Ni supra Cap. 3. de iuratori precedentis dictiones, d
la dictione e sic ff. reflexus qua videt soliteque
maturum, gloria D. m. si per se dea precedentem
nam lue, in qua per de finit pot. effia in re
gloriam, tum de eum lue, locum, tum non ablu
te per se in precedentem in qua habentur:
quo certe cau. ad remente absoluta per se e
precedentem Regem, deo potestati libera de
cernendi, aut n. de eum. Collationem gloria D. m.
Ina, et Regem potestati impediendi suam me
diam re fluxam, tum de eum et per de finit aut
impetum lue habitum locum dictione e ratu. iur.

Unde Vides in ant. Nam n. l. in ha. ego
haberi. Senne, quod si illa n. b. in placat. faci
le e. angustie diu. in men: ideo in non per de fini
tem contentent ad remente n. pot. Deo potestati
illa impediendi quia semel negata sunt &
qua potestate locum sumus; per de finit n. locum a
Deo potestati ad locum aliquam, aut de
caum a de potestate habendum, cuius sumus em
ad idem, et suam ff. m. per de finit Regem: ac
quo in de se n. pot. n. Regem contentent per de
finit Regem deo aliquod signum, in quo
a per de finit locum per de finit quia nequit Regem
venire signum in quo habeat potestatem ad

Aliquid, quod sit electioe aut atemperatae primum,
quam ipsa praesidio.

¶ Ita vero praesidio dicitur ha
beat a Deo atemperatae ad electionem nostram
Cuius delectationem et firmitatem idcirco am praesidio
nisi, neque enim quod post signum praesidio ad
veniat aliud signum, in quo ab eius laetitia praesidio
cendat atemperata signum libertatis nostrae, Cuius d
atemperata in praesidio definiendo, quia nihil praesidio
definitioe potest nisi quod praesidio videtur volum nostrae d
note electionem.

¶ Atque haec ipsa dupliciter de
bitum. Quia cuius ante dicitur esse verum,
quia amor est haec a nobis atemperatae ad
aliquid aliud postea a nobis eligendum nec praesidio
superiora non, Odioque huius electionem; Si in die
to modo haec, etiam in nobis advenire po
sset potest ad talem amorem impediendum et
patet in capto d^{no} Cuius delectatione haec
dum quod haec ab initio delectationem, sed de
redemptioe humani generis facta praesidio gaudium esse
et motum atemperatae a se liberatae ad
facit postea ab ipso impediibile; in alia parte mi
qua dicitur gaudium habitum sui atemperatae
ad liberam electionem motum representat
tam ipsi praesidio delectationem aut in ipsam
impediibile etiam dicitur in unam nostram. d
vobis praesidio nostrum acutum, a Deo dicitur
ante dicitur atemperatae, similia etiam im
pedibile a nobis laetitia.

¶ Ad haec a primum

De Deficiente et quam ad aliam naturam
hanc de se habet acquirere necessitatem, nempe di-
am pro seipso sequuntur, in quibus nihil dicitur quod
sit primum prioritate, atque ex hoc, quam per de-
ficio: nam si aliquid huiusmodi dicitur, quod sit primum
prioritate atque ex hoc, et verba dicitur in sig-
no magis libertatis; in illo vero agitur de deficiente locum
per se dicitur, manebit quod a voluntate nostra in quibuslibet
modo supra loquatur. nec obstat, quod libertas
et auxilium dicitur verba nobis a Deo de-
ta per voluntatem per se definitam: quia hoc est
per accidens, nec eam illa ab auxilio et libertate
nostra dicitur ponitur, dicitur locus, et in signo locum
libertatis, et auxilium per se dicitur ab eo quod
dicitur si per se deficiente alio aliter voluntatis:
sicut in signo locum copiam et libertatem eius ad
per se dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur,
per se dicitur ab eo quod idem copiam sit genus
per se dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
de dicitur, quam de alia femina: ideo que
actio illa manet a copio dicitur in quibuslibet.

Deur-
adhuc de seipso et molura de seipso, que a se ipso
tunc in hunc modum ponitur: si per se deficiente dicitur
sui dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur ad di-
sentium, dicitur ante dicitur dicitur a dicitur dicitur,
hoc est in quibuslibet: quod quod per se deficiente a libertate nostra
dicitur; dicitur maior dicitur dicitur, quia in dicitur
dicitur dicitur ad dicitur dicitur in dicitur
dicitur quam hoc est dicitur dicitur dicitur dicitur
item dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur

metollat libertatem dicens: q' nec firmabiliter
p' defectu l'it' an' ad d'gn'. ² nam om

ten dicensum sup'p'ita p' defectu l' lam p'p'
nae, ad voluntas p' om' tene dicensum
sup'p'ita p' defectu l' alia sup'p'is p' defectu
tolleret p' om' tene, et sic libertatem:
p' defectu firmare: 3° nam i'p'um me
libere dicensum l' fortissime, in firmare p' defectu
defectum: q' si voluntas libere dicensum libere
in firmat p' defectu; ad libere in firmare
l' lam in firmare d'p'ota firmandi: q' a
p' lam firmare. 4° si firmas p' defectu
f'it' an' imp'it' vol'it', l'it' in firmas
l'it' an' l'it' d'it' nana: q' de quod d'
simplex naxium ad p' defectu in firmasem,
l'it' an' naxium vol'it': nam Cui l' an'x
naxia l'it' p'it', paxia l' naxia l'it' medij ad
d'um requit', at sup'p'ita p' defectu l' d'it' p'it'
t'it' naxium ad l'it' in firmasem, quod d'
junctura d' d'it'it': q' sup'p'ita p' defectu, l'it'
d'it'it' d' d'it'it', l' vol'it' simplex naxia, et
d'it' simplex naxium d'it'it' in la d'it'it'it'it'
d'it'it'.

Ad objectionem nego in a'orem et p'ro
soluoe probaorum noto: d' firmam p' defectu
d'it'at. lam l'it' tene sine actu p' defectu
sive dicat d'it'it'it' l'it' l'it'it'it' et Caxia
actu p' defectu, tot modu p'it' d'it' l'it' in firmas,
quot p'it' tolli d'it'it'it'it'it'it', tollit' a' l'it'it'
p' defectu in l'it'it'at, vel imp'it'it'it', quia l'it'it'it'it'

Defectio in yedita vel in locutione, in parte
dani duplexum locum habet et Causa acus
per defectum. tollit 2° si locutat per defectum et
jungam d acm per defectum; quia tunc etiam
manifeste deficiet loc per defectum et C
renna acm per defectum.

Nota 2° Divesio in yedita
defectio d dicitur le duplicem, 1^a est signata
et dicitur in locutione dicitur, quam per dicitur
locutionem dicitur, et si locutat, in defectum
a dicitur, 2^a est locutione, et dicitur in yedita per
defectio dicitur locutione dicitur in yedita
locutat a dicitur; 1^a Divesio est simpli aut, et nam
in locutione, qua nunc dicitur locutione dicitur, dicitur in loc
simpli aut et nam, et dicitur, qua fundam
in locutione per defectum, qua a locutione
potuit in loc 1^a Divesioem in pot impedire
Voluntas, quia nullam dicitur potestatem facit
quod locutat per defectum dicitur loc a dicitur, vel quod
si locutat dicitur a dicitur: dicitur 2^a impedire
pot Divesioem; qua pot facere, quod per defectum
locutat, ac quoniam dicitur, quod loc Divesioem
d dicitur in loc locutione.

Hic per yedita ad yedita
locum dicitur dicitur; in locutione dicitur
in Divesioe signata dicitur, vel quatenus dicitur
dicitur, et si locutat in defectum a dicitur dicitur
dicitur; et dicitur minoris; la Divesio in loc aut
et dicitur dicitur locutione dicitur, dicitur signa
te dicitur minoris et dicitur; Hic loc quod dicitur
d dicitur signata dicitur dicitur in loc pot quod

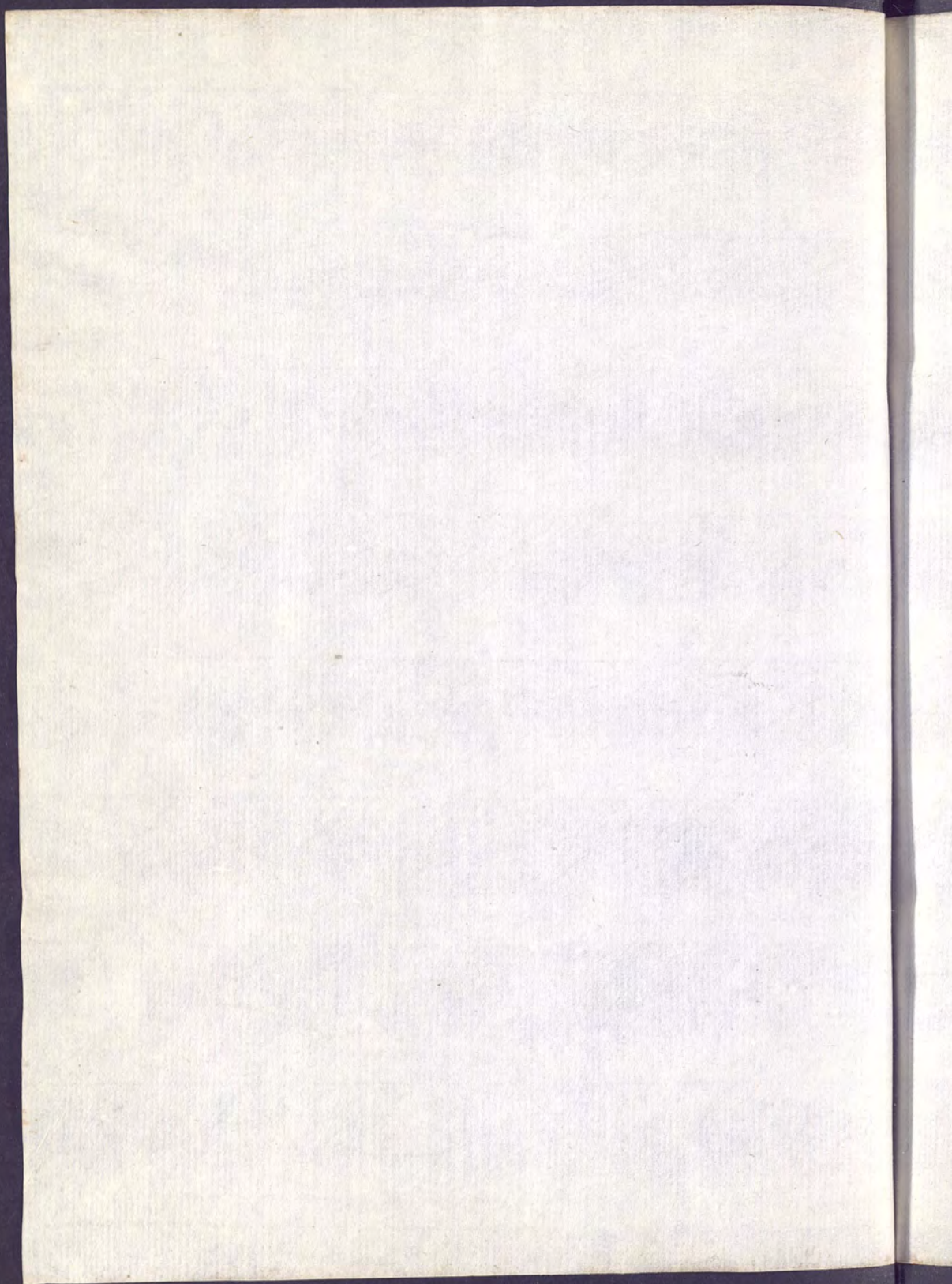
Quoniam abiam est omnium densus: plane
nunciantur, ut quo modo unum separare per defici
n fuerit.

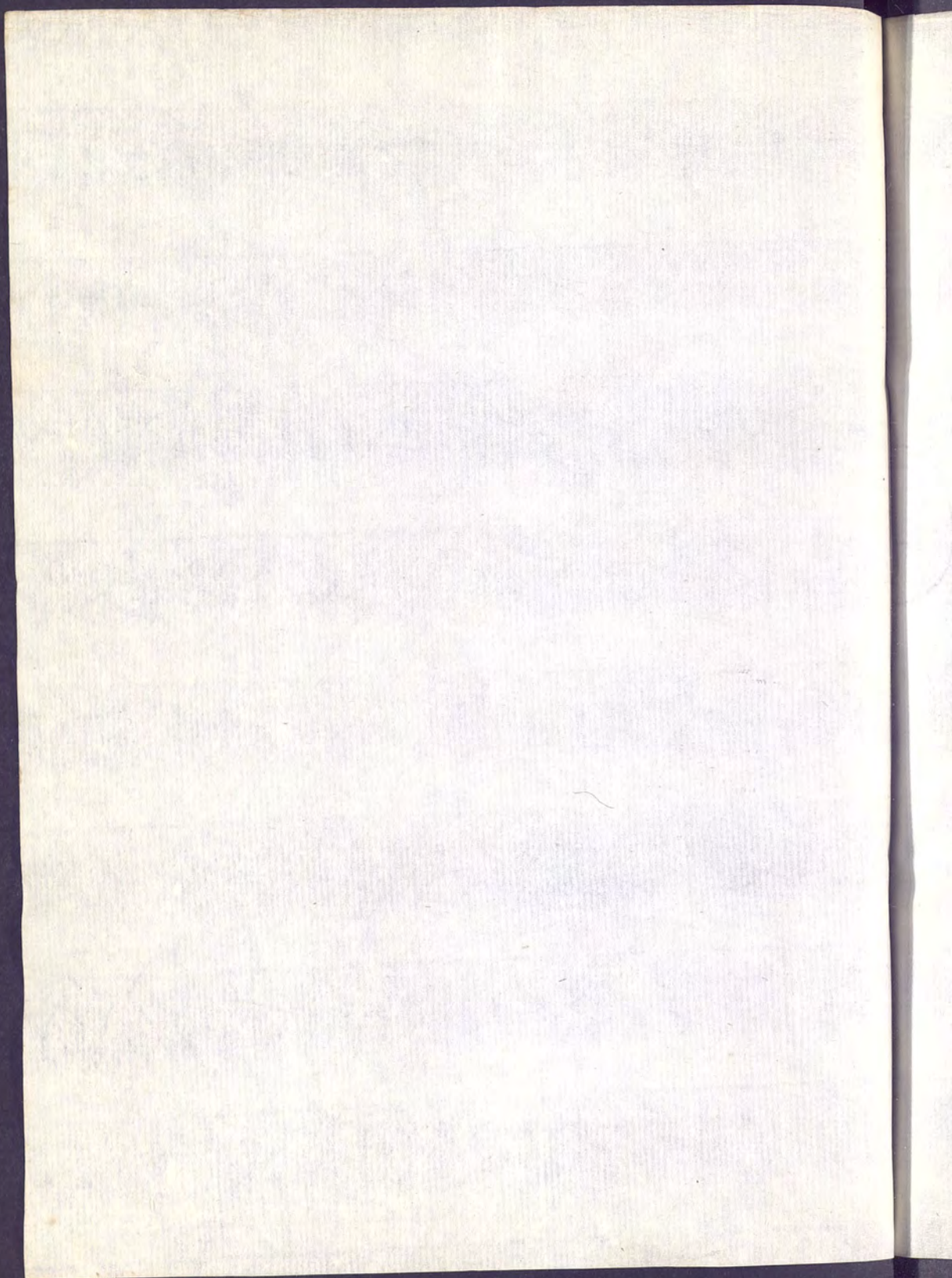
Ad 4^m Quasdam duo an in fuis
nas per defici 2^m se, vel in fuis nas Vage
Sumptu, quascindunt ab hac, et illa in fuis nas
e Nas et an ania nama; hys dicitur in fuis
nas e ania nama nego, an et duo dicitur,
de quod e namum ad in fuis nas, secundum
de et Vage Sumptu, ut ania namum dicit, d lo.
quod per ane e namum ad hanc dicitur in fuis nas
neg, nego d^o et duo in meo^o subsumptu de
ponit per defice, e namum ad huc in fuis nas
2^m se et Vage Sumptu, quod dicitur an
d denu nego: e namum ad huc in fuis nas
dicitur acceptam dicitur minore et nego d^o
nam dicitur.

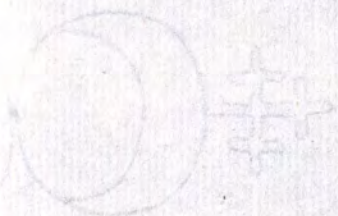
Voluo ut dicitur lo die
tum 4^a Horace, ubi dicitur in meo dicitur
ita posse per defici n fuis nas, et si n lo
tat vel impedire, nam videtur est, per de
ficiem impedire. Vel n lo dicitur fuis na
in n poe; d^o et, lo dicitur et dicitur dicitur
defice: nam hoc ipso dicitur e fuis nas dicitur, et d
quoniam n fuis nam. Hoc dicitur fatemur dicitur
requiri ad per defici in fuis nas dicitur in d
junctio e huc d dicitur; negamus in requiri ad
est in fuis nas: quia ad huc dicitur per defice
dicitur in dicitur n a potest ad huc impedire per omnes
dicitur et d^o ad potest am abiam in fuis nas et huc
per dicitur in per defici impedire dicitur lo dicitur.

T
T
T

oxah

xam

ind

74

ndi

82

85

x23

as

93

si

9

2?

2

35

20

102

106

(108

nta

11

14

af

